

فصل اول

مدارهای فشرده و قوانین گیرش ف

مدارهای الکتریکی هیچگونه تازگی برای شما ندارد و همه شما در سالهای پیش، در فیزیک دبیرستان و فیزیک دوره عمومی و شاید هم درباره‌ای از درسهای مهندسی با آنها مواجه بوده‌اید. مأملاً مطالعه مدارها ممکن است تا بحال بطور سطحی انجام گرفته باشد و شاید اغلب، حالت‌های خاص بررسی شده باشد. در این کتاب، نظریه اساسی مدارهای الکتریکی بطور «منظم»^(۱) بیان گذاری می‌شود. بطوریکه وقتی خواننده این کتاب را به پایان میرساند، از لحاظ درک مدارها و توانائی تجزیه و تحلیل درست هر مدار داده شده، از خود مطمئن خواهد بود. علاوه بر این، ضمن تشریح اصولی نظریه مدارها، خواننده با چند مفهوم اساسی دیگر که در بسیاری از رشته‌های مهندسی، مانند ارتباطات، کنترل و سیستمهای مکانیکی حائز اهمیت می‌باشند آشنا خواهد شد. بدینسان، یک درس اصولی در نظریه مدارها، در برنامه آموزشی یک مهندس، بخصوص یک «مهندس برق»، جنبه اساسی دارد.

نظریه مدار (و هر رشته مهندسی دیگر) متکی بر مفهوم مدل سازی است. برای تجزیه و تحلیل هر سیستم فیزیکی پیچیده، باید آن را بتوان بصورت یک مدل ایده آل^(۲)، که از بهم پیوستن جزءهای ایده آل تشکیل می‌شود، توصیف نمود. جزءهای ایده آل مدلهای ساده‌ای هستند که ب منظور نمایش دادن یا برآورد تقریبی خواص عناصر فیزیکی ساده یا پدیده‌های فیزیکی بکار می‌روند. گرچه عناصر و پدیده‌های فیزیکی را فقط می‌توان بطور تقریب توصیف نمود، ولی عناصر ایده آل، دقیقاً بموجب تعریف مشخص می‌شوند. در نظریه مدار، ما مدارهایی را که از عناصر ایده آل تشکیل می‌شوند بررسی می‌کنیم و همچنین خواص کلی آنها را مورد مطالعه قرار می‌دهیم. برای یک مدار فیزیکی داده شده، می‌توان مدلهای ایده آل آنرا در چند مرحله بدست آورد. قسمی که طرز کار این مدلهای طرز کار مدار فیزیکی بتدریج بهم نزدیکتر گردند. با تجزیه و تحلیل مدل مدار، می‌توان طرز کار مدار فیزیکی را پیش‌بینی نموده و مدارهای بهتری طرح نمود.

مدلهائی که در نظریه مدار بکار می‌روند مشابه مدلهای آشنا در مکانیک کلاسیک، مانند ذره^(۳) و

نظریه^۱ اساسی مدارها و شبکه‌ها

جسم سخت^(۱) میباشد. بخاطر آورد که ذره مدل یک‌شی بسیار کوچک میباشد. بموجب تعریف، یک ذره ابعاد فیزیکی صفر داشته ولی دارای جرم مثبت، موقعیت، سرعت و شتاب مشخصی میباشد. بطریق مشابه، فرض میشود که یک جسم سخت دارای شکل، جرم و **اینرسی** معینی بوده هر قدر نیروی وارد باین جسم زیاد باشد فاصله بین هیچ دو نقطه آن تغییر نمی‌کند. در دنیای فیزیکی، وقتی دقیقاً صحبت کنیم، چیزی مانند یک ذره یا جسم سخت وجود ندارد. در حالیکه در طرح‌های مابینها، هواپیماها، و مویشکها این گونه مدل‌های ایده‌آل بطور موفقیت‌آمیزی بکار می‌روند. اجزاء مدار مانند آنهایی که در فصل ۲ مورد بحث قرار می‌گیرند، مدل‌هایی هستند که عنصر فیزیکی را دقیقاً و بدون تقریب مشخص میکنند. آنها ایده‌آل شده خواص فیزیکی عناصر عملی که بطور تجارتی عرضه می‌شوند هستند. یک مدار، از بهم پیوستن اجزاء مدار تشکیل می‌شود و ما مدارهای عملی را یک‌مک مدل‌های ایده‌آل شده آنها طرح و تجزیه و تحلیل می‌کنیم.

بطور کلی دو نوع مدار وجود دارد: «مدارهای فشرده»^(۲) و «مدارهای گسترده»^(۳). در این کتاب، ما تنها مدارهای فشرده را در نظر خواهیم گرفت. این کار به دو دلیل انجام می‌گیرد: اول اینکه فهمیدن و طرح مدارهای فشرده ساده‌تر است. آنها مشابه سیستم‌های مکانیکی هستند که از مجموعه ذره‌هایی که رویهم اثر متقابل میکنند تشکیل می‌شوند. دوم اینکه نظریه مدارهای گسترده را می‌توان بر مبنای مدارهای فشرده قرار داد. در واقع یک مدار گسترده را می‌توان بصورت حد و دنباله‌ای از مدارهای فشرده در نظر گرفت، همانطوریکه معادلات تارموتش^(۴) و غشاه^(۵) را می‌توان بصورت حد سیستمی از ذره‌های عمل کننده رویهم، و قتیکه تعداد ذرات بسمت بینهایت و فاصله آنها بسمت صفر میل میکند در نظر گرفت.

۱- مدارهای فشرده

مدارهای فشرده از بهم پیوستن «عناصر فشرده» بدست می‌آیند. مثالهایی از عناصر فشرده عبارتند از مقاومت، سلف، خازن و ترانسفورماتور که در آزمایشگاه با آنها مواجه بوده‌اید و می‌توانید آنها را روی دستگاه رادیو هم ببینید. خاصیت عمده عناصر فشرده کوچکی اندازه آنها میباشد (در مقایسه با طول موجی که با فرکانس طبیعی کار آنها متناظر است). از نقطه

۱ — Rigid body

۲ — Lumped Circuits

۳ — Distributed Circuits

۴ — String

۵ — Membrane

نظر کلی حوزه الکترومغناطیسی، عناصر فشرده ویژگی‌های نقطه‌ای^(۱) هستند. یعنی ابعاد فیزیکی آنها قابل صرف نظر کردن است. از این لحاظ، آنها مشابه یک ذره می‌باشند. عناصر فشرده ممکن است، مانند مقاومت یا خازن، دوسر داشته باشند و یا، مانند ترانسفورماتور و ترانزیستور، بیش از دوسر داشته باشند. برای عناصر فشرده «دوسر» میتوان نشان داد که قوانین عمومی مربوط به حوزه الکترومغناطیسی، توأم با محدودیت اندازه فیزیکی که در بالا بان اشاره شد لازم میدارند که جریانی که وارد یک سر آن میشود با جریانی که از سر دیگر خارج می‌شود برابر باشد، و اختلاف ولتاژ دوسر را، با اندازه گیری فیزیکی، میتوان بدون هیچ ابهامی مشخص نمود. بنابراین «برای عناصر فشرده دوسر جریانی که از عنصر می‌گذرد و ولتاژ دوسر آن کمیت‌های کاملاً معینی هستند، و برای عناصر فشرده‌ای که بیش از دوسر دارند جریانی که وارد هر سر می‌شود و ولتاژ بین هر جفت سر نیز، در همه لحظه‌ها، کمیت‌های کاملاً معینی می‌باشند».

در بقیه این کتاب، هر نوع بهم پیوستنی از عناصر فشرده را که در آن ابعاد مدار در مقایسه با طول موج متناظر با بالاترین فرکانس مورد نظر کوچک باشد مدار فشرده گفته خواهد شد.

مادامیکه این محدودیت اندازه مدار برقرار باشد، قوانین جریان و ولتاژ کیرشف (که در بخش‌های ۳ و ۴ مورد بحث قرار خواهند گرفت) معتبر خواهند بود. محدودیت فوق نتیجه این واقعیت است که قوانین کیرشف با تقریب از معادلات معروف ماکسول - که قوانین عمومی میدان الکترومغناطیسی را بیان می‌کنند - نتیجه می‌شوند. تقریب فوق، مشابه این واقعیت است که قوانین نیوتن در مکانیک کلاسیک، با تقریب از قوانین مکانیک نسبیت^(۲) نتیجه می‌شوند. با وجود تقریبی بودن قوانین کیرشف و نیوتن، می‌توان آنها را در تعداد زیادی از مسائل عملی بکار برد و این اهمیت نظری و عملی زیادتری به این معادلات میدهد.

برای نشان دادن نتیجه محدودیت اندازه یک مدار، حالت‌های زیر را در نظر میگیریم:

(۱) بالاترین فرکانس برای یک مدار صوتی^(۳) ممکن است ۲۵ کیلو سیکل باشد

که طول موج متناظر با آن:

۱ — Point singularities

۲ — Relativistic

۳ — Audio circuit

$$\lambda = \frac{3 \times 10^8}{20 \times 10^3} = 15 \text{ km} \approx 7.5 \text{ مایل} \quad (*)$$

می‌باشد. این مقدار خیلی بزرگتر از اندازهٔ یک مدار آزمایشگاهی است.

(۲) برای یک مدار کامپیوتر، فرکانس ممکن است ۵۰۰ MHz باشد که در آن

حالت:

$$\lambda = \frac{3 \times 10^8}{5 \times 10^8} = 60 \text{ Cm} \approx 2 \text{ فوت}$$

است و بنابراین تقریباً نشرده ممکن است مناسب نباشد.

(۳) برای یک مدار مایکروویو که در آن λ مقداری بین ده سانتیمتر و یک میلیمتر است، ما با حفره‌های تشدید کننده^(۱) روبرو خواهیم بود و در آنجا یاد میگیریم که معادلات کیرشف برای این تشدید کننده‌ها صدق نمی‌کنند زیرا آنها در فرکانسهایی که طول موج آنها در حدود اندازهٔ ابعاد حفره‌ها می‌باشند کار می‌کنند.

چنانکه قبلاً گفته شد، یک مدار فشرده، بموجب تعریف، عناصر فشردهٔ بهم پیوسته است. در یک مدار فشرده، عناصر دوسر شاخه‌ها^(۲) و سرهای عناصر گره‌ها^(۳) خوانده می‌شود. شکل (۱-۱) یک مدار فشرده را نشان می‌دهد که دارای چهار گره (که بصورت ① و ② و ③ و ④ شماره گذاری شده‌اند) و شش شاخه (که بصورت ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ شماره گذاری شده‌اند) میباشد. ولتاژ دوسر یک شاخه (که ولتاژ شاخه خوانده میشود) و جریان داخل یک شاخه (که جریان شاخه خوانده می‌شود) متغیرهای اساسی مورد توجه در نظریه مدار هستند. بنابراین، به جریان شاخه ۳ و ولتاژ شاخه ۳ است.

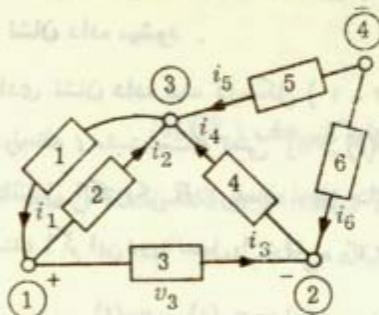
* نشانه $\approx$ یعنی «تقریباً مساوی است»

۱ — Cavity resonator

۲ — Branches

۳ — Nodes

+ ما اغلب کلمه‌های «گره» و «سر» را بجای هم بکار می‌بریم. بعدها کلمه «گره» مفهوم کلمه «سر» را بیان خواهد نمود که در آن چند عنصر بهم پیوسته‌اند. همچنین، امروزه، کلمه‌های «شاخه» و «عنصر» را بجای هم بکار می‌بریم در حالیکه کلمهٔ شاخه از بعضی لحاظ عمومی‌تر است.

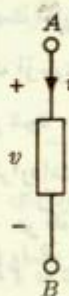


شکل ۱-۱- یک مدار فشرده با شش شاخه و چهار گره

بمنظور مشخص کردن جهت ها ، یک جهت قراردادی «بطور دلخواه» برای جریان و یک جهت قراردادی برای ولتاژ در نظر می گیریم . ما بخش بعد را به این جهت های قراردادی اختصاص می دهیم .

۲- جهت های قراردادی^(۱)

یک عنصر فشرده دلخواه با دوسر A و B را مطابق شکل (۱ - ۲) در نظر می گیریم . این عنصر ممکن است مقاومت ، سلف یا دیود^(۲) باشد ، در حال حاضر ماهیت آن هیچ اهمیتی ندارد . برای تعمیم ، ما به این عنصر دوسر «شاخه» خواهیم گفت . برای یک مهندس بسیار لازم است که در مورد معنی جهت های قراردادی ولتاژ شاخه v و جریان شاخه i بسیار دقیق باشد . جهت قراردادی برای ولتاژ بوسیله علامتهای $+$ و $-$ ، که نزدیک سرهای



شکل ۲-۱- یک عنصر فشرده دوسر (یا یک شاخه)

با گره های A و B جهت قراردادی برای

ولتاژ شاخه v و جریان شاخه i جهت های

قراردادی نشان داده شده اند .

نظریه* اساسی مدارها و شبکه‌ها

A و B در شکل (۱ - ۲) گذارده شده است ، نشان داده میشود . جهت قراردادی برای جریان بوسیله یک پیکان نشان داده میشود .

مطابق جهت قراردادی نشان داده شده در شکل (۱ - ۲) برای ولتاژ ، بموجب قرارداد، «ولتاژ شاخه v در لحظه t مثبت است» یعنی $[v(t) > 0]$ اگر پتانسیل الکتریکی A در لحظه t بزرگتر از پتانسیل الکتریکی B در همان لحظه باشد و هر دو پتانسیل نسبت به یک سبداً سنجیده شده باشند، اگر این دو پتانسیل را بترتیب v_A و v_B بنامیم، در این صورت:

$$v(t) = v_A(t) - v_B(t)$$

مطابق جهت قراردادی نشان داده شده در شکل (۱ - ۲) برای جریان ، «جریان i در لحظه t وقتی مثبت است» [یعنی $[i(t) > 0]$ که ، در زمان t ، شاری از بارهای مثبت از گره A وارد شاخه شود و از گره B خارج شود .

توجه به این نکته حائز اهمیت است که جهت های قراردادی را میتوان بطور دلخواه تعیین نمود . زیرا آنها بتنهایی درباره اینکه چه اتفاقی بطور فیزیکی در مدار رخ میدهد ، هیچ اطلاعاتی بمانند نمیدهند . بعنوان مثال ، فقط وقتی که عبارت $v(t) > 0$ با جهت قراردادی برای ولتاژ توأم گردد ، می توانیم درباره ولتاژهای نسبی گره های A و B اطلاعاتی بدست آوریم .

از آنچه گفته شد واضح است که میتوان یک شاخه ، یک جهت قراردادی دلخواه ولتاژ و یک جهت قراردادی جریان تعیین نمود و اصولاً این جهت های قراردادی مستقلند . معمولاً متداول است که جهت هایی که جهت های قراردادی متناظر^(۱) خوانده می شود انتخاب شوند . جهت قراردادی ولتاژ شاخه و جهت قراردادی جریان شاخه را متناظر گویند اگر جریان مثبت از سری که علامت + دارد وارد شاخه شده از سری که علامت - دارد از شاخه خارج شود . جهت های قراردادی نشان داده شده در شکل (۱ - ۱) و (۱ - ۲) هر دو جهت های قراردادی متناظر می باشند . با یادآوری یک مطلب اساسی از درس فیزیک ملاحظه می کنیم که هرگاه جهت های قراردادی متناظر بکار رود حاصل ضرب $i(t)v(t)$ «توانی است که در لحظه t به شاخه تحویل داده میشود» .

اکنون به بیان و تشریح جزئیات قوانین اصلی که در مورد مدارهای فشرده بکار می‌روند می‌پردازیم .

۳- قانون جریان کیرشف (KCL)

ابتدا قانون جریان کیرشف را برای یک حالت خاص بیان کرده ، سپس مفهوم آنرا توسعه داده و صورت کلی آنرا بیان می‌کنیم .

قانون جریان کیرشف

در هر گره از هر مدار الکتریکی فشرده و در هر لحظه از زمان ، مجموع جبری جریان همه شاخه‌هایی که از آن گره خارج میشوند برابر صفر است .

در بکار بردن KCL در هر گره خاص ، ابتدا یک جهت قراردادی برای جریان هر شاخه تعیین می‌کنیم و در جمع جبری به جریان شاخه‌هایی که جهت قراردادی آنها از گره دور می‌شود علامت مثبت و به جریان شاخه‌هایی که جهت قراردادی آنها به گره نزدیک میشود علامت منفی می‌دهیم . بعنوان مثال ، وقتی KCL را در گره ❶ مدار نشان داده شده در شکل (۱-۱) بکار ببریم چنین نتیجه میشود :

$$i_4(t) - i_1(t) - i_2(t) = 0 \quad \text{برای همه } t \quad (1-1)$$

زیرا جریان شاخه i_4 دارای جهت قراردادی است که از گره دور می‌شود در حالیکه جریان شاخه‌های i_1 و i_2 دارای جهت قراردادی هستند که به گره نزدیک می‌شوند . بطریق مشابه ، برای گره ❶ ، KCL بیان میدارد که :

$$-i_1(t) + i_2(t) + i_3(t) = 0 \quad \text{برای همه } t \quad (2-1)$$

که در آنجا جمله اول باید دارای علامت منفی باشد زیرا جهت قراردادی جریان i_1 به آن گره نزدیک می‌شود . در این فصلهای مقدماتی ، معادلاتی که از بکار بردن KCL در گره‌های مختلف بدست می‌آیند ، نظیر معادلات (۱-۲) و (۲-۲) ، را «معادلات گره» می‌نامیم .

نظریه^۱ اساسی مدارها و شبکه‌ها

قانون جریان کیرشف دارای اهمیت بسیار زیادی است . ساده بودن این قانون و آشنایی قبلی ما با آن ممکن است برخی از خواص عمده آنرا پنهان سازد . بمنظور تأکید این خواص تبصره‌های^(۱) زیر درج می‌شود .

تبصره ۱-KCL یک محدودیت «خطی» روی جریان شاخه‌ها برقرار می‌کند . عبارت دیگر ، معادلات (۱-۳) و (۲-۳) معادلات جبری «خطی همگن»^(۲) (باضرایب ثابت) از متغیرهای i_1, i_2, i_3, i_4 و i_5 می‌باشد .

تبصره ۲-KCL در مورد هر مدار الکتریکی فشرده بکار میرود و اینکه عناصر مدار خطی ، غیرخطی ، اکتیو ، پسیو ، تغییرپذیر با زمان ، تغییر ناپذیر با زمان و غیره باشند اهمیتی در کاربرد این قانون ندارد . (معنی دقیق این صفات در فصلهای بعد دیده خواهد شد) نحوه دیگر بیان این مطلب آنستکه بگوئیم : «KCL به ماهیت اجزاء مدار بستگی ندارد».

تبصره ۳- اگر بغضاطر بیاوریم که جریان داخل یک شاخه ، مقدار بار الکتریکی جاری شده در واحد زمان از آن شاخه را مشخص می‌کند ، واضح است که KCL بیان می‌دارد که بار الکتریکی در هیچ گرهی جمع نمی‌شود . عبارت دیگر ، «KCL اصل بقای بار الکتریکی را در هر گره بیان می‌کند» .

تبصره ۴- یک مثال برای حالتی که KCL در آن صدق نمی‌کند **آنتن شلاقی**^(۳) ، مثلاً در سوتور میکلت یک پلیس ، می‌باشد . واضح است هنگامیکه آنتن کار می‌کند ، جریانی در پایه آنتن وجود دارد در حالیکه جریان نول آنتن در هر لحظه مساوی صفر است . از طرف دیگر ، این حقیقت را هم میدانیم که طول این آنتن در حدود یک چهارم طول موج متناظر با فرکانس کار آنتن است . بنابراین ، این آنتن یک مدار فشرده نیست و ما نباید انتظار داشته باشیم که KCL در مورد آن صدق کند .

۱ — Remarks

۲ — Homogeneous

۳ — Whip antenna

۴- قانون ولتاژ کیرشف KVL

برای اینکه قانون ولتاژ کیرشف را بیان کنیم باید بدانیم که منظور ما از یک حلقه^(۱) چیست. در فصل نهم، تعریف دقیق حلقه و قتیکه شبکه های کلی معرفی میشوند دیده خواهد شد. آنچه ظاهراً احساس می شود، منظور از یک حلقه یک مسیر^(۲) بسته است. بنابراین اگر ما یک مدار را بصورت تعدادی از شاخه های بهم پیوسته در گرهای در نظر بگیریم، یک مسیر بدین ترتیب تشکیل میشود که از یک گره شروع کرده یک یا چند شاخه را بطور متوالی طی می کنیم و در یک گره دیگر متوقف می شویم. یک مسیر بسته، مسیری است که گره ابتدایی و گره انتهایی آن رویهم منطبق باشند.

قانون ولتاژ کیرشف

در هر حلقه از هر مدار الکتریکی فشرده و در هر لحظه
از زمان، مجموع جبری ولتاژهای شاخه های حلقه
برابر صفر است.

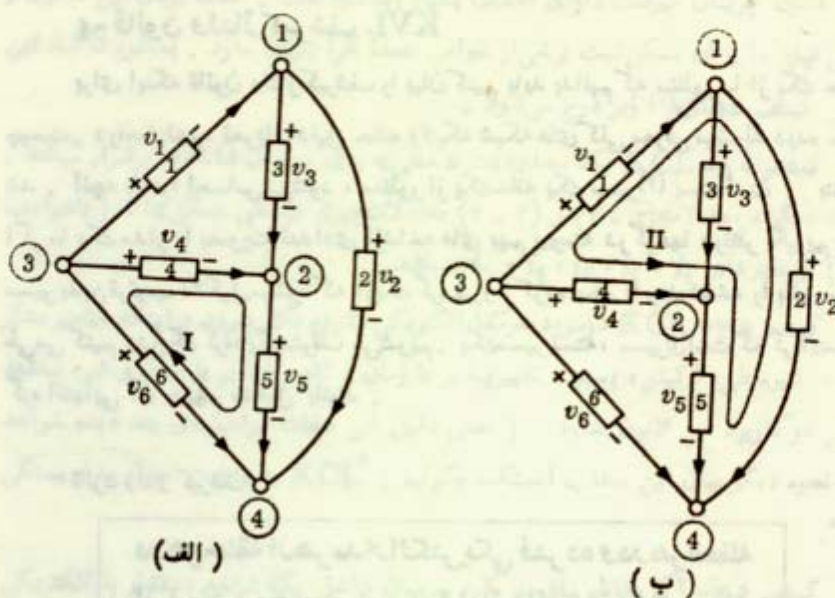
برای بکار بردن KVL، یک جهت قراردادی برای حلقه تعیین میکنیم. در مجموع جبری که KVL را بیان میکند، ولتاژ شاخه هایی که جهت قراردادی آنها با جهت قراردادی حلقه یکی است را با علامت مثبت و ولتاژ شاخه هایی که جهت قراردادی آنها با جهت قراردادی حلقه یکی نیست را با علامت منفی در نظر میگیریم.

مثال- مدار شکل (۱-۴) را در نظر بگیرید.

الف- وقتی KVL در حلقه I که از شاخه های ۴ و ۵ تشکیل می شود بکار رود چنین نتیجه می شود:

$$v_4(t) + v_5(t) - v_1(t) = 0 \quad \text{برای همه } t \quad (4-1)$$

جهت قراردادی انتخاب شده برای این حلقه (مشخص شده با I) در شکل (۱-۴ الف) دیده می شود. جهت قراردادی ولتاژهای شاخه های ۴ و ۵ موافق جهت قراردادی حلقه I



شکل ۱-۴- مثال تشریح کننده KVL، حلقه‌های I و II مشخص شده‌اند.

بوده درحالی‌که جهت قراردادی ولتاژ شاخه ۶ موافق جهت قراردادی حلقه I نیست. بنابراین v_5 و v_6 را با علامت مثبت و v_1 را با علامت منفی در نظر می‌گیریم. ب- وقتی KVL را در حلقه II که از شاخه‌های ۱ و ۴ و ۵ و ۲ تشکیل می‌شود بکار ببریم چنین نتیجه می‌شود:

$$\text{برای همه } t \quad -v_1(t) + v_4(t) + v_5(t) - v_2(t) = 0 \quad (1-2)$$

جهت قراردادی این حلقه (مشخص شده با II) در شکل (۱-۴) دیده می‌شود. در این فصل‌های مقدماتی، معادلاتی که از بکار بردن KVL در حلقه‌های مختلف بدست می‌آید، نظیر (۱-۴) و (۲-۴)، را معادلات حلقه می‌نامیم. بمنظور تأکید اهمیت این قانون مهم، تبصره‌های زیر درج می‌شود:

تبصره ۱- KVL یک محدودیت «خطی» بین ولتاژهای شاخه‌های یک حلقه برقرار می‌سازد.

تبصره ۲- KVL در مورد هر مدار الکتریکی فشرده بکار می‌رود و اینکه عناصر مدار

خطی، غیرخطی، اکتیو، پسیو، تغییرپذیر با زمان، تغییرناپذیر با زمان و غیره باشند اهمیتی در کاربرد این قانون ندارد. عبارت دیگر، «KVL به ماهیت اجزاء مدار بستگی ندارد».

۵- طول موج و ابعاد مدار*

منظور از این بخش آنستکه بطور ساده و حسی^(۱) بحث کنیم که اگر ابعاد یک مدار قابل مقایسه یا حتی بزرگتر از طول موج متناظر با بالاترین فرکانس موردنظر باشد چه اتفاقی روی میدهد. برای بررسی این شرط گیریم که d بزرگترین بعد یک مدار و c سرعت انتشار امواج الکترومغناطیس و λ طول موج بالاترین فرکانس موردنظر و f فرکانس باشد. این شرط بیان میدارد که:

$$d \text{ در حدود } \lambda \text{ و یا بزرگتر از آنست} \quad (۱-۵)$$

حال $\tau \triangleq d/c$ زمان لازم برای انتشار امواج الکترومغناطیسی از یک سر مدار تا انتهای دیگر آنست⁺. چون:

$$\frac{\lambda}{c} = \frac{1}{f} = T \quad \text{و} \quad f\lambda = c$$

که در آن T پریود بالاترین فرکانس موردنظر است. بنابراین شرط ارتباط دهنده ابعاد مدار و طول موج را می توان بطرز دیگری برحسب زمان، بصورت زیر بیان کرد:

$$\tau \text{ در حدود } T \text{ و یا بزرگتر از آنست} \quad (۲-۵)$$

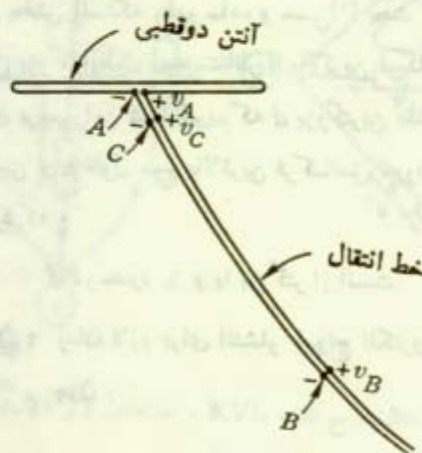
بنابراین با بخاطر آوردن تبصره های مربوط به امکان بکار بردن KVL و KCL در فرکانسهای بالا، میتوان گفت مادامیکه زمان انتشار امواج الکترومغناطیسی در داخل محیطی که مدار در آن قرار دارد بطور قابل ملاحظه ای کوچکتر از پریود بالاترین فرکانس موردنظر باشد KVL و KCL در مورد هر مدار فشرده ای برقرار است.

* بخش ها و زیر بخش هایی که با علامت • مشخص میشوند میتوانند بدون پرهم زدن پیوستگی

مطالب کتاب حذف شوند.

نظریه* اساسی مدارها و شبکه‌ها

مثال - برای درک اهمیت شرایط ذکر شده در (۱-۵) و (۲-۵) یک آنتن دوقطبی^(۱) گیرنده FM و خط انتقال ۳۰۰ اهمی که آنرا به گیرنده متصل میکند را در نظر میگیریم. اگر ما خط انتقال را بررسی کنیم ملاحظه می‌شود که از دوسیم مسی موازی که داخل ماده عایقی پلاستیکی قرار دارد و بوسیله همین ماده در فاصله ثابتی از یکدیگر نگاهداشته می‌شود،



شکل ۱-۵ - یک آنتن دوقطبی که بیک خط انتقال وصل شده است.

تشکیل شده است. برای مادگی فرض میکنیم که خط انتقال از سمت راست بینهایت طویل است (به شکل (۱-۵) مراجعه شود). اگر امواج الکترومغناطیسی با سرعت بینهایت منتشر شود، در اینصورت بمحض اینکه ولتاژی در آنتن القاء شود این ولتاژ بطور همزمان در هر قسمت خط ظاهر میگردد. اما برای ملاحظه اینکه اگر سرعت انتشار بینهایت نباشد و مثلاً 3×10^8 متر بر ثانیه باشد چه اتفاقی رخ میدهد، فرض می‌کنیم که یک ولتاژ سینوسی با فرکانس ۱۰۰ MHz در آنتن ظاهر شود. در این صورت:

$$v_A(t) = V_0 \sin(2\pi \times 10^8 t)$$

که در آن V_0 ثابتی است بر حسب ولت و t بر حسب ثانیه بیان میشود. حال ببینیم که در نقطه B که مثلاً ۵ متری پائین خط قرار دارد چه اتفاقی می‌افتد. چون سرعت

انتشار برابر 3×10^8 متر بر ثانیه است و لذا در نقطه B بمقدار :

$$1.0 / (3 \times 10^8) = 0.33 \times 10^{-9} \text{ sec}$$

نسبت به ولتاژ در نقطه A ، عقب می افتد و بنابراین :

$$\begin{aligned} v_B(t) &= V_o \sin(2\pi \times 10^8) (t - 0.33 \times 10^{-9}) \\ &= V_o \sin(2\pi \times 10^8 t - \pi) \\ &= -V_o \sin(2\pi \times 10^8 t) = -v_A(t) \end{aligned}$$

در لحظه t ولتاژ خط در نقطه B درست مخالف ولتاژ نقطه A است ! حقیقت اصلی اینست که تفاوت بین $v_B(t)$ و $v_A(t)$ ناشی از زمان انتشار میباشد که در این حالت قابل صرف نظر کردن نیست . در واقع زمان انتشار از A تا B برابر 0.33 nsec ($0.33 \times 10^{-9} \text{ sec}$) است و پریود کامل سیگنال سینوسی v_A برابر 10 nsec است .

حال ، اگر بر حسب طول موج فکر کنیم ، چنین بدست می آوریم که در فرکانس 100 MHz :

$$\lambda = \frac{c}{f} = \frac{3 \times 10^8}{10^8} = 3 \text{ m}$$

بنابراین فاصله A تا B نصف طول موج میباشد .

البته چنانچه ما v_C و v_A را با هم مقایسه می کردیم که در آن نقطه C مثلاً "بفاصله یک سانتیمتری سمت راست A قرار دارد در اینصورت زمان انتشار از A تا C در حدود $0.33 \times 10^{-9} \text{ sec}$ بوده و :

$$\begin{aligned} v_C(t) &= V_o \sin[2\pi \times 10^8 (t - 0.33 \times 10^{-9})] \\ &= V_o \sin(2\pi \times 10^8 t - 0.66) \end{aligned}$$

یعنی فاز v_C بمقدار 0.66 رادیان ، که تقریباً برابر 1.1 درجه میباشد ، از v_A عقب تر

است . بالنتیجه ، برای همه t ، $v_A(t) \approx v_C(t)$

خلاصه

● قوانین کیرشف و مدل عناصر فشرده یک مدار در صورتی معتبرند که بزرگترین بُعد فیزیکی مدار، در مقایسه با طول موج بالاترین فرکانس مورد نظر، کوچک باشد. تحت این شرایط، ولتاژ دوسر هر شاخه، یا هر جفت گره، کاملاً معین می‌باشد و جریانی که از یک سر وارد هر عنصر می‌شود کاملاً معین بوده و برابر جریانی است که از سر دیگر آن خارج می‌شود.

● قانون جریان کیرشف KCL بیان می‌کند که در هر گره از هر مدار الکتریکی فشرده و در هر لحظه از زمان، مجموع جبری جریانه‌های همه شاخه‌هایی که از گره خارج می‌شوند برابر صفر است.

● قانون ولتاژ کیرشف بیان می‌کند که در هر حلقه از هر مدار الکتریکی فشرده و در هر لحظه از زمان، مجموع جبری ولتاژهای همه شاخه‌های حلقه برابر صفر است.

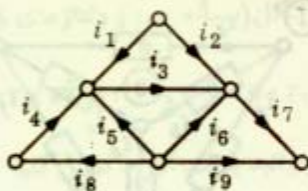
● قوانین کیرشف محدودیت‌های خطی روی ولتاژ شاخه‌ها و جریان شاخه‌ها برقرار می‌سازند و علاوه بر آنها به ماهیت عناصر مدار بستگی ندارند.

● هرگاه در شاخه‌ای جریان مثبتی از سری که علامت + دارد وارد شده و از سری که علامت - دارد خارج شود، جهت قراردادی ولتاژ و جهت قراردادی جریان این شاخه را جهت‌های قراردادی متناظر می‌نامیم. با انتخاب جهت‌های قراردادی متناظر، توان تحویل داده شده به شاخه برابر حاصلضرب ولتاژ شاخه و جریان شاخه می‌باشد.

مسائل:

محاسبه طول موج ۱- یک گیرنده FM توسط کابلی بطول 2 m به آنتن متصل است. بادر نظر گرفتن اینکه گیرنده برای فرکانس 100 MHz تنظیم شده است، آیا می‌توان گفت که جریان لحظه‌ای در ورودی گیرنده با جریان دوسرهای آنتن مساوی است؟ و اگر چنین نیست، برای چه طول تقریبی کابل این جریانه‌ها برابر خواهند بود؟

KCL ۲- بعضی از جریانه‌های شاخه‌های مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۱-۲) مانند $i_1=2$ ، $i_2=1$ ، $i_3=2$ ، $i_4=3$ و $i_5=2$ معلوم است (بر حسب آمپر).



شکل (مسأله ۲-۱)

آیا با این اطلاعات می‌توانید جریانهای بقیه شاخه‌ها را حساب کنید ؟ توضیح دهید .
(جریانهایی را که می‌توانید حساب کنید تعیین کرده و اطلاعات اضافی را که برای محاسبه جریانهایی که نمی‌توانید حساب کنید احتیاج دارید بیان نمائید) .

KVL ۳- فرض کنید در مدار مسأله ۲ ، جهت‌های قراردادی متناظر برای ولتاژ شاخه‌ها انتخاب شده باشد ، و ولتاژهای شاخه‌های زیر داده شده باشند :

$$\text{ولت } v_1 = v_3 = v_6 = v_9 = 1$$

آیا با این اطلاعات می‌توانید ولتاژهای بقیه شاخه‌ها را حساب کنید ؟ توضیح دهید .

KVL و KCL ۴- در مدار نشان داده شده در شکل (مسأله ۴-۱) ، برای

جهت‌های قراردادی متغیرهای شاخه‌ها جهت‌های قراردادی متناظر انتخاب می‌شود .

الف - KCL را برای گره‌های ① ، ② ، ③ و ④ بکار ببرید . نشان دهید که

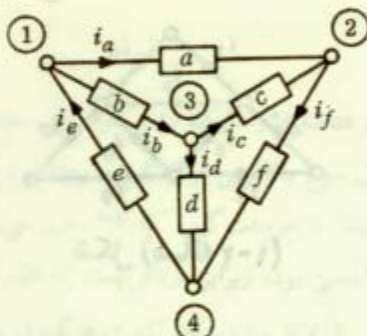
معادله KCL که برای گره ④ نوشته میشود نتیجه‌ای از سه معادله پیشین است .

ب - حلقه‌ای را که شاخه‌ی درونی نداشته باشد (مش^(۱)) خوانند . KVL را برای

سه مش مدار که در شکل دیده میشود بنویسید . همچنین KVL را برای حلقه‌های

afe - abdf - acde و bcfe بنویسید و نشان دهید که این معادلات نتیجه سه معادله مش

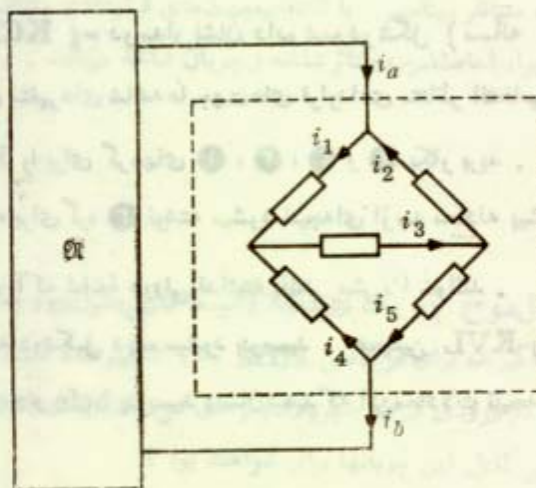
پیشین است .



شکل (مسئله ۴-۱)

حلقه ۵- در مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۴-۱) همه حلقه‌های ممکن را مشخص سازید .

KCL ۶- قسمتی از مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۶-۱) که با خط چین مشخص شده است را میتوان بعنوان یک عنصر دوسرکه به بقیه مدار متصل است در نظر گرفت . آیا $i_a = i_b$ است ؟ پاسخ خود را ثابت کنید .

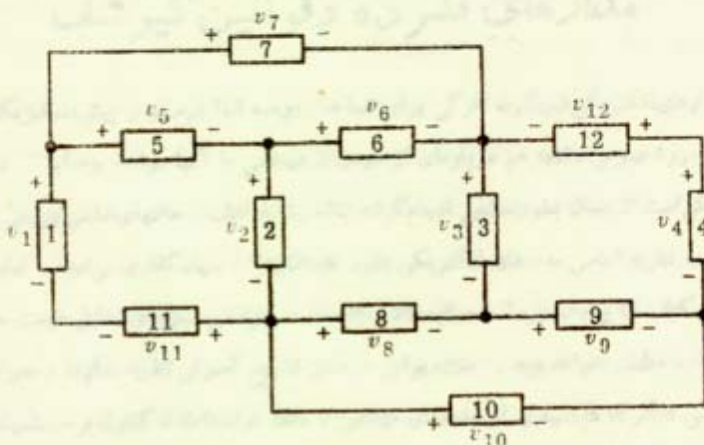


شکل (مسئله ۶-۱)

۷- KVL در مدار شکل (مسئله ۱-۷) ولتاژهای زیر برحسب ولت داده شده‌اند:

$$v_1 = 10, v_2 = 5, v_3 = 0, v_4 = -3, v_5 = 2, v_6 = -3, v_7 = 8, v_8 = -3, v_9 = 0, v_{10} = 10, v_{11} = 0, v_{12} = 0$$

ولتاژهای شاخه‌هایی را که می‌توانید بدست آورید تعیین کنید.



شکل مسئله ۱-۷

۸- KCL در مدار شکل (مسئله ۱-۷) جریانهای شاخه‌ها درجهت‌های قراردادی

متناظر اندازه‌گیری و نتایج زیر برحسب آمپر داده شده‌اند:

$$i_1 = 2, i_2 = -5, i_3 = 0, i_4 = 0, i_5 = -3, i_6 = 1, i_7 = 0, i_8 = 0, i_9 = 0, i_{10} = 0, i_{11} = 0, i_{12} = 0$$

آیا می‌توانید جریانهای بقیه شاخه‌ها را تعیین کنید؟ جریان شاخه‌هایی را که می‌توانید بدست بیاورید تعیین کنید.

۹- KCL در مدار شکل (مسئله ۱-۷) جریانهای شاخه‌ها درجهت‌های قراردادی

متناظر اندازه‌گیری شده‌اند. ثابت کنید:

$$i_1 + i_2 + i_3 + i_4 = 0$$

$$i_5 + i_6 + i_7 + i_8 = 0$$

فصل دوم

اجزاء مدار

عناصری که در ساختمان مدارهای فشرده الکتریکی بکار میروند عبارتند از: مقاومت، دیود^(۱)، ترانزیستور، لامپ خلاء، خازن، سلف، ترانسفورماتور و غیره. هر عنصری به منظور استفاده از یک خاصیت اصلی فیزیکی طرح شده است. متأسفانه معمولاً ساختن یک عنصر فیزیکی که فقط یک خاصیت اصلی فیزیکی را نشان دهد ممکن نیست. مثلاً یک مقاومت، جسم هادی دیگری است که انرژی الکتریکی را به انرژی حرارتی تبدیل میکند و ولتاژ $v(t)$ در آن تنها به جریان $i(t)$ داخل آن بستگی دارد. این، یک تصویر فیزیکی تقریبی است زیرا هرچرایی یک حوزه مغناطیسی ایجاد میکند و در نتیجه هر مقاومتی مقداری انرژی در حوزه مغناطیسی خود ذخیره می نماید. معمولاً انرژی ذخیره شده آنقدر کم است که میتوان آنرا در تجزیه تحلیل و طرح مدار نادیده گرفت. بنابراین، یک مقاومت را تنها بطور تقریبی میتوان بعنوان مدلی که در قانون اهم^(۲) صدق میکند تصور نمود. این مدل سازی تقریبی نشان دهنده این واقعیت اساسی است که در تجزیه تحلیل و طرح مدارهای الکتریکی باید با در نظر گرفتن «تقریب هائی»^(۳)، مدلهای مناسبی را انتخاب نمود، زیرا مطالعه دقیق خواص فیزیکی اغلب عناصر مدار، تقریباً امکان پذیر نیست. در اینجا، موقعیت ما نظیر فیزیکی دانی است که نمیتواند تشکیلات آزمایشی مورد استفاده خود را بطور کاملاً دقیق توصیف کند. مثلاً، او بمعرفی مفهوم یک ذره میپردازد، با اینکه میداند هر شئی فیزیکی دارای ابعاد فیزیکی است، یا یک جسم سخت را تعریف میکند، در صورتیکه کلیه اجسام در فیزیک دارای خواص الاستیک هستند، با روش مشابهی در تئوری مدار، عناصر ایده آلی (در مقابل عناصر فیزیکی) تعریف میشوند که بعنوان **اجزاء مدار** (یا باختصار **اجزاء**) تلقی خواهند شد. کلیه این اجزاء مدار، به مفهومی که در فصل اول بحث شد، جزو عناصر فشرده خواهند بود. این عناصر ایده آل مدلهای نظری هستند که ما نتایج آزمایشهای خود را بر حسب آنها تعبیر کرده مدارهای عملی را طرح خواهیم کرد. در این فصل، ما به تعریف و بحث درباره خواص اجزاء مداری که دوسر دارند می پردازیم. این عناصر را **عناصر دوسر**^(۴) می نامیم. در فصل هشتم اجزاء مدار دیگری معرفی خواهند شد که بیش از دوسر دارند.

۱ — Diode

۲ — Ohm's Law

۳ — Approximations

۴ — Two Terminal Elements

۱ - مقاومت‌ها

درفیزیک مقدماتی (فیزیک سال دوم) ، تنها مقاومتی که در قانون اهم صدق کند در نظر گرفته شد . یعنی ولتاژ دوسر چنین مقاومتی متناسب با جریانی است که از داخل آن میگذرد . وسایل الکترونیکی زیادی در مهندسی وجود دارند که در قانون اهم صدق نمیکنند ولی خواص مشابهی دارند . اینگونه وسایل بطور روز افزونی در سیستمهای کامپیوتر، کنترل و ارتباطات بکار میروند . بنابراین لازم است که شناسائی اجزاء اصلی یک مدار با دید وسیعتری انجام گیرد . باین طریق میتوان در تجزیه تحلیل وطرح مدارهای مختلفی که در زمان حال یا آینده ممکن است با آن مواجه شویم ، آمادگی بیشتری داشت .

یک عنصر دوسر را **مقاومت** گویند، اگر در هر لحظه t از زمان، ولتاژ $v(t)$ و جریان $i(t)$ آن در رابطه‌ای که در صفحه iv (یا صفحه iz) بوسیلهٔ یک منحنی تعریف میشود صدق کنند. این منحنی، **مشخصه^(۱) مقاومت در لحظهٔ t** نامیده میشود و مجموعهٔ مقادیری را که جفت‌ستغیرهای $v(t)$ و $i(t)$ در لحظهٔ t ممکن است دارا باشند معین میکند. معمولترین مقاومتی که بکار میرود مقاومتی است که مشخصه آن با زمان تغییر نمیکنند، این مقاومت را **تغییر ناپذیر بازمان^(۲)** گویند . مقاومتی را **تغییر پذیر بازمان^(۳)** گویند که مشخصه آن با زمان تغییر کند. در دیاگرامهای مداری، یک مقاومت مانند شکل (۱ - ۱) کشیده میشود . در مورد یک مقاومت نکته اصلی آنست که بین مقدار «لحظه‌ای»^(۴) ولتاژ و مقدار «لحظه‌ای» جریان رابطه‌ای وجود دارد. نمونهٔ مشخصه‌های مقاومت‌ها در شکل‌های (۱ - ۲) تا (۱ - ۴) ، شکل (۱ - ۶) و شکل‌های (۱ - ۸) تا (۱ - ۱۲) نشان داده شده‌اند.



شکل ۱-۱ - نمایش یک مقاومت ، ملاحظه کنید

که جهت قراردادی ولتاژ و جهت قراردادی جریان، جهت‌های قراردادی متناظر هستند .

۱ - Characteristic

۲ - Time-invariant

۳ - Time-variant

۴ - Instantaneous

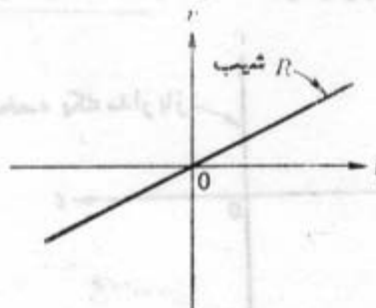
هر مقاومتی را میتوان بر حسب آنکه خطی یا غیرخطی، تغییرپذیر با زمان و یا تغییرناپذیر با زمان باشد، به چهار طریق طبقه بندی نمود. مقاومتی را خطی^(۱) گویند که در هر لحظه از زمان، مشخصه آن خط مستقیمی باشد که از مبدا می گذرد. مقاومتی را که خطی نباشد غیر خطی^(۲) گویند. اکنون به مطالعه جزئیات این چهار نوع مقاومت بپردازیم.

۱-۱- مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان

مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان طبق تعریف، مقاومتی است که مشخصه آن خط مستقیمی باشد که از مبدأ گذشته و با زمان تغییر نکند، طبق شکل (۱-۲). بنابراین رابطه بین مقدار لحظه ای ولتاژ $v(t)$ و مقدار لحظه ای جریان $i(t)$ طبق قانون اهم بصورت زیر بیان میشود:

$$\begin{aligned} (1-1) \quad & \left\{ \begin{array}{l} v(t) = R i(t) \quad \text{یا} \quad i(t) = G v(t) \end{array} \right. \quad \text{که در آن:} \\ (1-2) \quad & \left\{ \begin{array}{l} R = \frac{1}{G} \end{array} \right. \end{aligned}$$

G و R مقادیر ثابت بوده به v و i بستگی ندارند. R را مقاومت^(۳) و G را رسانائی^(۴) گویند. در معادلات (۱-۱) و (۱-۲) واحدهای ولتاژ، جریان، مقاومت



شکل ۱-۲ - مشخصه یک مقاومت «خطی» در هر لحظه خط مستقیمی

است که از مبدا میگذرد. شیب R در صفحه iv ،

مقدار مقاومت را معین میکند.

۱ - Linear

۲ - Nonlinear

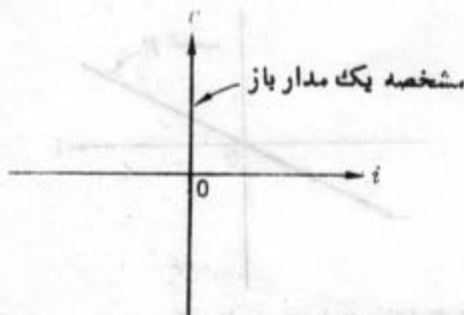
۳ - Resistance

۴ - Conductance

و رسانائی بترتیب عبارتند از ولت، آمپر، اهم و مِهو^(۱). توجه کنید که در معادله (۱-۱)، رابطه بین $i(t)$ و $v(t)$ برای یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان بوسیله یک «تابع خطی» بیان میشود. معادله اول (۱-۱)، $v(t)$ را بصورت یک تابع خطی $i(t)$ و معادله دوم، $i(t)$ را بصورت یک تابع خطی $v(t)$ بیان میکند. چون مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان در مدارها اهمیت بسیاری دارد از این رو عبارت زیر تأکید میشود: «یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان مقاومتی است که در قانون اهم داده شده در معادله (۱-۱) صدق کند، در این معادله G و R مقادیر ثابت اند.»

میتوان یک مقاومت کربنی^(۲) را که درجه حرارت آن ثابت نگهداشته شده است بعنوان مدل یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان بیان نمود، مشروط بر آنکه حدود تغییرات ولتاژ و جریان آن بطور مناسبی محدود شود. آشکار است که اگر ولتاژ یا جریان بیش از مقدار تعیین شده باشد مقاومت داغ شده و حتی ممکن است بسوزد.

دو نمونه ویژه از مقاومت‌های خطی تغییرناپذیر با زمان که مورد توجه خاص ما هستند عبارتند از «مدار باز»^(۳) و «مدار با اتصال کوتاه»^(۴). یک عنصر دوسر را مدار باز گویند اگر جریان آن شاخه بازاء همه مقادیر ولتاژ شاخه مساوی صفر باشد. مشخصه یک مدار باز محور v در صفحه $i-v$ میباشد طبق شکل (۱-۳). این مشخصه دارای شیب بینهایت یعنی $R = \infty$ و یا $G = 0$ است. یک عنصر دوسر را مدار با اتصال کوتاه



شکل ۱-۳ - مشخصه یک مدار باز منطبق بر محور v است

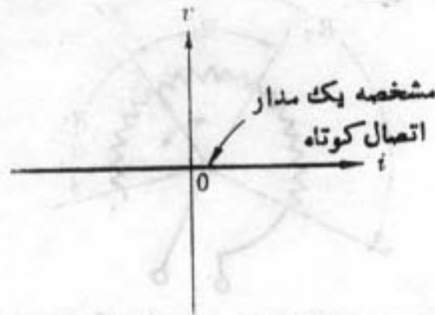
زیرا جریان آن همواره مساوی صفر است.

۱ - Mho

۲ - Carbon-deposited

۳ - Open circuit

۴ - Short circuit



شکل ۴-۱ - مشخصه یک مدار با اتصال کوتاه بر محور i منطبق است زیرا ولتاژ آن همواره مساوی صفر است.

گویند اگر ولتاژ آن شاخه بازاء همه مقادیر جریان شاخه مساوی صفر باشد. مشخصه یک مدار با اتصال کوتاه محور i از صفحه iv است طبق شکل (۴-۱). شیب این مشخصه صفر است یعنی $R=0$ و یا $G=\infty$.

تمرین - با استفاده از قوانین کیرشف درستی عبارتهای زیر را تصدیق کنید :

الف : شاخه‌ای که از اتصال سری یک مقاومت R و یک مدار باز تشکیل میشود دارای مشخصه یک مدار باز است.

ب : شاخه‌ای که از اتصال سری یک مقاومت R و یک مدار با اتصال کوتاه تشکیل میشود دارای مشخصه مقاومت R است.

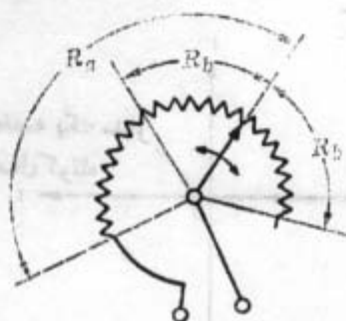
پ : شاخه‌ای که از اتصال موازی یک مقاومت R و یک مدار باز تشکیل میشود دارای مشخصه مقاومت R است.

ت : شاخه‌ای که از اتصال موازی یک مقاومت R و یک مدار با اتصال کوتاه تشکیل میشود دارای مشخصه مدار با اتصال کوتاه است.

۲-۱- مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان

مشخصه یک مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان با معادله‌های زیر توصیف میشود :

$$(۱-۲) \quad \boxed{v(t) = R(t) i(t) \quad \text{یا} \quad i(t) = G(t) v(t)}$$



شکل ۱-۵ - یک پتانسیومتر با اتصال لغزنده، نمونه‌ای

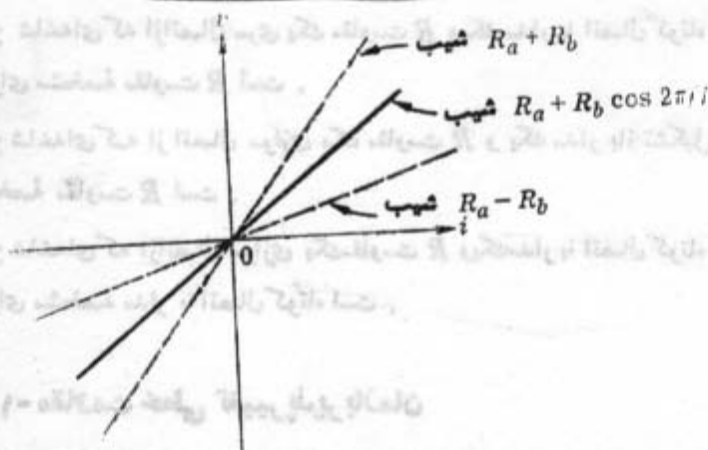
از یک مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان است

$$R(t) = R_a + R_b \cos 2\pi f t$$

که در آن $R(t) = \frac{1}{G(t)}$. واضح است که مشخصه در شرط خطی بودن صدق کرده ولی با زمان تغییر میکند. یک مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان در شکل (۱-۵) نشان داده شده است. اتصال لغزنده پتانسیومتر (۱) بوسیله یک سروموتور (۲) به جلو و عقب حرکت میکند بطوریکه در زمان t مشخصه بصورت زیر است:

(۱-۴)

$$v(t) = (R_a + R_b \cos 2\pi f t) i(t)$$



شکل ۱-۶ - مشخصه پتانسیومتر شکل (۱-۵) در لحظه t

که در آن R_a ، R_b و f مقادیر ثابت بوده و $R_a > R_b > 0$ است. مشخصه این مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان در صفحه iv خط مستقیمی است که در تمام لحظات از مبدأ میگذرد، معینا شیب آن در هر لحظه به زمان t بستگی دارد. با تغییر زمان، مشخصه بین دو خط باشیب های $R_a + R_b$ و $R_a - R_b$ بجلو و عقب نوسان میکند، مطابق شکل (۱-۶).
مثال ۱- مقاومتهای خطی تغییرپذیر با زمان با مقاومتهای خطی تغییرناپذیر با زمان یک فرق اساسی دارند. برای بررسی این موضوع گیریم که $i(t)$ یک تابع سینوسی با فرکانس f_1 باشد، یعنی:

(۱-۵)

$$i(t) = A \cos 2\pi f_1 t$$

که در آن A و f_1 مقادیر ثابت هستند. در این صورت، برای یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان با مقاومت R ، ولتاژ شاخه که از این جریان ناشی میشود طبق قانون اهم بصورت زیر میباشد:

(۱-۶)

$$v(t) = RA \cos 2\pi f_1 t$$

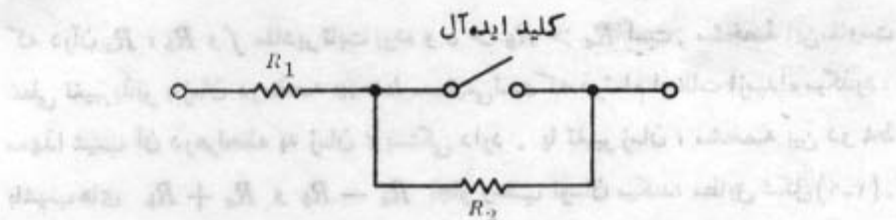
بنابراین جریان ورودی و ولتاژ خروجی هر دو سینوسی بوده و دارای فرکانس «یکسان» f_1 هستند. ولی در مورد یک مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان نتیجه دیگری بدست میآید. برای یک مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان که توسط رابطه (۱-۴) مشخص شده، ولتاژ شاخه که از جریان سینوسی داده شده در معادله (۱-۵) ناشی میشود عبارتست از:

(۱-۷)

$$v(t) = (R_a + R_b \cos 2\pi f t) A \cos 2\pi f_1 t$$

$$= R_a A \cos 2\pi f_1 t + \frac{R_b A}{2} \cos 2\pi (f + f_1) t + \frac{R_b A}{2} \cos 2\pi (f - f_1) t$$

ملاحظه میشود که این مقاومت خاص تغییرپذیر با زمان، میتواند سیگنالهایی با دو فرکانس جدید تولید نماید که این فرکانسها به ترتیب مساوی مجموع و تفاضل فرکانسهای سیگنال ورودی و فرکانس مقاومت تغییرپذیر با زمان میباشد. بنابراین «مقاومتهای خطی تغییرپذیر با زمان را میتوان برای ایجاد یا تبدیل سیگنالهای سینوسی بکار برد». این خاصیت مقاومتهای خطی تغییرپذیر با زمان را «مدولاسیون»^(۱) گویند که در سیستمهای ارتباطی اهمیت بسزائی دارد.



شکل ۱-۷ - مدل یک کلید فیزیکی که هنگام باز شدن دارای مقاومت

$R_1 + R_p$ و هنگام بسته شدن دارای مقاومت R_1

میشود. معمولاً R_1 خیلی کوچک و R_p بسیار

بزرگ است.

مثال ۲ - میتوان یک کلید^(۱) را بعنوان یک مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان در نظر گرفت که مقاومت آن هنگام باز و بسته شدن، از یک مقدار به مقدار دیگر تغییر میکند. یک کلید ایده‌آل هنگام باز بودن بصورت یک مدار باز و هنگام بسته بودن بصورت یک مدار با اتصال کوتاه میباشد. یک کلید عملی^(۲) را میتوان با مدلی که از یک کلید ایده‌آل و دو مقاومت تشکیل شده طبق شکل (۱ - ۷) نشان داد. کلیدی که بطور متناوب در فواصل منظم باز و بسته میشود یک عنصر مهم در سیستمهای ارتباطی دیجیتال است.

۱-۳ - مقاومت غیرخطی

دیدیم مقاومتی را که خطی نباشد غیرخطی گویند. یک مثال نمونه‌ای از مقاومت غیرخطی دیود ژرمانیوم است. در مورد دیود پیوندی - pn ^(۳) که در شکل (۱ - ۸) نشان داده شده است جریان شاخه، یک تابع غیرخطی از ولتاژ شاخه و بصورت رابطه زیر است:

$$(1-8) \quad i(t) = I_s (e^{qv(t)/kT} - 1)$$

که در آن I_s مقدار ثابتی است که نشان دهنده جریان اشباع معکوس^(۴) میباشد، یعنی جریان دیود وقتی که دیود در جهت عکس بایک ولتاژ بزرگ بایاس^(۵) شده باشد (یعنی با v منفی).

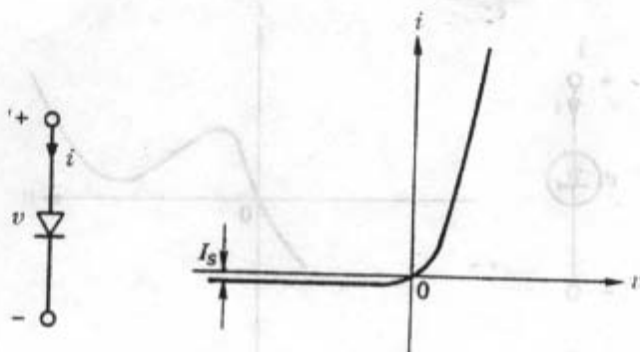
۱ - Switch

۲ - Practical

۳ - Junction Diode

۴ - Reverse saturation

۵ - Biased



شکل ۸-۱ - نمایش یک دیود پیوندی pn - مشخصه آن
که در صفحه vi رسم شده است.

پارامترهای دیگر رابطه (۸-۱) عبارتند از q (بار یک الکترون) ، k (ثابت بولتزمن) و T (درجه حرارت برحسب کلون). در درجه حرارت اتاق، مقدار kT/q تقریباً مساوی ۰.۰۲۶ ولت است. مشخصه صفحه vi نیز در شکل (۸-۱) نشان داده شده است.

تمرین - نمونه مشخصه یک دیود پیوندی pn را در صفحه vi با استفاده از معادله (۸-۱) که در آن $I_s = 10^{-4}$ آمپر و $kT/q \cong 0.026$ ولت است رسم نمایید.

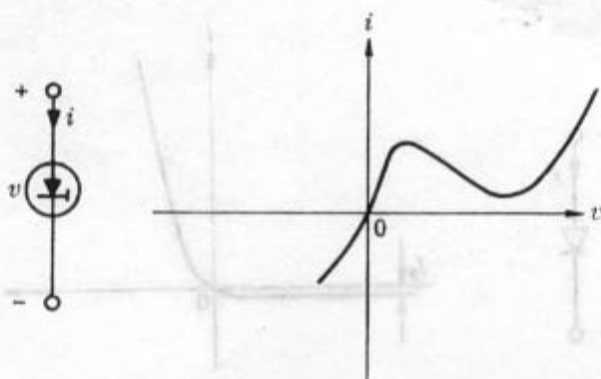
مقاومت غیرخطی بعلت غیرخطی بودنش دارای مشخصه ای نیست که در تمام احتیاطات یک خط مستقیم گذرنده از مبدا صفحه vi باشد. مثالهای نمونه ای دیگری درباره وسایل غیرخطی دوسر، که بتوان مدل آنها را بصورت یک مقاومت غیرخطی در نظر گرفت عبارتند از دیود تونلی^(۱) و لاسپ گازدار^(۲)، که مشخصه آنها در صفحه vi در شکل های (۹-۱) و (۱۰-۱) نشان داده شده است. توجه کنید که در حالت اول، جریان i تابعی (تک ارز^(۳)) از ولتاژ v است و در نتیجه میتوان نوشت:

$$i = f(v)$$

درحقیقت همانطور که در مشخصه نشان داده شده است بازاء هر مقدار ولتاژ v ، یک و تنها

۱ - Tunnel diode ۲ - Gas tube

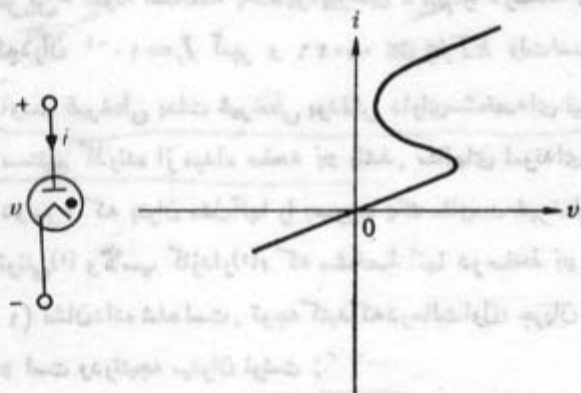
۳ - Single-valued



شکل ۹-۱ - نمایش یک دیود تونلی مشخصه آن

که در صفحه $i-v$ رسم شده است.

یک مقدار ممکن برای جریان وجود دارد*. چنین مقاومتی را کنترل شده بوسیله ولتاژ^(۱) نامند. از طرف دیگر، در مشخصه لامپ گازدار ولتاژ v یک تابع (تک ارز) از جریان i است زیرا برای هر مقدار i ، یک و تنها یک مقدار ممکن برای v وجود دارد.



شکل ۹-۲ - نمایش یک دیود گازدار مشخصه آن

که در صفحه $i-v$ رسم شده است.

* به بخش ۲ - ۱ از ضمیمه الف مراجعه شود.

بنابراین میتوان نوشت :

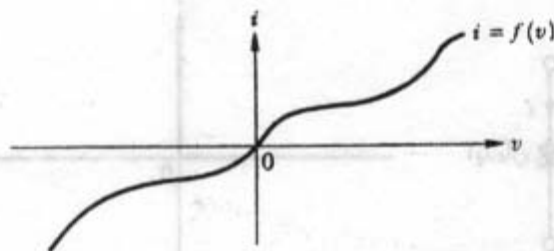
$$v = g(i)$$

چنین مقاومتی را کنترل شده بوسیله جریان^(۱) نامند. این وسایل غیرخطی دارای یک خاصیت یکتا^(۲) میباشند و آن اینکه، شیب مشخصه در قسمتی از دامنه تغییرات ولتاژ یا جریان منفی است و به این جهت آنها را اغلب وسایل با مقاومت منفی مینامند که در مدارهای الکترونیکی دارای اهمیت زیادی میباشند. از این وسایل میتوان در مدارهای تقویت کننده، نوسان ساز و مدارهای کامپیوتر استفاده کرد. دیود، دیود تونلی و لامپ گازدار مقاومت های تغییرناپذیر با زمان میباشند، زیرا مشخصه آنها با زمان تغییر نمیکند.

یک مقاومت غیرخطی میتواند هم بوسیله ولتاژ و هم بوسیله جریان همانطوریکه در شکل (۱۱-۱) دیده میشود کنترل شود، چنین مقاومتی را میتوان یا با :

$$\begin{cases} i = f(v) \\ v = g(i) = f^{-1}(i) \end{cases} \quad \text{و یا با :}$$

مشخص نمود که در آن g تابع معکوس f است. توجه کنید که شیب df/dv در شکل (۱۱-۱) بازاء تمام مقادیر v مثبت است، چنین مشخصه ای را «افزایشی یکتا»^(۳) گویند. مقاومت خطی با مقاومت مثبت حالت خاصی از چنین مقاومتی است که دارای مشخصه



شکل ۱۱-۱ - مقاومتی که دارای مشخصه افزایشی یکتا بوده و هم بوسیله ولتاژ و هم بوسیله جریان کنترل میشود.

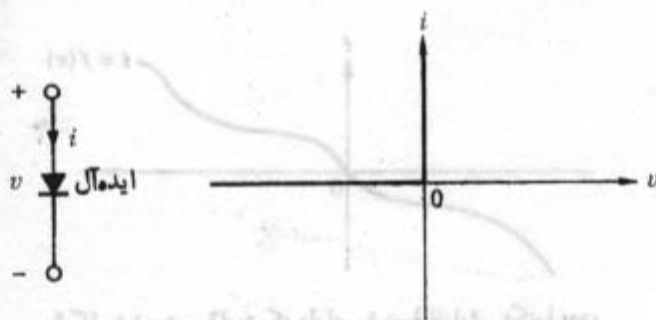
۱ - Current-controlled

۲ - Unique

۳ - Monotonically increasing

افزایشی یکنوا بوده، هم بوسیله ولتاژ و هم بوسیله جریان کنترل میشود. برای تجزیه و تحلیل مدارهای با مقاومت غیرخطی، اغلب از روش تقریب خطی تکه‌ای^(۱) استفاده میشود. در این تقریب، مشخصه‌های غیرخطی بطور تقریبی بصورت قطعه خطهای مستقیم تکه تکه در نظر گرفته میشوند. مدلی که اغلب در تقریب خطی تکه‌ای مورد استفاده قرار میگیرد **دیود ایده‌آل** است. یک مقاومت غیرخطی دوسر را دیود ایده‌آل نامند اگر مشخصهٔ آن در صفحهٔ $v-i$ از دو نیم خط مستقیم، محور v منفی و محور i مثبت، تشکیل شده باشد. نمایش یک دیود ایده‌آل و مشخصهٔ آن در شکل (۱-۱۲) نشان داده شده است. وقتی $v < 0$ باشد $i = 0$ است، یعنی برای ولتاژهای منفی، دیود ایده‌آل مثل مدار باز عمل میکند. وقتی $i > 0$ باشد $v = 0$ است، یعنی برای جریانهای مثبت، دیود ایده‌آل مثل یک مدار با اتصال کوتاه عمل میکند.

در اینجا مناسب است که یک خاصیت متمایز مقاومت خطی که غالباً در مقاومت غیرخطی وجود ندارد معرفی شود. مقاومتی را دوطرفه^(۲) نامند که مشخصهٔ آن یک منحنی متقارن نسبت به مبدا باشد. بعبارت دیگر، هرگاه نقطهٔ (i, v) روی مشخصه باشد نقطهٔ $(-i, -v)$ نیز روی مشخصه قرار گیرد. واضح است که تمام مقاومت‌های خطی دوطرفه هستند ولی اغلب مقاومت‌های غیرخطی دوطرفه نیستند. پی بردن به نتایج فیزیکی خاصیت دوطرفه



شکل ۱-۱۲ - نمایش یک دیود ایده‌آل و مشخصهٔ

آن که در صفحه $v-i$ رسم شده است.

بودن حائز اهمیت است. در مورد یک عنصر دوطرفه لزومی ندارد که دوسر آن از همدیگر متمایز گردند و میتوان عنصر را بهر دو طریق به بقیه مدار وصل نمود. حال آنکه برای عنصری که دوطرفه نباشد مانند یک دیود، باید سرهایش دقیقاً از هم متمایز گردند.

تمرین ۱- نشان دهید که آیا مشخصه های شکلهای (۱-۲) تا (۱-۴)، شکل (۱-۶) و شکلهای (۱-۸) تا (۱-۱۲) دوطرفه هستند.

تمرین ۲- مشخصه یک مقاومت غیرخطی دوطرفه را رسم کنید. به منظور تشریح نحوه کار یک مقاومت غیرخطی و بخصوص تأکید بر روی اختلاف آن با یک مقاومت خطی، مثال زیر ذکر میشود.

مثال- یک مقاومت فیزیکی که مشخصه آنرا بتوان بطور تقریب با مقاومت غیرخطی زیر تعریف نمود در نظر گیرید.

$$v = f(i) = 0.05i + 0.005i^3$$

که در آن v بر حسب ولت و i بر حسب آمپر است.

الف- گیریم v_1 و v_2 و v_3 ولتاژهای متناظر با جریانهای:

$$i_1 = 1.0 \quad \text{و} \quad i_2(t) = 2 \sin 2\pi 60 t \quad \text{و} \quad i_3 = 2$$

آمپر باشند. v_1 و v_2 و v_3 را حساب کنید. چه فرکانسهائی در v_3 وجود دارند؟ گیریم v_{12} ولتاژ متناظر با جریان $i_1 + i_2$ باشد آیا $v_{12} = v_1 + v_2$ است؟ گیریم v'_2 ولتاژ متناظر با جریان ki_2 باشد که در آن k یک مقدار ثابت است آیا $v'_2 = kv_2$ است؟

ب- فرض کنید فقط جریانهای حداکثر تا 1.0 mA (میلی آمپر) را در نظر گرفته بودیم. اگر برای محاسبه تقریبی v بجای مقاومت غیرخطی یک مقاومت خطی 0.05 اهمی در نظر میگرفتیم حداکثر درصد خطا برای v چقدر میشد؟

حل- همه ولتاژهای زیر بر حسب ولت میباشد.

$$v_1 = 0.05 \times 1.0 + 0.005 \times 1.0^3 = 0.055 \quad \text{الف}$$

$$v_2(t) = 0.05 \times 2 \sin 2\pi 60 t + 0.005 \times 8 \sin^3 2\pi 60 t$$

$$= 0.10 \sin 2\pi 60 t + 0.04 \sin^3 2\pi 60 t$$

با بخاطر آوردن اینکه برای تمام مقادیر θ ، $\sin^2 \theta = \sin \theta - \sin^3 \theta$ ، نتیجه میشود:

$$v_r(t) = 100 \sin 2\pi 60 t + 3 \sin 2\pi 60 t - \sin 2\pi 180 t$$

$$= 103 \sin 2\pi 60 t - \sin 2\pi 180 t$$

$$v_r = 0.0 \times 10 + 0.0 \times 1000 = 1000$$

فرکانسهای موجود در v_r عبارتند از ۶۰ Hz (فرکانس اصلی) و ۱۸۰ Hz (هارمونیک سوم فرکانس i_r).

$$v_{1r} = 0.0 (i_1 + i_r) + 0.0 (i_1 + i_r)^3$$

$$= 0.0 (i_1 + i_r) + 0.0 (i_1^3 + i_r^3) + 0.0 (i_1 + i_r)^2 i_1 i_r$$

$$= v_1 + v_r + 100 i_1 i_r (i_1 + i_r)$$

واضح است که $v_{1r} \neq v_1 + v_r$ و اختلاف آنها بصورت زیر است:

$$v_{1r} - (v_1 + v_r) = 100 i_1 i_r (i_1 + i_r)$$

ازاینرو:

$$v_{1r}(t) - [v_1(t) + v_r(t)] = 100 \times 2 \times 2 \sin(2\pi 60 t) \times (2 + 2 \sin 2\pi 60 t)$$

$$= 12 \sin 2\pi 60 t + 12 \sin^2 2\pi 60 t$$

$$= 6 + 12 \sin 2\pi 60 t - 6 \cos 2\pi 120 t$$

بنابراین v_{1r} هارمونیک «سوم» و همچنین هارمونیک «دوم» را دارا میباشد.

$$v'_r = 0.0 k i_r + 0.0 k^3 i_r^3 = k(0.0 i_r + 0.0 i_r^3) + 0.0 k(k^3 - 1) i_r^3$$

بنابراین:

$$v'_r \neq k v_r$$

و:

$$v'_r - k v_r = 0.0 k(k^3 - 1) i_r^3 = 4k(k^3 - 1) \sin^2 2\pi 60 t$$

ب- برای $i = 10 \text{ mA}$ داریم :

$$v = 50 \times 0.01 + 0.5 (0.01)^2 = 0.5 (1 + 10^{-6})$$

باجریان حداکثر 10 mA ، درصد خطا بخاطر تقریب خطی مساوی 0.001 می باشد و بنابراین برای جریانهای کوچک، مقاومت غیرخطی را میتوان بایک مقاومت خطی 0.5 اهمی تقریب نمود.

این مثال بعضی از خواص اصلی مقاومت های غیرخطی را نشان میدهد. اول اینکه، ملاحظه میشود که یک مقاومت غیرخطی میتواند سیگنالهایی با فرکانس های متفاوت از فرکانس سیگنال ورودی تولید نماید و ازاین نظر شبیه مقاومت خطی تغییرپذیر با زمان است که قبلاً در مورد آن بحث شد. دوم اینکه، اغلب میتوان مدل یک مقاومت غیرخطی را بطور تقریبی با یک مقاومت خطی جایگزین نمود بشرطی که دامنه تغییرات کار آن باندازه کافی کوچک باشد. سوم اینکه، محاسبات بروشنی نشان میدهد که خاصیت همگنی و خاصیت جمع پذیری^(۱) هیچ یک صادق نیستند*. در ضمیمه الف خواهیم دید که تابع f را همگن گویند اگر بازاء همه مقادیر x در میدان آن و برای هر مقدار عددی a داشته باشیم :

$$f(ax) = a f(x)$$

تابع f را جمع پذیر گویند اگر بازاء هر جفت عنصر x_1 و x_2 در میدان آن داشته باشیم :

$$f(x_1 + x_2) = f(x_1) + f(x_2)$$

تابعی را خطی گویند که (۱) میدان^(۱) و دامنه^(۲) تغییرات آن فضاهای خطی باشند. (۲) همگن باشند. (۳) جمع پذیر باشند.

بالاخره یک مقاومت غیرخطی را میتوان برحسب اینکه تغییرناپذیر با زمان و یا تغییرپذیر با زمان باشد طبقه بندی نمود. بعنوان مثال، اگر یک دیود ژرمانیوم غیرخطی را در یک ظرف روغن غوطه ور نموده و درجه حرارت آنرا طبق برنامه معینی تغییر دهیم دیود ژرمانیوم دارای مشخصه یک مقاومت غیرخطی تغییرپذیر با زمان خواهد شد.

* به بخش ۲-۳ ضمیمه الف مراجعه شود.

۱ — Additivity

۲ — Domain

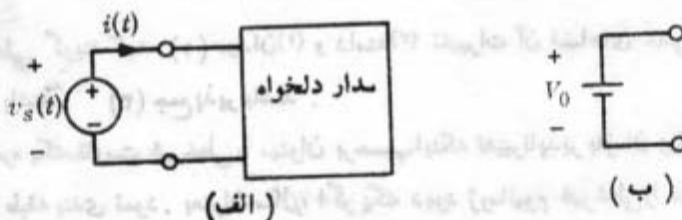
۳ — Range

۲- منابع وابسته

در این بخش دو عنصر جدید، منبع ولتاژ وابسته^(۱) و منبع جریان وابسته معرفی می‌شود. منابع ولتاژ و جریان «وابسته» را برای متمایز ساختن آنها از منابع «وابسته^(۲)» که بعداً با آنها مواجه خواهیم شد بیان می‌کنیم. برای سهولت، اغلب واژه‌های «منبع ولتاژ» و «منبع جریان» را بدون صفت «وابسته» بکار خواهیم برد. این عمل نباید موجب اشتباه گردد زیرا هرگاه با منابع وابسته مواجه شویم صریحاً بیان می‌کنیم که آنها منابع وابسته هستند.

۲-۱- منبع ولتاژ

یک عنصر دوسر را منبع ولتاژ وابسته گویند اگر یک ولتاژ معین $v_s(t)$ را در دوسر یک مدار دلخواه که بآن وصل شده‌است نگهدارد، یعنی صرفنظر از جریان $i(t)$ که از داخل آن می‌گذرد ولتاژ دوسر آن بمقدار $v_s(t)$ بماند. توصیف کامل منبع ولتاژ لازم می‌دارد که مشخصات تابع v_s معین شود. نمایشهای منبع ولتاژ و مدار دلخواهی که بآن وصل شده است در شکل (۲-۱ الف) نشان داده شده‌اند. اگر ولتاژ معین v_s ثابت باشد (یعنی وابسته بزمان نباشد)، این منبع ولتاژ را یک «منبع ولتاژ ثابت» نامیده* و مانند شکل (۲-۱ ب) نمایش می‌دهند.



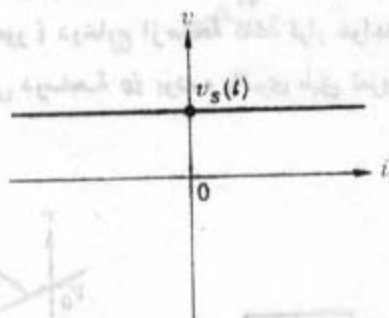
شکل ۲-۱ - (الف) منبع ولتاژ وابسته که بیک مدار دلخواه وصل شده است. (ب) نمایش یک منبع ولتاژ ثابت با ولتاژ V_0

* یک منبع ولتاژ ثابت را اغلب منبع dc و یا بطور ساده‌تر یک باتری می‌نامند.

بکار بردن جهت‌های قراردادی برای ولتاژ شاخه و جریان شاخه یک منبع ناپسته که «مخالف جهت‌های قراردادی متناظر» میباشند معمول و راحت‌تر است. تحت این شرایط، حاصلضرب $i(t)v_s(t)$ توانی است که منبع فوق به مدار دلخواهی که بآن وصل شده است «تحويل میدهد» (به شکل (۲-۱) الف) مراجعه شود).

منبع ولتاژ بنا به تعریف آن، در لحظه t دارای مشخصه‌ای بصورت یک خط مستقیم سوازی با محور i و بعرض $v_s(t)$ در صفحه iv میباشد، مانند شکل (۲-۲). یک منبع ولتاژ را میتوان بعنوان یک مقاومت غیرخطی در نظر گرفت زیرا هروقت $i \neq 0$ $v_s(t)$ باشد خط مستقیم از سبداء عبور «نمی‌کند». منبع ولتاژ یک مقاومت غیرخطی کنترل شده با جریان است، زیرا برای هر مقدار جریان یک ولتاژ منحصر بفرد متناظر است. اگر v_s یک مقدار ثابت نباشد منبع ولتاژ تغییرپذیر با زمان و اگر v_s یک مقدار ثابت باشد تغییرناپذیر با زمان است. «اگر ولتاژ v_s یک منبع ولتاژ متحد با صفر باشد منبع ولتاژ معادل یک مدار با اتصال کوتاه میباشد». در حقیقت مشخصه این منبع بر محور i منطبق بوده و بازاء تمام مقادیر جریان درون آن، ولتاژ دوسر آن صفر است.

در دنیای فیزیکی دستگاهی بعنوان منبع ولتاژ ناپسته وجود ندارد*. معهذا دستگاههای



شکل ۲-۲ - مشخصه یک منبع ولتاژ در لحظه t . یک منبع

ولتاژ را میتوان بعنوان یک مقاومت غیرخطی

کنترل شده با جریان در نظر گرفت.

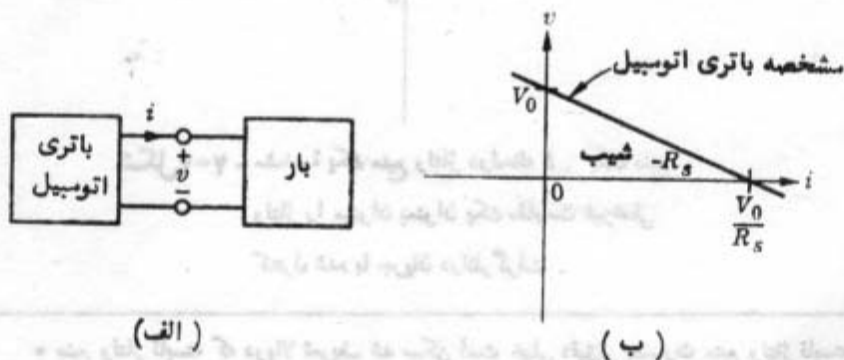
* منبع ولتاژ ناپسته که در بالا تعریف شد ممکن است خیلی دقیق‌تر بصورت منبع ولتاژ ناپسته «ایده‌آل» تعریف شود. بعضی از مؤلفین منبع ولتاژ ناپسته ما را «منبع ولتاژ ایده‌آل» مینامند. واضح است که صفت «ایده‌آل» زاید است چون همه مدلها «ایده‌آل» هستند.

خاصی در دامنهٔ تغییرات معینی از جریان، یک منبع ولتاژ را با تقریب بسیار خوبی نشان می‌دهند.

مثال - باتری اتومبیل دارای ولتاژ و جریانی است که به بار متصل بآن طبق معادله زیر بستگی دارد :

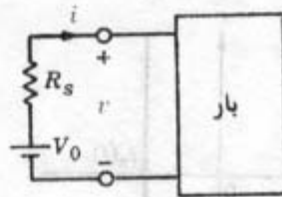
$$v = V_0 - R_s i \quad (۱ - ۲)$$

که در آن v و i - به ترتیب ولتاژ و جریان شاخه می‌باشند، طبق شکل (۳ - ۲ الف). مشخصهٔ معادله (۱ - ۲) که در صفحهٔ iv رسم شده، در شکل (۳ - ۲ ب) نشان داده شده است. محل تقاطع مشخصه با محور v برابر V_0 است. V_0 را میتوان بعنوان ولتاژ مدار باز باتری تعبیر نمود، یعنی ولتاژ دوسران وقتی که i صفر است. ثابت R_s را میتوان بعنوان مقاومت داخلی باتری در نظر گرفت. بنابراین، میتوان باتری اتومبیل را با یک مدار معادل متشکل از اتصال سری یک منبع ولتاژ ثابت V_0 و یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان با مقاومت R_s نمایش داد، مطابق شکل (۴ - ۲). برای تحقیق درستی مدار معادل میتوان معادلات KVL را برای حلقهٔ شکل (۴ - ۲) نوشت و معادله (۱ - ۲) را بدست آورد. اگر مقاومت R_s خیلی کوچک باشد شیب در شکل (۳ - ۲ ب) تقریباً صفر میشود و محل تقاطع مشخصه با محور i در خارج از صفحهٔ کاغذ قرار خواهد گرفت. اگر $R_s = 0$ باشد مشخصه یک خط افقی در صفحهٔ iv بوده و باتری طبق تعریف فوق یک منبع ولتاژ ثابت است.



شکل ۳-۲ - باتری اتومبیل که به یک بار دلخواه وصل شده

و مشخصهٔ آن که در صفحهٔ iv رسم شده است.



شکل ۴-۲ - مدار معادل باتری اتومبیل

۲-۲- منبع جریان

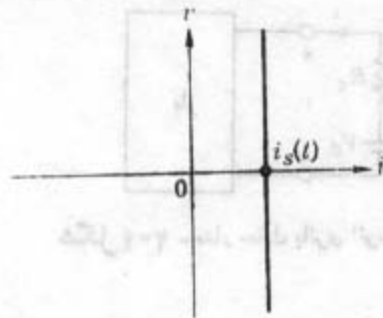
یک عنصر دوسر را منبع جریان^(۱) فابسته گویند اگر جریان معین $i_s(t)$ را در داخل مدار دلخواهی که بآن وصل شده است نگهدارد، یعنی صرفنظر از ولتاژ $v(t)$ که ممکن است در دوسر مدار باشد جریانی که بداخل مدار می‌رود مساوی $i_s(t)$ است. جهت‌های قراردادی بکار برده شده را دوباره مورد توجه قرار دهید. توصیف کامل منبع جریان لازم می‌دارد که مشخصات تابع i_s معین گردد. نمایش یک منبع جریان در شکل (۵-۲) نشان داده شده است.

مشخصه یک منبع جریان در لحظه t خطی است عمودی بطول $i_s(t)$ که در شکل (۶-۲) نشان داده شده است. بنابراین یک منبع جریان را می‌توان بعنوان یک مقاومت غیرخطی تغییرپذیر با زمان و کنترل شده با ولتاژ در نظر گرفت. «اگر جریان i_s متحد با صفر باشد منبع جریان در واقع معادل یک مدار باز است».



شکل ۵-۲ - منبع جریان فابسته که بیک مدار

دلخواه وصل شده است.



شکل ۲-۶ - مشخصهٔ یک منبع جریان . یک منبع

جریان را میتوان بعنوان یک مقاومت غیر

خطی کنترل شده با ولتاژ در نظر گرفت.

درحقیقت $i_s = 0$ لازم میدارد که مشخصه بر محور v منطبق شده و بازاء تمام مقادیر ولتاژ دوسر عنصر، جریان داخل آن صفر گردد.

۲-۳ - مدارهای معادل تونن و نرن

در مورد منبع ولتاژ ناپسته و منبع جریان ناپسته مطالبی یاد گرفتیم . آنها مدلهای مداری ایده‌آل میباشند . اکثر منابع عملی مشابه باتری اتومبیل هستند که در مثال قبل شرح داده شد، یعنی آنها را میتوان بشکل اتصال سری یک منبع ولتاژ ایده‌آل و یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان R_s نمایش داد . در این موقعیت، مناسب است که برای باتری اتومبیل نمایش معادلی که بصورت یک منبع جریان باشد معرفی شود .

اگر مشخصهٔ باتری اتومبیل را که در شکل (۳ - ۲) ب رسم شده است در نظر گیریم، میتوان آنرا بصورت یک منبع ولتاژ V_0 « بطور سری » با یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان R_s ، ویا بصورت یک منبع جریان ثابت $I_0 \triangleq \frac{V_0}{R_s}$ « بطور موازی » با یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان R_s طبق شکل (۷ - ۲) در نظر گرفت .

« بطور دقیق‌تر بایستی « یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان با مقاومت R_s » گفته شود .

معمولاً در شکلهای مداری مانند شکل (۷ - ۲ الف)، یک مقاومت خطی را با مقاومت R_s آن نشان میدهم و برای سادگی آنرا فقط « مقاومت R_s » می‌نامیم .

چون دو مدار نشان داده شده دارای یک مشخصه میباشند آنها را معادل^(۱) همدیگر گویند. درحقیقت با نوشتن قانون ولتاژ کیرشف برای مدار شکل (۷-۲ الف) داریم:

(الف ۲-۲)

$$v = V_0 - R_s i$$

بطریق مشابه، با نوشتن قانون جریان کیرشف برای مدار شکل (۷-۲ ب) داریم:

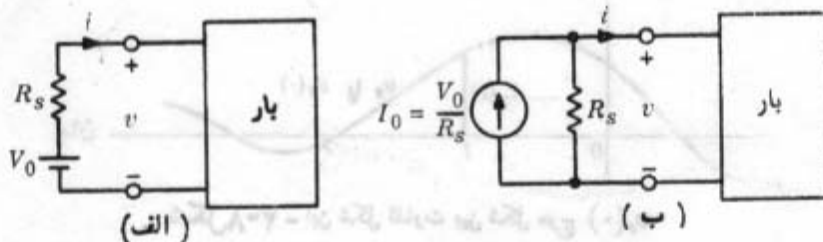
(ب ۲-۲)

$$i = I_0 - \frac{1}{R_s} v$$

چون $I_0 = \frac{V_0}{R_s}$ است، دو معادله فوق یکسان هستند و هر دو یک خط مستقیم را در صفحه i - v نشان میدهند.

اتصال سری منبع ولتاژ و مقاومت خطی تغییرناپذیر بازمان R_s نشان داده شده در شکل (۷-۲ الف) را مدار معادل تونن^(۲)، و اتصال موازی منبع جریان و مقاومت خطی تغییرناپذیر بازمان R_s نشان داده شده در شکل (۷-۲ ب) را مدار معادل نرتن^(۳) گویند. در بعضی موارد استفاده از منبع ولتاژ راحت تر از منبع جریان بنظر میرسد و در موارد دیگر استفاده از منبع جریان آسانتر است. بنابراین مدارهای معادل تونن و نرتن انعطاف پذیری بیشتری در بررسی مسائل به ما میدهند.

معادل بودن این دو مدار حالت خاص قضیه مدار معادل تونن و نرتن است که بعداً بطور مفصل در فصل شانزدهم مورد بحث قرار خواهد گرفت.



شکل ۷-۲ - (الف) مدار معادل تونن، (ب) مدار معادل نرتن باتری اتومبیل

۱ - Equivalent

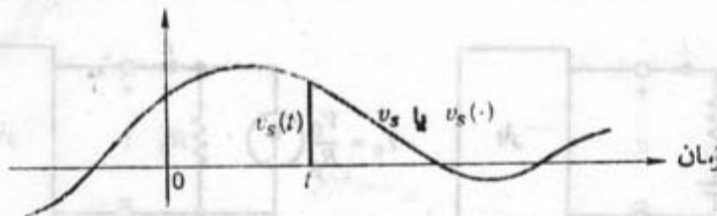
۲ - Thévenin

۳ - Norton

۴-۲- شکل موجها و طرز نمایش آنها

همانطور که قبلاً گفته شد برای تشریح کامل یک منبع ولتاژ v_s و یا یک منبع جریان i_s مشخصات کامل تابع زمانی آنها، یعنی $v_s(t)$ برای همه مقادیر t و یا $i_s(t)$ برای همه مقادیر t لازم است. بنابراین مشخصات منبع ولتاژ v_s یا باید شامل جدول بندی کامل تابع v_s بوده و یا شامل قاعده‌ای باشد که بکمک آن بتوان ولتاژ $v_s(t)$ را برای هر زمان t که ممکن است بعداً مورد توجه قرار گیرد محاسبه نمود. در اینجا به مشکل طرز نمایش^(۱) برمی‌خوریم که در سرتاسر این درس با آن روبرو خواهیم بود، یعنی بعضی مواقع «همه تابع v_s » مورد نظر است، مانند شکل موجی^(۲) که روی اسیلوسکوپ مشاهده میشود، و بعضی اوقات فقط یک مقدار بخصوص مانند $v_s(t)$ در زمان t مورد نظر است. اختلاف این دو مفهوم در شکل (۸-۲) تشریح شده است. هرگاه بخواهیم تأکید کنیم که منظور تمام تابع است، عبارت «شکل موج $v_s(0)$ » بکار خواهد رفت و بجای حرفی مانند t یک نقطه گذاشته میشود، چون یک مقدار خاص t مورد نظر نیست بلکه «تمام تابع» مورد نظر است.

متأسفانه پیروی دقیق این رویه منجر به عبارتهای بسیار پیچیده میشود. بنابراین زمانی که باید «شکل موج $f(0)$ »، که در آن برای تمام مقادیر t ، $f(t) = \cos \omega t$ می‌باشد گفته شود، اغلب برای سهولت «شکل موج $\cos \omega t$ » گفته میشود.



شکل ۸-۲ - این شکل تفاوت بین شکل موج $v_s(0)$

و عدد $v_s(t)$ را که مقدار تابع v_s در

لحظه t میباشد نشان میدهد.

یک استفاده نوعی^(۱) از تفاوت بین دو مفهوم « تعامی تابع » و « مقداری که تابع در یک لحظه t بخود میگیرد بشکل زیر است. مدار پیچیده‌ای را که از تعدادی مقاومت، سلف و خازن تشکیل یافته و فقط با یک منبع جریان تحریک میشود در نظر گیرید. ولتاژ دوسر یکی از خازنها را v_e بنامید. میتوان گفت که پاسخ^(۲) $v_e(t)$ (یعنی « مقدار پاسخ در لحظه t ») به شکل موج $i_s(0)$ (یعنی « تعامی تابع i_s ») بستگی دارد. استفاده از این طرز بیان بمنظور تأکید این مطلب است که $v_e(t)$ نه تنها به $i_s(t)$ (مقدار i_s در لحظه t) بستگی دارد بلکه به تمام مقادیر پیشین i_s نیز وابسته است.

۵-۲- بعضی شکل موجهای نمونه

اکنون بتعریف بعضی شکل موجهای مفید که بعداً بطور مکرر مورد استفاده قرار خواهند گرفت می‌پردازیم. « مقدار ثابت » این ساده‌ترین شکل موج است و بصورت زیر توصیف میشود:

$$f(t) = K \quad \text{برای تمام مقادیر } t$$

که در آن K یک مقدار ثابت است.

« سینوسوئید » برای نمایش یک شکل موج سینوسی و یا بطور خلاصه سینوسوئید^(۳) طرز نمایش متداول زیر بکار میرود:

$$f(t) = A \cos(\omega t + \Phi)$$

که در آن ثابت A دامنه^(۴) سینوسوئید، ثابت ω فرکانس^(۵) (زاویه‌ای) (بر حسب رادیان بر ثانیه) و ثابت Φ فاز^(۶) نامیده میشود. سینوسوئید در شکل (۹-۲) نشان داده شده است.

۱ - Typical

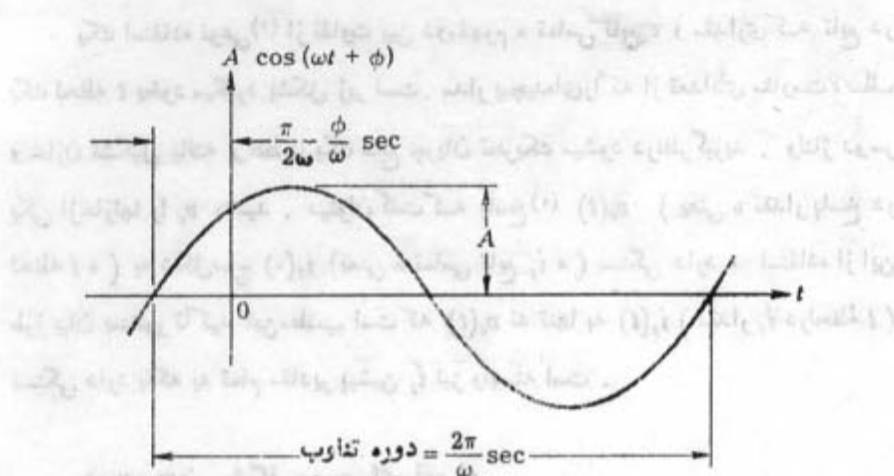
۲ - Response

۳ - Sinusoid

۴ - Amplitude

۵ - Frequency

۶ - Phase

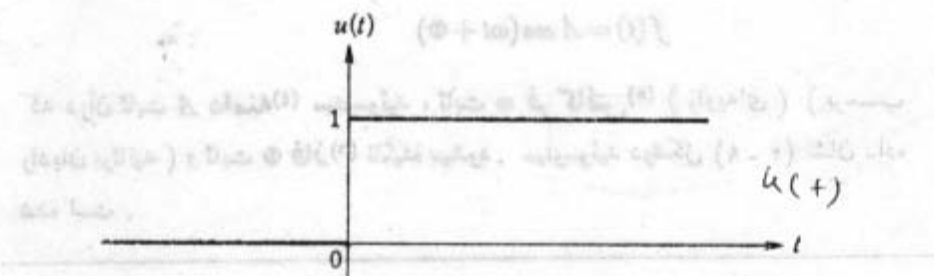


شکل ۹-۲- یک شکل موج سینوسی با دامنه A و فاز ϕ

«پله واحد» تابع پله واحد^(۱) همانطوریکه در شکل (۱۰-۲) نشان داده شده با $u(t)$ نمایش داده میشود و بصورت زیر تعریف میگردد:

$$u(t) = \begin{cases} 0 & \text{برای } t < 0 \\ 1 & \text{برای } t > 0 \end{cases} \quad (۱۰-۲)$$

در لحظه $t=0$ مقدار آنرا میتوان ۱، $\frac{1}{2}$ یا صفر گرفت. برای مطالب این کتاب



شکل ۱۰-۲- تابع پله واحد $u(t)$

موضوع فوق اهمیت ندارد، ولی هنگام استفاده از تبدیل لاپلاس یا فوریه بهتر است که:

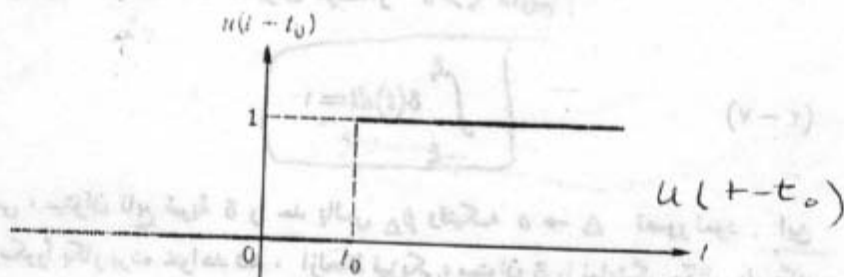
$$u(0) = \frac{1}{2}$$

انتخاب شود. در سراسر این کتاب حرف u منحصرأً برای پله واحد بکار خواهد رفت. فرض کنید یک پله واحد با اندازه t_0 ثانیه بتأخیر افتد. شکل موج حاصل در لحظه t دارای عرض $u(t - t_0)$ خواهد بود. در واقع برای $t < t_0$ آرگومان (۱) منفی بوده و در نتیجه عرض تابع صفر است، برای $t > t_0$ آرگومان مثبت بوده و عرض تابع برابر ۱ می باشد، این مطلب در شکل (۱۱ - ۲) نشان داده شده است.

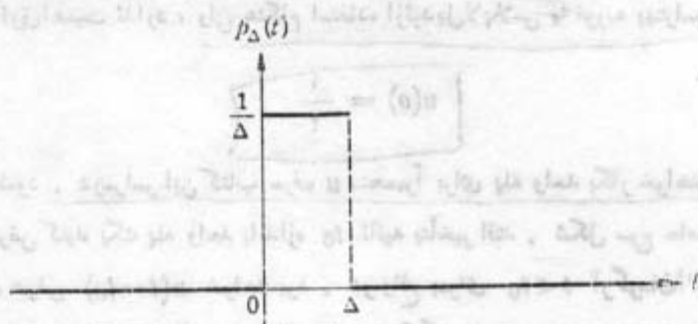
« پالس » - چون غالباً لازم است از یک پالس چهار گوش استفاده شود، تابع پالس (۲) $p_{\Delta}(t)$ را بصورت زیر تعریف میکنیم:

$$p_{\Delta}(t) = \begin{cases} 0 & t < 0 \\ \frac{1}{\Delta} & 0 < t < \Delta \\ 0 & \Delta < t \Rightarrow t > \Delta \end{cases}$$

بعبارت دیگر، p_{Δ} پالسی به ارتفاع $\frac{1}{\Delta}$ و عرض Δ است که در لحظه $t=0$ شروع میشود. توجه کنید که بازاء تمام مقادیر پارامتر مثبت Δ ، سطح زیر $p_{\Delta}(0)$ برابر ۱ است



شکل ۱۱-۲ - تابع پله واحد با تأخیر

شکل ۱۲-۲ یک تابع پالس $p_{\Delta}(t)$

(بشکل (۱۲-۲) مراجعه شود). در نظر داشته باشید که:

$$(۲-۵) \quad \boxed{p_{\Delta}(t) = \frac{u(t) - u(t - \Delta)}{\Delta}} \quad \text{برای تمام مقادیر } t$$

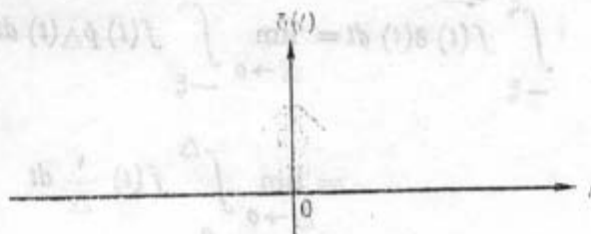
«ضربهٔ واحد» - ضربهٔ واحد^(۱) $\delta(t)$ (که تابع دلتای دیراک^(۱) نیز نامیده میشود) به مفهوم دقیقی ریاضی کلمه، یک تابع نیست (به ضمیمه الف مراجعه شود). برای منظوره‌های خود چنین بیان میکنیم:

$$(۲-۶) \quad \delta(t) = \begin{cases} 0 & \text{برای } t \neq 0 \\ \text{ویژه} & \text{در } t = 0 \end{cases}$$

و ویژگی در سبدها چنان است که برای هر مقدار $\xi > 0$ داریم:

$$(۲-۷) \quad \boxed{\int_{-\xi}^{\xi} \delta(t) dt = 1}$$

بطورحسی، میتوان تابع ضربه δ را حد پالس p_{Δ} وقتی که $\Delta \rightarrow 0$ تصور نمود. این واقعیت مکرراً بکار برده خواهد شد. از لحاظ فیزیکی، میتوان δ را نمایشگر چگالی بار یک بار نقطه‌ای «واحد» واقع بر $t=0$ در روی محور t تصور نمود.



شکل ۱۳-۲- یک تابع ضربه واحد $\delta(t)$

از تعریف δ و u نتیجه میشود که :

$$(۲-۸) \quad u(t) = \int_{-\infty}^t \delta(t') dt'$$

و :

$$(۲-۹) \quad \frac{du(t)}{dt} = \delta(t)$$

این دو معادله حائز اهمیت بسیاری بوده و در فصلهای بعد بطور مکرر مورد استفاده قرار خواهند گرفت. تابع ضربه بطور ترمیمی در شکل (۱۳-۲) نشان داده شده است. خاصیت مفید دیگری که اغلب مورد استفاده قرار میگیرد «خاصیت غربالی»^(۱) ضربه واحد است. گیریم f یک تابع پیوسته باشد، در این صورت :

$$(۲-۱۰) \quad \int_{-\xi}^{\xi} f(t) \delta(t) dt = f(0)$$

برای هر مقدار مثبت ξ .

این مطلب را میتوان بهسولت با جایگزین کردن δ با p_{Δ} بطور تقریبی بصورت زیر

اثبات نمود :

$$\begin{aligned} \int_{-\xi}^{\xi} f(t) \delta(t) dt &= \lim_{\Delta \rightarrow 0} \int_{-\xi}^{\xi} f(t) p_{\Delta}(t) dt \\ &= \lim_{\Delta \rightarrow 0} \int_0^{\Delta} f(t) \frac{1}{\Delta} dt \\ &= f(0) \end{aligned}$$

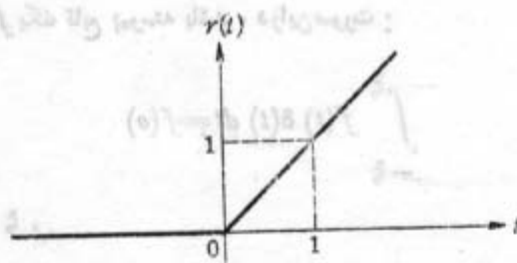
تبصره ۹- تابعی که به تابع پله واحد مربوط است تابع شیب واحد^(۱) $r(t)$ می‌باشد که بصورت زیر تعریف می‌شود:

برای $t \geq 0$ $r(t) = t u(t)$

شکل موج $r(t)$ در شکل (۲-۱۴) نشان داده شده است. از روابط (۲-۳) و (۲-۱۱) میتوان نشان داد که:

$$r(t) = \int_{-\infty}^t u(t') dt' \quad (2-12)$$

$$\frac{dr(t)}{dt} = u(t) \quad (2-13)$$



شکل ۲-۱۴ - یک تابع شیب واحد $r(t)$

تبصره ۲- تابعی که با تابع ضربه واحد ارتباط نزدیکی دارد تابع دوبلت واحد^(۱) $\delta'(t)$ است که بصورت زیر تعریف میشود :

$$\delta'(t) = \begin{cases} 0 & \text{برای } t \neq 0 \\ \text{ویژه} & \text{در } t = 0 \end{cases}$$

ویژگی در $t=0$ چنان است که :

$$\delta(t) = \int_{-\infty}^t \delta'(t') dt' \quad (2-10)$$

و :

$$\frac{d\delta(t)}{dt} = \delta'(t) \quad (2-11)$$

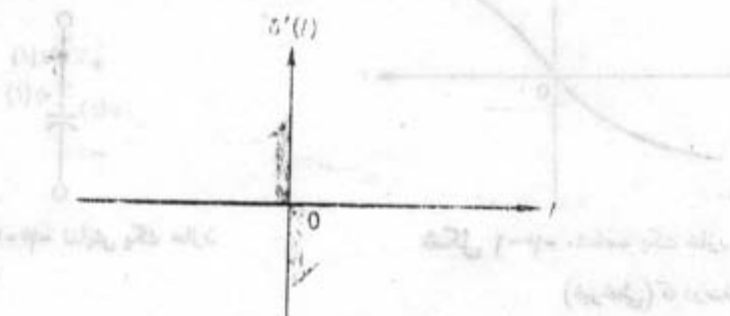
نمایش دوبلت واحد در شکل (۲-۱۰) نشان داده شده است .

تمرین ۱- شکل موجهای مشخص شده با روابط زیر را رسم کنید :

الف . $2u(t) - 2u(t-2)$

ب . $0.1p_{0.1}(t) - 0.1p_{0.1}(t-0.1) + 0.2p_{0.2}(t-2)$

پ . $r(t) - u(t-1) - r(t-1)$

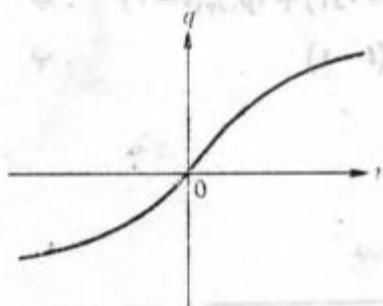


شکل ۲-۱۵- یک دوبلت $\delta'(0)$

تمرین ۲- $\sin t$ و $\sin(2t+1)$ را بشکل سینوسیوید استاندارد بیان کنید
(در اینجا فاز برحسب رادیان داده شده است).

۳- خازنها

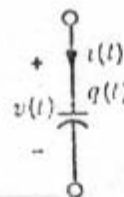
خازنها^(۱) بعلاوهٔ اینکه بار الکتریکی ذخیره میکنند در مدارهای الکتریکی بکار میروند. عنصری که خازن خوانده میشود، مدل ایده‌آل شدهٔ یک خازن فیزیکی است مانند خازن با صفحات موازی. خازن فیزیکی عنصری است که علاوه بر خاصیت اصلی ذخیره نمودن بار الکتریکی، اندکی هم خاصیت پراکندگی دارد (معمولاً خیلی کم). عنصری که در هر لحظه t از زمان، بار الکتریکی ذخیره شده $q(t)$ و ولتاژ آن در رابطه‌ای که توسط یک منحنی در صفحه vq تعریف میشود صدق کند خازن نامیده میشود. این منحنی را مشخصهٔ خازن در لحظه t مینامند. نکتهٔ اصلی آنست که بین مقدار «لحظه‌ای» بار $q(t)$ و مقدار «لحظه‌ای» ولتاژ $v(t)$ رابطه‌ای وجود دارد. مشخصهٔ خازن نیز میتواند مانند مشخصهٔ مقاومت با زمان تغییر کند. بطور نمونه، این مشخصه بصورت نشان داده شده در شکل (۱-۳) خواهد بود. تقریباً مشخصه همه خازنهای فیزیکی افزایشی یکنوا است، یعنی وقتی v اضافه شود q افزایش مییابد.



شکل ۱-۳- مشخصهٔ یک خازن

(غیرخطی) که در صفحه

vq رسم شده است



شکل ۲-۳- نمایش یک خازن

در دیالگرامهای مداری یک خازن بطور نمایشی مطابق شکل (۲ - ۳) نمایش داده میشود. توجه کنید که همیشه $q(t)$ را باری خواهیم نامید که در لحظه t در صفحه ای که جهت قراردادی جریان $i(t)$ بآن وارد میشود وجود دارد. و تئیکه $i(t)$ مثبت باشد بارهای مثبت (در لحظه t) به صفحه فوقانی که بار آن $q(t)$ نامیده شده آورده میشوند و بنابراین شدت تغییر $q^{(1)}$ [یعنی جریان $i(t)$] نیز مثبت است و بنابراین داریم:

$$(۳ - ۱) \quad i(t) = \frac{dq}{dt}$$

در این معادله جریانها برحسب آمپر و بارها برحسب کولمب^(۲) داده میشود. با بکار بردن رابطه داده شده بین بار و ولتاژ، مشخصه ولتاژ شاخه و جریان شاخه یک خازن را از رابطه (۱ - ۳) بدست میآوریم.

خازنی را که مشخصه آن در هر لحظه از زمان خط مستقیمی باشد که از مبدا صفر vq میگذرد خازن خطی گویند. بعکس، اگر در لحظه ای از زمان مشخصه آن خط مستقیمی که از مبدا صفر vq میگذرد نباشد آنرا غیر خطی گویند. خازنی را که مشخصه آن با زمان تغییر نکند خازن تغییر ناپذیر با زمان، و اگر مشخصه آن با زمان تغییر کند خازن تغییر پذیر با زمان گویند. }
مانند آنچه که در مقاومتها گفته شد خازنها را برحسب آنکه خطی، غیر خطی، تغییر پذیر با زمان و یا تغییر ناپذیر با زمان باشند میتوان به چهار نوع تقسیم نمود.

۳-۱- خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان

از تعریف خطی بودن و تغییر ناپذیری با زمان، میتوان مشخصه یک خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان را بصورت زیر نوشت:

$$(۳ - ۲) \quad q(t) = C v(t)$$

که در آن C ثابتی است (ناسته از t و v) که شیب مشخصه را تعیین نموده و ظرفیت^(۳) خازن نامیده میشود. واحد کمیتهای معادله (۲ - ۳) بترتیب کولمب، فاراد^(۴) و ولت

۱ - Rate of change

۲ - Coulomb

۳ - Capacitance

۴ - Farad

است. معادله‌ای که ولتاژ دوسر خازن را به جریان آن ارتباط میدهد بصورت زیر است:

$$(۳-۲) \quad i(t) = \frac{dq}{dt} = C \frac{dv}{dt} = \frac{1}{S} \frac{dv}{dt}$$

که در آن $S = C^{-1}$ بوده و الاستانس^(۱) گفته میشود. اگر $(۳-۲)$ را بین صفر و t انتگرال گیری کنیم بدست میآوریم:

$$(۳-۳) \quad v(t) = v(0) + \frac{1}{C} \int_0^t i(t') dt'$$

و برحسب الاستانس S ،

$$(۳-۴) \quad \boxed{v(t) = v(0) + S \int_0^t i(t') dt'}$$

بنابراین، خازن خطی تغییرناپذیر با زمان تنها وقتی بعنوان یک عنصر مدار کاملاً مشخص میشود که ظرفیت C (شیب مشخصه آن) و ولتاژ اولیه آن $v(0)$ داده شده باشند.

باید تأکید شود که معادله $(۳-۲)$ تابعی را تعریف میکند که $i(t)$ را برحسب

$\frac{dv}{dt}$ بیان می‌نماید، یعنی:

$$i(t) = f\left(\frac{dv}{dt}\right)$$

توجه به این مطلب حائز اهمیت است که $f(0)$ تابع خطی میباشد. از طرف دیگر، معادله $(۳-۴)$ تابعی را تعریف میکند که $v(t)$ را برحسب $v(0)$ و شکل موج جریان $i(0)$ در فاصله $[0, t]$ بیان مینماید. لازم است توجه شود تابعی که توسط $(۳-۴)$ تعریف شده و مقدار $v(t)$ ، یعنی ولتاژ در لحظه t را برحسب «شکل موج» جریان در فاصله $[0, t]$ میدهد تنها وقتی «خطی» است که $v(0) = 0$ باشد. انتگرال موجود در معادله $(۳-۴)$ نشان دهنده سطح خالص^(۲) زیر منحنی جریان در فاصله زمانی صفر و t میباشد. «سطح خالص»،

برای بظاظر داشتن اینکه قسمتی از منحنی $i(0)$ که در بالای محور زمان قرار دارد مساحت مثبت، و بخشی که زیر محور زمان قرار دارد مساحت منفی بوجود میآورد گفته میشود. جالب است توجه کنیم که مقدار v در لحظه t ، یعنی $v(t)$ ، به مقدار اولیه $v(0)$ و همه مقادیر جریان از لحظه صفر تا لحظه t بستگی دارد. باین حقیقت معمولاً با گفتن اینکه «خازنها دارای حافظه^(۱) میباشند» اشاره میشود.

تمرین ۱ گیریم منبع جریان $i_s(t)$ به یک خازن خطی تغییرناپذیر بازمان با ظرفیت C و $v(0)=0$ وصل شده باشد. شکل موج ولتاژ $v(0)$ دوسرخازن را برای حالت‌های زیر تعیین نمائید:

الف - $i_s(t) = u(t)$

ب - $i_s(t) = \delta(t)$

پ - $i_s(t) = A \cos(\omega t + \Phi)$

تمرین ۲ گیریم منبع ولتاژ $v_s(t)$ به یک خازن خطی تغییرناپذیر بازمان با ظرفیت C و $v(0)=0$ وصل شده باشد. شکل موج جریان $i(0)$ درخازن را برای حالت‌های زیر تعیین نمائید:

الف - $v_s(t) = u(t)$

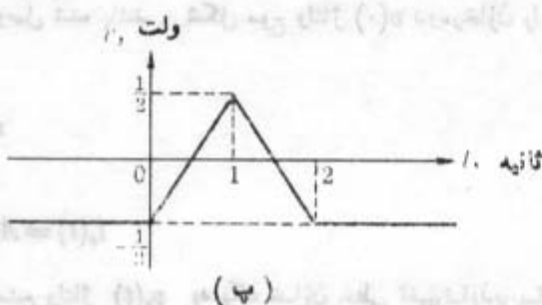
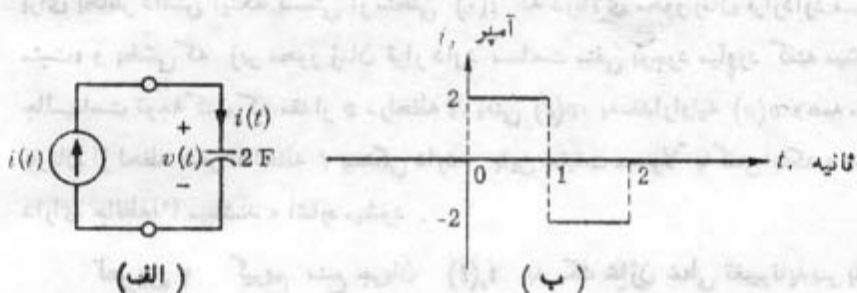
ب - $v_s(t) = \delta(t)$

پ - $v_s(t) = A \cos(\omega t + \Phi)$

مثال منبع جریانی بدوسر یک خازن خطی تغییرناپذیر بازمان با ظرفیت 2 فاراد و

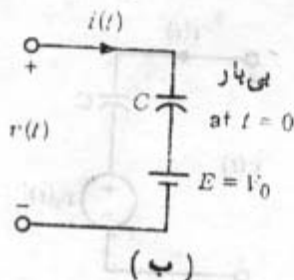
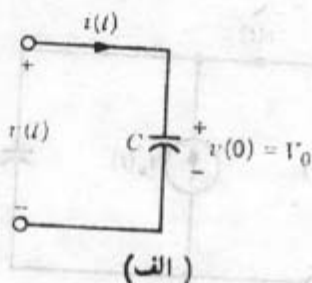
ولتاژ اولیه $v(0) = -\frac{1}{4}$ ولت مطابق شکل (۳-۳) الف وصل شده است. گیریم که منبع جریان با شکل موج ساده $i(0)$ مطابق شکل (۳-۳) ب داده شده باشد. ولتاژ شاخه دوسرخازن را میتوان بلافاصله از معادله (۳-۴) بصورت زیر حساب نمود:

$$v(t) = -\frac{1}{4} + \frac{1}{4} \int_0^t i(t') dt'$$



شکل ۳-۳- شکل موجهای ولتاژ و جریان دوسرخازن خطی تغییرناپذیر بازمان

شکل موج $v(t)$ در شکل (۳-۳ پ) رسم شده است. برای مقادیر منفی t ولتاژ مساوی $-\frac{1}{4}$ ولت است. در $t=0$ ولتاژ شروع به افزایش نموده و در لحظه $t=1$ در نتیجه اثر قسمت مثبت شکل موج جریان به مقدار $\frac{1}{4}$ ولت میرسد، سپس برای $1 < t < 2$ به علت جریان منفی ثابت بطور خطی تا $-\frac{1}{4}$ ولت تنزل نموده و برای $t > 2$ ثانیه در $-\frac{1}{4}$ ولت ثابت میماند. این مثال ساده بروشنی نشان میدهد که برای $t > 0$ ، $v(t)$ به مقدار اولیه $v(0)$ و همه مقادیر شکل موج $i(t)$ بین لحظه صفر و t بستگی دارد. علاوه بر سهولت مشاهده میشود که اگر $v(0)$ مساوی صفر نباشد، $v(t)$ یک تابع خطی از $i(t)$ نیست. از طرف دیگر، اگر مقدار اولیه $v(0)$ مساوی صفر باشد ولتاژ شاخه در لحظه t ، یعنی $v(t)$ ، یک تابع خطی از شکل موج جریان $i(t)$ میباشد.



شکل ۳-۴- خازن با بار اولیه $v(0) = V_0$ نشان داده شده در (الف)

معادل اتصال سری همان خازن (بدون بار اولیه) و یک منبع

ولتاژ ثابت $E = V_0$ است مطابق شکل (ب).

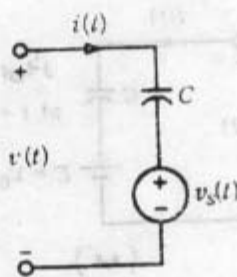
تمرین فرض کنید شکل موج جریان در شکل (۳-۳ ب) برای همه مقادیر t به‌تدریج دو برابر افزایش یابد. برای $t \geq 0$ ولتاژ $v(t)$ را محاسبه کنید. ثابت کنید که خطی بودن معتبر نخواهند بود مگر اینکه $v(0) = 0$ باشد.

تبصره ۱- معادله (۳-۴) بیان می‌کند که برای $t \geq 0$ ، ولتاژ شاخه $v(t)$ در لحظه t در دوسری یک خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان از مجموع دو جمله تشکیل می‌شود. جمله اول ولتاژ $v(0)$ در لحظه $t=0$ ، یعنی ولتاژ اولیه دوسری خازن بوده و جمله دوم ولتاژ دوسری خازن با ظرفیت C فاراد در لحظه t است بشرط اینکه در لحظه $t=0$ این خازن با بار اولیه نداشته باشد. بنابراین هر خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان با ولتاژ اولیه $v(0)$ را می‌توان بصورت اتصال سری یک منبع ولتاژ dc با $E = v(0)$ و همان خازن با ولتاژ اولیه صفر مطابق شکل (۳-۴) در نظر گرفت. این نتیجه بسیار مفید است و در فصل‌های بعد مکرراً به‌کار برده خواهد شد.

تبصره ۲- خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان با ولتاژ اولیه صفر، یعنی $v(0) = 0$ را در نظر بگیرید. این خازن بطور سری با منبع ولتاژ وابسته $v_s(t)$ مطابق شکل (۳-۵ الف) وصل می‌شود. این اتصال سری معادل مداری است (همانطوریکه در شکل (۳-۵ ب) نشان داده شده است) که در آن همان خازن بطور موازی با یک منبع جریان وصل شده و

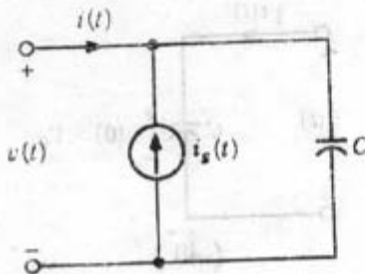
(۳-۶)

$$i_s(t) = C \frac{dv_s}{dt}$$



$$v_s(t) = \frac{1}{C} \int_0^t i_s(t') dt'$$

(الف)



$$i_s(t) = C \frac{dv_s}{dt}$$

(ب)

شکل ۳-۵- مدارهای تونن و نرنن برای یک خازن با منبع ناپسته .

منبع ولتاژ $v_s(t)$ در شکل (الف) بر حسب منبع جریان $i_s(t)$ در شکل (ب) بصورت زیر داده میشود :

$$(۳-۷) \quad v_s(t) = \frac{1}{C} \int_0^t i_s(t') dt'$$

نتایج شکلهای (۳-۵ الف) و (۳-۵ ب) را بترتیب مدارهای معادل تونن و نرنن گویند . اثبات این مطلب مشابه آن است که در مورد مقاومت در بخش ۳-۲ گفته شد . بخصوص اگر منبع ولتاژ v_s در شکل (۳-۵ الف) یک تابع پله واحد باشد، بموجب معادله (۳-۶) منبع جریان i_s در شکل (۳-۵ ب) یک تابع ضربه $C\delta(t)$ میباشد .

تبصره ۳- مجدداً معادله (۳-۴) را در لحظه t و لحظه $t+dt$ در نظر گیرید . از تفاضل آنها بدست میآید که :

$$(۳-۸) \quad v(t+dt) - v(t) = \frac{1}{C} \int_t^{t+dt} i(t') dt'$$

گیریم $i(t)$ برای همه مقادیر t کراندار^(۱) باشد ، یعنی ثابت معینی مانند M وجود

داشته باشد بقسمی که برای همه مقادیر t مورد نظر داشته باشیم ، $|i(t)| \leq M$.
 وقتی که $dt \rightarrow 0$ مساحت زیر شکل موج $i(0)$ در فاصله $[t, t+dt]$ بسمت صفر میل
 میکند . همچنین از معادله (۳-۸) ملاحظه میشود وقتی که dt بسمت صفر میل کند :

$$v(t+dt) \rightarrow v(t)$$

که بنحو دیگر باینصورت بیان میشود که شکل موج ولتاژ $v(0)$ پیوسته است .

بنابراین میتوان یک خاصیت مهم خازن خطی تغییرناپذیر بازمان را چنین بیان نمود :
 « اگر برای همه زمان t در فاصله بسته $[0, T]$ ، جریان $i(0)$ در یک خازن خطی تغییرناپذیر
 با زمان کراندار بماند ، ولتاژ v دوسرخازن در فاصله باز $(0, T)$ یک تابع پیوسته میباشد ،
 یعنی برای چنین خازنی مادامیکه جریان آن کراندار بماند ولتاژ شاخه نمیتواند بطور
 لحظه ای از یک مقدار به مقدار متفاوت دیگری بجهت (مانند تابع پله) $\propto$. این خاصیت
 در حل مسائلی که در آن پالس یا تابع پله ولتاژ یا جریان به مداری اعمال میشود بسیار مفید
 است و کاربرد آن در فصلهای بعد تشریح خواهد شد .

تمرین آنچه را که در تبصره ۲ بیان شد ثابت کنید .

۳-۲- خازن خطی تغییرپذیر بازمان

اگر خازنی خطی ولی تغییرپذیر بازمان باشد مشخصه آن در هر لحظه خط مستقیم است
 که از مبدا میگذرد ولی شیب آن به زمان بستگی دارد . بنابراین میتوان مقدار بار در لحظه
 t را بر حسب ولتاژ در لحظه t بصورت معادله زیر بیان نمود :

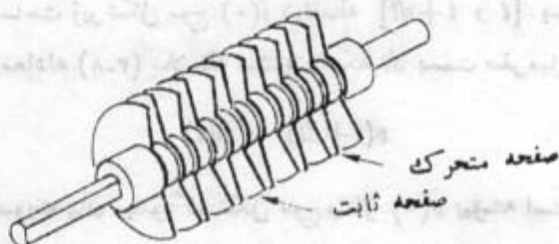
(۳-۹)

$$q(t) = C(t) v(t)$$

که در آن $C(0)$ یک تابع زمان مشخص شده ای است که برای هر t ، شیب مشخصه خازن
 را معین میکند . این تابع $C(0)$ جزو مشخصه خازن خطی تغییرپذیر بازمان میباشد . بنابراین
 معادله (۳-۱) بصورت زیر درمیآید :

(۳-۱۰)

$$i(t) = \frac{dq}{dt} = C(t) \frac{dv}{dt} + \frac{dC}{dt} v(t)$$



شکل ۳-۶ - با چرخانیدن صفحه متحرك بطور مکانیکی، این خازن بصورت خازن تغییرپذیر بازمان درمیآید

یک مثال ساده از خازن خطی تغییرپذیر بازمان در شکل (۳-۶) نشان داده شده است که در آن یک خازن با صفحات موازی شامل یک صفحه ثابت و یک صفحه متحرك است. صفحه متحرك بطرز مکانیکی و بطور متناوب حرکت داده میشود. میتوان ظرفیت این خازن را که بطور متناوب تغییر میکند بصورت یک سری فوریه بیان نمود.

$$(۳-۱۱) \quad C(t) = C_0 + \sum_{k=1}^{\infty} C_k \cos(2\pi f_k t + \Phi_k)$$

که در آن f نشان دهنده فرکانس دوران صفحه متحرك است.

در بررسی تقویت کننده‌های^(۱) پارامتری، خازن‌های متغیر متناوب اهمیت اساسی دارند. در بخش بعد یک نوع دیگر از خازن‌های متناوب گفته خواهد شد.

تمرین مدار نشان داده شده در شکل (۳-۷) را در نظر گرفته و فرض کنید ولتاژ ورودی سینوسی و $v(t) = A \cos \omega_1 t$ میباشد که در آن ثابت $\omega_1 = 2\pi f_1$ فرکانس زاویه‌ای است. گیریم خازن خطی تغییرپذیر بازمان بصورت زیر مشخص شده باشد:

$$C(t) = C_0 + C_1 \cos 3\omega_1 t$$

که در آن C_0 و C_1 مقادیر ثابت هستند. جریان $i(t)$ را برای همه مقادیر t تعیین کنید.



شکل ۷-۳- یک خازن خطی تغییرپذیر با زمان که بوسیله

منبع ولتاژ مینوسی تحریک میشود .

۳-۳- خازن غیر خطی

دیود و اراکتور^(۱) دستگاهی است که در بیشتر سیستمهای ارتباطی مدرن بعنوان یک عنصر خیلی مهم مدار در دستههای تقویت کننده پارامتری ، نوسان کننده ها^(۲) و مبدل های سیگنال^(۳) بکار میرود . یک دیود و اراکتور را میتوان اساساً بوسیله یک خازن غیر خطی مدل سازی نمود . مدل دقیق ترانزیستور نیز یک خازن غیر خطی در بر دارد . در کاربردهای قطع و وصل^(۴) خیلی سریع اغلب اثر خازن غیر خطی حائز اهمیت بسیار است . در حالت کلی ، تجزیه و تحلیل مدارهایی که شامل عناصر « غیر خطی » میباشد خیلی مشکل تر از مدارهای خطی است . در تجزیه و تحلیل های غیر خطی ، تکنیک های مختلفی که هر یک مناسب حالت خاصی میباشد وجود دارد که در میان آنها و شاید مفیدترین آنها روش « تجزیه و تحلیل سیگنال های کوچک^(۵) » است و این مفهوم اصلی را در مثال زیر معرفی مینمائیم .

مثال یک خازن غیر خطی را که توسط مشخصه اش $q = f(v)$ (مطابق شکل ۸-۳) معین شده است در نظر گرفته و فرض کنید ولتاژ v همانطوریکه در شکل (۹-۳) نشان داده شده مجموع دو جمله باشد ، جمله اول v_1 ، ولتاژ ثابتی است که بوسیله باتری بایاس کننده روی خازن وارد شده (که اغلب بنام « بایاس^(۶) dc » گفته میشود) و جمله دوم v_2 ، یک ولتاژ با تغییر کوچک می باشد . مثلاً v_2 ممکن است ولتاژ کوچکی در قسمت

۱ — Varactor

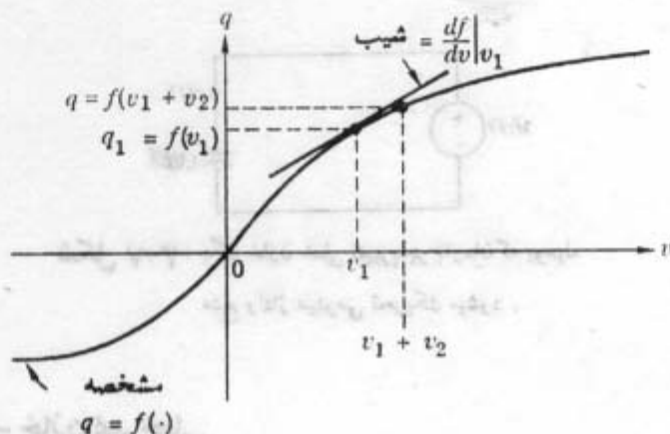
۲ — Oscillator

۳ — Signal converter

۴ — Switching

۵ — Small signal Analysis

۶ — Bias



شکل ۳-۸- مشخصه یک خازن غیرخطی و تقریب میگنال کوچک

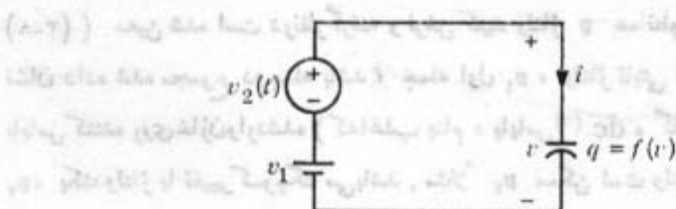
آن در اطراف نقطه کار $(v_1, f(v_1))$

ورودی یک گیرنده باشد. با پیکار بردن بسط سری تیلور داریم:

$$q = f(v) = f(v_1 + v_2)$$

$$(3-12) \quad \approx f(v_1) + \left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1} v_2$$

در معادله (۳-۱۲)، ما از جمله‌های مرتبه دوم صرف‌نظر کردیم، اگر v_2 بمقدار کافی کوچک باشد این یک خطای جزئی بی‌ار می‌آورد. بعبارت دقیق‌تر، باید v_2 بقدر کافی کوچک باشد تا قسمتی از مشخصه که با طول $v_1 + v_2$ متناظر می‌باشد توسط قطعه خط مستقیمی که از نقطه



شکل ۳-۹- یک خازن غیرخطی بوسیله ولتاژ v که از مجموع ولتاژ

dc، v_1 و ولتاژ با تغییرات کوچک v_2 تشکیل می‌یابد

تغذیه می‌شود.

$(v_1, f(v_1))$ گذشته و دارای شیب $\left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1}$ است بطرز خوبی تقریب شده باشد. جریان $i(t)$ از معادله (۳-۱) عبارتست از:

$$(۳-۱۳) \quad i(t) = \frac{dq}{dt} = \left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1} \frac{dv_1}{dt}$$

که معادله فوق بصورت زیر است:

$$(۳-۱۴) \quad i(t) = C(v_1) \frac{dv_1}{dt}$$

توجه کنید که v_1 مقدار ثابتی است و بنابراین از نقطه نظر سیگنالهای کوچک v_1 ، ظرفیت:

$$C(v_1) = \left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1}$$

یک خازن خطی تغییرناپذیر با زمان بوده که مساوی شیب مشخصه خازن در نقطه کار آن در صفحه q مطابق شکل (۳-۸) میباشد. از اینرو ظرفیت به ولتاژ dc ، v_1 بستگی دارد.

اگر خازن غیرخطی در تقویت کننده پارامتری بکار برده شود ولتاژ v_1 یک مقدار ثابتی نیست. مع هذا v_1 که نمایشگر قسمت تغییرپذیر با زمان است باز هم کوچک فرض میشود تا تقریبی که در نوشتن معادله (۳-۱۲) بکار رفته هنوز معتبر باشد. بنابراین یک تغییر جزئی در تجزیه و تحلیل بالا باید انجام داد.

ولتاژ دوسرخازن مساوی $v_1(t) + v_2(t)$ است و از اینرو بار خازن چنین است:

$$q(t) = f(v_1(t) + v_2(t))$$

و چون $v_2(t)$ برای همه t کوچک است داریم:

$$q(t) \approx f(v_1(t)) + \left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1(t)} v_2(t)$$

گیریم:

$$(۳-۱۵) \quad q_1(t) \triangleq f(v_1(t))$$

بار $q_1(t)$ را میتوان بار ناشی از $v_1(t)$ در نظر گرفت. بار باقیمانده:

$$q_2(t) \triangleq q(t) - q_1(t)$$

بطور تقریبی با عبارت زیر داده میشود:

$$q_2(t) \approx \left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1(t)} v_2(t) \quad (11-3)$$

بار q_2 متناسب با v_2 بوده و میتوان بعنوان تغییرات بار سیگنال کوچک ناشی از v_2 در نظر

گرفت. چون v_1 یک تابع داده شده‌ای از زمان میباشد، $\left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1(t)}$ را میتوان بعنوان

خازن خطی تغییرپذیر با زمان $C(t)$ در نظر گرفت که در آن:

$$C(t) = \left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1(t)}$$

بنابراین ما نشان دادیم که در تجزیه و تحلیل‌های سیگنال‌های کوچک، یک خازن غیرخطی

را میتوان بصورت یک خازن خطی تغییرپذیر با زمان مدل‌سازی نمود. این نوع تجزیه و

تحلیل، در درک تقویت‌کننده‌های پارامتری جنبهٔ اساسی دارد.

تمرین خازن غیرخطی که توسط معادله زیر مشخص میشود داده شده است:

$$q = 1 - e^{-v}$$

ظرفیت C متناظر با سیگنال‌های کوچک را که بصورت $\left. \frac{df}{dv} \right|_{v_1}$ در معادله (11-3) تعریف

میشود برای حالت‌های زیر تعیین کنید:

الف - $v_1 = 10$ ولت

ب - $v_1 = 10 + 0.1 \cos \omega_1 t$

فرض کنید که $v_2(t) = 0.1 \cos 10 \omega_1 t$ باشد جریان تقریبی خازن را که از v_2 ناشی

میشود برای هر دو حالت تعیین کنید.

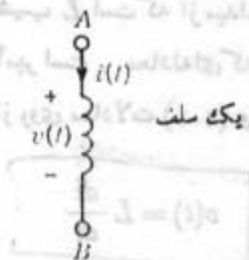
۴- سلف‌ها

سلف‌ها^(۱) امات اینککه در میدان مغناطیسی خود انرژی ذخیره مینمایند در مدارهای الکتریکی بکار میروند. عنصری که سلف نامیده میشود ایده آل شده یک سلف نئزیک است. عبارت دقیق تر، یک عنصر دوسر را سلف خواهیم گفت اگر در هر لحظه t از زمان، شار $\Phi(t)$ و جریان $i(t)$ آن در رابطه‌ای که توسط یک منحنی در صفحه Φ تعریف میشود صدق کنند. این منحنی را مشخصه سلف در زمان t نامند. نکته اساسی این است که رابطه‌ای بین مقدار «لحظه‌ای» شار $\Phi(t)$ و مقدار «لحظه‌ای» جریان $i(t)$ وجود دارد. در بعضی حالتها ممکن است مشخصه با زمان تغییر کند. در دیاگرامهای مداری، یک سلف را بطور نمایشی مطابق شکل (۴-۱) نشان میدهند. از آنجائیکه در تئوری مدار، مشخص سازی اساسی یک عنصر دوسر بر حسب جریان و ولتاژ آن انجام میگردد، لازم است که ارتباطی بین شار و ولتاژ شاخه برقرار شود. ولتاژ دوسر یک سلف (که با جهت قراردادی نشان داده شده در شکل (۴-۱) منجیده میشود) مطابق قانون القاء فاراده^(۲) بصورت زیر داده میشود:

$$(4-1) \quad v(t) = \frac{d\Phi}{dt}$$

که در آن v بر حسب ولت و Φ بر حسب وبر^(۳) است.

اکنون مطابقت کیفی رابطه (۴-۱) را با قانون لنز^(۴) بررسی میکنیم. این قانون بیان



شکل ۴-۱- نمایش یک سلف

۱ - Inductors

۲ - Faraday's induction law

۳ - Weber

۴ - Lenz

نظریهٔ اساسی مدارها و شبکه‌ها

میدارد که نیروی محرکه‌ای که در اثر تغییر شار القاء میشود دارای چنان جهتی است که با علت تغییر شار مخالفت میکند. برای تشریح این مطلب فرض کنید که جریان i اضافه

شود، یعنی $\frac{di}{dt} > 0$ ، جریان اضافه شده میدان مغناطیسی اضافی بوجود می‌آورد و بنابراین

شار Φ افزوده میشود، یعنی $\frac{d\Phi}{dt} > 0$ ، و مطابق رابطه $(1-1)$ ، $v(t) > 0$ ، و این بدان معنی

است که پتانسیل گره A از پتانسیل گره B بیشتر است و این دقیقاً همان جهت پتانسیل لازم برای مخالفت با افزایش بیشتر جریان را نشان میدهد.

سلفها نیز مانند مقاومتها و خازنها بسته باینکه خطی، غیرخطی، تغییرپذیر با زمان و یا تغییرناپذیر با زمان باشند بچهار نوع تقسیم میشوند. سلفی را **تغییرناپذیر با زمان** گویند که مشخصهٔ آن با زمان تغییر نکند. سلفی را **خطی** گویند که در هر لحظه از زمان مشخصهٔ آن خط مستقیمی باشد که از مبدا صفر Φ بگذرد.

۱-۴- سلف خطی تغییرناپذیر با زمان

بنا به تعریف، مشخصهٔ یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان دارای معادله‌ای بصورت زیر میباشد:

$$\Phi(t) = Li(t) \quad (1-2)$$

که در آن L مقدار ثابتی بوده (نا بسته به t و i) و **اندوکتانس** ^(۱) گفته میشود. مشخصهٔ آن خط مستقیمی به شیب L است که از مبدا میگذرد. واحدهای این معادله بترتیب و بر، هانری ^(۲) و آمپر است. معادله‌ای که ولتاژ دوسر سلف و جریان درون آن را بهم ارتباط میدهد باسانی از روی معادلات $(1-1)$ و $(1-2)$ بدست می‌آید و داریم:

$$v(t) = L \frac{di}{dt} \quad (1-3)$$

و اگر از معادله $(1-3)$ بین صفر و t انتگرال بگیریم بدست می‌آید:

$$(۴-۴) \quad \boxed{i(t) = i(0) + \frac{1}{L} \int_0^t v(t') dt'}$$

گیریم $\Gamma \triangleq \frac{1}{L}$ باشد. Γ را اندوکتانس معکوس^(۱) گویند و داریم:

$$(۴-۵) \quad \boxed{i(t) = i(0) + \Gamma \int_0^t v(t') dt'}$$

انتگرال موجود در معادلات (۴-۴) و (۴-۵) مساحت خالص زیر منحنی ولتاژ بین زمان صفر و زمان t میباشد. واضح است که مقدار i در لحظه t ، یعنی $i(t)$ ، بمقدار اولیه آن $i(0)$ و همه مقادیر شکل موج ولتاژ $v(0)$ در فاصله زمانی $[0, t]$ بستگی دارد. به این حقیقت، همانطوریکه در مورد خازن‌ها هم گفته شد، اغلب با گفتن اینکه «سلف‌ها دارای حافظه میباشند» اشاره میشود.

با توجه به معادله (۴-۴) تذکر این موضوع حائز اهمیت است که یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان بعنوان یک عنصر مدار، فقط وقتی کاملاً مشخص میشود که جریان اولیه $i(0)$ و اندوکتانس L (شیب مشخصه آن) داده شده باشد. در همه مطالعات تئوری مدار ما با این واقعیت مهم مواجه خواهیم بود.

بایستی تأکید شود که معادله (۴-۳) یک تابع «خطی» را تعریف میکند که ولتاژ لحظه‌ای $v(t)$ را برحسب مشتق جریان که در لحظه t حساب شود بیان میدارد. معادله (۴-۴) تابعی را تعریف میکند که جریان لحظه‌ای $i(t)$ را برحسب $i(0)$ و شکل موج $v(0)$ در فاصله زمانی $[0, t]$ بیان میدارد. توجه به این مطلب حائز اهمیت است که تنها اگر $i(0) = 0$ باشد تابعی که بوسیله معادله (۴-۴) تعریف میشود یک «تابع خطی» است که مقدار جریان i در لحظه t ، یعنی $i(t)$ ، را برحسب شکل موج ولتاژ $v(0)$ در فاصله زمانی $[0, t]$ بدست میدهد.

تمرین ۱. گیریم منبع جریان $i_s(t)$ بیک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان با

اندوکتانس L و $i(0)=0$ وصل شود. شکل موج ولتاژ $v(t)$ دوسر سلف را برای حالت‌های زیر تعیین کنید:

الف - $i_s(t) = u(t)$

ب - $i_s(t) = \delta(t)$

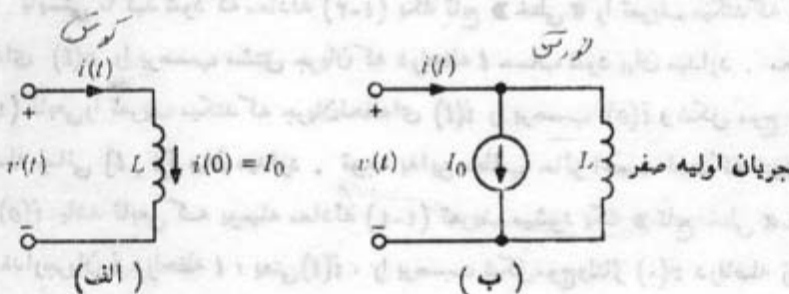
تمرین ۲ گیریم منبع ولتاژ $v_s(t)$ بیک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان با اندوکتانس L و $i(0)=0$ وصل شود. شکل موج جریان $i(t)$ در داخل سلف را برای حالت‌های زیر تعیین کنید:

الف - $v_s(t) = u(t)$

ب - $v_s(t) = \delta(t)$

پ - $v_s(t) = A \cos \omega t$ که در اینجا A و ω مقادیر ثابت میباشند.

تبصره ۱-۴ معادله (۴-۴) بیان میکند که در لحظه t ، جریان شاخه $i(t)$ ($t \geq 0$) در یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان از دو جمله تشکیل مییابد. جمله اول جریان $i(0)$ در لحظه $t=0$ ، یعنی جریان اولیه در سلف، و جمله دوم جریان سلف L در لحظه t است بشرطیکه در $t=0$ این سلف دارای جریان اولیه صفر باشد. بنابراین هر سلف خطی تغییرناپذیر با زمان با جریان اولیه $i(0)$ را میتوان بصورت اتصال موازی یک منبع جریان دائم $I_0 = i(0)$ و همان سلف با جریان اولیه صفر در نظر گرفت، بشکل (۴-۲) مراجعه شود. اغلب در فصل‌های بعدی با این نتیجه مفید مواجه خواهیم بود.



شکل ۴-۲ - سلف با جریان اولیه $i(0) = I_0$ در حالت (الف)،

معادل اتصال موازی همان سلف با جریان اولیه صفر و منبع

جریان ثابت I_0 در حالت (ب) مییابد.

تبصره ۲- یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان با جریان اولیه صفر، یعنی $i(0) = 0$ را در نظر بگیرید. این سلف بطور موازی با یک منبع جریان دلخواه $i_s(t)$ مطابق شکل (۳-۴) وصل شده است. این اتصال موازی معادل مدار نشان داده شده در شکل (۳-۴) ب) می باشد که در آن همان سلف بطور سری با منبع ولتاژ $v_s(t)$ وصل شده و داریم:

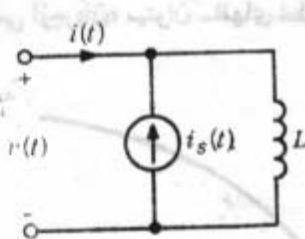
$$\text{مدار سری (۶-۴)} \quad v_s(t) = L \frac{di_s}{dt}$$

منبع جریان $i_s(t)$ در شکل (۳-۴) الف) (بر حسب منبع ولتاژ شکل (۳-۴) ب)) چنین است:

$$\text{مدار سری (۷-۴)} \quad i_s(t) = \frac{1}{L} \int_0^t v_s(t') dt'$$

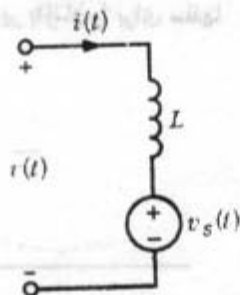
نتایج شکلهای (۳-۴) الف و ب) را بترتیب مدارهای معادل نرتن و تونن گویند. به خصوص اگر $i_s(t)$ در شکل (۳-۴) الف) تابع پله واحد باشد منبع ولتاژ $v_s(t)$ در شکل (۳-۴) ب) تابع ضربه $\delta(t)$ خواهد بود.

تبصره ۳- با تکرار استدلالی مشابه آنچه که در مورد خازنها بکار رفت میتوان در مورد سلف ها هم، خاصیت مهم زیر را نتیجه گیری نمود: « اگر برای همه زمانها در فاصله بسته $[0, t]$ ، ولتاژ v دوسر یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان کراندار بماند، جریان i



$$i_s(t) = \frac{1}{L} \int_0^t v_s(t') dt'$$

(الف)



$$v_s(t) = L \frac{di_s}{dt}$$

(ب)

شکل ۳-۴- مدارهای معادل نرتن (الف) و تونن (ب) برای سلف با یک منبع

در فاصله زمانی باز $(0, t)$ یک تابع پیوسته می‌باشد «، یعنی مادامیکه ولتاژ دوسریک سلف کراندار همانند جریان داخل آن سلف نمی‌تواند بطور لحظه‌ای از یک مقدار به مقدار متفاوتی بجهد.

۴-۲ سلف خطی تغییرپذیر با زمان

اگر سلفی خطی ولی تغییرپذیر با زمان باشد، مشخصهٔ آن در هر لحظه، خط مستقیمی است که از مبدا گذشته و شیب آن تابعی از زمان است. شار بر حسب جریان بصورت زیر بیان میشود:

(۴-۸)

$$\Phi(t) = L(t) i(t)$$

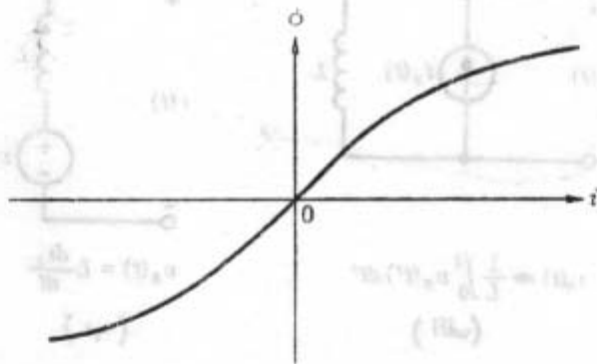
که در آن $L(0)$ یک تابع معینی از زمان می‌باشد. در واقع تابع $L(0)$ جزو مشخصه سلف تغییرپذیر با زمان است. معادله (۴-۱) بصورت زیر درمی‌آید:

(۴-۹) سلف خطی تغییرپذیر

$$v(t) = L(t) \frac{di}{dt} + \frac{dL}{dt} i(t)$$

۴-۳ سلف غیر خطی

اغلب سلفهای فیزیکی دارای مشخصه‌های غیرخطی هستند و فقط برای دامنه تغییرات خاصی از جریان، میتوان سلفهای خطی تغییرناپذیر با زمان را برای سلفها مدل قرار



شکل ۴-۴ - مشخصه یک سلف غیر خطی

داد. مشخصه نوعی یک سلف فیزیکی در شکل (۴-۱) نشان داده شده است. برای جریانهای زیاد شار بحالت اشباع میرسد، یعنی وقتی که جریان خیلی زیاد میشود شار به مقدار خیلی کم افزایش مییابد.

مثال گیریم مشخصه یک سلف غیرخطی تغییرناپذیر با زمان را بتوان بصورت زیر نمایش داد:

$$\Phi = \tanh i$$

جریان داخل سلف، سینوسیوئید $i(t) = A \cos \omega t$ میباشد. ولتاژ دوسر سلف را حساب کنید. شار سلف عبارتست از:

$$\Phi(t) = \tanh(A \cos \omega t)$$

و از رابطه (۴-۱) داریم:

$$\begin{aligned} v(t) &= \frac{d}{dt} \Phi(i(t)) = \frac{d\Phi}{di} \bigg|_{i(t)} \frac{di}{dt} \\ &= \frac{d \tanh i}{di} \bigg|_{i(t)} \frac{d A \cos \omega t}{dt} = \frac{1}{\cosh^2(A \cos \omega t)} (-A\omega \sin \omega t) \end{aligned}$$

و نتیجه میگیریم که:

$$v(t) = -A\omega \frac{\sin \omega t}{\cosh^2(A \cos \omega t)}$$

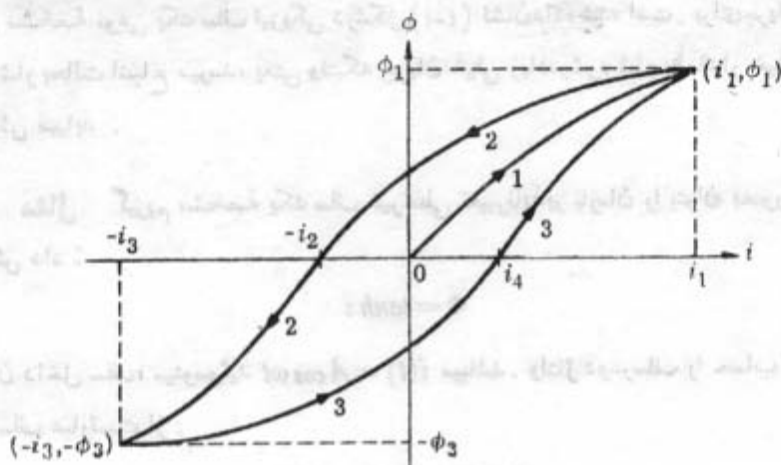
بنابراین با معلوم بودن دامنه A و فرکانس زاویه ای ω ، جریان و ولتاژ دوسر سلف بصورت تابعی از زمان کاملاً مشخص میشوند.

۴-۴ پس ماند

نوع خاصی از سلف غیرخطی مانند سلف با هسته فرومغناطیسی^(۱) مشخصه ای دارد که «پدیده پس ماند^(۲)» را نشان میدهد. مشخصه پس ماند بر حسب منحنی شار و جریان

۱ - Ferromagnetic - core

۲ - Hysteresis phenomenon



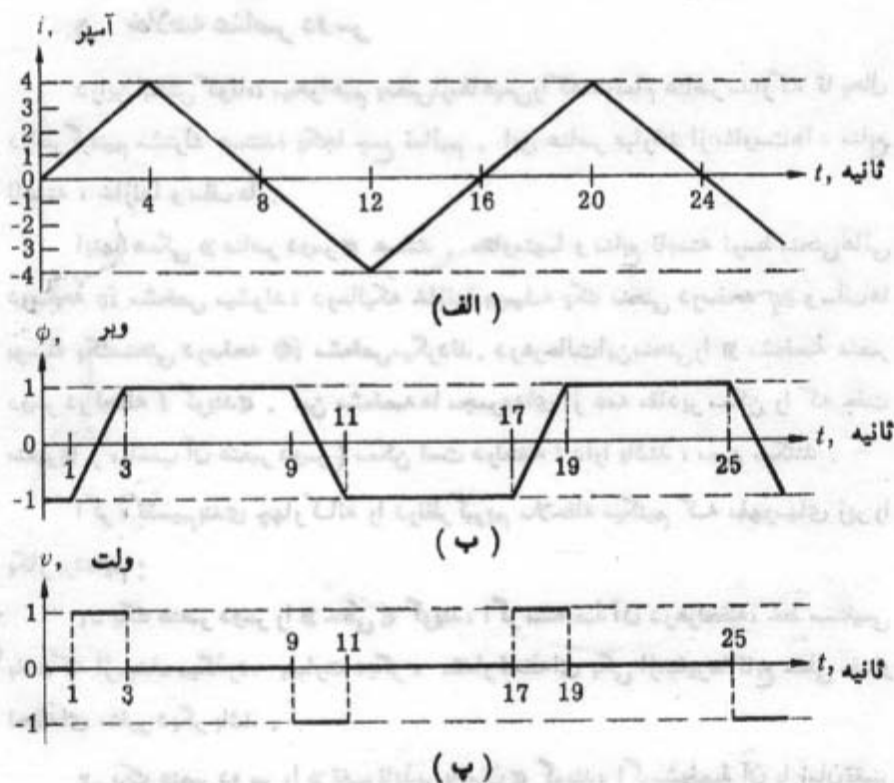
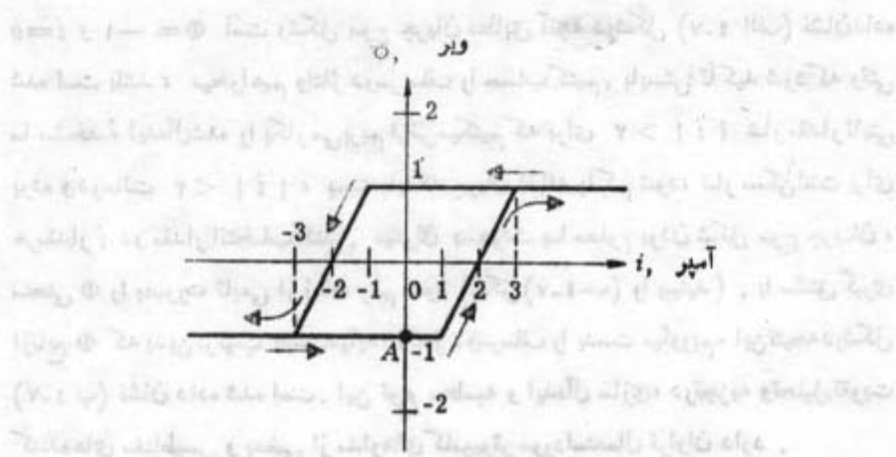
شکل ۵-۴- پدیده پس ماند

در شکل (۵-۴) نشان داده شده است. فرض کنید از مبدأ صفحه Φ شروع نموده و جریان را بتدریج افزایش دهیم شار مطابق منحنی ۱ زیاد میشود. اگر پس از رسیدن به نقطه (i_1, Φ_1) جریان را کاهش دهیم، شار بجای اینکه منحنی ۱ را بطور معکوس طی کند روی منحنی ۲ قرار میگیرد و وقتی که جریان به نقطه i_2 میرسد شار بالاخره مساوی صفر میشود، و اگر پس از رسیدن به نقطه $(-i_3, -\Phi_3)$ جریان را دوباره افزایش دهیم شار منحنی ۳ را طی میکند و وقتی که جریان به مقدار مثبت i_4 میرسد مقدار شار صفر میگردد.

تعریفی که برای سلف بعنوان یک عنصر مدار دادیم حالتی را که سلف فیزیکی پدیده پس ماند را نشان دهد شامل نمیشد زیرا وقتی که بطور دقیق صحبت شود مشخصه نشان داده شده در شکل (۵-۴) یک منحنی نیست. تا آنجا که میدانیم هیچ طریق مؤثری برای توصیف پدیده کمپس ماند وجود ندارد، معذرا ما در مثال زیر نشان میدهم که چگونه با ایده آل سازی مناسب و برای نوع معینی از شکل موج جریان، تعیین ولتاژ دوسر سلفی که پدیده پس ماند را نشان میدهد ساده میباشد.

مثال گیریم یک سلف غیرخطی دارای مشخصه پس ماند ایده آل شده مطابق شکل

(۶-۴) بوده و فرض میکنیم نقطه کار در لحظه صفر در نقطه A روی مشخصه باشد که در آن



$i=0$ و $\Phi = -1$ است و شکل موج جریان مطابق آنچه در شکل (۷-۴ الف) نشان داده شده است باشد، میخواهیم ولتاژ دوسر سلف را حساب کنیم. بایستی تأکید شود که وقتی ما مشخصه ایده‌آل شده را بکار می‌بریم فرض میکنیم که برای $|i| > 3$ شار مقدار ثابتی بوده و در حالت $|i| < 3$ ، بسته باینکه جریان اضافه یا کم شود، شار ممکن است برای هر مقدار i دو مقدار انتخاب کند. میتوان به‌سبب این معلوم بودن شکل موج جریان، منحنی Φ را بصورت تابعی از زمان رسم نمود (شکل (۷-۴ ب) را ببینید). با مشتق‌گیری از تابع Φ که بدین ترتیب بدست می‌آید، ولتاژ دوسر سلف را بدست می‌آوریم. این نتیجه در شکل (۷-۴ پ) نشان داده شده است. این نوع محاسبه و ایده‌آل سازی، در تجزیه و تحلیل تقویت کننده‌های مغناطیسی و بعضی از مدارهای کامپیوتر مورد استعمال فراوان دارد.

۵. خلاصه عناصر دوسر

در این بخش کوتاه، میخواهیم بعضی از مفاهیمی را که در تمام عناصر مدار که تا بحال در نظر گرفتیم مشترک هستند، یکجا جمع نمائیم. این عناصر عبارتند از مقاومت‌ها، منابع ناپسته، خازنها و سلف‌ها.

اینها همگی «عناصر دوسر» هستند. مقاومتها و منابع ناپسته توسط منحنی‌هایی در صفحه $i-v$ مشخص میشوند، در حالیکه خازنها بوسیله یک منحنی در صفحه $q-v$ و سلف‌ها بوسیله یک منحنی در صفحه $i-\Phi$ مشخص میگردند. در هر حالت این منحنی را «مشخصهٔ عنصر دوسر در لحظه t گویند». این مشخصه‌ها مجموعه‌ای از همه مقادیر ممکن را که جفت متغیرها (مناسب آن عنصر دوسر) ممکن است در لحظه t دارا باشند، معین میکنند.

اگر، تقسیم‌بندی چهارگانه را در نظر گیریم ملاحظه میکنیم که مفهومی زیر را بکار برده‌ایم:

۱- یک عنصر دوسر را «خطی» گویند، اگر مشخصهٔ آن در هر لحظه، خط مستقیمی باشد که از مبدأ میگذرد. بعبارت دیگر، مقدار لحظه‌ای یکی از متغیرها تابع خطی مقدار لحظه‌ای متغیر دیگر باشد.

۲- یک عنصر دوسر را «تغییرناپذیر با زمان» گویند، اگر مشخصهٔ آن با زمان تغییر نکند، و بالتجیه یک عنصر دوسر را «خطی تغییرناپذیر با زمان» گویند، اگر این عنصر هم خطی و هم تغییرناپذیر با زمان باشد، و بنابه تعریف این بدین معنی است که مشخصهٔ آن

خط مستقیم ثابتی است که از مبدا میگذرد. این مشخصه بوسیله یک عدد یعنی شیب آن کاملاً مشخص میشود.

در جدول (۱ - ۲) عبارتهای جبری معین کننده مشخصه ها و معادلات ارتباط دهنده ولتاژ و جریان برای هر یک از عناصر دوسر داده شده است. چنانکه قبلاً گفته شد، خازنهای فیزیکی معمولی دارای یک مشخصه vq است که بطور یکنوا افزایش می یابد و بنابراین مقدار لحظه ای بار $q(t)$ را میتوان همیشه توسط یک تابع تک آرز بر حسب مقدار لحظه ای ولتاژ $v(t)$ بیان نمود. بنابراین اگر خازنی تغییرناپذیر با زمان باشد میتوان مشخصه آنرا بصورت $q=f(v)$ نوشت و اگر خازن تغییرپذیر با زمان باشد بصورت:

$$q(t)=f(v(t), t)$$

نوشت. اگر پدیده پس ماند را در نظر نگیریم، میتوان توضیحات مشابهی هم برای سلفها بیان نمود. برای سلفهای تغییرناپذیر با زمان، میتوان مشخصه را همواره بصورت $\Phi=f(i)$ و برای حالت تغییرپذیر با زمان بصورت $\Phi(t)=f(i(t), t)$ نوشت.

در مورد مقاومتها وضع پیچیده تری وجود دارد. با مراجعه به شکل (۹-۱) ملاحظه میشود که مشخصه یک دیود تونلی را میتوان بوسیله معادله ای بشکل $i=f(v)$ نوشت که در آن f یک تابع تک آرز میباشد. در واقع برای هر مقدار ولتاژ v ، مشخصه یک ولتاژ یک مقدار برای جریان لحظه ای i مجاز میدارد. چنین مقاومتی را «کنترل شده با ولتاژ» گویند. از طرف دیگر، اگر بشکل (۱۰-۱) مراجعه کنیم ملاحظه میکنیم که مشخصه یک حباب گازدار دارای این خاصیت است که برای هر مقدار جریان i ، مشخصه یک و تنها یک مقدار برای v مجاز میدارد و داریم $v=f(i)$ ، که در آن f یک تابع تک آرز میباشد. چنین مقاومتی را «کنترل شده با جریان» گویند. بعضی مقاومتها مانند دیود ایده آل، نه کنترل شده با جریان و نه کنترل شده با ولتاژ هستند. اگر $v=0$ باشد، جریان میتواند هر مقدار نامنفی را داشته باشد (از اینرو نمیتواند مقاومت کنترل شده با ولتاژ باشد) و اگر $i=0$ باشد ولتاژ میتواند هر مقدار نامنفی را داشته باشد (از اینرو نمیتواند مقاومت کنترل شده با جریان باشد). یک مقاومت خطی بشرطیکه $0 < R < \infty$ باشد، هم کنترل شده با ولتاژ و هم کنترل شده با جریان میباشد.

جدول ۲-۱ خلاصهٔ طبقه‌بندی چهار صفت عناصر دوسر

	خطی		غیر خطی	
	تغییر ناپذیر با زمان	تغییر پذیر با زمان	تغییر ناپذیر با زمان	تغییر پذیر با زمان
مقاومتها	$v(t) = R i(t)$ $i(t) = G v(t)$ $R = 1/G$	$v(t) = R i(t)$ $i(t) = G v(t)$ $R(t) = 1/G(t)$	$v(t) = f(i(t))$ Current-controlled $i(t) = g(v(t))$ Voltage-controlled	$v(t) = f(i(t), t)$ Current-controlled $i(t) = g(v(t), t)$ Voltage-controlled
خازنها	$q(t) = C v(t)$ $i(t) = C \frac{dv}{dt}$ $v(t) = v(0) + \frac{1}{C} \int_0^t i(\tau) d\tau$	$q(t) = C(t) v(t)$ $i(t) = \frac{dC}{dt} v(t) + C(t) \frac{dv}{dt}$	$q(t) = f(v(t))$ $i(t) = \left. \frac{dq}{dt} \right _{v(t)}$	$q(t) = f(v(t), t)$ $i(t) = \left. \frac{\partial f}{\partial t} + \frac{\partial f}{\partial v} \frac{dv}{dt} \right _{v(t)}$
سلفها	$\phi(t) = L i(t)$ $v(t) = L \frac{di}{dt}$ $i(t) = i(0) + \frac{1}{L} \int_0^t v(\tau) d\tau$	$\phi(t) = L(t) i(t)$ $v(t) = \frac{dL}{dt} i(t) + L(t) \frac{di}{dt}$	$\phi(t) = f(i(t))$ $v(t) = \left. \frac{d\phi}{dt} \right _{i(t)}$	$\phi(t) = f(i(t), t)$ $v(t) = \left. \frac{\partial f}{\partial t} + \frac{\partial f}{\partial i} \frac{di}{dt} \right _{i(t)}$

۶- توان و انرژی

در درس فیزیک یاد گرفتیم که یک مقاومت هیچگونه انرژی ذخیره نکرده بلکه انرژی الکتریکی را جذب میکند، اما یک خازن در میدان الکتریکی خود، و یک سلف در میدان مغناطیسی خود انرژی ذخیره مینمایند. در این بخش، توان^(۱) و انرژی^(۲) را از نقطه نظری که برای مدارهای فشرده بسیار راحت باشد مورد بحث قرار خواهیم داد.

در بررسی مدارهای فشرده، تا بحال توجه خود را به عناصر دوسر متمرکز کرده ایم. حال میخواهیم بررسی وسیعتری انجام دهیم. فرض کنید مداری در اختیار داشته و دوسیم از این مدار بیرون آورده و آنرا به مدار دیگری که مولد^(۳) مینامیم وصل کنیم (به شکل (۶-۱) مراجعه شود). مثلاً مداری که با آن شروع میکنیم ممکن است یک بلندگو باشد که آنرا بدوسر کابلی که از یک تقویت کننده قدرت بیرون آمده وصل کنیم. بنابراین تقویت کننده قدرت بعنوان یک مولد در نظر گرفته میشود. مداری را که در نظر گرفته ایم **مدار دوسر**^(۴) خواهیم گفت، زیرا از نقطه نظری، فقط ولتاژ و جریان دوسر آن و انتقال توانی که در این سرا انجام میگردد مورد توجه است.

در اصطلاح جدید، یک مدار دوسر را **یک قطبی**^(۵) گویند. لفظ «یک قطبی» در اینجا کاملاً مناسب است زیرا منظور از **قطب**، یک جفت از سرهای یک مدار است که در آن، در هر لحظه از زمان، جریان لحظه ای که وارد یکی از این سرها میشود مساوی جریان لحظه ای است که از سر دیگر خارج میشود. این واقعیت در شکل (۶-۱) تشریح شده است. توجه کنید که جریان $i(t)$ که وارد سربلانی یک قطبی $\mathcal{N}$ میشود مساوی جریان $i(t)$ است که از سربانی یک قطبی $\mathcal{N}$ خارج میشود. جریان $i(t)$ را که وارد قطب میشود **جریان قطب** و ولتاژ $v(t)$ دوسر قطب را **ولتاژ قطب** گویند. در نظریه مدارها، مفهوم قطب بسیار حائز اهمیت است و وقتی که کلمه یک قطبی را بکار می بریم، میخواهیم نشان دهیم که فقط ولتاژ و جریان قطب مورد توجه ما است. سایر متغیرهای شبکه که مربوط به عناصر داخل یک قطبی است قابل دسترس نیستند. وقتی که شبکه $\mathcal{N}$ را به عنوان یک قطبی در نظر

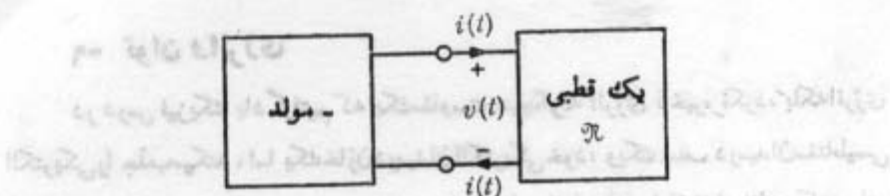
۱ - Power

۲ - Energy

۳ - Generator

۴ - Two Terminal

۵ - One port



شکل ۶-۱- توان لحظه‌ای که در زمان t وارد یک قطبی

$\mathcal{N}$ میشود مساوی $p(t) = v(t) i(t)$ است

میگیریم، تا آنجائیکه مورد توجه ما است، منظور از قطب، یک جفت سیمی است که از یک جعبه سیاه^(۱) بیرون آمده باشد. این جعبه بدان جهت سیاه گفته میشود که ما مجاز نیستیم محتویات داخل آنرا ببینیم! با بخاطر سپردن این مفهوم، واضح است که مقاومتها، منابع ولتاژ ناپسته، خازنها و سلفها مثالهای ساده و خاصی از «یک قطبی‌ها» هستند که فقط از یک عنصر تشکیل می‌یابند.

یک مطلب اساسی فیزیک این است که توان لحظه‌ای «که وارد یک قطبی میشود مساوی حاصلضرب ولتاژ قطب در جریان قطب است»، بشرطیکه جهت‌های قراردادی ولتاژ قطب و جریان قطب، جهت‌های قراردادی متناظر نشان داده شده در شکل (۶-۱) باشند. گیریم $p(t)$ نشان دهنده توان لحظه‌ای (برحسب وات^(۲)) باشد که در زمان t توسط مولد به یک قطبی تحویل داده میشود. در اینصورت:

(۶-۱)

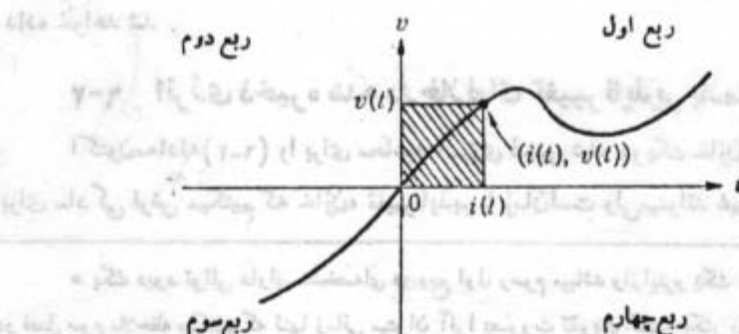
$$p(t) = v(t) i(t)$$

که در آن v برحسب ولت و i برحسب آمپر است. چون انرژی (برحسب ژول^(۳)) انتگرال توان (برحسب وات) میباشد، نتیجه میشود که «انرژی تحویل داده شده» «مولد به یک قطبی از t_0 تا زمان t عبارتست از»:

$$(۶-۲) \quad W(t_0, t) \triangleq \int_{t_0}^t p(t') dt' = \int_{t_0}^t v(t') i(t') dt'$$

۶-۱ توان ورودی به يك مقاومت - پسیو بودن

از آنجائیکه يك مقاومت بوسیله يك منحنی در صفحه $i-v$ (یا صفحه $i-v$) مشخص میشود، هرگاه «نقطه کار» $(i(t), v(t))$ در روی مشخصه معین شود، توان لحظه‌ای که در زمان t وارد مقاومت میشود بطور یکتائی معین میگردد. توان لحظه‌ای مساوی مساحت مستطیلی است که توسط نقطه کار و محورهای صفحه $i-v$ مطابق شکل (۶-۲) تشکیل میشود. هرگاه نقطه کار در ربع اول یا سوم باشد (بنابراین $i v > 0$)، توان وارد شده به مقاومت مثبت است، یعنی مقاومت از دنیای خارج توان دریافت مینماید. اگر نقطه کار در ربع دوم یا چهارم باشد (بنابراین $i v < 0$) توانی که وارد مقاومت میشود منفی است یعنی مقاومت از دنیای خارج توان تحویل میدهد. از این جهت، اگر برای هر لحظه t از زمان، مشخصه مقاومتی در ربع اول و سوم قرار گیرد این مقاومت را پسیو^(۱) گویند. در اینجا ربع‌های اول و سوم محورهای i و v را نیز شامل میشود. محدودیت هندسی مشخصه يك مقاومت پسیو معادل این است که در هر لحظه از زمان، صرف نظر از شکل موج جریانی که از داخل آن میگذرد $p(t) \geq 0$ میباشد. این خاصیت اساسی مقاومت‌های پسیو است. «يك مقاومت پسیو هیچوقت بدنیای خارج توانی تحویل نمیدهد». بسادگی میتوان



شکل ۶-۲ - توانی که در زمان t وارد مقاومت میشود مساوی

$$i(t)v(t) \text{ است}$$

ملاحظه کرد که یک دیود ژرمانیوم و یک دیود تونلی*، یک مدار باز، یک مدار اتصال کوتاه و یک مقاومت خطی تغییرناپذیر با زمان با $R \geq 0$ مقاومتهای پسیو هستند.

مقاومتی را که پسیو نباشد اکتیو^(۱) گویند مثلاً «هرمنیج ولتاژ» (که در آن v متحد با صفر نباشد) و «هرمنیج جریان» (که در آن i متحد با صفر نباشد) یک مقاومت اکتیو است زیرا که مشخصه آن در هر لحظه، سوازی محور i ها یا محور v ها می باشد و بنابراین به ربع های اول و سوم محدود نشده است. تذکر این نکته قابل توجه است که برای یک «مقاومت خطی» (تغییرپذیر با زمان یا تغییرناپذیر با زمان) «اگر و تنها اگر، برای بعضی از زمان t رابطه $R(t) < 0$ برقرار باشد اکتیو است». دلیل این موضوع این است که مشخصه یک مقاومت خطی، خط مستقیمی است که از مبدأ گذشته و شیب آن مساوی مقاومت R می باشد، از اینرو اگر $R < 0$ باشد مشخصه در ربع های دوم و چهارم قرار میگیرد. از اینجاست نتیجه میشود که اگر جریانی از داخل این مقاومت بگذرد (مثلاً توسط یک منبع جریان) و $R(t) < 0$ باشد، مقاومت به دنیای خارج توانی بعیزان $i'(t)$ یا $R(t)$ و ات تحویل میدهد. حقیقت این است که بندرت میتوان یک عنصر فیزیکی پیدا نمود که مانند یک مقاومت خطی اکتیو طبق تعریف بالا رفتار نماید، مع هذا مدل یک مقاومت خطی اکتیو حائز اهمیت است زیرا یک مقاومت غیرخطی مانند دیود تونلی در تجزیه و تحلیل سیگنالهای کوچک بصورت یک مقاومت خطی اکتیو رفتار مینماید و این مطلب در فصل بعد توضیح داده خواهد شد.

۶-۲ انرژی ذخیره شده در خازنهای تغییرناپذیر با زمان

اکنون معادله (۶-۲) را برای محاسبه انرژی ذخیره شده در یک خازن یکبارمی بریم. برای سادگی فرض میکنیم که خازن، تغییرناپذیر با زمان است ولی میتواند غیرخطی باشد**.

* یک دیود تونلی دارای مشخصه ای در ربع اول و سوم میباشد و از اینرو یک عنصر پسیو است. در فصل سوم ملاحظه میکنیم که تنها زمانی میتوان آنرا بصورت تقویت کننده یکبار برد که یک عنصر اکتیو خارجی به آن وصل شود. در عمل، این کار توسط یک مدار با پاس کننده که شامل یک باتری است انجام میگردد.

** انرژی ذخیره شده در خازنها و سلفهای تغییرپذیر با زمان مستلزم محاسبات دقیقی است.

محاسبه آنها در فصل ۱۹ انجام خواهد شد.

فرض کنید یک قطبی شکل (۱ - ۶) که به یک مولد وصل است یک خازن باشد .
جریان درون خازن عبارتست از :

$$(۱ - ۳) \quad i(t) = \frac{dq}{dt}$$

گیریم مشخصه خازن بوسیله تابع $\hat{v}(0)$ توصیف شده باشد یعنی :

$$(۱ - ۴) \quad v = \hat{v}(q)$$

بنابراین انرژی که از زمان t_0 تا t توسط مولد به خازن تحویل داده میشود عبارتست از :

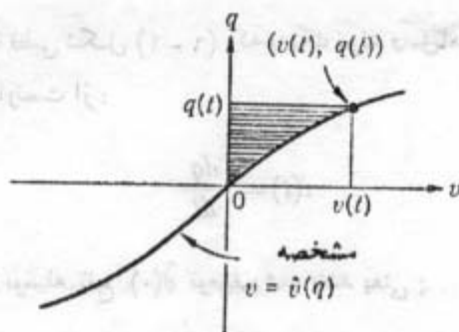
$$(۱ - ۵) \quad W(t_0, t) = \int_{t_0}^t v(t') i(t') dt' = \int_{q(t_0)}^{q(t)} \hat{v}(q_1) dq_1$$

برای بدست آوردن معادله (۱ - ۵) ابتدا معادله (۱ - ۳) را بکار برده و طبق آن نوشتیم :

$$i(t') dt' = dq_1$$

که در آن q_1 ، متغیر ساختگی انتگرال گیری و نشان دهنده بار الکتریکی میباشد .
معادله (۱ - ۴) را برای بیان ولتاژ $v(t')$ بصورت مشخصه خازن یعنی تابع $\hat{v}(0)$ بر حسب متغیر انتگرال گیری q_1 بکار بردیم ، و بنابراین حدهای پائین و بالای انتگرال گیری هم متعاقباً از t_0 به $q(t_0)$ و از t به $q(t)$ تغییر کردند . حال فرض میکنیم که بار اولیه خازن صفر باشد ، یعنی $q(t_0) = 0$. بکار بردن حالت بدون بار خازن بعنوان حالتی که متناظر با انرژی ذخیره شده صفر در خازن باشد کاملاً طبیعی است . از آنجائیکه خازن فقط انرژی ذخیره نموده و هیچگونه انرژی اتلاف نمینماید ، نتیجه میگیریم که انرژی ذخیره شده در زمان t ، یعنی $\mathcal{E}_E(t)$ مساوی انرژی $W(t_0, t)$ است که از زمان t_0 تا t توسط مولد به خازن تحویل داده شده است . بنابراین انرژی ذخیره شده در خازن از روی رابطه (۵ - ۱) بدست میآید :

$$(۱ - ۶) \quad \mathcal{E}_E(t) = \int_0^{q(t)} \hat{v}(q_1) dq_1$$



شکل ۳-۶ - سطح هاشورخورده انرژی ذخیره شده در زمان t

در یک خازن را نشان می‌دهد.

بر حسب مشخصه خازن در صفحه vq ، مساحت هاشورخورده در شکل (۳ - ۶) انرژی ذخیره شده را نشان می‌دهد (توجه کنید که در این شکل q محور عرضها و v محور طولها می‌باشد و بنابراین انتگرال (۶ - ۶) سطح هاشورخورده «بالای» منحنی را نشان می‌دهد). واضح است که اگر مشخصه از مبدأ صفحه vq گذشته و در ربع‌های اول و سوم قرار گیرد، انرژی ذخیره شده همیشه نامنفی است. هرگاه انرژی ذخیره شده در یک خازن همیشه نامنفی باشد خازن را پسیو گویند. برای یک خازن خطی تغییرناپذیر با زمان، معادله مشخصه بصورت زیر است:

(۶ - ۷)

$$q = Cv$$

که در آن C ثابتی است که به t و v بستگی ندارد. معادله (۶ - ۶) تبدیل به عبارت آشنای زیر میگردد:

$$(۶ - ۸) \quad \mathcal{E}_E(t) = \int_0^{q(t)} \frac{q_1}{C} dq_1 = \frac{1}{C} \frac{q^2(t)}{2} = \frac{1}{2} Cv^2(t)$$

بنابراین خازن خطی تغییرناپذیر با زمان وقتی پسیو است که ظرفیت آن نامنفی باشد و زمانی اکتیو است که ظرفیت آن منفی باشد. یک خازن اکتیو انرژی منفی ذخیره می‌نماید، یعنی به خارج انرژی تحویل می‌دهد. البته این عمل از لحاظ فیزیکی تحقق پذیر نیست. معینا میتوان در یک فاصله کار کوچک و باند باریکی از فرکانس، بوسیله مدارهای

الکترونیکی که بطور مناسبی طرح شده باشند یک خازن با ظرفیت منفی تهیه نمود .
در فصل ۱۹ خواهیم دید که یک خازن خطی تغییرپذیر با زمان حتی اگر $C(t)$ برای تمام t مثبت باشد ممکن است اکتیو باشد .

۶-۳ انرژی ذخیره شده در سلفهای تغییرناپذیر با زمان

محاسبه انرژی ذخیره شده در یک سلف، مشابه محاسباتی است که در مورد خازن انجام گرفت و در واقع اگر در محاسبات قبلی متغیرها را بطور مناسبی تغییر دهیم (i را به v ، q را به Φ و v را به i تبدیل کنیم) نتایج متناظر را برای یک سلف بدست میآوریم. این عمل که جنبه ای از روش دوگانی^(۱) است در نظریه مدار اهمیت زیادی دارد. بحث دوگانی بعداً با تشریح کافی بررسی خواهد شد.

قانون فاراده در مورد یک سلف بیان میکند که :

$$v(t) = \frac{d\Phi}{dt} \quad (6-9)$$

گیریم مشخصه سلف بوسیله تابع $\hat{i}(0)$ توصیف شده باشد یعنی :

$$i = \hat{i}(\Phi) \quad (6-10)$$

فرض کنید که سلف یک قطبی ای باشد که مطابق شکل (۶-۱) به مولد وصل شده است در این صورت انرژی تحویل داده شده به سلف بوسیله مولد از زمان t_0 تا t عبارتست از :

$$W(t_0, t) = \int_{t_0}^t v(t') i(t') dt' = \int_{\Phi(t_0)}^{\Phi(t)} \hat{i}(\Phi) d\Phi \quad (6-11)$$

برای بدست آوردن (۶-۱۱) معادله (۶-۹) را بکار برده و نوشتیم :

$$v(t') dt' = d\Phi$$

که در آن متغیر ساختگی انتگرال Φ ، شار را نشان میدهد. برای بیان جریان بر حسب

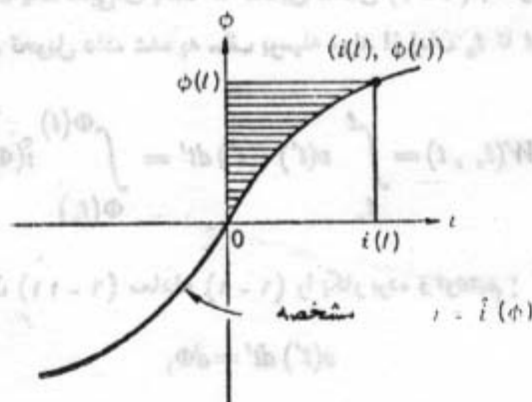
شار معادله (۶-۱۰) بکار رفت. روش عمل، مشابه روش بدست آوردن معادله (۶-۵) می‌باشد. فرض کنید که شار اولیه صفر باشد یعنی $\Phi(t_0) = 0$. مجدداً انتخاب این حالت سلف، متناظر با حالتی است که انرژی ذخیره شده مساوی صفر باشد و با مشاهده اینکه یک سلف فقط انرژی ذخیره کرده و هیچگونه انرژی تلف نمی‌کند، نتیجه می‌گیریم که انرژی مغناطیسی ذخیره شده در زمان t یعنی $\mathcal{E}_M(t)$ مساوی انرژی تحویل داده شده $W(t_0, t)$ مولد به سلف از زمان t_0 تا t می‌باشد و بنابراین انرژی ذخیره شده در سلف عبارتست از:

$$(۶-۱۲) \quad \mathcal{E}_M(t) = \int_0^{\Phi(t)} i(\Phi_1) d\Phi_1$$

سطح هاشور زده شکل (۶-۴)، انرژی ذخیره شده در سلف را بر حسب مشخصهٔ آن در صفحه $i\Phi$ نمایش می‌دهد و بطریق مشابه، اگر مشخصهٔ صفحه $i\Phi$ از مبدا گذشته و در ربع‌های اول و سوم قرار گیرد انرژی ذخیره شده همیشه نامنفی است. اگر انرژی ذخیره شده یک سلف همیشه نامنفی باشد آنرا پسیو گویند. یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان دارای مشخصه‌ای بصورت زیر می‌باشد.

(۶-۱۳)

$$\Phi = Li$$



شکل ۶-۴ - سطح هاشور خورده انرژی ذخیره شده در زمان t

در سلف را نشان می‌دهد

که در آن L ثابتی است که به i و t بستگی ندارد. از اینرو معادله (۱۲ - ۶) به صورت آشنای زیر متجر میشود:

$$(۱۴-۶) \quad \mathcal{E}_M(t) = \int_0^{\Phi(t)} \frac{\Phi_1}{L} d\Phi_1 = \frac{1}{2} \frac{\Phi^2(t)}{L} = \frac{1}{2} Li^2(t)$$

و بنابراین یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان وقتی پسو است که اندوکتانس آن نامنفی باشد و زمانی اکتیو است که اندوکتانس آن منفی باشد.

۷- عناصر فیزیکی در مقابل اجزاء مدار

چنانکه در ابتدای این فصل بیان شد اجزاء مدار که تعریف آنها داده شد، مدلهای مداری با مشخصه های ساده ولی دقیق هستند. این مدلهای مداری مشابه ذره و جسم سخت یک فیزیکدان می باشند. مدلهای مداری در تجزیه و تحلیل و ترکیب مدارها و سیستمهای فیزیکی ضروری هستند هر چند باید دانست که «اجزاء فیزیکی» مانند مقاومتهای فیزیکی (که باید از مقاومتهای مدلی متمایز شوند)، دیودها، سیم پیچ ها و ظرفیت ها که ما با آنها در آزمایشگاه سروکار داشته یا آنها را در مدارهای عملی بکار میبریم فقط میتوانند توسط مدلهای مداری ما تقریب شوند. علم مهندسی برخلاف ریاضیات موضوع دقیقی نیست و تقریباً در حل تمام مسائل بکار بردن تقریب لازم و اساسی است. مسأله اساسی شناختن مدل مناسب و بکار بردن تقریب معتبر در حل مسائل است.

در این بخش به بحث مختصری درباره مسأله مدل سازی بعضی از عناصر فیزیکی که معمولاً بکار میروند می پردازیم. بسیاری از عناصر فیزیکی را میتوان، کم و بیش دقیق، با مشخصه اصلی فیزیکی آنها مدل سازی کرد. مثلاً یک ظرفیت با صفحات موازی را در شرایط عادی کار (که شرح داده خواهد شد)، میتوان با یک خازن خطی تغییرناپذیر با زمان مدل نمود. در فرکانسهای پائین میتوان یک دیود پیوندی را بعنوان یک مقاومت غیرخطی در نظر گرفته و سپس آنرا به صورت ترکیبی از یک دیود ایده آل و مقاومت خطی تقریب نمود. معهذاً در بکار بردن این عناصر بایستی متوجه شویم که تحت چه شرایطی این مدلها معتبر است و مهمتر از آن در چه صورتی لازم است اصلاحاتی در مدل بعمل آید. در مطالب زیر

به موضوع اساسی را که در مدل سازی برای عناصر فیزیکی اهمیت فراوان دارند مورد بحث قرار می‌دهیم .

« دامنه کار » هر عنصر فیزیکی بر حسب دامنهٔ کار^(۱) طبیعی خود مشخص می‌شود. ولتاژ حداکثر، جریان حداکثر و توان حداکثر تقریباً همواره برای هر دستگاهی معین می‌شود و اگر درمداری ولتاژ، جریان یا توان از مقدار معین شده تجاوز نماید نمیتوان برای عنصر بطریق معمولی خود مدل سازی کرد و اگر عنصری در چنین شرایطی بکار برده شود ممکن است عملاً از کار بیافتد .

دامنهٔ کار دیگری که معمولاً معین می‌شود، دامنه تغییرات فرکانس می‌باشد. مثلاً در فرکانسهای خیلی بالا نمیتوان یک مقاومت را برای یک مقاومت فیزیکی مدل قرارداد. وقتی بطور دقیق صحبت شود، هر زمان که اختلاف ولتاژی موجود باشد یک میدان الکتریکی بوجود می‌آید و از اینرو مقداری انرژی الکترواستاتیکی ذخیره می‌شود. بطریق مشابه، وجود یک جریان لازم می‌دارد که مقداری انرژی مغناطیسی هم ذخیره شود. در فرکانسهای پائین این گونه آثار قابل صرف نظر است و بنابراین میتوان یک مقاومت فیزیکی را بعنوان، تنها یک عنصر مدار، یعنی یک مقاومت مدل نمود. درحالیکه در فرکانسهای بالا، یک مدل خیلی دقیق باید علاوه بر مقاومت شامل سلف و خازن نیز باشد. بنابراین بمنظور مدل ساختن برای یک عنصر فیزیکی، دو یا چند جزء مدار را بکار می‌بریم. با مشخص کردن دامنه تغییرات فرکانس، میدانیم که در داخل این فاصله، یک مقاومت فیزیکی را تنها میتوان بوسیله یک مقاومت مثلاً ۱۰۰ اهمی مدل سازی کرد .

« اثر درجه حرارت » مقاومت‌ها، دیودها و تقریباً همه عناصر مدار در مقابل درجه حرارت حساس هستند و اگر آنها را در محیط‌هایی که درجه حرارت آنها تغییر میکند بکار ببرند مشخصه آنها تغییرپذیر با زمان خواهد بود. دستگاههایی که با نیمه هادی‌ها^(۲) کار میکنند در مقابل تغییر درجه حرارت بسیار حساس هستند و مدارهایی که از دستگاههای نیمه هادی تشکیل میشود، اغلب قسمتهای اضافی دیگری مانند فیدبک^(۳) همراه دارند که آثار ناشی از تغییر درجه حرارت را از بین میبرد .

« اثر پارازیتی^(۱) » و قتیکه جریانی از یک سلف فیزیکی میگذرد ، شاید مهمترین پدیده قابل ملاحظه علاوه بر میدان مغناطیسی ، اتلاف آن باشد . سیم پیچی یک سلف فیزیکی دارای مقاومتی است که در بعضی مدارها ممکن است آثار عمده‌ای داشته باشد . بنابراین در مدل سازی یک سلف فیزیکی ، اغلب از اتصال سری یک سلف و یک مقاومت استفاده میکنیم . بطریق مشابه در فرکانسهای بالا برای یک دیود پیوندی بایستی مدلی بصورت اتصال موازی یک مقاومت غیرخطی و یک خازن در نظر گرفته شود . وجود خازن اساساً بعلت بار ذخیره شده در پیوند میباشد . قبلاً گفته شده است که یک باتری عملی ، یک منبع ولتاژ (ایده‌آل) نیست ، مع هذا میتوان برای تقریب نمودن رفتار خارجی باتری ، مدلی که اثر مقاومت پارازیتی را نیز شامل باشد بکاربرد .

مهندسین باید در انتخاب عناصر فیزیکی تجربه و عقل سلیم خود را بکار ببرند مثلاً سیم پیچی‌های با کیفیت بسیار عالی و اتلاف قابل صرف نظر وجود دارند ، ولی ممکن است در یک طرح عملی از لحاظ اقتصادی مقرون بصرفه نباشند و بجای آن اجباراً از مدار پیچیده‌تری با عناصر ارزان که همان منظور را برآورده نماید استفاده شود .

بطور خلاصه ، تشخیص تفاوت میان یک جزء مدار که یک مدل ایده‌آل بوده و یک عنصر فیزیکی که شیئی از دنیای واقعی است اهمیت بسیار دارد . ما بایستی فرضیه‌هایی را که تحت آنها مدلهائی برای نمایش عناصر فیزیکی انتخاب میشود بخوبی بدانیم ، هر چند منظور اصلی ما در این کتاب بررسی نظریه مدارهائی است که از مدلهای تشکیل می‌یابند . همچنین دانستن این موضوع نیز حائز اهمیت است که تنها از طریق مدل سازی قادر هستیم روشهای تجزیه و تحلیل دقیق ، قضایای محکم و درك عمیقی از مدارها و سیستمهای فیزیکی بدست آوریم .

« اندازه معمولی اجزاء مدار » در اینجا بطور خلاصه اندازه مقادیر اجزاء مدار که در عمل با آنها مواجه میشویم بیان میکنیم . در مورد مقاومتها مقادیری که معمولاً بکار میرود از چند اهم تا چند مگا اهم تغییر میکند و دقت مقادیر مشخص شده بستگی به مورد استعمال خاص آن دارد . برای یک آزمایش فیزیکی دقیق شاید بخواهیم مقاومتها را تا چند دهم و یا صدم اهم اندازه بگیریم در حالیکه در طرح مدار بایاس کننده یک تقویت کننده صوتی ، یک دقت ۱۰ درصد در مقدار مقاومتها معمولاً کفایت میکند .

حدود مفید اندازه خازنها از چند پیکوفاراد (10^{-12} فاراد) در مورد ظرفیتهای پارازیتی دستگاههای الکترونیکی تا چند میکروفاراد (10^{-6} فاراد) است. مقادیر عملی یک سلف از چند میکروهانری در مورد اندوکتانس پوششی^(۱) یک سیم کوتاه، تا چند هانری در مورد ترانسفورماتورهای قدرت تغییر میکند.

در مورد مثالهایی که در این کتاب گفته میشود پیوسته اعداد ساده و روند شده‌ای مانند مقاومت ۱۰ اهم، خازن یک فاراد و سلف $\frac{1}{\mu}$ هانری بکار می‌بریم. دانستن اینکه این مقادیر متناظر با مقادیر عملی اجزاء فیزیکی نیستند حائز اهمیت است. البته منظور از بکار بردن این اعداد آن است که توجه خود را بجای محاسبات عددی مفصل به روشها و ایده‌ها متمرکز کنیم. در فصل هفتم بحث مختصری درباره نرمالیزه کردن^(۲) مقادیر عناصر که در تجزیه و تحلیل و طرح مدارها مفید هستند خواهد شد. بکمک نرمالیزه کردن اجزاء مدار میتوان یک مدار عملی را با انجام دادن تمام محاسبات روی مقادیر نرمالیزه شده نظیر ۱ فاراد و ۷ هانری، طرح نمود. مزیت دیگری که این روش دارا میباشد کم کردن اثر خطای روند کردن در محاسبات عددی است.

خلاصه

● اجزاء مدار، مدلهای ایدئالی هستند که در تجزیه و تحلیل و طرح مدارها بکار می‌روند. عناصر فیزیکی را میتوان بطور تقریبی با اجزاء مدار تقریب نمود.

● هر عنصر دوسر با یک مشخصه یعنی با یک منحنی که در صفحه مناسبی رسم شده است تعریف میشود. هر جزء مدار را بر حسب خطی بودن و تغییرناپذیر با زمان بودن میتوان به چهار طبقه تقسیم نمود. هرگاه مشخصه عنصری با زمان تغییر نکند آنرا «تغییرناپذیر با زمان» و اگر تغییر کند «تغییرپذیر با زمان» گویند. اگر برای هر زمان t ، مشخصه عنصری خط مستقیمی باشد که از مبدا میگذرد آنرا «خطی» و در غیر اینصورت آنرا «غیرخطی» گویند.

● برای هر زمان t ، یک مقاومت بوسیله یک منحنی در صفحه iv (یا vi) مشخص میشود. یک منبع ولتاژ ناپسته با خطی موازی محور i ها، و یک منبع جریان ناپسته با خطی موازی محور v ها، مشخص میشود.

● برای هر زمان t ، یک خازن با یک منحنی در صفحه vq و یک سلف با یک منحنی در صفحه $i\Phi$ مشخص میشود.

● یک «یک قطبی» (یا مدار دوسر) بوسیله دوسر از یک مدار مشخص میشود بشرطیکه در هر لحظه از زمان جریانیکه از یک سر وارد میشود مساوی جریانی باشد که از سر دیگر خارج میشود. و تئیکه کلمه «یک قطبی» را بکار میبریم، ما تنها به ولتاژ و جریان قطب علاقمند هستیم. «توان لحظه ای» که وارد یک قطبی میشود بوسیله رابطه:

$$p(t) = v(t) i(t)$$

و «انرژی تحویل داده شده» به یک قطبی، از زمان t_0 تا زمان t توسط رابطه:

$$W(t_0, t) = \int_{t_0}^t v(t') i(t') dt'$$

داده میشود.

● میتوان اجزاء مدار را بسته به پسیو بودن آنها هم طبقه بندی نمود. عنصری را «پسیو» گویند که هرگز انرژی خالصی بدنیای خارج تحویل ندهد. عنصری را که پسیو نباشد «اکتیو» گویند.

● مقاومتها، خازنها و سلفهای خطی تغییرناپذیر با زمان پسیو هستند، اگر و تنها اگر، روابط زیر به ترتیب برای آنها برقرار باشد. $R \geq 0$ و $C \geq 0$ و $L \geq 0$

● انرژی مغناطیسی ذخیره شده در یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان عبارتست از:

$$\mathcal{E}_M = \frac{1}{2} Li^2 = \frac{1}{2} \frac{\Phi^2}{L}$$

● انرژی الکتریکی ذخیره شده در یک خازن خطی تغییرناپذیر با زمان عبارتست از:

$$\mathcal{E}_E = \frac{1}{2} C v^2 = \frac{1}{2} \frac{q^2}{C}$$

مسائل

- ۱- خواص مقاومت غیرخطی فرض کنید مقاومت غیرخطی R دارای مشخصه‌ای باشد که بوسیله معادله زیر مشخص شود.

$$v = 20i + i^2 + \frac{1}{2}i^3$$

- الف- برای جریان $i(t) = \cos \omega_1 t + 2 \cos \omega_2 t$ ، v را بصورت مجموع سینوسوئیدها بیان کنید.

ب- اگر $\omega_2 = 2\omega_1$ باشد چه فرکانسهایی در v وجود دارند؟

- ۲- مشخص کردن مقاومتها معادلات زیر مشخصه‌های بعضی مقاومتها را بیان میدارند. تعیین کنید که آیا آنها خطی، غیرخطی، تغییرپذیر با زمان، تغییرناپذیر با زمان، دوطرفه، کنترل شده با ولتاژ، کنترل شده با جریان، پسیو یا اکتیو هستند.

الف- $v + 10i = 0$

ب- $v = (\cos 2t)i + 2$

پ- $i = e^{-v}$

ت- $v = i^2$

ث- $i = \tanh v$

ج- $i + 2v = 10$

چ- $i = 2 + \cos \omega t$

ح- $i = \ln(v + 2)$

خ- $i = v + (\cos 2t) \frac{v}{|v|}$

- ۳- شکل موجها شکل موجهای تعیین شده زیر را رسم کنید.

الف- $2\delta(t - 2)$

ب- $\delta(t) - \delta(t - 1) + \delta(t - 2)$

پ- $u(2t)$

$$u(t) \cos(2t + 90^\circ) \quad - \text{ت}$$

$$u(-t) \quad - \text{ث}$$

$$u(2 - 2t) \quad - \text{ج}$$

$$u(t)e^{-t} \quad - \text{چ}$$

$$2p_2(t) \quad - \text{ح}$$

$$\frac{p_1}{2}(t-2) \quad - \text{خ}$$

$$e^{2t} \cos t \quad - \text{د}$$

$$u(t) - 2u(t-1) \quad - \text{ذ}$$

$$r(t) \sin t \quad - \text{ر}$$

$$u(t)e^{-2t} \sin(t - 90^\circ) \quad - \text{ز}$$

۴- شکل موجها نمایش تابعی شکل موجهای داده شده در شکل (مسأله ۲-۴) را بنویسید (شکلهای صفحه ۸۸ و ۸۹ را ببینید).

۵- خازن و سلف خطی تغییرناپذیر با زمان بفرض اینکه شکل موجهای داده شده در شکل (مسأله ۲-۴) جریانهای شاخه‌ها باشد ولتاژ شاخه‌ها را درحالت‌های زیر روی کاغذ میلیمتری رسم کنید:

الف - عنصر، یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان با اندوکتانس یک هانری است.

ب - عنصر، یک خازن خطی تغییرناپذیر با زمان با ظرفیت یک فاراد است ($v(0)=0$)

۶- خازن و سلف خطی تغییرناپذیر با زمان بفرض اینکه شکل موجهای

داده شده در شکل (مسأله ۲-۴) ولتاژهای شاخه‌ها باشد جریانهای شاخه‌ها را درحالت‌های زیر روی کاغذ میلیمتری رسم کنید:

الف - عنصر، یک سلف خطی تغییرناپذیر با زمان با اندوکتانس ۲ هانری است

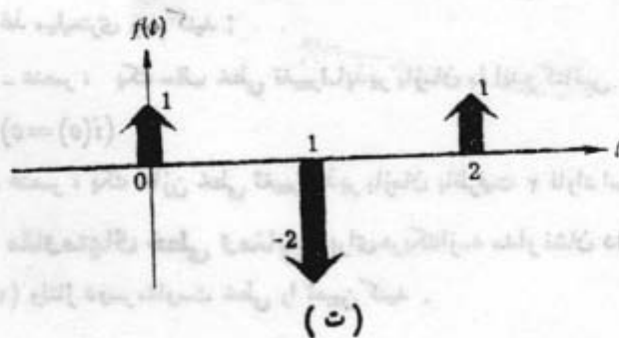
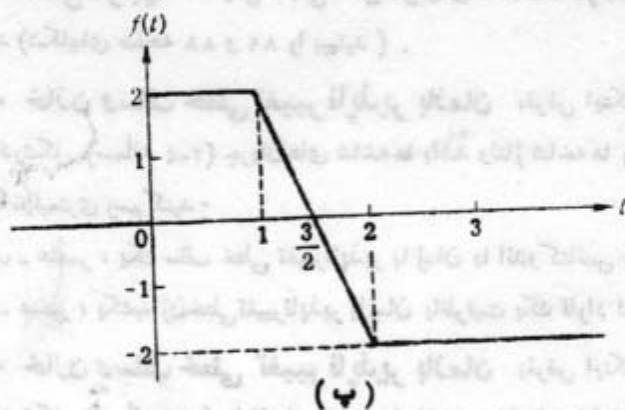
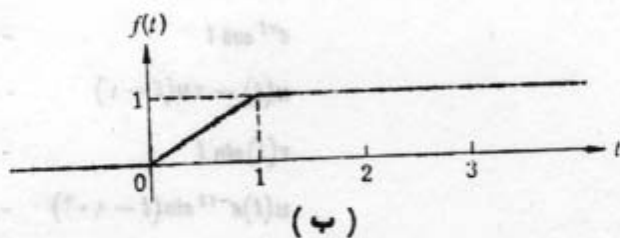
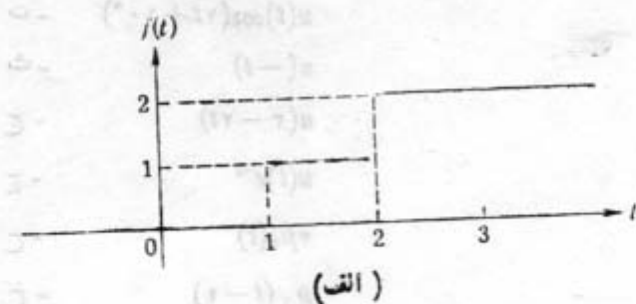
$$(i(0)=0)$$

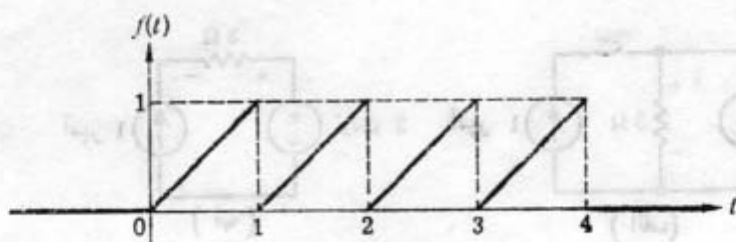
ب - عنصر، یک خازن خطی تغییرناپذیر با زمان با ظرفیت ۲ فاراد است.

۷- مقاومت‌های خطی و منابع برای هر یک از سه مدار نشان داده شده در شکل

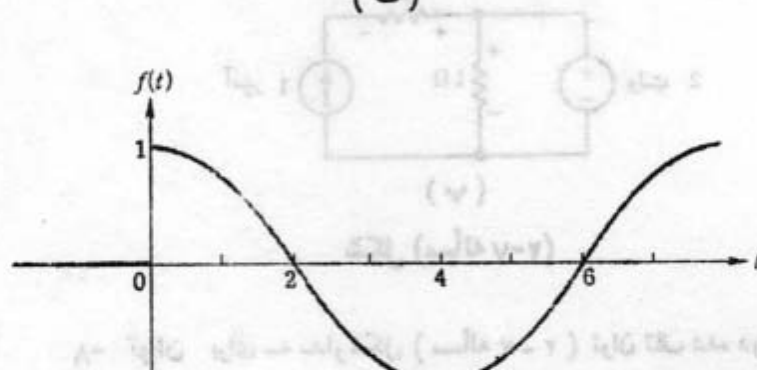
(مسأله ۲-۷) ولتاژ دوسر مقاومت خطی را تعیین کنید.

نظریهٔ اساسی مدارها و شبکه‌ها

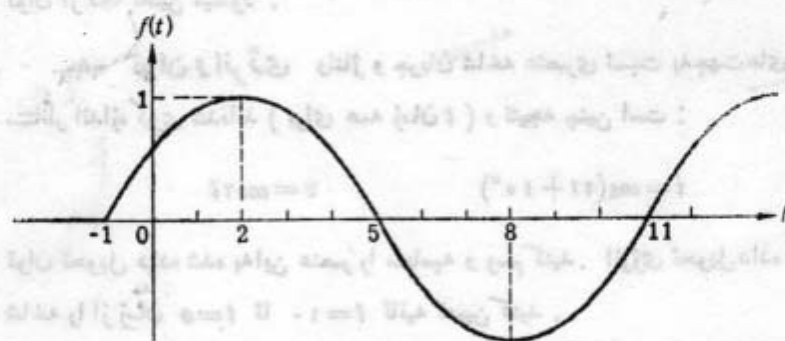




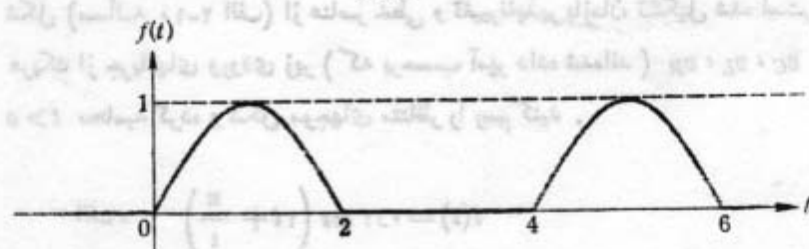
(ب)



(ج)

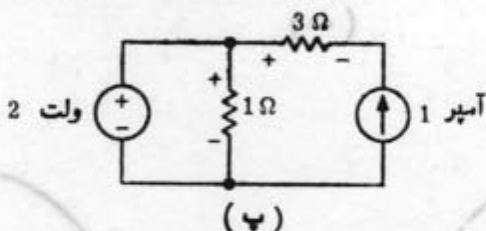
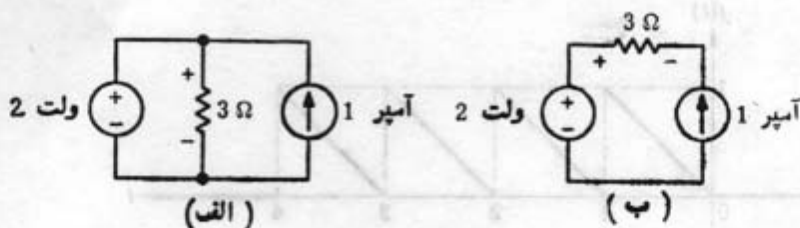


(د)



(ه)

شکل (مساله ۴-۲)



شکل (مسأله ۷-۲)

۸- توان برای سه مدار شکل (مسأله ۷-۲) توان تلف شده در هر مقاومت را حساب کنید. با محاسبه سهم‌های ناشی از منبع ولتاژ و منبع جریان تعیین کنید که این توان از کجا تأمین میشود.

۹- توان و انرژی ولتاژ و جریان شاخه عنصری نسبت به جهت‌های قراردادی متناظر اندازه‌گیری شده‌اند (برای همه زمان t) و نتیجه چنین است:

$$i = \cos(2t + 45^\circ) \quad v = \cos 2t$$

توان تحویل داده شده به این عنصر را محاسبه و رسم کنید. انرژی تحویل داده شده به این شاخه را از زمان $t=0$ تا $t=10$ ثانیه تعیین کنید.

۱۰- عناصر RLC خطی و تغییرناپذیر با زمان مدار نشان داده شده در شکل (مسأله ۱۰-۲ الف) از عناصر خطی و تغییرناپذیر با زمان تشکیل شده است. برای هر یک از جریانهای ورودی زیر (که برحسب آمپر داده شده‌اند) v_C ، v_L ، v_R را برای $t > 0$ محاسبه کرده و شکل موجهای متناظر را رسم کنید.

$$i(t) = 0.2 \cos\left(2t + \frac{\pi}{4}\right) \quad \text{الف -}$$

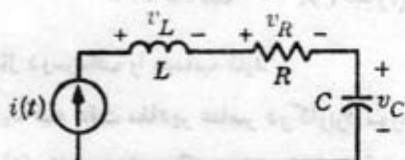
(د)

(۲-۱ مسأله)

$$i(t) = e^{-\frac{1}{\tau}t} \quad \text{ب -}$$

پ - $i(0)$ در شکل (مسأله ۱۰ - ۲ ب) داده شده است.

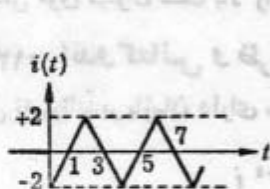
ت - $i(0)$ در شکل (مسأله ۱۰ - ۲ پ) داده شده است.



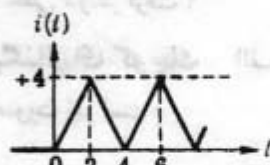
$$L = 5 \text{ H}, \quad R = 10 \, \Omega, \quad C = 0.1 \text{ F}$$

توجه کنید: $v_C(0) = 0$

(الف)



(ب)



(پ)

شکل (مسأله ۱۰-۲)

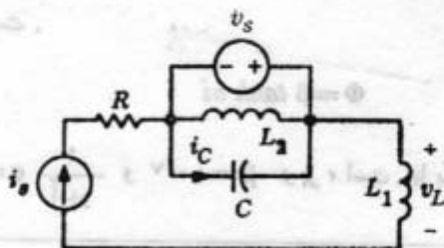
۱۱- مدار RLC خطی تغییرناپذیر با زمان با منابع در مدار خطی تغییر

ناپذیر با زمان نشان داده شده در شکل (مسأله ۱۱ - ۲) ولتاژ $v_s(t)$ و جریان $i_s(t)$

بصورت زیر داده شده اند:

$$i_s(t) = Be^{-\alpha t} \quad \text{و} \quad v_s(t) = A \cos \omega t$$

(که در آن A و B و α و ω مقادیر ثابتی میباشند) $i_C(t)$ و $v_L(t)$ را محاسبه کنید.



شکل (مسأله ۱۱-۲)

۱۲- تقریب خطی سلف غیرخطی فرض کنید که سلفی دارای مشخصهٔ $i = (1 - i^2) \Phi = 10^{-2}$ باشد.

الف - اگر جریان داخل سلف (برحسب آمپر) بصورت:

$$i(t) = 2 \times 10^{-2} \cos 2\pi 60 t$$

باشد ولتاژ دوسلف را حساب کنید.

ب - فرض کنید که دقت مقادیر عناصر در کاربرد موردنظر، یک درصد باشد یعنی تولرانس^(۱) مقادیر عناصر یک درصد باشد. آیا با جریان بکار رفته:

$$i(t) = 2 \times 10^{-2} \cos 2\pi 60 t$$

و تولرانس فوق میتوان سلف بالا را بعنوان سلف خطی در نظر گرفت؟

۱۳- اندوکتانس و ظرفیت در سیگنالهای کوچک الف - یک سلف غیرخطی تغییرناپذیر با زمان دارای مشخصه‌ای بصورت زیر است:

$$\Phi = 10^{-2} \tanh i + 10^{-4} i$$

مقدار اندوکتانس سیگنال کوچک (خطی) را نسبت به جریان بایاس رسم کنید.

ب - یک خازن غیرخطی تغییرناپذیر با زمان دارای مشخصه‌ای بصورت زیر است:

$$q = 1 - e^{-10i}$$

این معادله فقط برای آن مقادیر v که از چند دهم ولت بزرگتر نباشد معتبر است. مقدار ظرفیت سیگنال کوچک (خطی) را نسبت به ولتاژ بایاس رسم کنید.

۱۴- سلف غیرخطی مشخصهٔ i یک سلف داده شده با تقریب خوبی بر منحنی تابع زیر منطبق است.

$$\Phi = \beta \tanh \alpha i$$

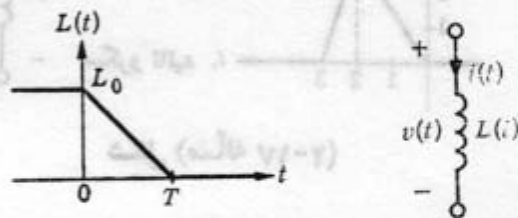
که در آن $\alpha = 10^2$ و $\beta = 10^{-7}$ و بر، است. با بکار بردن تقریب مناسبی،

ولتاژ ناشی از برقراری جریانهای همزمان سینوسی و ثابت (به ترتیب i_{dc} و i_{ac}) که بصورت جفت های زیر داده شده اند را تعیین کنید :

الف - $I_{dc} = 16 \times 10^{-2}$ آمپر ، $i_{ac}(t) = 10^{-4} \sin 10^6 t$ ،

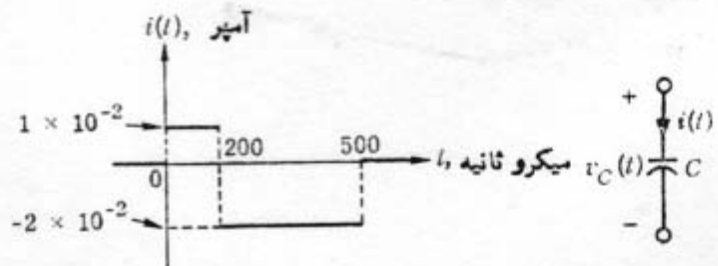
ب - $I_{dc} = -4 \times 10^{-2}$ آمپر ، $i_{ac}(t) = 10^{-4} \sin 10^6 t$ ،

۱۵- سلف خطی تغییرپذیر با زمان از یک سلف خطی تغییرپذیر با زمان که وابستگی با زمان آن توسط منحنی نشان داده شده در شکل (مسأله ۱۵-۲) مشخص میشود جریان ثابت $i(t) = I_0$ آمپر میگذرد (I_0 مقدار ثابتی بوده و $-\infty < t < \infty$) . $v(t)$ را محاسبه کنید .



شکل (مسأله ۱۵-۲)

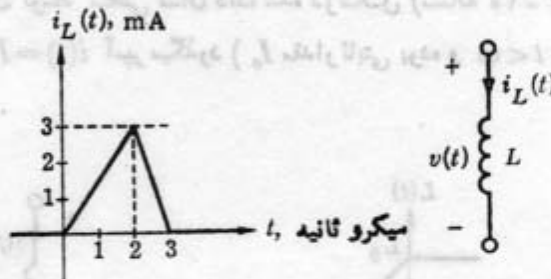
۱۶- انرژی ذخیره شده در خازن خطی جریان $i(t)$ که توسط منحنی نشان داده شده در شکل (مسأله ۱۶-۲) مشخص میشود از یک خازن خطی تغییرناپذیر با زمان با ظرفیت $C = 2 \mu F$ میگذرد . اگر داشته باشیم $v_C(0) = 0$ ، ولتاژ $v_C(t)$ ، توان لحظه ای $p(t)$ ، تحویل داده شده بوسیله منبع و انرژی ذخیره شده $W_E(t)$ ، در خازن را برای $t \geq 0$ محاسبه و رسم کنید .



شکل (مسأله ۱۶-۲)

۱۷- توان و انرژی ذخیره شده در سلف خطی یک سلف خطی تغییرناپذیر

بازمان با اندوکتانس $L = 10$ میلی‌هائری در مداری که جریان وابسته بر زمان $i_L(t)$ نشان داده شده در شکل (مسأله ۱۷-۲) از آن می‌گذرد، کار میکند. ولتاژ $v_L(t)$ ، توان لحظه $p(t)$ تحویل داده شده بوسیله منبع و انرژی ذخیره شده $g_M(t)$ در سلف را برای $t \geq 0$ محاسبه و رسم کنید.



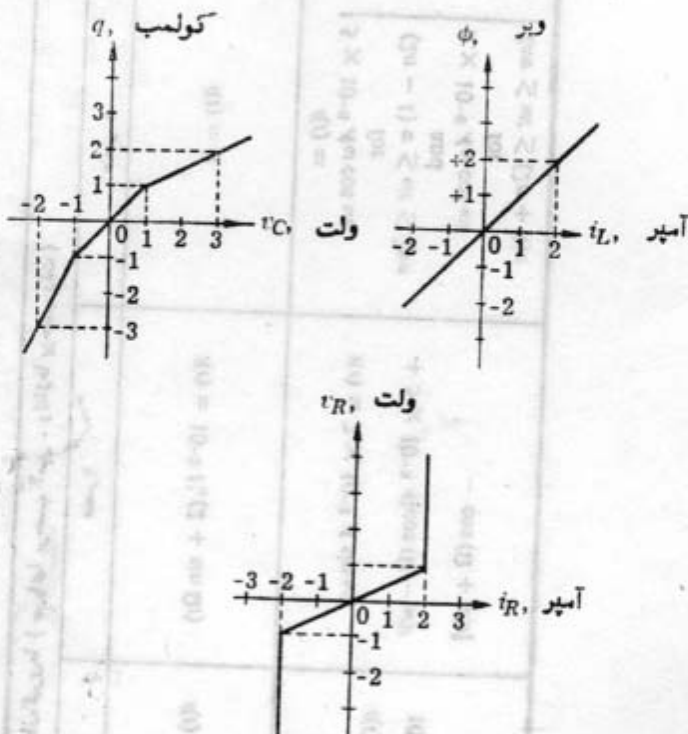
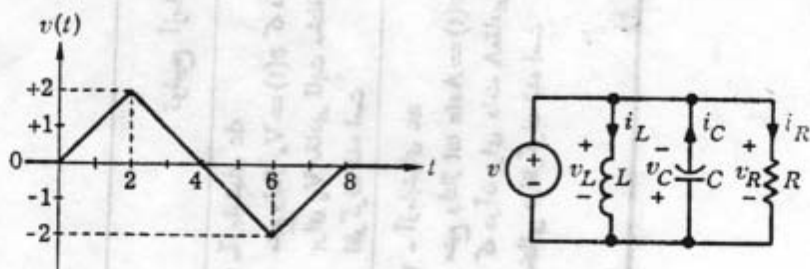
شکل (مسأله ۱۷-۲)

۱۸- عناصر RLC غیر خطی و تغییرناپذیر بازمان ولتاژ $v(t)$ که بوسیله

منحنی نشان داده شده در شکل (مسأله ۱۸-۲) مشخص میشود یک مدار موازی RLC تغییرناپذیر بازمان که هریک از اجزاء آن با یک منحنی مشخصه تعیین شده‌اند وصل شده است با فرض اینکه $i_L(0) = 0$ باشد. جریانهای $i_L(t)$ و $i_C(t)$ و $i_R(t)$ را محاسبه و رسم کنید.



شکل (مسأله ۱۸-۲)



شکل (مسئله ۱۸-۲)

۱۹- مدل سازی دسته ای از عناصر مداری دوسر، که ناشناخته اند (مقاومتها، خازنها، سلفها و منابع) برای تشخیص مورد آزمایش قرار میگیرند. نمونه ای از ورقه آزمایش که متناظر با چهار عنصر میباشد درجدول (مسئله ۱۹-۲) عرضه شده است. مشخصه هر یک از عناصر را تعیین کنید.

جدول (مسأله ۱۹-۲)

توضیح آزمایش	امکان گوییم (جریانها بر حسب آمپر - ولتاژها بر حسب ولت)			
	۱ منبر	۲ منبر	۳ منبر	۴ منبر
۱- آزمایشهای dc منبع ولتاژ $V_0 = 7$ که در آن برای V_0 مقادیر ثابت مختلفی در نظر گرفته شده است	$i(t) = 0$	$i(t) = 10^{-2} i_0 (2 + \sin \Omega t)$	$i(t) = 10^{-2} i_0^3$	$K(t) = 10^{-2}$
۲- آزمایشهای ac منبع ولتاژ $v(t) = A \sin \omega t$ که در آن برای دامنه A مقادیر مختلفی در نظر گرفته شده است	$i(t) = \begin{cases} 5 \times 10^{-6} A \omega \cos \omega t & \text{for } (2n - 1)\pi \leq \omega t \leq 2n\pi \\ 2 \times 10^{-6} A \omega \cos \omega t & \text{and for } 2n\pi \leq \omega t \leq (2n + 1)\pi \end{cases}$	$i(t) = 2 \times 10^{-3} A \sin \omega t + 5 \times 10^{-3} A (\cos(\Omega - \omega)t - \cos(\Omega + \omega)t)$	$i(t) = 10^{-3} A^3 \sin^3 \omega t$	$i(t) = 10^{-3}$

فصل سوم

مدارهای ساده

در فصل اول دو قانون کیرشف را در مورد مدارهای فشرده معرفی نموده و روی این حقیقت تأکید کردیم که این قوانین به ماهیت عناصر مدار بستگی ندارند بلکه تنها بر روی مقادیر لحظه‌ای که جریان و ولتاژ شاخه‌ها می‌توانند بگیرند محدودیت‌های خطی ایجاد می‌کنند و چون این محدودیت‌ها فقط به نحوه بهم پیوستن عناصر مدار بستگی دارند آنها را «محدودیت‌های توپولوژیکی»^(۱) گویند.

در فصل دوم خواص عناصر مدار دو سر را به تفصیل مطالعه نمودیم. در یک مدار داده شده، هر شاخه با رابطه شاخه‌ای خود، یعنی رابطه‌ای بین ولتاژ و جریان شاخه مشخص می‌شود. محدودیت‌های توپولوژیکی و روابط شاخه‌ای برای تمام شاخه‌ها در یک مدار، آنرا بطور کامل توصیف می‌کنند. مسأله تجزیه تحلیل مدار، تعیین جریان و ولتاژ تمام شاخه‌های مدار، میباشد.* این ولتاژها و جریان‌ها، متغیرهای شبکه^(۲) نامیده می‌شود. بسیاری از مفاهیم اساسی و روشهای اصلی که در حل مسائل تجزیه تحلیل مدار مفید هستند موضوعات اصلی این کتاب می‌باشند. در این فصل بعضی نظرها و تکنیک‌های مقدماتی برای تجزیه تحلیل مدارهای ساده ارائه خواهد شد. این مدارها فقط از یک «نوع عنصر» مدار ساخته شده‌اند یعنی آنها فقط شامل مقاومت، سلف یا خازن می‌باشند.

در بحث زیر راحت‌تر است که مفهوم معادل بودن معرفی شود. «مدارهای یک قطبی را وقتی معادل گویند که مشخصه آنها بر حسب ولتاژ و جریان قطب همواره یکی باشد». در فصل پیش ما قبلاً در مورد شکلهای ساده مدارهای معادل تونن و نرتن به منظور تبدیل منابع ولتاژ به منابع جریان و برعکس بحث کرده‌ایم. این مدارهای معادل حالت‌های خاصی از یک قطبی‌های معادل

* - البته در موارد بسیاری تنها می‌خواهیم ولتاژ و جریان بعضی شاخه‌ها و یا بعضی ترکیبهای خطی ولتاژها و جریانهای شاخه‌ها را بدانیم.

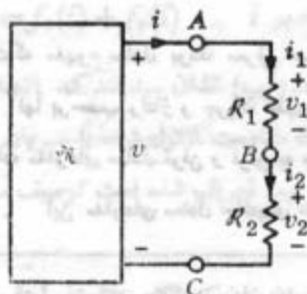
میباشند. در این فصل یک قطبی‌های معادل کلی‌تری بنست خواهیم آورد. لفظ «معادل» غالباً برای بیان این حقیقت که مدارهای متفاوت دارای مشخصهٔ الکتریکی یکسان بر حسب متغیرهای مربوطه ولتاژ و جریان میباشند بکار می‌رود. اغلب، واژهٔ «شاخه‌های معادل» را بکار می‌بریم در اینصورت متغیرهای مربوطه ما ولتاژ شاخه و جریان شاخه میباشند.

۱- اتصال سری مقاومتها

معنی اتصال سری^(۱) عناصر مدار بطور حسی آشکار است. در فصل قبل دربارهٔ اتصال سری یک مقاومت و یک منبع ولتاژ بحث کرده‌ایم. در این بخش، روش عمل کلی‌تری برای اتصال سری مقاومتها ارائه خواهیم داد.

مثال ۱ مدار شکل (۱-۱) را که در آن دو مقاومت غیر خطی R_1 و R_2 در گره به هم وصل شده‌اند در نظر بگیرید. گره‌های A و C به بقیهٔ مدار که با N مشخص گردیده وصل شده است. یک قطبی متشکل از R_1 و R_2 که سرهای آن گره‌های A و C میباشند، «اتصال سری مقاومتهای R_1 و R_2 نامیده میشود». برای منظور فعلی ما ماهیت N اهمیت ندارد. دو مقاومت R_1 و R_2 بوسیلهٔ مشخصه‌هایشان چنانکه در صفحه v در شکل (۱-۲) نشان داده شده است، معین میشوند. می‌خواهیم مشخصهٔ اتصال سری R_1 و R_2 ، یعنی مشخصهٔ یک مقاومت معادل اتصال سری را معین کنیم. اولاً، KVL در مورد حلقهٔ ABCA لازم می‌دارد که:

$$(1-1) \quad v = v_1 + v_2$$



شکل ۱-۱- اتصال سری R_1 و R_2

سپس ، KCL در مورد گره های A و B و C لازم می‌دارد که :

$$i = i_1 \quad i_1 = i_2 \quad i_2 = i$$

آشکار است که یکی از سه معادله فوق زائد است. آنها را میتوان باینصورت خلاصه کرد:

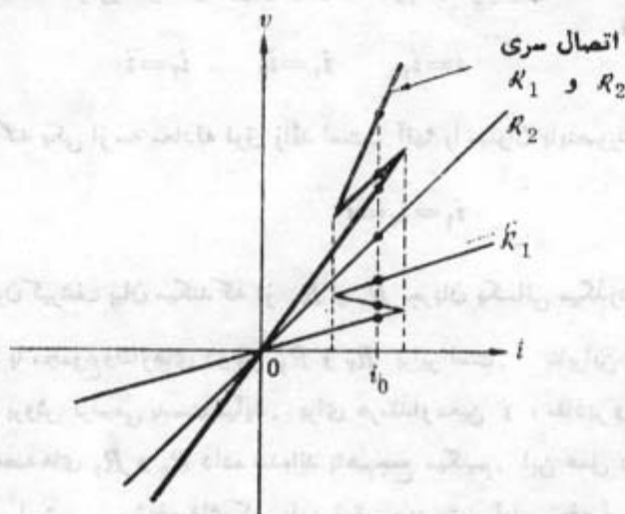
$$(1-2) \quad i_1 = i_2 = i$$

بنابراین قانون کیرشف بیان میکند که از R_1 و R_2 جریان یکسانی می‌گذرد و ولتاژ دو سر اتصال سری با مجموع ولتاژهای دو سر R_1 و R_2 برابر است. بنابراین مشخصه اتصال سری باسانی بروش ترسیمی بدست می‌آید. برای هر مقدار معین i ، مقادیر ولتاژهایی را که بوسیله مشخصه های R_1 و R_2 داده شده‌اند باهم جمع میکنیم. این عمل در شکل (۱-۲) تشریح شده است. مشخصه‌ای که باین ترتیب بدست می‌آید مشخصه مقاومت معادل اتصال سری R_1 و R_2 نامیده میشود. ملاحظه کنید که در این مثال R_2 یک مقاومت خطی و R_1 یک مقاومت غیرخطی کنترل شده بوسیله ولتاژ است، یعنی جریان مقاومت R_1 بوسیله یک تابع (تک ارز) ولتاژ مشخص میشود. در شکل (۱-۲) دیده میشود که اگر جریان i باشد سه مقدار ممکن برای ولتاژ در مشخصه R_1 مجاز میباشد، پس R_1 کنترل شده بوسیله جریان نیست. تذکر این مطلب جالب است که اتصال سری دارای مشخصه‌ای میباشد که نه کنترل شده با ولتاژ و نه کنترل شده با جریان است.

در مثال فوق، با جمع کردن ولتاژهای متناظر دو سر مقاومتها برای جریان یکسان، مشخصه اتصال سری دو مقاومت را بطور ترسیمی بدست آوردیم. از نظر تحلیلی، مشخصه مقاومت معادل اتصال سری دو مقاومت R_1 و R_2 را فقط زمانی که هر دو کنترل شده بوسیله جریان باشند، میتوان معین کرد. مقاومت‌های کنترل شده بوسیله جریان R_1 و R_2 دارای مشخصه‌هایی هستند که ممکن است با معادلاتی بشکل زیر توصیف شوند:

$$(1-3) \quad v_1 = f_1(i_1) \quad v_2 = f_2(i_2)$$

که در آن، جهت‌های قراردادی در شکل (۱-۱) نشان داده شده‌اند. نظر به معادلات (۱-۱) و (۱-۲)، اتصال سری دارای مشخصه‌ای بشکل زیر است:

شکل ۲-۱- اتصال سری دو مقاومت R_1 و R_2 مثال ۱

$$(۱-۴) \quad v = f_1(i_1) + f_2(i_2) \\ = f_1(i) + f_2(i)$$

بنابراین نتیجه میگیریم که مدار دوسر مشخص شده با معادله ولتاژ-جریان $(۱-۴)$ ، مقاومت دیگری است که این چنین مشخص میشود:

(الف ۱-۵)

$$v = f(i)$$

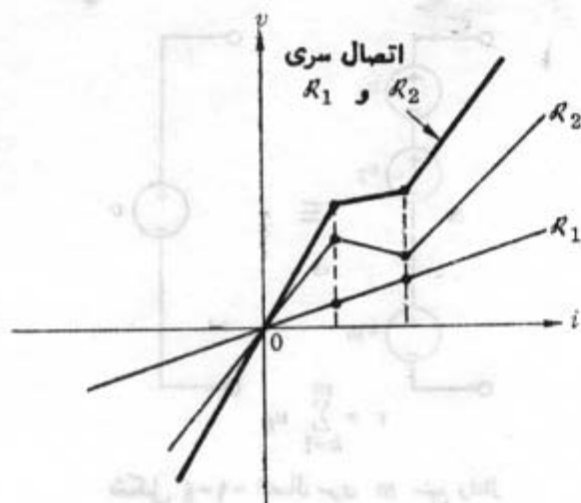
که در آن:

(ب ۱-۵)

$$f(i) = f_1(i) + f_2(i)$$

معادلات (الف ۱-۵) و (ب ۱-۵) نشان میدهند که اتصال سری دو مقاومت کنترل شده بوسیلهٔ جریان، معادل یک مقاومت کنترل شده با جریان R است و مشخصهٔ آن با تابع $f(i)$ که در رابطه (ب ۱-۵) تعریف شده است توصیف میشود. این مشخصه در شکل (۱-۳) نشان داده است.

با استدلال مشابه میتوان بیان کرد که «اتصال سری m مقاومت کنترل شده با جریان با مشخصه‌های توصیف شده با $v_k = f_k(i_k)$ ، $k = 1, 2, \dots, m$ معادل یک مقاومت کنترل شده بوسیلهٔ جریان است که مشخصهٔ آن با $v = f(i)$ توصیف میشود که در آن



شکل ۳-۱- اتصال سری دو مقاومت کنترل شده با جریان

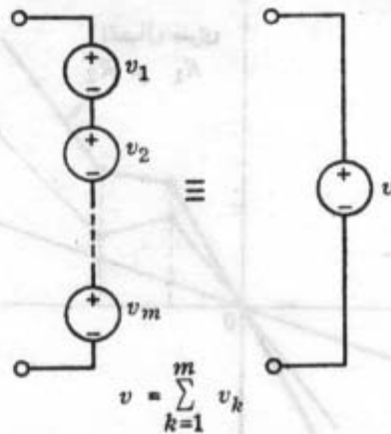
اگر در حالت خاص همه مقاومتها خطی باشند، یعنی $v_k = R_k i_k$ و $k = 1, 2, \dots, m$ ، مقاومت معادل نیز خطی است و $v = Ri$ که در آن:

$$(۱-۱) \quad R = \sum_{k=1}^m R_k$$

مثال ۲ مدار شکل (۱-۴) را در نظر بگیرید که در آن m منبع ولتاژ بطور سری بهم وصل شده اند. واضح است که این یک حالت خاص از اتصال سری m مقاومت کنترل شده با جریان است. با تعمیم معادله (۱-۱) ملاحظه میکنیم که ترکیب سری m منبع ولتاژ، معادل یک منبع ولتاژ تنها میباشد که ولتاژ دوسر آن v است بطوریکه:

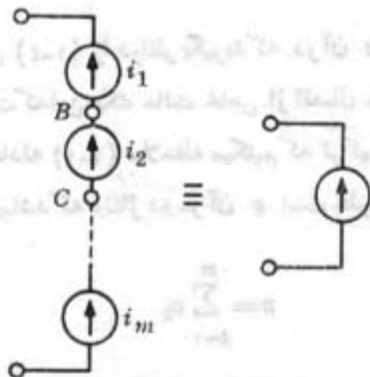
$$(۱-۷) \quad v = \sum_{k=1}^m v_k$$

مثال ۳ اتصال سری m منبع جریان را مطابق شکل (۱-۵) در نظر بگیرید. فوراً ملاحظه میشود که چنین اتصالی معمولاً KCL را نقض میکند. در حقیقت کاربرد

شکل ۴-۱- اتصال سری m منبع ولتاژ

KCL در گره‌های B و C لازم می‌دارد که $i_1 = i_2 = i_3 = \dots$. بنابراین در نظر گرفتن اتصال سری منابع جریان از نظر فیزیکی دارای معناییست مگر اینکه شرط فوق برقرار باشد. پس اتصال سری m منبع جریان مشابه، معادل یک چنین منبع جریانی است.

مثال ۴ اتصال سری یک مقاومت خطی R_1 و یک منبع ولتاژ v_1 را مطابق شکل (۱-۶ الف) در نظر بگیرید. مشخصهٔ آنها در یک صفحهٔ $i-v$ کشیده شده و در شکل (۱-۶ ب) نمایش داده شده است. اتصال سری دارای مشخصه‌ای مطابق



شکل ۵-۱- اتصال سری منابع جریان فقط زمانی عملی است که

$$i_1 = i_2 = \dots = i_m$$

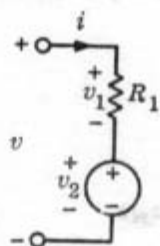
شکل (۱-۶) پ است. بر حسب مشخص سازی تابعی (۱) داریم:

(۱-۸)

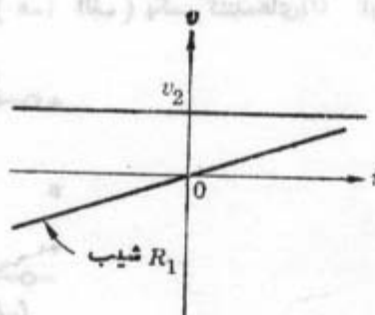
$$v = v_1 + v_2 = R_1 i + v_2$$

چون R_1 یک ثابت معلوم و مقدار v_2 نیز معلوم است، معادله (۱-۸) همه مقادیر ممکن v و i را بهم مرتبط میسازد و مطابق شکل (۱-۶) پ) معادله یک خط مستقیم می باشد. در شکل (۱-۶) ت) مشخصه را در صفحه $v-i$ رسم میکنیم و دوباره مشخصه باتری اتوسپیل را که در بخش ۲ فصل دوم در مورد آن بحث شد تشخیص میدهیم که در آن برای باتری جهت مخالف جهت قرار دادی متناظر بکار رفته است.

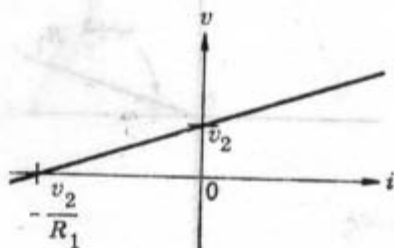
مثال ۵ مدار شکل (۱-۷) الف) را که در آن یک مقاومت خطی به یک دیود



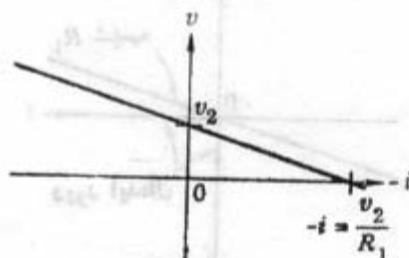
(الف)



(پ)



(و)



(ت)

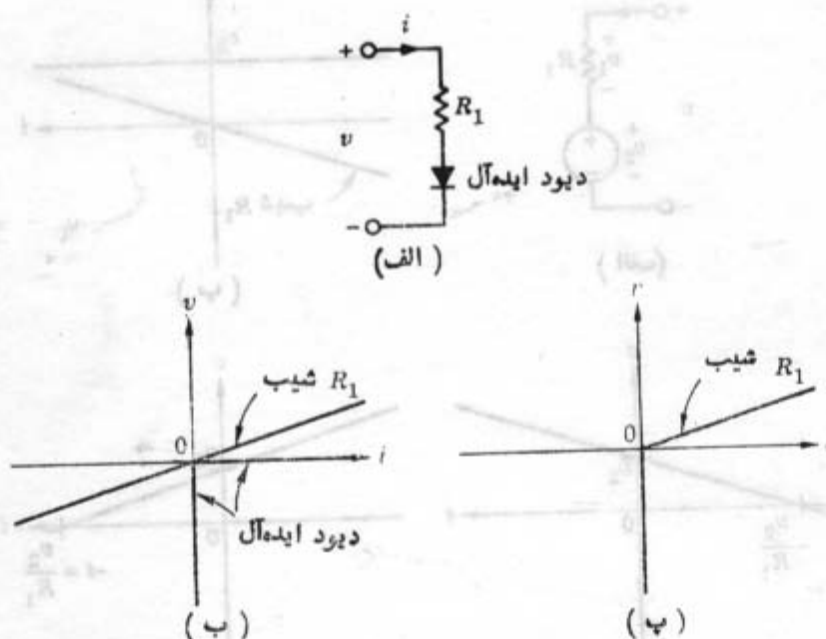
شکل ۱-۶ = اتصال سری یک مقاومت خطی و یک منبع ولتاژ

ایده‌آل وصل شده است در نظر بگیرید. مشخصه‌های آنها در روی یک نمودار رسم شده و در شکل (۱-۷) نشان داده شده‌اند. اتصال سری دارای مشخصه‌ای مطابق شکل (۱-۷) پی می‌باشد و با استدلال زیر بدست آمده است.

ابتدا برای جریانهای مثبت میتوان بسادگی عرضهای دو منحنی را با هم جمع کرد. سپس برای ولتاژ منفی در دو سر دیود، دیود ایده‌آل بمنزله یک مدار باز است. پس اتصال سری مجدداً یک مدار باز است. جریان i نمیتواند منفی باشد.

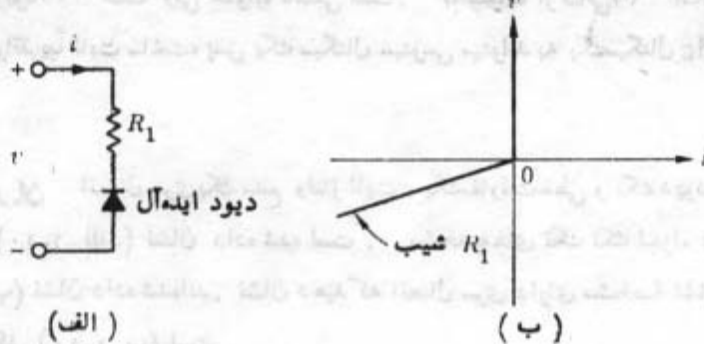
برای تشریح اینکه دیود ایده‌آل یک عنصر دو طرفه نیست فرض کنید آنرا مطابق شکل (۱-۸) الف) معکوس کنیم. با همان استدلال، مشخصه‌ای مطابق شکل (۱-۸) ب) پیدا میکنیم.

مدارهای شکلهای (۱-۷) الف) و (۱-۸) الف) یکسوکندنده‌های (۱) ایده‌آل



شکل ۱-۷- اتصال سری یک دیود ایده‌آل و یک مقاومت خطی. (الف) مدار.

(ب) مشخصه هر عنصر. (پ) مشخصه اتصال سری



شکل ۱-۸ = اتصال سری مشابه اتصال شکل (۱-۷) است بجز اینکه دیود معکوس شده است

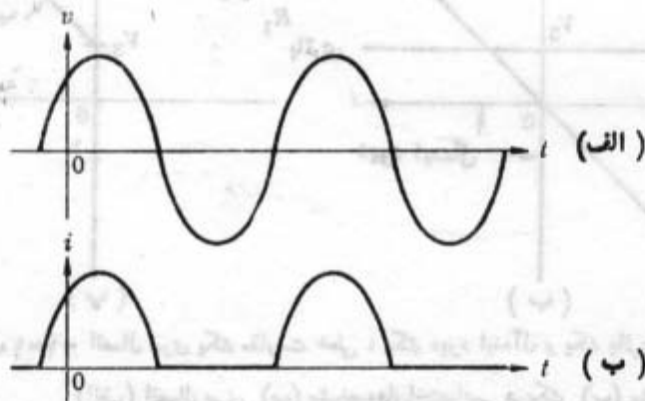
(الف) مدار. (ب) مشخصه اتصال سری

میباشند. گوییم یک منبع ولتاژ به یک قطبی شکل (۱-۷ الف) وصل شود و دارای یک شکل موج سینوسی:

(۱-۹)

$$v_s(t) = A \cos(\omega_0 t + \Phi)$$

مطابق شکل (۱-۹ الف) باشد. جریان i که از اتصال سری میگذرد مطابق شکل (۱-۹ ب) یک تابع متناوب از زمان است. ملاحظه کنید که ولتاژ وارده $v(0)$ یک تابع متناوب از زمان با مقدار متوسط صفر است. جریان $i(0)$ نیز یک تابع متناوب از زمان



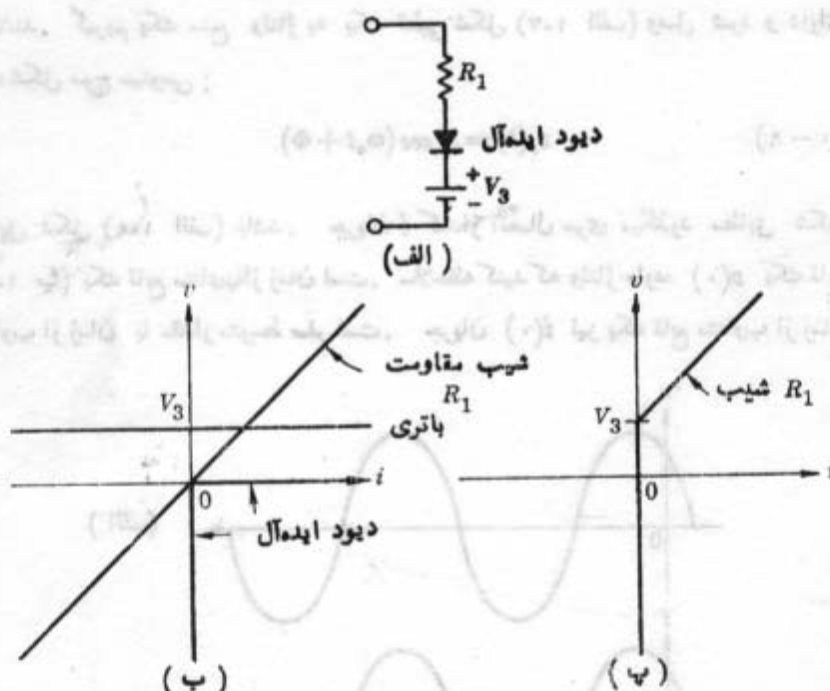
شکل ۱-۹ = برای ولتاژ ورودی نشان داده شده در (الف)، جریان حاصله برای مدار شکل

(۱-۷ الف) در (ب) نشان داده شده است.

با همان پریود^(۱) است ولی همواره نامنفی است. با استفاده از صافی^(۲) امکان دارد این جریان را تقریباً ثابت ساخت، پس یک سیگنال سینوسی میتواند به یک سیگنال dc تبدیل شود.

تمرین اتصال سری یک منبع ولتاژ ثابت، یک مقاومت خطی و یک دیود ایده‌آل در شکل (۱۰-۱ الف) نشان داده شده است. مشخصه‌های تک تک اجزاء در شکل (۱۰-۱ ب) نشان داده شده‌اند. نشان دهید که اتصال سری دارای مشخصهٔ نشان داده شده در شکل (۱۰-۱ پ) است.

خلاصه در مورد اتصال سری عناصر، KCL جریان یکسانی در همهٔ عناصر (شاخه‌ها) برقرار میکند و KVL لازم می‌دارد که ولتاژ دوسر اتصال سری برابر مجموع



شکل ۱۰-۱ = اتصال سری یک مقاومت خطی، یک دیود ایده‌آل و یک باتری.

(الف) اتصال سری (ب) مشخصه‌های اختصاصی هر یک (پ) مشخصه کلی.

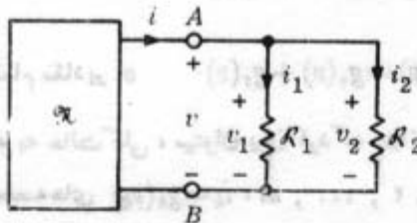
ولتاژهای دوسر همه شاخه‌ها باشد. بنابراین اگر همه مقاومتهای غیر خطی، کنترل شده با جریان باشند مقاومت معادل اتصال سری دارای یک مشخصه $v=f(i)$ است که با جمع کردن توابع $f_k(\cdot)$ که تک تک مقاومتهای کنترل شده با جریان را مشخص میکنند بدست میآید. در مورد مقاومتهای خطی مجموع مقاومتهای تک تک عناصر، مقدار مقاومت معادل را میدهد، یعنی برای m مقاومت خطی سری:

$$R = \sum_{k=1}^m R_k$$

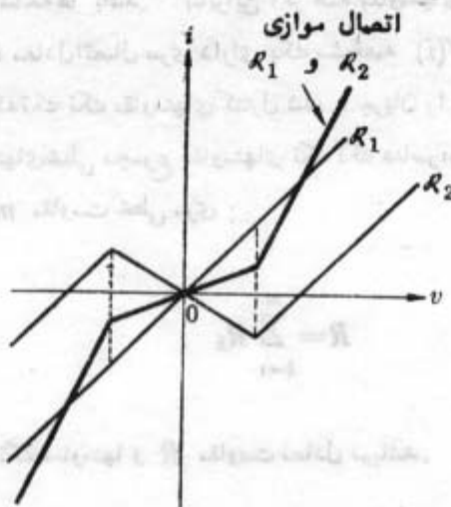
که در آن R_k تک تک مقاومتها و R مقاومت معادل میباشد.

۲- اتصال موازی مقاومتها

مدار شکل (۲-۱) را که در آن دو مقاومت R_1 و R_2 بطور موازی در گره‌های A و B وصل شده‌اند در نظر بگیرید. گره‌های A و B به بقیه مدار که با N نشان داده شده است نیز وصل شده‌اند. توصیف دقیق N برای منظور فعلی ما دارای اهمیت نیست. گیریم دو مقاومت با مشخصه‌هایشان که در شکل (۲-۲) نشان داده شده و در صفحه $v-i$ رسم شده‌اند معین شوند. میخواهیم مشخصه اتصال موازی R_1 و R_2 را پیدا کنیم. بنابراین قوانین کیرشف ملزم میدارند که R_1 و R_2 دارای ولتاژ شاخه یکسان میباشند و جریان داخل اتصال موازی، مساوی مجموع جریانهای داخل هر یک از مقاومتها است. بدین ترتیب مشخصه اتصال موازی با جمع کردن مقادیر جریان مجاز از مشخصه‌های R_1 و R_2 درازاء هر ولتاژ ثابت v بدست میآید. این عمل در شکل (۲-۲) تشریح گردیده است.



شکل ۲-۱- اتصال موازی دو مقاومت



شکل ۲-۲- مشخصه‌های R_1 و R_2 و اتصال موازی آنها

مشخصه‌ای که این چنین بدست آمده مشخصهٔ مقاومت «معادل» اتصال موازی می‌باشد. از نظر تحلیلی، اگر R_1 و R_2 کنترل شده با ولتاژ باشند مشخصهٔ آنها را می‌توان بشکل زیر توصیف کرد:

$$(۲-۱) \quad i_1 = g_1(v_1) \quad i_2 = g_2(v_2)$$

و از نظر قوانین کیرشف، اتصال موازی دارای مشخصه‌ای است که باین صورت توصیف می‌شود.

$$(۲-۲) \quad i = i_1 + i_2 = g_1(v) + g_2(v)$$

بعبارت دیگر اتصال موازی با تابع $g(0)$ که بصورت زیر است توصیف می‌گردد:

$$(۲-۳) \quad i = g(v)$$

که در آن:

$$(۲-۳) \quad g(v) = g_1(v) + g_2(v) \quad \text{برای تمام مقادیر } v$$

باتعمیم این نتیجه به حالت کلی، می‌توان بیان کرد که «اتصال موازی m مقاومت کنترل شده با ولتاژ با مشخصه‌های $i_k = g_k(v_k)$ ، $k = 1, 2, \dots, m$ ، معادل یک مقاومت کنترل شده با ولتاژ تنها با مشخصهٔ $i = g(v)$ است که در آن برای تمام مقادیر v ،

اگر در حالت خاص همه مقاومتها خطی باشند، یعنی $i_k = G_k v_k$ ، $g(v) = \sum_{k=1}^m g_k(v)$.
 مقاومت معادل نیز خطی است و $i = Gv$ که در آن:

$$(۲-۴) \quad G = \sum_{k=1}^m G_k$$

G رسانائی مقاومت معادل است. بر حسب مقادیر مقاومتها داریم:

$$R = \frac{1}{G} = \frac{1}{\sum_{k=1}^m G_k}$$

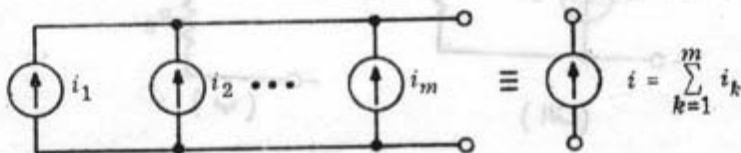
یا:

$$(۲-۵) \quad \frac{1}{R} = \sum_{k=1}^m \frac{1}{R_k}$$

مثال ۱ اتصال موازی m منبع جریان مطابق شکل (۲-۳) معادل یک منبع جریان تنها است که جریان آن برابر است با:

$$(۲-۶) \quad i = \sum_{k=1}^m i_k$$

مثال ۲ اتصال موازی منابع ولتاژ، KVL را نقض میکند بجز در یک مورد جزئی که همه منابع ولتاژ برابر باشند.



شکل ۲-۳ اتصال موازی منابع جریان $i = \sum_{k=1}^m i_k$

مثال ۳ اتصال موازی یک منبع جریان i_1 و یک مقاومت خطی با مقاومت R_T طبق شکل (۲-۴ الف) را میتوان با یک مقاومت معادل که به صورت زیر مشخص میشود نشان داد:

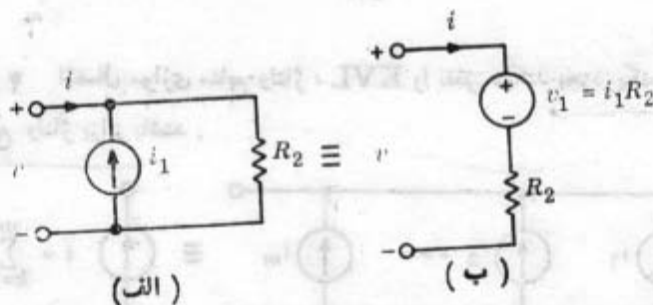
$$(۲-۷) \quad i = -i_1 + \frac{1}{R_T} v$$

معادله (۲-۷) را میتوان چنین نوشت:

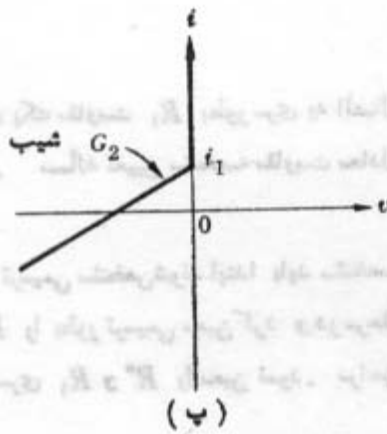
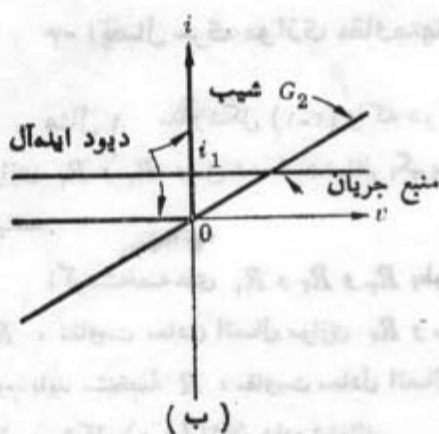
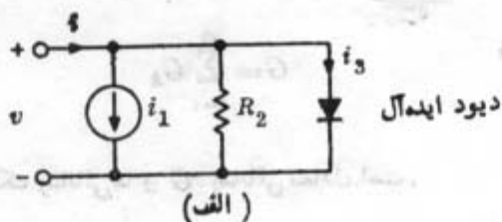
$$(۲-۸) \quad v = i_1 R_T + i R_T$$

با تعبیر ولتاژ v بصورت مجموع دو جمله، میتوان مدار معادل دیگری متشکل از یک منبع ولتاژ $v_1 = i_1 R_T$ و یک مقاومت خطی با مقاومت R_T مطابق شکل (۲-۴ ب)، بدست آورد. این معادل بودن که در بخش ۲ فصل دوم نیز در مورد آن بحث شد، حالت خاصی از قضیه مدار معادل تونن و نرتن است و در تجزیه و تحلیل مدار بسیار مفید می‌باشد.

مثال ۴ اتصال موازی یک منبع جریان، یک مقاومت خطی و یک دیود ایده‌آل در شکل (۲-۵ الف) و مشخصه‌های آنها در شکل (۲-۵ ب) نشان داده شده است. مقاومت معادل دارای مشخصه نشان داده شده در شکل (۲-۵ پ) است. مجدداً باید خاطرنشان ساخت که در مورد یک دیود ایده‌آل جریان تابعی از ولتاژ نیست. هرچند میتوان با استفاده از استدلال فیزیکی مشخصه حاصل را بدست آورد، یعنی برای مقادیر منفی v مشخصه مقاومت معادل از جمع کردن سه منحنی بدست می‌آید.



شکل ۲-۴-۲ یک قطبی‌های معادل که یک حالت ساده قضایای مدار معادل تونن و نرتن را تشریح میکنند



شکل ۲-۵- اتصال موازی یک منبع جریان، یک مقاومت خطی و یک دیود ایده‌آل
(الف) مدار (ب) مشخصه هر عنصر (پ) مشخصه اتصال موازی

برای مقادیر مثبت i_2 ، دیود ایده‌آل یک مدار با اتصال کوتاه و بنابراین ولتاژ دوسر آن همواره صفر است. در نتیجه اتصال موازی دارای مشخصه نشان داده در شکل (۲-۵ پ) است.

خلاصه برای اتصال موازی عناصر، KVL لازم می‌دارد که ولتاژهای دوسر عناصر یکی باشند و KCL لازم می‌دارد که جریان درون اتصال موازی مساوی مجموع جریان همه شاخه‌ها باشد. در مورد مقاومتهای غیر خطی کنترل شده با ولتاژ، مقاومت معادل اتصال موازی دارای مشخصه $i = g(v)$ می‌باشد که با جمع کردن تک‌تک توابع $g_k(0)$ که هر یک از مقاومتهای کنترل شده با ولتاژ را جداگانه مشخص می‌کنند بدست می‌آید. در مورد مقاومتهای خطی، مجموع تک‌تک رسانائی‌ها، رسانائی معادل را میدهد. بنابراین برای m مقاومت خطی موازی داریم:

$$G = \sum_{k=1}^m G_k$$

که در آن G_k تک تک رسانائی‌ها و G رسانائی معادل است.

۳- اتصال سری موازی مقاومتها

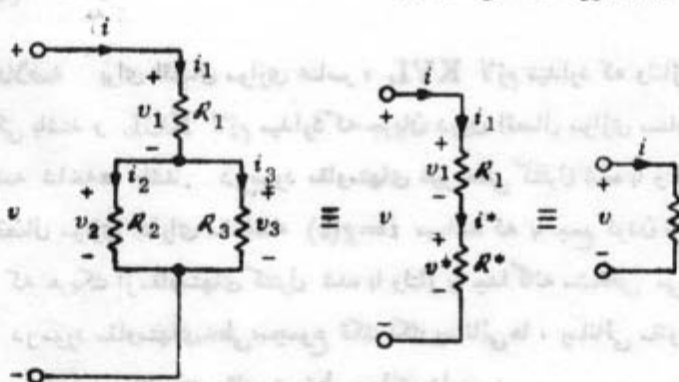
مثال ۱ مدار شکل (۳-۱) را که در آن یک مقاومت R_1 بطور سری به اتصال موازی R_2 و R_3 وصل شده است در نظر بگیرید. مسأله تعیین مشخصه مقاومت معادل می‌باشد.

اگر مشخصه‌های R_1 و R_2 و R_3 بطور ترسیمی مشخص شوند ابتدا باید مشخصه R^* ، مقاومت معادل اتصال موازی R_2 و R_3 را بطور ترسیمی معین کرد و در مرحله دوم باید مشخصه R ، مقاومت معادل اتصال سری R_1 و R^* را معین نمود. مراحل لازم در شکل (۳-۱) نشان داده شده‌اند.

گیریم مشخصه‌های R_2 و R_3 کنترل شده باولتاژ باشند و بصورت زیر مشخص شوند.

$$i_2 = g_2(v_2) \quad \text{و} \quad i_3 = g_3(v_3) \quad (۳-۱)$$

که در آن $g_2(0)$ و $g_3(0)$ توابع تک ارز می‌باشند. اتصال موازی دارای مقاومت معادل R^* است که باینصورت مشخص می‌شود:



شکل ۳-۱- اتصال سری موازی مقاومتها و ساده کردن متوالی آن

$$(۲-۲) \quad i^* = g(v^*)$$

که در آن طبق شکل (۲-۱) i^* و v^* جریان شاخه و ولتاژ شاخه مقاومت R^* هستند. اتصال موازی لازم میدارد که ولتاژهای v_1 و v_2 مساوی v^* باشند. جریان حاصله i^* با مجموع i_1 و i_2 برابر است. بنابراین مشخصه R^* با مشخصه های R_1 و R_2 بصورت زیر مربوط میشود:

$$(۲-۳) \quad g(v^*) = g_1(v^*) + g_2(v^*) \quad \text{برای تمام مقادیر } v^*$$

گیریم که $g_1(0)$ و $g_2(0)$ طبق شکل (۲-۲) الف) مشخص شود. $g(0)$ با جمع دو تابع بدست میآید.

قدم بعدی بدست آوردن مشخصه اتصال سری R_1 و R^* است. گیریم که مشخصه R_1 کنترل شده با جریان باشد و بصورت زیر مشخص گردد.

$$(۲-۴) \quad v_1 = f_1(i_1)$$

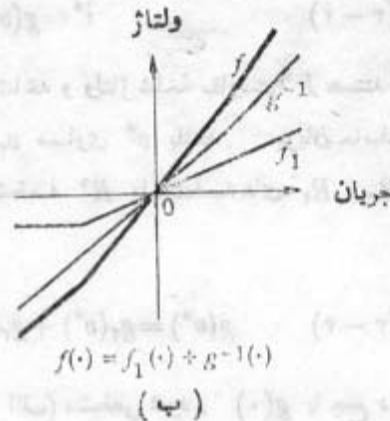
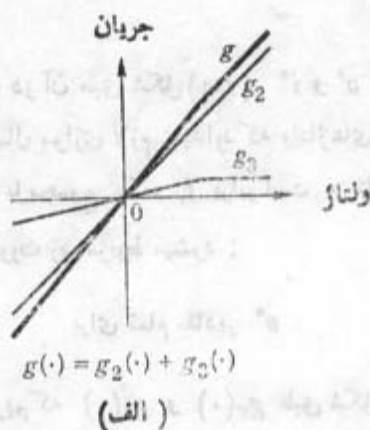
که در آن $f_1(0)$ مطابق شکل (۲-۲) ب) یک تابع تک ارز است. اتصال سری R_1 و R^* دارای مقاومت معادل R ، طبق شکل (۲-۱) است. مشخصه R را که بصورت زیر مشخص میشود:

$$(۲-۵) \quad v = f(i)$$

باید تعیین کرد. واضح است که اتصال سری لازم میدارد که جریانهای i_1 و i^* یکسان بوده و برابر i باشند و بسادگی ولتاژ v مجموع v_1 و v^* است. اگرچه برای جمع کردن دو ولتاژ باید اول بتوانیم v^* را برحسب i^* پیدا کنیم، از رابطه (۲-۲) میتوان نوشت:

$$(۲-۶) \quad i^* = g^{-1}(v^*)$$

که در آن $g^{-1}(0)$ تابع معکوس $g(0)$ است. در مورد مثال فوق، تابع معکوس $g^{-1}(0)$ در صفحه جریان - ولتاژ در شکل (۲-۲) ب) مستقیماً از تابع $g(0)$ در صفحه ولتاژ - جریان در شکل (۲-۲) الف) رسم شده است. این عمل باسانی با معکوس نمودن منحنی $g(0)$ و تشکیل تصویر آینه ای آن نسبت به خط مستقیمی که از مبدا میگذرد وبا



شکل ۲-۳- مثال ۱: اتصال سری موازی مقاومتها

محورها زاویه 90° میسازد، انجام میگیرد. بنابراین اتصال سری R_1 و R^* با تابع $f(i)$ از رابطه (۲-۵) مشخص میشود که در آن:

$$f(i) = f_1(i) + g^{-1}(i) \quad \text{برای تمام مقادیر } i$$

این مشخصه نیز در شکل (۲-۳ ب) رسم شده است. بنابراین مرحله اساسی در بدست آوردن مشخصه نهایی این سؤال است که آیا $g^{-1}(i)$ بتواند یک تابع تک‌ارز وجود دارد یا نه؟ اگر تابع معکوس وجود نداشته باشد، روش تبدیل با شکست مواجه میشود. در حقیقت هیچ نمایش معادلی بصورت توابع تک‌ارز وجود ندارد. یک معیار ساده که وجود چنین طرز نمایشی را تضمین میکند آنست که همهٔ مقاومتها دارای مشخصه‌های افزایشی یکنوازی دقیق^(۱) باشند. بعنوان مثال، مقاومت‌های خطی با مقاومت مثبت، افزایشی یکنوازی میباشند. مقاومت معادل R برای مدار شکل (۲-۱) با فرض خطی بودن همهٔ مقاومتها برابر است با:

$$(۲-۷) \quad R = R_1 + \frac{1}{1/R_2 + 1/R_3}$$

که در آن R_1 و R_2 و R_3 بترتیب عبارتند از مقاومت‌های R_1 و R_2 و R_3 .

تمرین مداری که در شکل (۲-۳) نشان داده شده شبکهٔ نردبانی نامحدود^(۲)

نامیده میشود. همه مقاومتها خطی هستند و مقاومتهای سری دارای مقاومت R_s و مقاومتهای موازی دارای مقاومت R_p میباشند. مقاومت ورودی R یعنی مقاومت یک قطبی معادل را تعیین کنید.

راهنمایی: چون نردبان از رشته نامحدودی از طبقات مشابه تشکیل مییابد (یک R_s سری و یک R_p موازی) میتوان طبقه اول را منتهی بیک زنجیر نامحدود با همان تعداد زیاد از طبقات کاملاً مشابه در نظر گرفت. بنابراین اگر طبقه اول به یک مقاومت با مقاومت R منتهی شود مقاومت ورودی R تغییر نخواهد کرد.

تا حال مسأله تعیین مشخصه های مقاومت معادل اتصالیهای سری، موازی و سری-موازی مقاومتها را بررسی کردیم. در تجزیه و تحلیل مدار اغلب پیدا کردن ولتاژها و جریانهای درقسمتهای مختلف مدار وقتی منابع بکار میروند، توجه ما را جلب میکند. مثالهای زیر نحوه حل این مسائل را تشریح میکند.

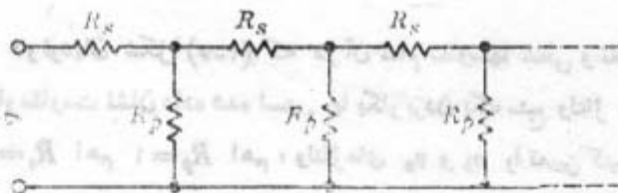
مثال ۲ مدار ساده نشان داده شده در شکل (۳-۴) را در نظر بگیرید که در آن R_1 و R_2 مقاومتهای کنترل شده با ولتاژ میباشند و به اینصورت مشخص میشوند:

$$i_1 = 1 + v_1 + v_1^2 \quad \text{و} \quad i_2 = 3v_2 \quad (3-8)$$

i_0 یک منبع جریان ثابت با جریان ۲ آمپر است. منظور ما یافتن جریانهای i_1 و i_2 و ولتاژ v است. چون $v = v_1 = v_2$ ، مشخصه مقاومت معادل ترکیب موازی بسادگی بدست میآید.

$$i = i_1 + i_2$$

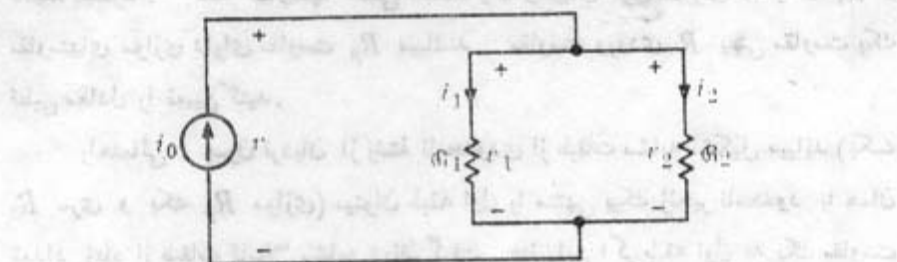
$$= 1 + v + v^2 + 3v = 1 + 4v + v^2 \quad (3-9)$$



شکل ۳-۳ یک نردبان نامحدود متشکل از مقاومتهای خطی. R_s را مقاومت سری

و R_p را مقاومت موازی مینامیم. R مقاومت ورودی یعنی مقاومت

یک قطبی معادل میباشد.



شکل ۳-۴ = مثال ۲ : اتصال موازی مقاومتها و یک منبع جریان

برای بدست آوردن ولتاژ v به ازاء جریان $i = i_0 = 2$ آمپر، لازمست معادله (۳-۹) را حل کنیم. بنابراین :

$$v^2 + 4v + 6 = 2$$

یا :

$$v = -2 \quad \text{ولت} \quad (3-10)$$

چون $v = v_1 = v_2$ ، با جایگزینی (۳-۱۰) در (۳-۸) بدست میآوریم :

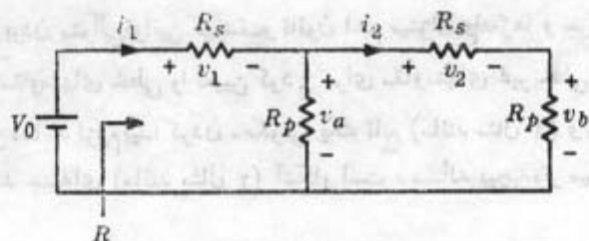
$$i_1 = 8 \quad \text{آمپر}$$

$$i_2 = -6 \quad \text{آمپر}$$

تمرین توان تلف شده در هریک از مقاومتها را تعیین کنید و نشان دهید که مجموع تلفات توان آنها با توان تحویل داده شده بوسیله منبع جریان برابر است.

مثال ۳ در نردبان شکل (۳-۵) که در آن تمام مقاومتها خطی و تغییر ناپذیر بازمان هستند، چهار مقاومت نشان داده شده است. با بکار بردن یک منبع ولتاژ $V_0 = 10$ ولت وانتخاب $R_3 = 2$ اهم $R_4 = 1$ اهم ، ولتاژهای v_3 و v_4 را تعیین کنید.

ابتدا مقاومت ورودی R یکک قطبی معادل را که منبع ولتاژ V_0 با آن روبرو میشود پیدا میکنیم. بر مبنای روش اتصال سری - موازی مقاومتها ، بلافاصله فرمولی مشابه معادله (۳-۷) پیدا میکنیم ، بنابراین :



شکل ۵-۳- مثال ۳: یک نردبان با مقاومتهای خطی

$$R = R_s + \frac{1}{1/R_p + 1/(R_s + R_p)}$$

$$= 2 + \frac{1}{1 + 1/2}$$

$$= 2 \frac{2}{3} \text{ اهم}$$

بنابراین جریان i_1 باینصورت داده میشود:

$$i_1 = \frac{V_0}{R} = \frac{10}{2 \frac{2}{3}} = \frac{15}{2} \text{ آمپر}$$

ولتاژ شاخه v_1 باینصورت داده میشود:

$$v_1 = R_s i_1 = \frac{80}{11} \text{ ولت}$$

با استفاده از KVL برای حلقه اول بدست میآید:

$$v_a = V_0 - v_1 = \frac{20}{11} \text{ ولت}$$

با دانستن v_a فوراً تعیین میکنیم:

$$i_r = \frac{v_a}{R_s + R_p} = \frac{\frac{20}{11}}{3} = \frac{20}{33} \text{ آمپر}$$

از قانون اهم داریم:

$$v_b = R_p i_r = \frac{40}{11} \text{ ولت}$$

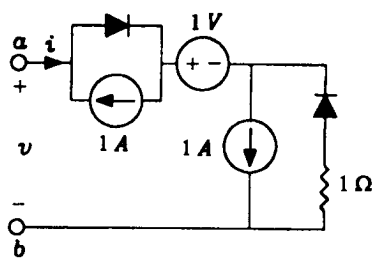
بنابراین با بکار بردن متوالی قوانین کیرشف و قانون اهم میتوان ولتاژها و جریانهای هراتصال سری - موازی مقاومتهای خطی را تعیین کرد. برای مقاومتهای غیر خطی، همانطور که از مشکلات ممکن، مانند لزوم پیدا کردن معکوس یک تابع (مانند مثال ۱) و پیدا کردن جواب یک معادله چند جمله‌ای (مانند مثال ۲) آشکار است، مسأله پیچیده‌تر میباشد.

تمرین ۱ برای نردبان نامحدود شکل (۳-۲) نسبت R_p/R_s را چنان تعیین کنید که ولتاژ هر گره نصف ولتاژ گره قبلی باشد.

تمرین ۲ فرض کنید میخواهیم یک نردبان محدود مثلاً یک زنجیر متشکل از ۱۰ طبقه را با نسبت R_p/R_s یافته شده در تمرین ۱ طرح کنیم. این زنجیر را چگونه ختم کنیم تا آنکه خاصیت تشریح شده در تمرین ۱ برقرار باشد؟ در مورد مدارهای مقاومتی که بشکل اتصال سری - موازی نیستند، تجزیه و تحلیل بازهم پیچیده‌تر است. در فصلهای ۱۰ و ۱۱ برای تجزیه تحلیل مدارهای با مقاومت خطی، روشهای عمومی ارائه خواهیم کرد. باین حال معرفی مثالی از نوع غیر سری - موازی که میتوانیم در حال حاضر با استدلال فیزیکی ساده حل کنیم مفید است.

مثال ۴ مدار پل^(۱) شکل (۳-۶) را در نظر بگیرید و توجه کنید که بشکل یک اتصال سری - موازی نیست. فرض کنید که چهار مقاومت یکسان هستند. واضح است که بعلت تقارن، جریان i_b باتری باید بطور مساوی در گره A و همچنین در گره B تقسیم شود. یعنی $i_1 = i_2 = i_b/2$ و $i_3 = i_4 = i_b/2$. در نتیجه جریان i_e باید صفر باشد.

تمرین دوازده مقاومت خطی هریک با مقاومت R بر روی یالهای یک مکعب چیده شده‌اند. در هر رأس مکعب مقاومتهای بهم لحیم شده‌اند. دو گره که در دو رأس متقابل قطر مکعب قرار دارند ① و ② نامیده می‌شوند. مقاومت معادل بین گره‌های ① و ② چقدر است؟ (راهنمایی: پرسپکتیو^(۲) مکعب را رسم کرده و با استفاده از بحث‌های تقارن، چگونگی تقسیم جریان در هر گره را تعیین کنید).



شکل تمرین ۳.

اگر منبع ولتاژ $v_s(t) = 2 \cos \frac{\pi t}{4}$ را در سرهای a و b وصل کنیم، جریان $i(t)$ گذرنده از مدار را تعیین و شکل موج آن را برای یک پریود رسم کنید.

در مورد مدارهای مقاومتی که به شکل اتصال سری-موازی نیستند، تجزیه و تحلیل باز هم پیچیده‌تر است. گرچه در فصلهای ۱۰ و ۱۱ برای تجزیه و تحلیل مدارهای با مقاومت خطی، روشهای عمومی ارائه خواهیم کرد؛ لیکن بیان روشهای تحلیل مدارهای مقاومتی ساده با استفاده از روش تحلیل گره و روش تحلیل مش در این مرحله، بسیار سودمند است.

* روشهای تحلیل مدارهای مقاومتی

همان‌طوری که می‌دانیم منظور از تحلیل یک مدار به دست آوردن ولتاژ و جریان تمام شاخه‌ها و یا دسته معینی از شاخه‌ها است. اساس کلیه روشهای تحلیل مدار اعمال مناسب قوانین KCL و KVL و نوشتن درست معادلات شاخه‌ها می‌باشد. یعنی نقطه شروع هر روش تحلیل مدار نوشتن تمام معادلات KCL و KVL و همچنین تمام معادلات شاخه‌ها است. اختلاف اصلی میان روشهای مختلف تحلیل مدار در تعداد و نوع متغیرهایی است که نهایتاً به عنوان متغیرهای مدار در نظر گرفته شده و بقیه متغیرهای باقیمانده حذف می‌شوند. در میان روشهای کلی تحلیل مدار می‌توان از دو روش مهم **تحلیل گره** و **تحلیل مش** نام برد. چون اعمال این روشها در مدارهای مقاومتی خطی به معادلات جبری خطی منجر می‌شوند که به سادگی با روش کرامر حل می‌شوند، از این رو بهتر است هرچه زودتر با این روشها و کاربرد آنها در تحلیل مدارهای مقاومتی آشنا شویم و تجربیات مفیدی در به کارگیری آنها در حل انواع مدارهای متفاوت کسب کنیم و سپس آنها را به راحتی به مدارهای مرتبه بالاتر که شامل سلف‌ها و خازن‌ها بوده و به معادلات دیفرانسیل منجر می‌شوند، اعمال کنیم.

* ۱- روش تحلیل گره

همان‌طوری که از نام روش تحلیل گره برمی‌آید، در این روش متغیرهای مورد نظر **ولتاژ گره‌ها** هستند و چون ولتاژ گره‌ها نسبت به هم سنجیده می‌شوند بنابراین ابتدا گرهی را به عنوان **گره مبنا** یا ولتاژ دلخواه انتخاب می‌کنیم. سپس با به کارگیری روش تحلیل گره، ولتاژ گره‌های دیگر را نسبت به این گره مبنا به دست

می‌آوریم. بنابراین تعداد متغیرهای انتخاب شده برابر تعداد گره‌ها منهای یک خواهد بود. از آنجایی که انتخاب ولتاژ گره مبنا دلخواه است، معمول براین است که برای راحتی کار ولتاژ گره مبنا را صفر انتخاب کنیم. معمولاً گره‌ای را که تعداد بیشتری شاخه یا منبع ولتاژ به آن وصل شده است به عنوان گره مبنا انتخاب می‌کنیم. گره مبنا را با علامت زمین، یعنی به صورت $\perp$ ، مشخص می‌کنیم. بدیهی است چون ولتاژ هر شاخه برابر تفاضل ولتاژ گره‌های دوسر آن شاخه است، پس با معلوم بودن ولتاژ گره‌ها، ولتاژ تمام شاخه‌ها به دست می‌آیند. چون مدار را مقاومتی فرض کردیم بنابراین با معلوم بودن ولتاژ هر شاخه جریان آن شاخه نیز به راحتی به دست می‌آید.

از آن‌جا که اساس روش تحلیل گره نوشتن معادلات KCL در تمام گره‌ها به استثنای گره مبنا است، پس ابتدا باید تمام منابع ولتاژ سری با مقاومتها را به منابع جریان موازی با آنها تبدیل کرد. همچنین چون جهت واقعی جریان در شاخه‌ها را نمی‌دانیم هنگام نوشتن معادلات KCL جهت تمام شاخه‌ها را جهت‌های خارج شونده از گره در نظر می‌گیریم.

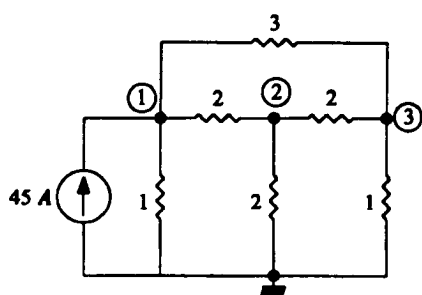
با توجه به آنچه گفته شد می‌توان مراحل مختلف روش تحلیل گره را به شرح زیر بیان نمود:

- ۱- ابتدا گره‌ای را به عنوان گره مبنا انتخاب کرده و ولتاژ آن را صفر در نظر بگیرید.
- ۲- همه گره‌های مدار را شماره گذاری کنید و گره مبنا را با شماره صفر نشان دهید.
- ۳- ولتاژ گره‌ها را نسبت به گره مبنا به عنوان متغیرهای مدار انتخاب کنید.
- ۴- قانون KCL را در تمام گره‌های مدار به جز گره مبنا بنویسید (معادلات گره) و سعی کنید معادلات حاصل منحصرأ بر حسب ولتاژ گره‌ها نوشته شوند. یعنی متغیرهای دیگر را بر حسب ولتاژ گره‌های انتخاب شده بیان کنید.
- ۵- منابع وابسته را از هر نوع که باشند مانند منابع ناپسته در نظر بگیرید و پس از اعمال KCL به گره‌ها، سعی کنید فقط متغیرهای ولتاژ گره‌ها در معادلات ظاهر شوند.
- ۶- در حالت کلی، اعمال مراحل فوق به هر مدار مقاومتی به n معادله n مجهولی بر حسب متغیرهای ولتاژ گره منجر می‌شود (n تعداد گره‌ها به استثنای گره مبنا است). این معادلات را با روش کرامر یا هر روش دیگری که راحت‌تر باشد، حل کنید و ولتاژ گره‌ها را به دست آورید.
- ۷- ولتاژ هر شاخه برابر تفاضل ولتاژ گره‌های دوسر آن شاخه است و جریان هر شاخه با استفاده از رابطه اساسی آن شاخه، که در این فصل تمام شاخه‌ها را مقاومتی فرض می‌کنیم، به دست می‌آید.

مثال ۱ مدار شکل (۱-۱) را با روش تحلیل گره تحلیل کنید و ولتاژ گره‌های آن را به دست آورید.

مقادیر رسانایی‌ها بر حسب مهو داده شده‌اند.

مدار دارای چهار گره است. یکی از آنها را به عنوان گره مبنا انتخاب می‌کنیم و ولتاژ آن را برای راحتی صفر در نظر می‌گیریم. گره‌های دیگر مدار را با شماره‌های ①، ② و ③ مشخص می‌کنیم و ولتاژ آنها را به



شکل ۱-۱* مثال ۱.

ترتیب با e_1 ، e_2 و e_3 نشان می‌دهیم. با اعمال KCL در سه گره ①، ② و ③ به دست می‌آوریم:

$$e_1 + 2(e_1 - e_2) + 3(e_1 - e_3) = 45 \quad (1-*)$$

$$2(e_2 - e_1) + 2e_2 + 2(e_2 - e_3) = 0 \quad (2-*)$$

$$3(e_3 - e_1) + 2(e_3 - e_2) + e_3 = 0 \quad (3-*)$$

توجه کنید که اگر سه معادله فوق را با هم جمع کنیم به دست می‌آوریم:

$$e_1 + 2e_2 + e_3 = 45 \quad (4-*)$$

معادله (۴-*) نشانگر اعمال KCL در گره مبنا است. یعنی اعمال KCL در گره مبنا معادله مستقلی از نوشتن KCL در گره‌های دیگر به دست نمی‌دهد و بدین دلیل است که در تحلیل گره ما KCL را در همه گره‌های مدار به استثنای گره مبنا می‌نویسیم.

معادلات (۱-*)، (۲-*) و (۳-*) پس از ساده کردن به صورت زیر نوشته می‌شوند:

$$6e_1 - 2e_2 - 3e_3 = 45 \quad (5-*)$$

$$-2e_1 + 6e_2 - 2e_3 = 0 \quad (6-*)$$

$$-3e_1 - 2e_2 + 6e_3 = 0 \quad (7-*)$$

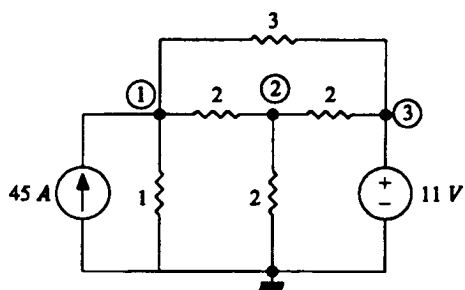
از حل دستگاه معادلات فوق باروش کرامر یا هر روش دیگر به دست می‌آوریم:

$$e_1 = 16 \text{ ولت} , e_2 = 9 \text{ ولت} , e_3 = 11 \text{ ولت}$$

بدیهی است با دانستن ولتاژ گره‌ها می‌توان ولتاژ و جریان تمام شاخه‌ها را تعیین کرد.

مثال ۲ فرض کنید در مدار شکل (۱-۱*)

مقاومت یک اهمی وصل شده به گره ③ را با منبع ولتاژ ۱۱ ولتی مطابق شکل (۲-۱*) تعویض کنیم. بار دیگر مدار را تحلیل کرده و ولتاژ گره‌ها را بدست آورید.



شکل ۲-۱* مثال ۲.

گرچه مدار دارای سه گره و یک گره مبنا است، لیکن ولتاژ گره ③ دیگر مجهول نبوده و برابر ۱۱ ولت است. در حقیقت با انتخاب دو متغیر

مجهول e_2 و e_1 و اعمال KCL فقط در گره‌های ① و ② به دست می‌آوریم:

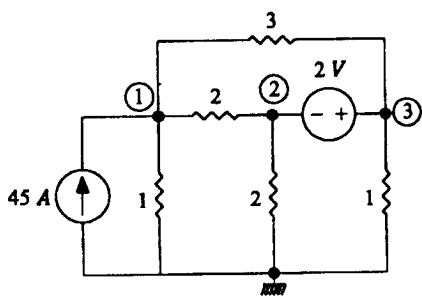
$$6e_1 - 2e_2 = 78 \quad (۸-*)$$

$$-2e_1 + 6e_2 = 22 \quad (۹-*)$$

از حل این دو معادله، مقادیر ولتاژهای گره‌ها را به صورت $e_1 = 16$ ولت و $e_2 = 9$ ولت، به دست می‌آوریم.

تبصره ۱ گرچه ولتاژ گره ۳ مجهول نبود، ولی اعمال KCL به این گره مستلزم معرفی یک متغیر جدید I_E به نام جریان گذرنده از منبع ولتاژ ۱۱ ولتی است. بنابراین نوشتن KCL در گره‌ای که منبع ولتاژی به آن وصل است، متغیر جدیدی را وارد معادلات می‌کند که اثر نوشتن یک معادله اضافی را از میان می‌برد. در نتیجه، در هنگام به کار بردن روش تحلیل گره اعمال KCL در گره‌هایی که منابع ولتاژ به آنها وصل است، چندان مؤثر نخواهد بود.

تبصره ۲ در مثال ۱ چنین به دست می‌آوریم که $e_3 = 11$ ولت، یعنی ولتاژ شاخه یک اهمی برابر ۱۱ ولت است. ما این شاخه را با منبع ولتاژی جایگزین کردیم که ولتاژ آن دقیقاً برابر ولتاژ همین شاخه بود و به طوری که ملاحظه کردیم ولتاژ گره‌های دیگر همان مقادیر قبلی به دست آمد و هیچ تغییری در ولتاژ گره‌های مدار به وجود نیامد. در حقیقت این مطلب بیانگر یک قضیه مهم مدار به نام **قضیه جانشینی** است که در فصل ۱۶ بیان و اثبات خواهد شد. مفهوم اصلی این قضیه آن است که اگر پس از تحلیل یک مدار، هر شاخه آن را با یک منبع ولتاژ یا منبع جریان نایسته که مقادیر آنها به ترتیب برابر ولتاژ شاخه یا جریان شاخه باشد، جایگزین کنیم، هیچ‌گونه تغییری در مقادیر ولتاژ و جریان شاخه‌ها حاصل نمی‌شود.



شکل ۳-۱* مثال ۳.

مثال ۳ همان مدار مثال ۱ را بار دیگر در نظر بگیرید و مقاومت $\frac{1}{3}$ اهمی وصل شده میان گره‌های ۲ و ۳ را با منبع ولتاژ نایسته ۲ ولتی مطابق شکل (۳-۱*) جایگزین کنید. ولتاژ گره‌های این مدار را به دست آورید.

البته چون ولتاژ شاخه وصل شده میان گره‌های

۲ و ۳ در مثال ۱ برابر ۲ ولت بود، مطابق قضیه

جانشینی انتظار داریم ولتاژ گره‌های مدار تغییر نکرده، همان مقادیر به دست آیند. اکنون این مدار را با روش تحلیل گره حل می‌کنیم و نتایج مورد انتظار را به دست می‌آوریم.

در این مدار سه ولتاژ گره مجهول داریم؛ لیکن میان e_1 و e_2 رابطه $e_2 - e_1 = 2$ برقرار است. با توجه به تبصره ۱ مثال ۲، اعمال KCL به تنهایی در گره ۱ یا گره ۲ چندان سودمند نخواهد بود؛ زیرا جریان گذرنده از منبع ۲ ولتی به عنوان یک متغیر اضافی در معادلات ظاهر خواهد شد. لیکن با اعمال KCL در گره مرکب متشکل از گره‌های ۲ و ۳ که شاخه منبع ولتاژ در درون آن قرار می‌گیرد، نیازی در به کارگیری جریان گذرنده از منبع ولتاژ ۲ ولتی نخواهد بود. بنابراین، با نوشتن KCL در گره مرکب متشکل از گره‌های

② و ③ به دست می‌آوریم:

$$2(e_2 - e_1) + 2e_2 + 3(e_2 - e_1) + e_2 = 0$$

که پس از ساده کردن به صورت $-5e_1 + 4e_2 + 4e_2 = 0$ در می‌آید. با توجه به اینکه KCL در گره ① تغییر نکرده است، پس سه معادله سه مجهولی برحسب ولتاژهای گره e_1 ، e_2 و e_3 به صورت زیر نوشته می‌شوند:

$$6e_1 - 2e_2 - 3e_3 = 40$$

$$-5e_1 + 4e_2 + 4e_3 = 0$$

$$e_3 - e_2 = 2$$

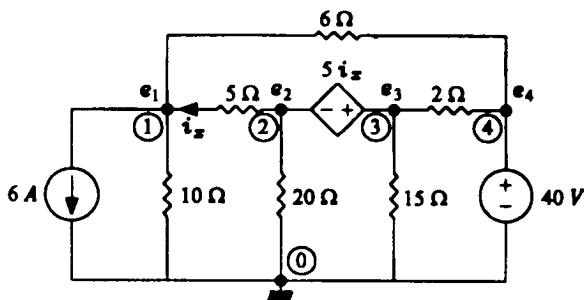
از حل این سه معادله ولتاژهای گره e_1 ، e_2 و e_3 به ترتیب $16V$ ، $9V$ و $11V$ به دست می‌آیند، که همان مقادیر به دست آمده در مثال ۱ است.

تبصره ۱ در اعمال روش تحلیل گره اگر منبع ولتاژی به دو گره زمین نشده، وصل شده باشد؛ راحت‌تر است که KCL را در گره مرکب متشکل از این دو گره بنویسیم تا نیازی به معرفی متغیر اضافی دیگری به عنوان جریان منبع ولتاژ نباشد.

تبصره ۲ در اعمال روش تحلیل گره تفاوت چندانی میان منابع وابسته و منابع ناپسته وجود ندارد. می‌توان مراحل گفته شده در روش تحلیل گره را عیناً در مورد آنها نیز اجرا کرد و هر جا که لازم باشد به جای متغیر کنترل کننده منبع وابسته، مقدار آن را برحسب ولتاژهای گره‌ها قرار داد و نهایتاً معادلات گره را به دست آورد.

مثال ۴ مدار داده شده در شکل (۴-۱*) را با روش تحلیل گره حل کنید و ولتاژ گره‌ها را به دست آورید. این مدار دارای چهار گره و یک گره مبنا است و چون منبع ولتاژ $40V$ ولتی به گره ④ وصل شده است پس $e_4 = 40V$. همچنین چون میان گره‌های ② و ③ منبع ولتاژ وابسته $5i_x$ وصل شده است پس داریم:

$$e_3 - e_2 = 5i_x = 5 \frac{(e_2 - e_1)}{5} = e_2 - e_1$$



شکل ۴-۱* مثال ۴.

که در این جا، به جای جریان کنترل کننده i_x مقدار آن را برحسب ولتاژ گره‌ها یعنی $\frac{e_2 - e_1}{5}$ قرار دادیم. با ساده کردن معادله اخیر به دست می‌آوریم $e_3 = 2e_2 - e_1$. یعنی ولتاژ e_3 را می‌توان برحسب ولتاژ گره‌های e_1 و e_2 نوشت و در حقیقت دو متغیر مجهول e_1 و e_2 داریم. با نوشتن

KCL در گره ① و گره مرکب متشکل از گره‌های ② و ③ به دست می‌آوریم:

$$\frac{e_1}{10} + \frac{1}{5}(e_1 - e_2) + \frac{1}{6}(e_1 - 40) = -6$$

$$\frac{1}{5}(e_2 - e_1) + \frac{1}{40}e_2 + \frac{1}{10}(2e_2 - e_1) + \frac{1}{4}(2e_2 - e_1 - 40) = 0$$

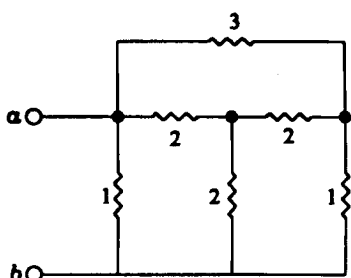
این معادلات پس از ساده کردن به صورت زیر درمی‌آیند:

$$\frac{7}{10}e_1 - \frac{1}{5}e_2 = \frac{2}{3}$$

$$-\frac{23}{40}e_1 + \frac{13}{80}e_2 = 20$$

از حل این دو معادله برحسب e_1 و e_2 به دست می‌آوریم: $e_1 = 10V$ و $e_2 = 20V$. با در نظر گرفتن $e_3 = 2e_2 - e_1$ داریم: $e_3 = 30V$.

تمرین ۱ منبع ولتاژ کنترل شده با جریان i_x را با منبع جریان وابسته ۳ آمپری با جهت از راست به چپ جایگزین کرده، بار دیگر مسأله را حل کنید. آیا می‌توانید با استفاده از قضیه جانشینی راه ساده‌تری برای حل این مسأله پیشنهاد کنید؟ (جواب: ۳ آمپر)



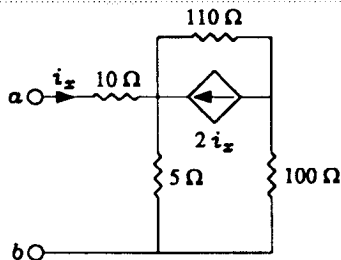
شکل ۵-۱* مثال ۵.

مثال ۵ مقاومت معادل دیده شده در سرهای a و b مدار شکل (۵-۱*) را تعیین کنید. رسانایی‌ها برحسب مهر داده شده‌اند.

می‌توان منبع جریان آزمایشی دلخواه I_T را در سرهای a و b وصل کرد و ولتاژ V_T میان این دوسر را محاسبه نمود. مقاومت معادل دیده شده در سرهای a و b از رابطه:

$$R_{in} = \frac{V_T}{I_T}$$

به دست خواهد آمد. از آنجایی که مقدار I_T دلخواه است، می‌توان برای ساده کردن کار از نتیجه محاسبات مثالهای قبلی استفاده کرد و مانند مثال ۱ مقدار I_T را برابر ۴۵ در نظر گرفت که در این صورت مقدار V_T که همان e_1 است برابر ۱۶ ولت خواهد بود؛ پس $R_{in} = \frac{16}{45} \Omega$.



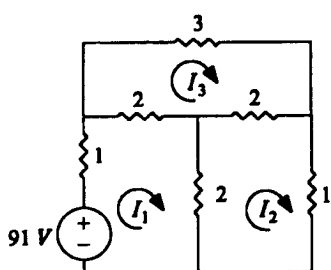
شکل ۶-۱*

تمرین ۲ مقاومت معادل دیده شده در سرهای a و b مدار شکل (۶-۱*) را به دست آورید. (جواب: ۲۰ اهم)

۲-۲ روش تحلیل مش

مش ساده‌ترین حلقه‌ای است که شاخه‌ای در درون آن نباشد. از این‌رو مش فقط در مدارهایی تعریف می‌شود که به آنها مدارهای مسطح گویند. یعنی مدارهایی که بتوان شکل آنها را روی یک صفحه کاغذ چنان رسم کرد که هیچ دو شاخه‌ای همدیگر را به جز در گره‌ها قطع نکنند. با این تعریف مش، روشن است که هر شاخه یک مدار یا در یک مش تنها قرار می‌گیرد (شاخه‌های بیرونی) و یا در دو مش مشترک است (شاخه‌های درونی). در روش تحلیل مش متغیرهای مورد نظر را جریانهای فرضی در نظر می‌گیرند که در مش‌ها در گردش هستند و از این‌رو اگر شاخه‌ای در دو مش مشترک باشد جریان هر دو مش از آن شاخه می‌گذرد. انتخاب جهتی برای نشان دادن جریان فرضی یک مش اختیاری است، ولی معمول بر آن است که جهت همه مش‌ها را در جهت عقربه‌های ساعت در نظر می‌گیرند. بنابراین اگر جهت همه مش‌ها را در جهت عقربه‌های ساعت در نظر بگیریم، جریان گذرنده از شاخه‌های مشترک میان دو مش برابر تفاضل جریان آن دو مش خواهد بود. در فصل ۱۰ نشان داده خواهد شد که تعداد مش‌های یک مدار، برابر تعداد شاخه‌ها منهای تعداد گره‌ها به علاوه یک، یعنی $l = b - n_t + 1$ است، که در آن b تعداد شاخه‌ها، n_t تعداد گره‌ها و l تعداد مش‌ها است. همان‌طوری که از قبل می‌دانیم l در واقع همان تعداد متغیرهای مستقل جریان شاخه، در یک مدار است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که جریانهای مش‌ها، متغیرهای مستقل از هم می‌باشند. اساس روش تحلیل مش، نوشتن معادلات KVL در تمام مش‌ها است که از حل این معادلات جریانهای مش‌ها به دست می‌آیند. با معلوم بودن جریان مش‌ها، می‌توان جریان شاخه‌ها و در نتیجه ولتاژ شاخه‌ها را به دست آورد. بنابراین مراحل مختلف روش تحلیل مش را می‌توان به شرح زیر توصیف نمود:

- ۱- ابتدا منابع جریان موازی با مقاومات را به منابع ولتاژ سری با آنها تبدیل کنید.
- ۲- مش‌ها را شماره‌گذاری کرده و جریانهای آنها را در جهت عقربه‌های ساعت به عنوان متغیرهای مدار انتخاب کنید.
- ۳- جریان شاخه‌ای که فقط در یک مش قرار دارد برابر جریان آن مش و جریان شاخه‌ای که در دو مش مشترک است برابر تفاضل جریانهای آن دو مش است.
- ۴- قانون KVL را در کلیه مش‌های مدار بنویسید و سعی کنید معادلات حاصل، منحصرأ برحسب جریان مش‌ها نوشته شوند؛ یعنی متغیرهای دیگر را برحسب جریانهای مش‌ها بیان کنید.
- ۵- منابع وابسته را مانند منابع ناپسته در نظر بگیرید و پس از اعمال KVL در مش‌ها سعی کنید کلیه متغیرها را برحسب جریانهای مش‌ها بیان کنید.
- ۶- در حالت کلی، اعمال مراحل فوق در هر مدار مقاومتی به یک دستگاه l معادله l مجهولی برحسب جریانهای مش‌ها منجر می‌شود که از حل این معادلات جریان مش‌ها به دست می‌آیند.
- ۷- جریان شاخه‌ها از روی جریان مش‌ها و ولتاژ شاخه‌ها از روی جریان شاخه‌ها به دست می‌آیند.



شکل ۲-۱ مثال ۱.

مثال ۱ مدار نشان داده شده در شکل (۲-۱) را با روش تحلیل مش تحلیل کنید و جریانهای مش ها را به دست آورید. مقادیر مقاومتها برحسب اهم داده شده اند.

ابتدا جریانهای مش ها را به صورت I_1 ، I_2 و I_3 در جهت عقربه های ساعت انتخاب کنید. در این مدار شش مقاومت وجود دارد. سه تا از این مقاومتها شاخه های بیرونی بوده و فقط در یک مش قرار دارند و سه تای دیگر مقاومتها شاخه های درونی بوده و

در دو مش مشترک هستند. اعمال KVL در این مش ها معادلات زیر را به دست می دهد:

$$I_1 + 2(I_1 - I_3) + 2(I_1 - I_2) = 91$$

$$2(I_2 - I_1) + 2(I_2 - I_3) + I_2 = 0$$

$$3I_3 + 2(I_3 - I_2) + 2(I_3 - I_1) = 0$$

پس از ساده کردن، سه معادله سه مجهولی زیر را به دست می آوریم:

$$5I_1 - 2I_2 - 2I_3 = 91$$

$$-2I_1 + 5I_2 - 2I_3 = 0$$

$$-2I_1 - 2I_2 + 7I_3 = 0$$

از حل این معادلات داریم: $I_1 = 31A$ ، $I_2 = 18A$ و $I_3 = 14A$. با معلوم بودن جریان مش ها، جریان شاخه ها و ولتاژ شاخه ها به راحتی به دست می آیند.

مثال ۲ مدار نشان داده شده در شکل (۲-۲) را با روش مش تحلیل کنید.

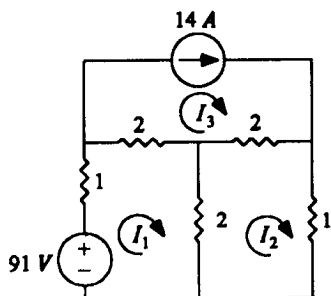
گرچه مدار دارای سه مش است، لیکن جریان مش ۳ مجهول نیست، و مقدار آن برابر $14A$ است. در

حقیقت دو مجهول I_1 و I_2 داریم که با نوشتن KVL در مش های ۱ و ۲ دو معادله زیر را به دست می آوریم:

$$I_1 + 2(I_1 - 14) + 2(I_1 - I_2) = 91$$

$$2(I_2 - I_1) + 2(I_2 - 14) + I_2 = 0$$

از حل این دو معادله مقادیر جریانهای مش ها به صورت $I_1 = 31A$ و $I_2 = 18A$ به دست می آیند.

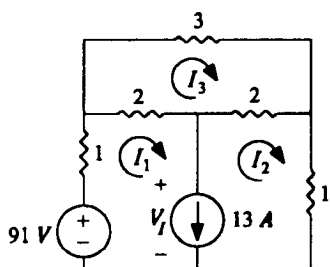


شکل ۲-۲ مثال ۲.

تبصره ۱ گرچه جریان مش ۳ مجهول نیست، لیکن اعمال KVL در این مش مستلزم به کار بردن متغیر مجهول V_I نشان دهنده ولتاژ دوسر این منبع جریان است. بنابراین نوشتن KVL در مش ۳ که متغیر اضافی V_I را معرفی می کند، کمک چندانی در حل این مدار نمی کند.

تبصره ۲ جریان گذرنده از منبع جریان همان جریان مش ۳ در مثال ۱، در نظر گرفته شده است تا یک بار دیگر کاربرد قضیه جانشینی مورد توجه قرار گیرد.

مثال ۳ مدار نشان داده شده در شکل (۳-۲*) را با روش مش تحلیل کنید.



شکل ۳-۲* مثال ۳.

توجه کنید شاخه‌ای که شامل منبع جریان ۱۳ آمپری است در دو مش مشترک است و بنابراین رابطه $I_1 - I_2 = 13$ برقرار است. ولتاژ دوسر منبع جریان را با V_I نشان دهید. اعمال KVL در مش‌های ۱ و ۲ معادلات زیر را به دست می‌دهد:

$$I_1 + 2(I_1 - I_2) + V_I = 91$$

$$2(I_2 - I_1) + I_2 - V_I = 0$$

متغیر V_I در معادله اول با علامت + و در معادله دوم با علامت - ظاهر می‌شود. اگر این دو معادله را با هم جمع کنیم به دست می‌آوریم:

$$I_1 + 2(I_1 - I_2) + 2(I_2 - I_1) + I_2 = 91 \Rightarrow 3I_1 + 3I_2 - 4I_2 = 91$$

این معادله نشان دهنده معادله KVL در حلقه مرکب متشکل از مش‌های ۱ و ۲ می‌باشد (مش حالت خاصی از حلقه است). بنابراین می‌توانستیم از اول معادله KVL را در این حلقه بنویسیم که هیچ متغیر اضافی در آن ظاهر نمی‌شد. مش ۳ هیچ تغییری نکرده و معادله KVL در آن، همان معادله نوشته شده در مثال ۱ است. از این رو سه معادله به دست آمده برحسب جریانهای مش این مدار به صورت زیر است:

$$3I_1 + 3I_2 - 4I_2 = 91$$

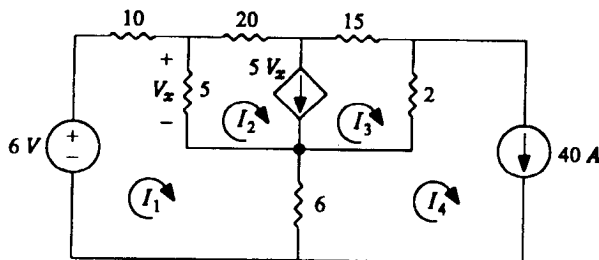
$$I_1 - I_2 = 13$$

$$-2I_1 - 2I_2 + 7I_2 = 0$$

از حل این معادلات به دست می‌آوریم: $I_1 = 31A$ ، $I_2 = 18A$ و $I_3 = 14A$.

تبصره در اعمال روش تحلیل مش، اگر شاخه‌ای تنها از یک منبع جریان تشکیل شود و این شاخه فقط در یک مش قرار داشته باشد، جریان آن مش معلوم است و نیازی به نوشتن KVL در آن مش نمی‌باشد. لیکن اگر این منبع در دو مش مشترک باشد تفاضل جریان آن دو مش معلوم است و به جای نوشتن KVL در هر یک از آن دو مش، راحت‌تر است که KVL را در حلقه متشکل از آن دو مش بنویسیم.

مثال ۴ مدار نشان داده شده در شکل (۴-۲*) را با روش مش تحلیل کنید. مقادیر رسانایی‌ها برحسب مهو داده شده‌اند.



شکل * ۲-۴ مثال ۴.

این مدار چهار مش دارد که جریان مش چهارم آن معلوم است، یعنی $I_4 = 40$. همچنین تفاضل جریانهای مش دوم و سوم برحسب V_x بیان می شود که خود V_x برحسب تفاضل جریانهای I_1 و I_2 قابل بیان است، یعنی:

$$I_2 - I_1 = 5V_x = 5\left(\frac{1}{5}(I_1 - I_2)\right) = I_1 - I_2$$

بنابراین I_2 را می توان برحسب I_1 و I_2 بیان کرد. یعنی: $I_2 = 2I_1 - I_2$. برای حل این مدار به دو معادله نیاز داریم که می توان با نوشتن KVL در مش ۱ و مش ۲ و مش مرکب متشکل از مش های ۲ و ۳ آنها را به دست آورد. یعنی:

$$-6 + \frac{1}{10}I_1 + \frac{1}{5}(I_1 - I_2) + \frac{1}{6}(I_1 - 40) = 0$$

$$\frac{1}{20}I_2 + \frac{1}{15}(2I_2 - I_1) + \frac{1}{4}(2I_2 - I_1 - 40) + \frac{1}{5}(I_2 - I_1) = 0$$

با ساده کردن این معادلات به دست می آوریم:

$$\frac{7}{15}I_1 - \frac{1}{5}I_2 = \frac{2}{3}$$

$$-\frac{23}{30}I_1 + \frac{83}{60}I_2 = 20$$

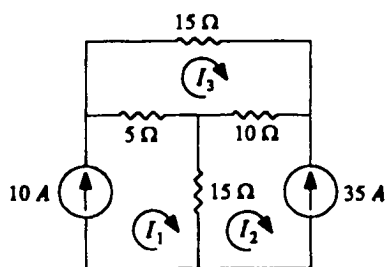
از حل این دو معادله به دست می آوریم: $I_1 = 10A$ و $I_2 = 20A$ و بنابراین $I_2 - I_1 = 30A$ و

$$I_2 = 40A$$

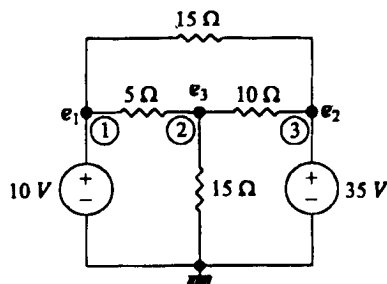
* ۳- انتخاب روش تحلیل مناسب

سوال مهمی که اغلب مطرح می شود این است که برای تحلیل یک مدار داده شده کدام یک از دو روش تحلیل گره یا روش تحلیل مش مناسب تر است. بدیهی است روش تحلیل مناسب بستگی به شکل مدار و منابع موجود در آن دارد. به طور کلی برای تحلیل یک مدار داده شده روشی مناسب است که به معادلاتی با تعداد متغیرهای کمتر منجر شود. بنابراین قبل از آنکه روش تحلیل را انتخاب کنید به دقت به شکل مدار داده شده توجه کنید و مشخص کنید که با انتخاب روشهای تحلیل گره و مش چند متغیر مجهول در نظر گرفته می شود. روشی را انتخاب کنید که به تعداد متغیرهای مجهول کمتر منجر شود.

مثال مدارهای داده شده در شکل‌های (۱-۳* الف و ب) را با روش مناسب تحلیل کنید.



(ب)



(الف)

شکل ۱-۳* مثال.

مدار شکل (الف) دارای سه گره و یک گره مبناست و ولتاژ دو گره آن معلوم هستند، یعنی $e_1 = 10V$ و $e_2 = 35V$. پس این مدار یک متغیر مجهول e_3 دارد که با نوشتن KCL در گره ③ مقدار آن به دست می‌آید. یعنی:

$$\frac{e_3 - 10}{5} + \frac{e_3}{15} + \frac{e_3 - 35}{10} = 0$$

از حل این معادله به دست می‌آوریم: $e_3 = 15V$.

اگر می‌خواستیم مدار شکل (الف) را با روش تحلیل مش حل کنیم، سه متغیر مجهول جریان مش باید در نظر می‌گرفتیم و در نتیجه سه معادله سه مجهولی به دست می‌آوردیم. بنابراین برای مدار شکل (الف) روش تحلیل گره مناسب‌تر است.

در مدار شکل (ب) سه مش داریم که جریان دوتا از آنها معلوم است، یعنی $I_1 = 10A$ و $I_2 = -35A$. پس این مدار یک متغیر مجهول I_3 دارد که با نوشتن KVL در مش ۳ مقدار آن به دست می‌آید. یعنی:

$$15I_3 + 10(I_3 + 35) + 5(I_3 - 10) = 0$$

که از آن به دست می‌آوریم: $I_3 = -10A$.

اگر می‌خواستیم مدار شکل (ب) را با روش تحلیل گره حل کنیم، سه متغیر مجهول ولتاژ گره باید در نظر می‌گرفتیم و در نتیجه سه معادله سه مجهولی به دست می‌آوردیم. بنابراین برای مدار شکل (ب) روش تحلیل مش مناسب‌تر است.

* ۴- تقسیم کلانده ولتاژ و تقسیم کلانده جریان

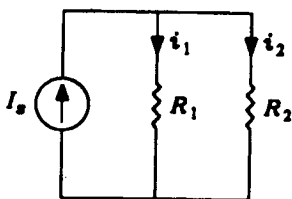
مدار ساده نشان داده شده در شکل (۱-۴*) را در نظر بگیرید که در آن ولتاژ E میان دو مقاومت R_1 و R_2

تقسیم می شود. این مدار را تقسیم کننده ولتاژ گویند. واضح است که اگر بخواهیم ولتاژ خروجی v_o را در دوسر مقاومت R_2 حساب کنیم، به راحتی از رابطه زیر به دست می آوریم:

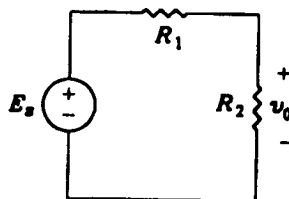
$$v_o = \frac{R_2}{R_1 + R_2} E_s$$

اکنون مدار نشان داده شده در شکل (۲-۴*) را در نظر بگیرید که در آن جریان I_s میان دو مقاومت R_1 و R_2 تقسیم می شود. این مدار را تقسیم کننده جریان گویند. واضح است که اگر بخواهیم جریان i_2 گذرنده از مقاومت R_2 را حساب کنیم، به راحتی از رابطه زیر به دست می آوریم:

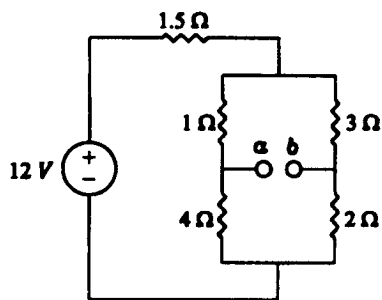
$$i_2 = \frac{R_1}{R_1 + R_2} I_s$$



شکل ۲-۴*



شکل ۱-۴*



شکل ۳-۴*

تمرین در مدار مقاومتی داده شده در شکل (۳-۴*)

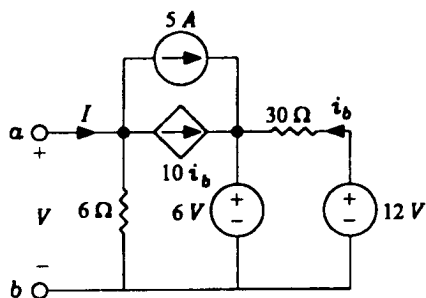
الف - با استفاده از ایده تقسیم کننده ولتاژ، ولتاژ دوسر a و b یعنی v_{ab} را تعیین کنید.

ب - اکنون شاخه ab را اتصال کوتاه کنید. با استفاده از ایده تقسیم کننده جریان، جریان گذرنده از شاخه اتصال کوتاه را تعیین کنید.

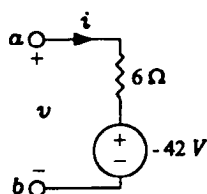
۵-۴-۵ مشخص سازی یک مدار خطی در دوسر آن

گاهی اوقات ما فقط به رفتار یک مدار خطی در دوسر دلخواه آن علاقه مندیم. این مدار خطی ممکن است از ترکیب هر تعداد مقاومت خطی، منابع وابسته و منابع ناپسته تشکیل شده باشد، اما تنها رفتار این مدار در سرهای مشخص شده آن مورد توجه می باشد. در چنین مواردی این مدار را می توان به صورت اتصال سری یک منبع ولتاژ با یک مقاومت (مدار معادل تونن) و یا اتصال موازی یک منبع جریان با یک مقاومت (مدار معادل نرتن) نمایش داد. گرچه قضایا و مفاهیم مربوط به مدارهای معادل تونن و نرتن در فصل ۱۶ به تفصیل ارائه خواهد شد، لیکن نظر به اهمیت، سادگی و گستره کاربردهای این قضیه و اعمال راحت آنها در مدارهای مقاومتی، مناسب دیدیم که موضوع مدارهای معادل تونن و نرتن را در قالب مدارهای مقاومتی، هر چه

زودتر مطرح کنیم، تا ضمن آشنایی با این مفاهیم مهم، فرصت‌های بیشتری برای استفاده از آنها در ادامه مطالب درس به دست آوریم.

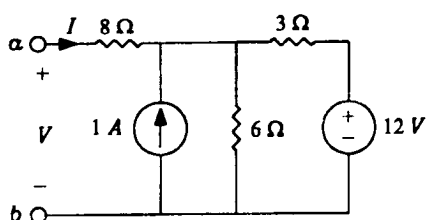


شکل ۱-۵* مثال ۱.



شکل ۲-۵* مدار معادل تونن شکل (۱-۵*).

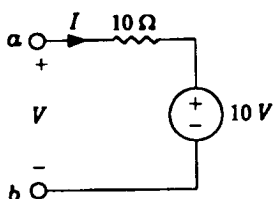
مثال ۱ مدار نشان داده شده در شکل (۱-۵*) را در نظر بگیرید. می‌خواهیم این مدار را برحسب متغیرهای ولتاژ و جریان در دوسر آن یعنی V و I توصیف کنیم. به سهولت دیده می‌شود که $i_b = \frac{12-6}{30} = \frac{1}{5}$ و با اعمال KVL در مش سمت چپ به دست می‌آوریم: $V = 6(I - 5 - 10i_b)$. با جایگزینی $i_b = \frac{1}{5}$ به دست می‌آوریم: $V = 6I - 42$. یعنی از لحاظ رفتار در سرهای a و b ، این مدار، معادل یک مقاومت ۶ اهمی است که با یک منبع ولتاژ -42 ولتی به طور سری وصل شده است. این مدار در شکل (۲-۵*) نشان داده شده است و آن را مدار معادل تونن دیده شده در سرهای a و b گویند.



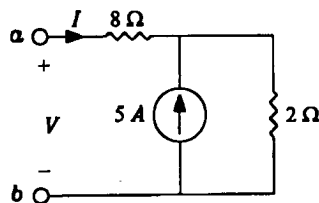
شکل ۳-۵* الف مثال ۲.

مثال ۲ مدار نشان داده شده در شکل (۳-۵*) الف) را در نظر بگیرید. می‌توان با تبدیل منبع ولتاژ ۱۲ ولتی سری با مقاومت ۳ اهمی به یک منبع جریان ۴ آمپری موازی با مقاومت ۳ اهمی، و سپس جایگزینی منابع جریان موازی ۴ آمپری و ۱ آمپری با یک منبع جریان ۵ آمپری و مقاومت‌های موازی ۳ اهمی و ۶

اهمی با یک مقاومت ۲ اهمی مدار شکل (۳-۵*ب) را به دست آورد. با تبدیل منبع جریان ۵ آمپری موازی با مقاومت ۲ اهمی به یک منبع ولتاژ ۱۰ ولتی سری با مقاومت ۲ اهمی و جایگزینی مقاومت‌های ۸ اهمی و ۲ اهمی سری با یک مقاومت ۱۰ اهمی، مدار معادل شکل (۳-۵*پ) را به دست می‌آوریم که مدار معادل تونن دیده شده در سرهای a و b است.



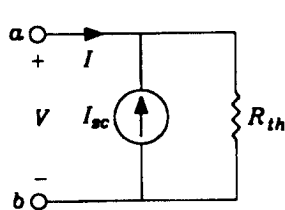
شکل ۳-۵* پ مدار معادل تونن شکل (۳-۵*الف).



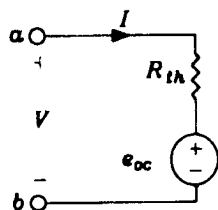
شکل ۳-۵* ب مثال ۲.

با تعمیم نتایج به دست آمده از مثال های ۱ و ۲ می توان بیان کرد که اگر از دوسر دلخواه a و b هر مدار مقاومتی، مطابق شکل (۴-۵* الف) به آن مدار نگاه کنیم، رابطه میان ولتاژ V و جریان I در سرهای a و b را می توان به صورت یک رابطه خطی به شکل $V = \alpha I + \beta$ بیان کرد. تونن ثابت کرده است که α همان مقاومت دیده شده در سرهای a و b و β همان ولتاژ مدار باز دیده شده در این دوسر است که از این به بعد آنها را به ترتیب با R_{th} و e_{oc} مطابق شکل (۴-۵* ب) نشان می دهیم.

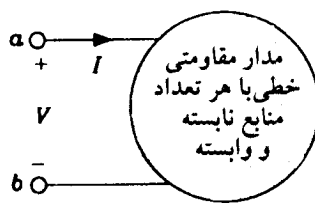
بدیهی است که می توان با انجام یک تحلیل مداری، ولتاژ e_{oc} دوسر دلخواه هر مدار را به راحتی به دست آورد. با صفر کردن منابع ناپسته، R_{th} ، مقاومت دیده شده در هر دو سر مدار را نیز می توان به سادگی تعیین کرد و بنابراین مدار معادل تونن دیده شده در هر دوسر مدار را با روشهای تحلیل مداری مطابق شکل (۴-۵* ب) تعیین نمود.



شکل ۴-۵* ب



شکل ۴-۵* ب

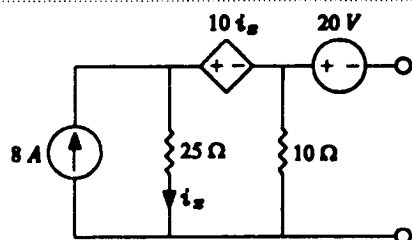


شکل ۴-۵* الف

تبصره ۱ همان طور که قبلاً گفته شد، برای محاسبه مقاومت دیده شده در هر دوسر دلخواه یک مدار مقاومتی با هر تعداد منابع ناپسته و منابع وابسته، ابتدا باید منابع ناپسته موجود در مدار را صفر نمود (یعنی منابع ولتاژ ناپسته را اتصال کوتاه و منابع جریان ناپسته را مدار باز کرد). سپس یک منبع ولتاژ آزمایشی V_T را در دوسر مدار قرار داد و با انجام یک تحلیل مداری، جریان I خارج شونده از منبع ولتاژ را به دست آورد. مقاومت دیده شده در سرهای مدار، به سادگی از رابطه $R_{in} = V_T / I$ تعیین می شود. همچنین می توان به جای منبع ولتاژ آزمایشی V_T یک منبع جریان آزمایشی I_T در سرهای مدار وصل نمود و با انجام یک تحلیل مداری، ولتاژ V در سر منبع جریان را تعیین نمود و سپس مقاومت دیده شده در سرهای مدار را مجدداً از رابطه $R_{in} = V / I_T$ به دست آورد.

تبصره ۲ مدار معادل تونن شکل (۴-۵* ب) را می توان به صورت مدار معادل نرتن شکل (۴-۵* پ) نیز نشان داد که در آن: $i_{sc} = \frac{e_{oc}}{R_{th}}$. نرتن ثابت کرد که جریان i_{sc} را می توان از اتصال کوتاه کردن سرهای a و b در شکل (۴-۵* الف) و تعیین جریان گذرنده از این شاخه اتصال کوتاه در جهت a به b ، تعیین نمود.

تبصره ۳ برای تعیین مدارهای معادل تونن و نرتن دیده شده از دوسر دلخواه هر مدار خطی، کافی است که دو تا از سه مقدار e_{oc} ، i_{sc} و R_{th} را تعیین کنیم. از آنجایی که محاسبه جداگانه هریک از این مقادیر امکان پذیر است، معمولاً در تعیین مدارهای معادل تونن و نرتن از این سه مقدار، آن دوتایی را که تعیین آنها ساده تر باشد، محاسبه می کنند.



شکل ۵-۵* الف مثال ۳.

مثال ۳ در مدار شکل (۵-۵* الف) هر یک از کمیت‌های e_{oc} ، R_{th} و i_{sc} را جداگانه محاسبه کرده و درستی رابطه $e_{oc} = R_{th} \cdot i_{sc}$ را بررسی کنید.

محاسبه e_{oc} : با نوشتن KVL در مش وسط در شکل (۵-۵* الف) به دست می‌آوریم:

$$10i_x + 10(8 - i_x) - 25i_x = 0 \Rightarrow i_x = 3/2$$

$$e_{oc} = -20 + 10(8 - 3/2) = 28 \text{ ولت}$$

محاسبه i_{sc} : ابتدا شاخه ab را اتصال کوتاه می‌کنیم. به سادگی دیده می‌شود که جریان گذرنده از مقاومت 10Ω

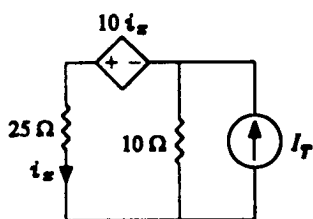
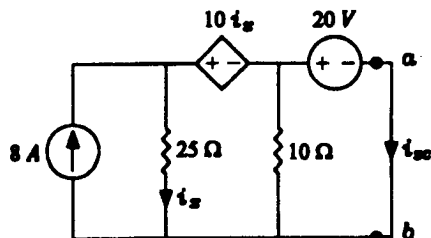
اهمی برابر $8 - i_x - i_{sc}$ است. با نوشتن KVL در مش وسط در شکل (۵-۵* ب) داریم:

$$10i_x + 10(8 - i_x - i_{sc}) - 25i_x = 0 \Rightarrow$$

$$2i_{sc} + 5i_x = 16 \quad (1-5^*)$$

با توجه به مش سمت راست بدیهی است که:

$$20 = 10(8 - i_x - i_{sc}) \Rightarrow i_x + i_{sc} = 6 \quad (2-5^*)$$

شکل ۵-۵* ب محاسبه R_{th} .شکل ۵-۵* ب محاسبه جریان i_{sc} .

از حل معادلات (۱-۵*) و (۲-۵*) نتیجه می‌شود که: $i_{sc} = \frac{14}{3}$ ، $i_x = \frac{4}{3}$

محاسبه R_{th} : برای محاسبه R_{th} کلیه منابع ناپسته را صفر کرده و منبع جریان I_T را مطابق شکل (۵-۵* ب)

به مدار وصل می‌کنیم و ولتاژ V دوسر آن را حساب می‌کنیم. با اعمال KVL در مش سمت چپ در شکل (۵-۵* ب) داریم:

$$10i_x + 10(I_T - i_x) - 25i_x = 0 \Rightarrow i_x = \frac{2}{5}I_T$$

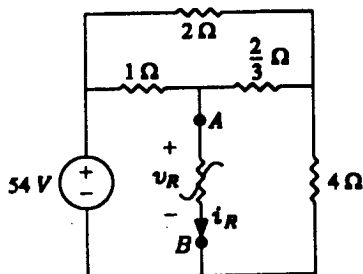
جریان گذرنده از مقاومت 10Ω اهمی برابر $I_T - i_x$ است. پس:

$$V = 10(I_T - i_x) = 10(I_T - \frac{2}{5}I_T) = 6I_T$$

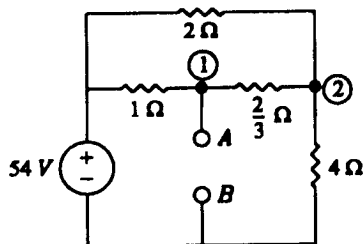
و بنابراین:

$$R_{th} = \frac{V}{I_T} = 6 \Omega$$

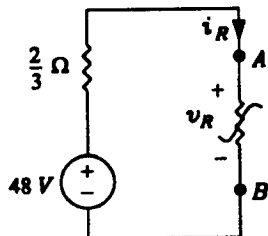
بدیهی است که رابطه $e_{oc} = R_{th} \cdot i_{sc}$ برقرار است.



شکل ۶-۵* الف مثال ۴.



شکل ۶-۵* ب



شکل ۶-۵* پ

مثال ۴ در مدار شکل (۶-۵* الف) مقاومت غیرخطی $\mathcal{R}$ با رابطه $v_R = 6i_R^2 - \frac{2}{3}i_R$ توصیف می‌شود. جریان گذرنده از این مقاومت را با استفاده از مدار معادل تونن دیده شده توسط مقاومت غیرخطی $\mathcal{R}$ تعیین کنید.

ابتدا مقاومت غیرخطی $\mathcal{R}$ را باز کرده و مدار معادل تونن دیده شده از دوسر A و B شکل (۶-۵* ب) را تعیین می‌کنیم. با انجام تحلیل‌های ساده به راحتی به دست می‌آوریم:

$$e_{oc} = 48 \text{ V}, \quad R_{th} = \frac{2}{3} \Omega$$

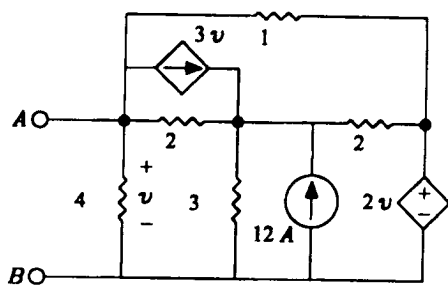
بنابراین با جایگزینی مدار داده شده در شکل (۶-۵* الف) با مدار شکل (۶-۵* ب) که در آن مدار معادل تونن دیده شده از دوسر مقاومت غیرخطی جایگزین بقیه مدار شده است، مدار ساده شکل (۶-۵* پ) را به دست می‌آوریم. با اعمال KVL در حلقه موجود داریم:

$$48 = \frac{2}{3}i_R + v_R = \frac{2}{3}i_R + 6i_R^2 - \frac{2}{3}i_R \Rightarrow$$

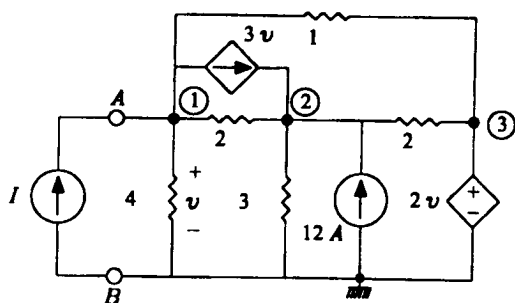
$$i_R^2 = 8A \quad \Rightarrow \quad i_R = 2A$$

۶-۳ محاسبه همزمان R_{th} و e_{oc} در مدار معادل تونن

علاوه بر آن که می‌توان R_{th} و e_{oc} را جداگانه برای هر مدار داده شده، محاسبه کرد، می‌توان هر دوی آنها را به طور همزمان نیز تعیین نمود. برای این منظور بدون آنکه منابع نایسته موجود در مدار داده شده را صفرکنیم، منبع جریان I را در دوسر مدار وصل کرده و سعی می‌کنیم ولتاژ V دوسر آن را محاسبه کنیم. اگر این ولتاژ را بتوان نهایتاً به صورت $V = \alpha I + \beta$ درآورد، در این صورت β همان ولتاژ مدار باز و α مقاومت معادل تونن دیده شده در دوسر مدار است. مثال ۵ این روش محاسبه را تشریح می‌کند.



شکل ۱-۶* الف مثال ۵.



شکل ۱-۶* ب مثال ۵.

مثال مدار نشان داده شده در شکل (۱-۶*) الف را در نظر بگیرید. می‌خواهیم مدار معادل تونن دیده شده در سرهای A و B را از طریق محاسبه همزمان R_{th} و e_{oc} تعیین کنیم. رسانایی‌های این مدار برحسب مهو داده شده‌اند.

ابتدا منبع جریان I را در سرهای A و B وصل کرده و مدار را با روش تحلیل گره حل می‌کنیم، مدار دارای سه گره است؛ لیکن به گره (۳) منبع ولتاژ کنترل شده با ولتاژ $2v$ وصل شده و بنابراین $v_3 = 2v_1$ و می‌توان فقط بانوشتن KCL در گره‌های ① و ② مدار را تحلیل کرد. با اعمال KCL در گره‌های ① و ② به دست می‌آوریم:

$$4v_1 + 2(v_1 - v_2) + 3v_1 + (v_1 - 2v_1) = I$$

$$2(v_2 - v_1) + 3v_2 - 3v_1 - 12 + 2(v_2 - 2v_1) = 0$$

از حل این دو معادله برحسب متغیر مجهول v_1 به دست می‌آوریم:

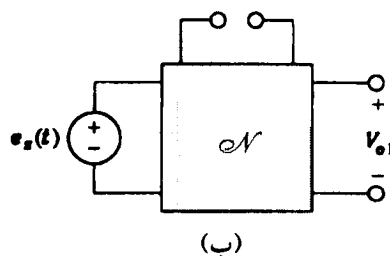
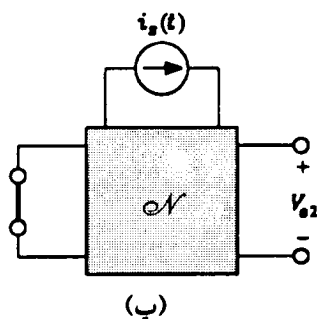
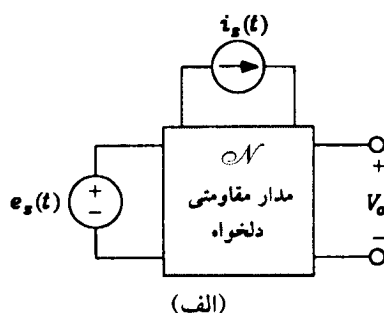
$$v_1 = \frac{V}{38} I + \frac{24}{38}$$

$$\text{بنابراین: } R_{th} = \frac{V}{38} \text{ و } e_{oc} = \frac{24}{38}$$

* ۷- جمع آثار در مدارهای مقاومتی خطی

قضیه جمع آثار یکی از مهمترین قضایای مدارهای خطی است که در فصل ۱۶ با تفصیل بیشتر مطرح و اثبات خواهد شد. لیکن چون استفاده از این قضیه ما را در تحلیل و درک مطالب مربوط به مدارهای مختلف بسیار کمک می‌کند، مناسب دیدیم که در این فصل آن را به طور مختصر مرور کنیم تا دانشجویان بتوانند هرچه زودتر با این قضیه اساسی آشنا شده و از آن در درک و حل مسائل مداری دیگر استفاده کنند.

مدار مقاومتی خطی دلخواه OA را که در آن برای سادگی فقط دو منبع نایسته $e_s(t)$ و $i_s(t)$ فرض شده‌اند را مطابق شکل (۱-۷*) الف در نظر بگیرید. ولتاژ خروجی v_o این مدار که از اعمال همزمان دو منبع نایسته $e_s(t)$ و $i_s(t)$ حاصل می‌شود یقیناً متأثر از وجود هر دو منبع خواهد بود. قضیه جمع آثار به سادگی بیان می‌کند که پاسخ حاصل از اعمال همزمان دو یا چند منبع نایسته، برابر مجموع پاسخ‌های حاصل از اعمال



شکل (۷-۱) جمع آثار در مدارهای مقاومتی خطی.

هر یک از این منابع به تنهایی است؛ به شرط آنکه دیگر منابع نایسته موجود در مدار برابر صفر قرار داده شوند. توجه کنید که منابع وابسته عیناً در مدار باقی می‌مانند. همان‌طوری که می‌دانیم برای صفر کردن یک منبع ولتاژ نایسته، آن را اتصال کوتاه و برای صفر کردن یک منبع جریان نایسته، آن را مدار باز می‌کنیم. در مدار شکل (۷-۱ الف) برای آنکه v_o را حساب کنیم باید مدارهای داده شده در شکل‌های (۷-۱ ب) و (۷-۱ پ) را تحلیل کرده و ولتاژ خروجی v_{o1} و v_{o2} را در هر حالت محاسبه کنیم و سپس مقادیر به دست آمده را با هم جمع کنیم تا ولتاژ خروجی v_o مورد نظر حاصل شود؛ یعنی: $v_o = v_{o1} + v_{o2}$.

مثال در مدار شکل (۷-۲ الف) ولتاژ خروجی v_o را با استفاده از جمع آثار تعیین کنید.

ابتدا منبع جریان ۵ آمپری را صفر کرده (مدار باز می‌کنیم) و مدار شکل (۷-۲ ب) را تحلیل می‌کنیم.

چون جریان $0.4v_x$ در خلاف جهت ولتاژ v_x از مقاومت ۱۰ اهمی می‌گذرد؛ پس:

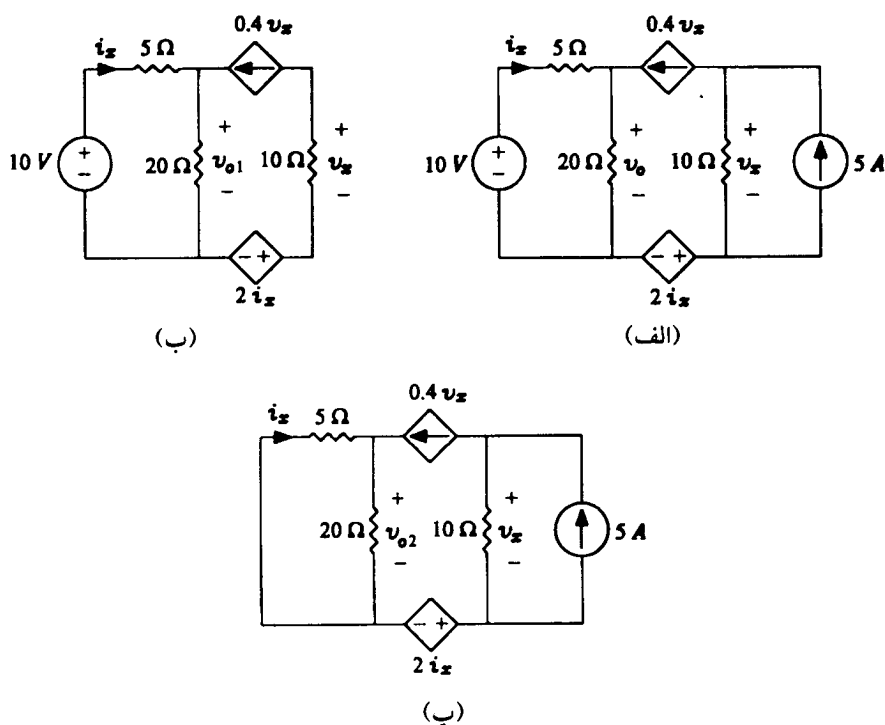
$$10 \times 0.4v_x = -v_x \Rightarrow v_x = 0$$

بنابراین: $v_{o1} = \frac{20}{30+5} \times 10 = 8V$ به دست می‌آید.

اکنون منبع ولتاژ ۱۰ ولتی را صفر کرده (اتصال کوتاه می‌کنیم) و مدار شکل (۷-۲ ب) را تحلیل می‌کنیم.

جریان گذرنده از مقاومت ۱۰ اهمی برابر $0.4v_x - 5$ است؛ بنابراین:

$$10(5 - 0.4v_x) = v_x \Rightarrow v_x = 10 \text{ ولت}$$



شکل *۷-۲ مثال.

جریان v_x در مقاومتهای ۲۰ اهمی و ۵ اهمی به ترتیب به نسبت ۱ و ۴ تقسیم می‌شود؛ پس:

$$v_{o1} = 20 \times \frac{1}{5} \times 0.4 v_x = 16 \text{ ولت}$$

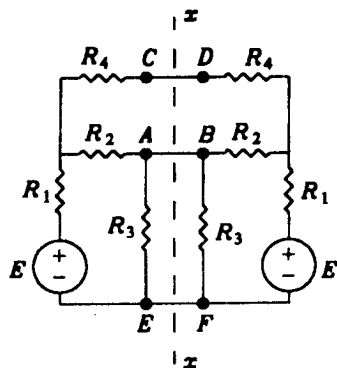
بنابراین با استفاده از جمع آثار ولتاژ خروجی v_o به صورت زیر به دست می‌آید:

$$v_o = v_{o1} + v_{o2} = 8 + 16 = 24 \text{ ولت}$$

* ۸- استفاده از تقارن در حل مدارهای مقاومتی

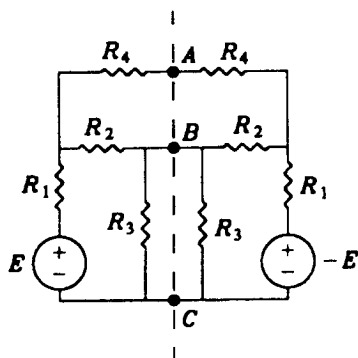
بعضی مدارها ممکن است ساختار متقارن خاصی داشته باشند که تعیین ولتاژ یا جریان تعدادی از شاخه‌ها یا تعیین ولتاژ برخی از گره‌ها را به مراتب راحت‌تر می‌کند. شناخت این تقارن و استفاده مناسب از آن، تحلیل مدارهای متقارن را بسیار ساده می‌کند.

مثال ۱ مدار متقارن نشان داده شده در شکل (*۸-۱) را در نظر بگیرید. این مدار نسبت به محور xx کاملاً متقارن است. با استفاده از تقارن، هر جریانی که در شاخه AB در اثر منبع ولتاژ سمت راست حاصل می‌شود، جریان دیگری با همان مقدار، لیکن در جهت برعکس در اثر منبع ولتاژ سمت چپ حاصل می‌شود. بنابراین با استفاده از تقارن نتیجه می‌شود که جریان گذرنده از شاخه AB صفر است. همین مطلب را می‌توان در مورد

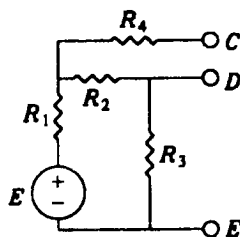


شکل ۱-۸*

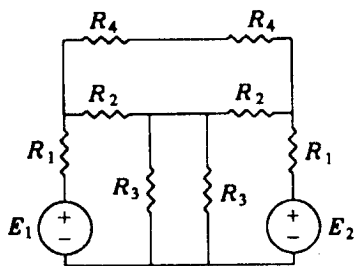
شاخه‌های CD و EF نیز بیان کرد. بنابراین می‌توان این شاخه‌ها را حذف کرد و مدار را به دو قسمت متقارن تقسیم نمود که قسمت سمت چپ آن در شکل (۲-۸*) نشان داده شده است. بنابراین از مقاومت R_4 جریانی عبور نمی‌کند و جریان گذرنده از مقاومت‌های R_1 ، R_2 و R_3 برابر و مساوی $\frac{E}{R_1 + R_2 + R_3}$ خواهد بود. اکنون فرض کنید که جهت یکی از منابع را تعویض کنیم مدار را به صورت شکل (۳-۸*) درآوریم. بدیهی است، اگر اثر منبع ولتاژ E روی ولتاژ گره نقطه A واقع بر محور تقارن، برابر V باشد، اثر منبع ولتاژ $-E$ روی ولتاژ این گره برابر $-V$ بوده و بنابه



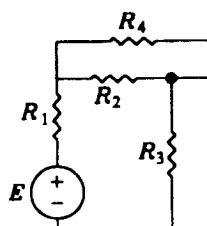
شکل ۳-۸*



شکل ۲-۸*



شکل ۵-۸*



شکل ۴-۸*

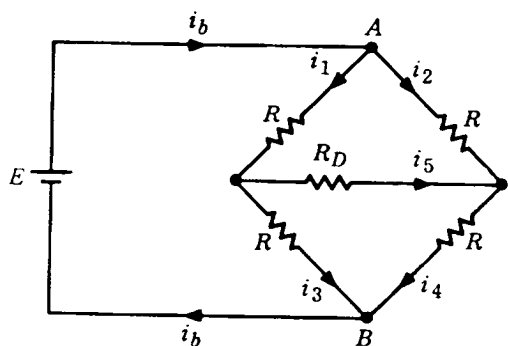
قضیه جمع آثار ولتاژ گره A برابر صفر خواهد بود. همین مطلب را می‌توان در مورد گره‌های B و C واقع بر محور تقارن نیز بیان کرد. بنابراین نقاط A ، B و C را می‌توان اتصال کوتاه کرد و مدار را به دو قسمت متقارن تقسیم نمود که قسمت چپ آن در شکل (۴-۸*) نشان داده شده است.

به این ترتیب مقاومت R_4 اتصال کوتاه شده، جریان گذرنده از آن صفر می‌شود. مقاومت‌های R_2 و R_3 با هم موازی و حاصل با مقاومت R_1 سری می‌شود. پس جریان گذرنده از مقاومت R_1 چنین می‌شود:

$$I = \frac{E}{R_1 + R_2 \parallel R_3}$$

که در آن $R_2 \parallel R_3$ مقاومت اتصال موازی R_2 و R_3 بوده و برابر $\frac{R_2 R_3}{R_2 + R_3}$ است. می توان با استفاده از تقسیم کننده جریان، جریان شاخه های R_2 و R_3 را نیز به راحتی به دست آورد.

اکنون بار دیگر مدار شکل (۸-۱) را در نظر بگیرید. این بار منابع ولتاژ موجود در دو سمت مدار مطابق شکل (۸-۵) کاملاً متفاوت هستند. با کمی تفکر می توان به جای E_1 مقدار $\frac{E_1 + E_2}{2}$ و به جای E_2 مقدار $\frac{E_1 + E_2}{2} - \frac{E_1 - E_2}{2}$ قرار داد و با استفاده از جمع آثار، حل مسأله را به ترکیب دو حالت گفته شده قبل برگرداند و با استفاده از تقارن، جریان شاخه ها را به راحتی محاسبه نمود.

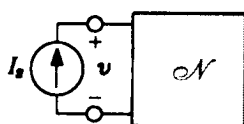


شکل ۸-۶ مثال ۲: یک مدار پل متقارن.

مثال ۲ مدار پل شکل (۸-۶) را در نظر بگیرید و توجه کنید که به شکل یک اتصال سری-موازی نیست. فرض کنید که چهار مقاومت یکسان هستند. واضح است که به علت تقارن، جریان i_b باتری باید به طور مساوی در گره A و همچنین در گره B تقسیم شود. یعنی $i_1 = i_2 = i_3 = i_4 = i_b/2$ و $i_5 = i_b$ در نتیجه باید صفر باشد.

تمرین دوازده مقاومت خطی هر یک با مقاومت R بر روی یالهای یک مکعب چیده شده اند. در هر رأس مکعب، مقاومت ها به هم لحیم شده اند. دو گره ای که در دو رأس مقابل قطر مکعب قرار دارند، ① و ② نامیده می شوند. مقاومت معادل بین ① و ② چقدر است؟ (راهنمایی: پرسپکتیو مکعب را رسم کرده و با استفاده از بحث های تقارن، چگونگی تقسیم جریان در هر گره را تعیین کنید).

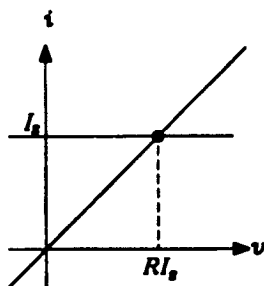
۹-۱ تعیین نقاط کار مدارهای غیرخطی



شکل ۹-۱

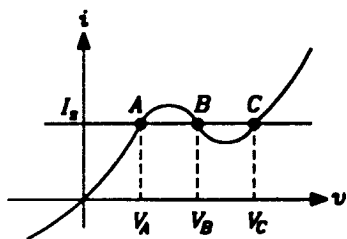
یک قطبی مقاومتی N نشان داده شده در شکل (۹-۱) را در نظر بگیرید و فرض کنید که منبع جریان I_s را به دوسر آن وصل کنیم. می خواهیم ببینیم آیا می توان ولتاژ دوسر v را همواره و به طور یکتا تعیین کرد. برای روشن شدن موضوع، سه حالت زیر را در نظر بگیرید:

حالت ۱ از یک مقاومت خطی R تشکیل می شود. مشخصه v این مقاومت در شکل (۹-۲) داده شده است. واضح است محل تلاقی این مشخصه با خط $i = I_s$ ولتاژ دوسر یک قطبی N را تعیین می کند و نقطه I_s ، RI_s را نقطه کار یک قطبی N گویند.

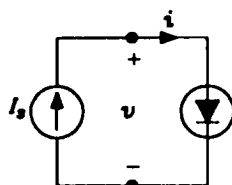


شکل ۹-۳

حالت ۲ فرض کنید $\mathcal{N}$ از یک دیود تونلی با مشخصه داده شده در صفحه vi مطابق شکل (۹-۳-الف) تشکیل شود. ملاحظه می‌شود محل تلاقی خط $i = I_s$ با این مشخصه می‌تواند در نقاط A ، B یا C در شکل (۹-۳-ب) قرار گیرد و مدار می‌تواند سه نقطه کار Q_1 ، Q_2 و Q_3 با مختصات (V_A, I_s) ، (V_B, I_s) و (V_C, I_s) داشته باشد. بنابراین مدارهای غیرخطی ممکن است دارای چند جواب و یا چند نقطه کار باشند.

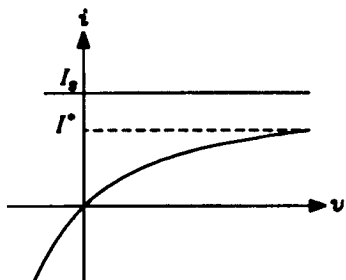


شکل ۹-۳ ب

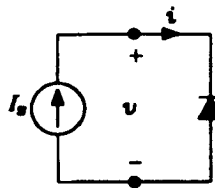


شکل ۹-۳ الف

حالت ۳ فرض کنید $\mathcal{N}$ از یک دیود پیوندی pn با مشخصه داده شده در صفحه vi مطابق شکل (۹-۴-الف) تشکیل شود. در این مدار دیود پیوندی به طور معکوس وصل شده است و چون جریان وصل شده I_s از



شکل ۹-۴ ب



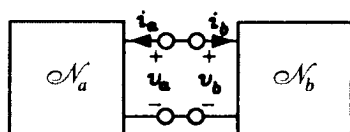
شکل ۹-۴ الف

جریان اشباع I^* بیشتر است پس طبق شکل (۹-۴-ب) خط I_s منحنی مشخصه دیود را قطع نمی‌کند و به عبارت دیگر چنین مداری، نقطه کاری ندارد یعنی مدار غیرخطی فوق دارای جواب نمی‌باشد.

از بررسی سه حالت فوق ملاحظه می‌کنیم که یک مدار غیرخطی ممکن است دارای یک جواب (جواب یکتا)، چند جواب و یا هیچ جواب باشد و این یکی از تفاوت‌های اساسی رفتار مدارهای غیرخطی با مدارهای خطی است.

* ۱۰-۱ تحلیل DC

منظور از تحلیل DC یک مدار تعیین نقاط کار آن مدار برای ورودی dc است که مفهوم مهمی در



شکل ۱۰-۱

الکترونیک است. مفهوم اصلی تحلیل dc با مدار ساده نشان داده شده در شکل (* ۱۰-۱) تشریح می‌شود. فرض کنید دو مدار یک قطبی غیرخطی با مشخصه‌های:

$$f_a(v_a, i_a) = 0, \quad f_b(v_b, i_b) = 0$$

توصیف شوند و ما این دو یک قطبی را به صورت اتصال موازی به هم وصل کنیم. می‌خواهیم متغیرهای دوسر یک قطبی‌ها را بعد از اتصال تعیین کنیم. با استفاده از معادلات کیرشف در نقاط اتصال داریم:

$$i_a + i_b = 0$$

$$v_a = v_b$$

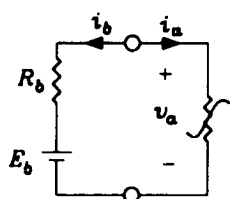
اگر متغیرهای دوسر یک قطبی‌های به هم پیوسته را مثلاً به صورت v و i در نظر بگیریم؛ داریم:

$$v = v_a = v_b, \quad i = i_a = -i_b$$

با قرار دادن این روابط در توصیف یک قطبی‌ها به دست می‌آوریم:

$$f_1(v, i) = 0, \quad f_2(v, -i) = 0$$

این دو رابطه دو معادله جبری غیرخطی برحسب v و i هستند که می‌توان آنها را با روشهای عددی، ترسیمی یا خطی تکه‌ای حل کرد و مقادیر v و i یعنی نقاط کار یک قطبی‌های به هم پیوسته را تعیین کرد.



شکل ۱۰-۲

مثال فرض کنید یک قطبی مقاومتی N_a کنترل شده با ولتاژ به صورت $f_a(v_a, i_a) = i_a - \alpha v_a^2 = 0$ و یک قطبی مقاومتی N_b اتصال سری یک منبع ولتاژ dc و یک مقاومت خطی R_b مانند شکل (* ۱۰-۲) باشد. در این صورت داریم:

$$f_b(v_b, i_b) = v_b - R_b i_b - E_b = 0$$

با در نظر گرفتن $v = v_a = v_b$ و $i = i_a = -i_b$ دو معادله دو مجهولی زیر را به دست می‌آوریم:

$$i = 4v^2$$

$$v + R_b i - E_b = 0$$

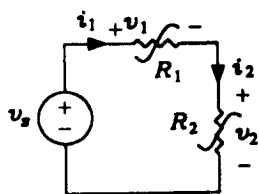
که با حذف i به دست می آوریم:

$$4R_b v^2 + v - E_b = 0$$

در حالت خاص $E_b = 2V$ و $R_b = \frac{1}{4} \Omega$ معادله به صورت $v^2 + v - 2 = 0$ درمی آید که دارای جوابهای $v = 1, -2$ می باشد که به ترتیب مقادیر ۱۶، ۴ را به دست می دهد. بنابراین یک قطبی های به هم وصل شده موازی دارای دو نقطه کار $Q_1 = \begin{vmatrix} 1 \\ 4 \end{vmatrix}$ و $Q_2 = \begin{vmatrix} -2 \\ 16 \end{vmatrix}$ است.

در عمل کمتر مسائل غیرخطی پیش می آیند که به طور تحلیلی قابل حل باشند. در این گونه موارد از روشهای ترسیمی استفاده می شود. می توان مشخصه یک قطبی $f_a(v, i) = f_a(v_a, i_a)$ را در صفحه iv رسم کرد و مشخصه یک قطبی $f_b(v_b, i_b)$ را با توجه به محدودیت اتصال به صورت $f_b(v, -i)$ در همان صفحه رسم نمود. نقاط تلاقی این دو مشخصه، نقاط کار مورد نظر را به دست خواهند داد.

*۱۱- مشخصه انتقال



شکل ۱۱-۱۱

مدار نشان داده شده در شکل (*۱۱-۱) را که در آن دو مقاومت غیرخطی کنترل شده با جریان با مشخصه های $v_1 = f_1(i_1)$ و $v_2 = f_2(i_2)$ به طور سری با منبع ولتاژ v_s وصل شده اند، در نظر بگیرید. اگر منبع ولتاژ را به صورت ورودی و ولتاژ v_2 را به صورت خروجی در نظر بگیریم؛ توصیف v_2 بر حسب تابعی از v_s را مشخصه انتقال این مدار گویند که گاهی اوقات به صورت تحلیلی محاسبه و گاهی اوقات به صورت ترسیمی نمایش داده می شود. در مدار شکل (*۱۱-۱) داریم:

$$v_s = v_1 + v_2 = f_1(i_1) + f_2(i_2) = f_1(i) + f_2(i) = f(i)$$

$$v_2 = f_2(i_2) = f_2(i)$$

معادلات $v_s = f(i)$ و $v_2 = f_2(i)$ معادلات پارامتری مشخصه انتقال مطلوب است. چنانچه بتوان پارامتر i را بین این دو معادله حذف نمود مشخصه انتقال به صورت تحلیلی به دست می آید. در صورتی که حذف پارامتر i امکان پذیر نباشد، با در نظر گرفتن مقادیر مختلف برای i و محاسبه v_s و v_2 به ازای آنها، می توان مشخصه انتقال را به صورت یک منحنی در صفحه $v_2 v_s$ به صورت ترسیمی به دست آورد.

مثال

فرض کنید $v_1 = f_1(i_1) = i_1 + i_1^3$ و $v_2 = f_2(i_2) = i_2 + 2i_2^2$ می خواهیم مشخصه انتقال v_2 نسبت به v_s را به دست آوریم:

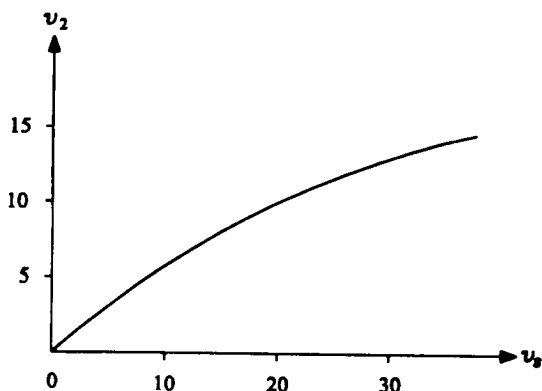
$$v_s = f_1(i_1) + f_2(i_2) = f(i) = i^2 + 2i^2 + 2i$$

$$v_2 = 2i^2 + i$$

چون حذف i بین این دو معادله به راحتی امکان پذیر نیست، مشخصه انتقال را به صورت ترسیمی به دست می آوریم. برای این منظور چند مقدار برای i در نظر گرفته و مقادیر متناظر v_s و v_p را به دست می آوریم. این مقادیر در جدول زیر نشان داده شده اند:

i	۰	۰٫۵	۱	۱٫۵	۲	۲٫۵	۳
v_s	۰	۱٫۶۲۵	۵	۱۰٫۸۷۵	۲۰	۳۳٫۱۲۵	۱۰۵
v_p	۰	۱	۳	۶	۱۰	۱۵	۲۱

مشخصه انتقال v_p بر حسب v_s به طور ترسیمی در شکل (۲-۱۱*) نشان داده شده است.



شکل ۲-۱۱* مشخصه انتقال v_p بر حسب v_s .

۱۲- آشنایی با نرم افزار اسپایس در حل مدارهای الکتریکی

واژه Spice ترکیبی از حروف اول کلمات Simulation Program with Integrated Circuit Emphasis است که نشان دهنده نرم افزاری برای تحلیل و طراحی مدارهای مجتمع الکترونیکی می باشد. این نرم افزار مهندسان برق را قادر می سازد تا مدارهای مورد نظر خود را بر روی کامپیوتر شبیه سازی کرده، عملکردهای مختلف مدار را قبل از ساخت فیزیکی آن بررسی کنند. از آنجایی که تحلیل هر مدار الکترونیکی، مستلزم محاسبه نقطه کار و تحلیل dc آن مدار است، از این رو نرم افزار اسپایس امکان راحتی برای حل مدارهای الکتریکی فراهم می آورد. هدف ما در این بخش ارائه نکات مهم و مطالب اساسی این نرم افزار است تا دانشجویان بتوانند برای یادگیری بیشتر و بهتر مدارهای الکتریکی از امکانات این نرم افزار استفاده نمایند و تحلیل و طراحی مدارهای مختلف را با آن تجربه کنند.

نرم افزار اسپایس براساس شکل خاصی از روش تحلیل گره، یعنی تحلیل اصلاح شده گره نوشته شده است و جهت استفاده از آن لازم است ساختار مدار، نوع عناصر و مقادیر آنها را قبلاً در فایلی آماده کرده، سپس این فایل را وارد کامپیوتر نمود و با فراخوانی برنامه و اجرای آن، نتایج مورد نظر را به دست آورد. برای

درک و یادگیری خواص و تحلیل مدارهای الکتریکی هر دانشجوی مهندسی برق باید قادر باشد با به کار گرفتن روشهای تحلیل ارائه شده در این درس، هر مدار داده شده را تحلیل کرده و به خواص آن پی ببرد. با بزرگتر شدن ابعاد مدار و با افزایش تعداد عناصر به کار رفته در ساختار مدار، حجم محاسبات ریاضی لازم برای تحلیل دستی این مدارها آنچنان پیچیده می شود که اغلب از حوصله و توانایی هر فرد خارج می گردد. در چنین مواردی منطقی است که جهت کاستن از زحمت و وقت محاسبات به سوی کامپیوترهای دیجیتال روی بیاوریم.

برنامه های کامپیوتری کوچک و بزرگ متعددی در این زمینه وجود دارد که متداول ترین آنها نرم افزار Spice است که در بیشتر کامپیوترهای بزرگ در دسترس می باشد. صورت خاصی از این نرم افزار به نام PSpice برای کامپیوترهای شخصی طراحی شده و مورد استفاده آموزشی دانشجویان قرار می گیرد.

* ۱-۱۲- توضیحات کلی

روش کلی استفاده از Spice شامل سه مرحله است: در مرحله اول یک فایل منبع ایجاد می کنیم که شامل اطلاعات ساختاری مدار و نوع تحلیلی که باید صورت بگیرد و همچنین خروجی های مورد نظری که باید چاپ شوند، می باشد. در مرحله دوم فایل منبع را وارد کامپیوتر می کنیم که موجب اجرای برنامه شده و فایل خروجی را به وجود می آورد. مرحله سوم چاپ نتایج یا رسم منحنی ها از روی فایل خروجی است. خط اول هر فایل منبع، دستور عنوان است که هیچ کار محاسباتی انجام نمی دهد و به صورت عنوان به کار گرفته می شود. سطر آخر فایل منبع، دستور END است که علامت " " نیز جزء دستور است. قبل از آنکه نحوه ایجاد فایل منبع مورد بحث قرار گیرد، توضیحات کلی سودمندی در مورد فرمت Spice به شرح زیر ارائه می گردد:

- ۱- فرمت ورودی، یک فرمت با نوع دلخواه است. میدان ها توسط یک یا چند فاصله خالی یا کاما از هم جدا می شوند. فاصله های خالی اضافی، در نظر گرفته نمی شوند.
- ۲- محتوای یک سطر را می توان در صورت لزوم در سطر بعدی ادامه داد، که در این صورت یک علامت + در ستون اول سطر بعدی قرار داده می شود. اسپایس خواندن مطالب را از ستون دوم آغاز می کند.
- ۳- هر میدان نام، باید با یک حرف (از A تا Z) شروع شود و می توان حداکثر ۸ علامت حرفی یا عددی در میدان قرار داد.
- ۴- یک میدان عددی می تواند یک میدان صحیح مانند (8- , 12, 4) یا یک میدان اعشاری مانند (1414- , 3.14, 2.5) باشد. یک میدان صحیح یا اعشاری می تواند با یک توان صحیح دنبال شود مانند (6- 7E, 2.136E3).
- ۵- جهت سهولت نمایش اعداد بزرگ یا اعداد کوچک، ضرایب تغییر مقیاس به صورت نمادهای حرفی

مانند K , M , N به کار می‌روند که به صورت پسوندی به دنبال اعداد نوشته می‌شوند. مفهوم واقعی این پسوندها در جدول ۱ نشان داده شده است. مثلاً $2M$ یا $2G$ به ترتیب نشان دهنده 2×10^{-3} و 2×10^9 می‌باشند. اگر علاوه بر نمادهای تغییر مقیاس ذکر شده در جدول ۱، حروف دیگری نیز به دنبال کمیت‌های عددی قرار داده شوند، این حروف نادیده گرفته می‌شوند؛ مثلاً اعداد 2 , $2V$, $2A$, $2OHM$ که نشان دهنده عدد 2 هستند. ضمن اینکه اعداد $2M$, $2MA$, $2MOHM$ همگی نشان دهنده عدد 2×10^{-3} هستند.

جدول ۱- ضرایب تغییر مقیاس به کار رفته در Spice

نام	نماد	صورت نمایی	مثال	مقدار
فمتو	F	$1E - 15$	12.2F	12.2×10^{-15}
پیکو	P	$1E - 12$	150 PF	150×10^{-12}
نانو	N	$1E - 9$	1.2 Ns	1.2×10^{-9}
میکرو	U	$1E - 6$	18 UF	18×10^{-6}
میلی	M	$1E - 3$	2.3 MSec	2.3×10^{-3}
کیلو	K	$1E + 3$	7 KOHM	7×10^3
مگا	MEG	$1E + 6$	1.6 MHZ	1.6×10^6
گیگا	G	$1E + 9$	2.3 GHZ	2.3×10^9
ترا	T	$1E + 12$	3.5 THZ	3.5×10^{12}

۶- علامت * در ستون اول به منزله توضیح است. دستورهایی که علامت اول آنها * باشد جنبه توضیحی داشته و توسط Spice هیچ کاری روی آنها انجام نمی‌گیرد. چنین توضیحاتی برای روشن شدن برنامه، نوشته می‌شوند و می‌توانند در هر جای برنامه قرار داده شوند.

* ۱۲-۲ استفاده از Spice در برنامه تحلیل مدار

۱- از آن جایی که اسپایس بر مبنای روش تحلیل اصلاح شده گره عمل می‌کند، بنابراین ابتدا تمام گره‌های مدار را شماره گذاری می‌کنیم. لازم نیست شماره‌ها متوالی باشند، ولی عادت بر این است که به گره مبنا شماره ۰ داده می‌شود. وقتی تمام گره‌ها شماره گذاری شد، مدار با مشخص کردن هر عنصری که بین گره‌های آن وصل است، به صورت کامل توصیف می‌شود.

۲- ولتاژ هر گره دلخواه N به صورت $V(N)$ نوشته می‌شود.

۳- محتوای هر شاخه با دستور مشخص سازی شاخه تعیین می‌شود که دارای سه میدان است. یکی برای نام عنصر، دیگری گره‌هایی که عنصر به آنها وصل است که ترتیب، در آنها مهم است. گره اول به عنوان گرهی با

علامت مثبت تلقی می شود. میدان سوم شامل مقدار عنصر است.

۴- حرف اول نام عنصر، نوع عنصر را برای برنامه مشخص می کند و باید یکی از حروف زیر باشد:

R مقاومت

V منبع ولتاژ

I منبع جریان

E منبع ولتاژ کنترل شده با ولتاژ

F منبع جریان کنترل شده با جریان

G منبع جریان کنترل شده با ولتاژ

H منبع ولتاژ کنترل شده با جریان

نام هر عنصر می تواند حداکثر ۸ کاراکتر داشته باشد، که ممکن است حروف یا اعداد باشند، اما کاراکتر اول باید یکی از حروف بالا باشد.

۵- نام گره هایی که عنصر به آن وصل است، در میدان دوم داده می شود. مثلاً:

R56 N1 N2

مقاومتی را نشان می دهد که بین گره های N1 و N2 وصل است و فرض می شود ولتاژ N1 علامت مثبت دارد.

۶- مقدار عنصر در میدان سوم داده می شود و می تواند عدد صحیح یا اعشاری یا توان دار باشد. مثلاً:

R56 N1 N2 12.5

۷- در حالت کلی مشخص سازی داریم:

Rxxx	N1	N2	r	
Vxxx	N1	N2	DC	VS
Ixxx	N1	N2	DC	IS

در مورد منابع، گرهی که نام آن، اول برده شده است، گره با علامت مثبت در نظر گرفته می شود. (در مورد منابع نایسته ولتاژ و جریان، باید نوع منبع یعنی DC یا AC مشخص شود. اگر AC باشد، باید اندازه و زاویه فاز آن نیز داده شود.)

۸- در مورد منابع، می توان ترتیب گره های دوسر را برعکس کرد و مقدار عنصر را در یک منفی ضرب نمود.

Vxxx N2 N1 DC - VS

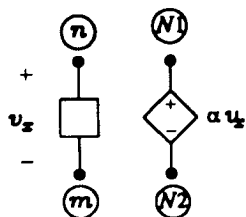
Ixxx N2 N1 DC - IS

۹- برنامه اسپایس علاوه بر ولتاژ تمام گره ها، جریان گذرنده از منابع ولتاژ نایسته را نیز تعیین و در اختیار می گذارد. بنابراین جریان گذرنده از یک منبع ولتاژ نایسته را می توان به عنوان جواب درخواست نمود و به صورت $I(Vxxx)$ نوشت. در این صورت جریانی که از گره N1 به گره N2 در منبع ولتاژ Vxxx جاری

می‌شود، به دست خواهد آمد.

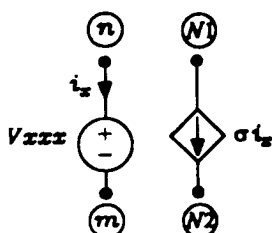
۱۰- فرمت دستور شاخه برای منابع کنترل شده با توجه به شکل‌های زیر چنین است:

منبع ولتاژ کنترل شده با ولتاژ



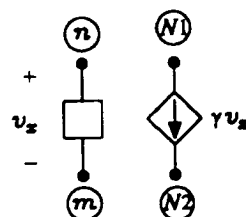
Exxx N1 N2 n m α

منبع جریان کنترل شده با جریان



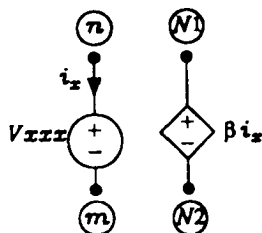
Fxxx N1 N2 Vxxx σ

منبع جریان کنترل شده با ولتاژ



Gxxx N1 N2 n m γ

منبع ولتاژ کنترل شده با جریان



Hxxx N1 N2 Vxxx β

توجه کنید وقتی که متغیر کنترل کننده، جریان شاخه باشد؛ جریان باید جریان گذرنده از یک منبع ولتاژ نابسته باشد و اگر چنین منبعی موجود نباشد، منبع ولتاژ ساختگی Vxxx را با مقدار صفر در نظر می‌گیریم. ۱۱- دستور اول هر برنامه Spice باید دستور تیترا عنوان باشد. این دستور می‌تواند هدف اجرای برنامه را نشان دهد. این دستور در خروجی عیناً چاپ خواهد شد.

۱۲- دستورهای توضیح می‌توانند در هر جای برنامه قرار داده شوند. هر دستوری که با * در ستون اول شروع می‌شود، دستور توضیح است. این دستورها توسط برنامه اجرا نمی‌شوند ولی در لیست برنامه چاپ می‌شوند. اگر بخواهیم دستوری را به طور موقت از برنامه حذف کنیم یک علامت * جلوی آن قرار می‌دهیم.

۱۳- دستور کنترل جواب یا دستور مشخص سازی خروجی: یکی از این دستورها چنین است:

.DC SNAME VSTART VSTOP VINCR

در اینجا SNAME نام منبع ولتاژ یا منبع جریان وابسته ای است که مقدار آن از VSTART شروع شده و هر بار به مقدار VINCR به آن اضافه می شود (اگر چنین بخواهیم) تا به VSTOP برسد. اگر حلقه تکراری مورد نظر نباشد، قرار دهید: $VSTART = VSTOP$ و $VINCR = 1$. مثلاً:

.DC V12 3 3 1

یعنی مدار فقط یک بار با قرار دادن منبع V12 برابر ۳ ولت، حل خواهد شد. توجه کنید که این دستور فقط برای منابع ولتاژ یا جریان وابسته است.

در یک تحلیل اگر لازم باشد دو منبع، هریک از مقدار اولیه ای شروع و به مقدار نهایی ختم شوند و هر یک نموی داشته باشند و به ازای هر مقدار منبع اول، تمام مقادیر منبع دوم مورد محاسبه قرار گیرند، از دستور کنترل DC، استفاده می شود. در این صورت دستور کنترل DC، شامل ۹ میدان خواهد بود. میدان اول برای مشخص کردن DC و نوع تحلیل، چهار میدان بعد برای مشخص کردن منبع اول و چهار میدان بعد برای مشخص کردن منبع دوم. اغلب از این توانایی برای رسم مشخصه های خروجی قطعات نیمه هادی استفاده می شود.

.DC SR1 START1 STOP1 INCR1 SR2 START2 STOP2 INCR2

به ازای هر مقدار متغیر دوم، متغیر اول تمام مقادیر خود را از START1 تا STOP1 پیش می برد.

۱۴- اگر دستور DC، نوشته نشود، ولتاژ تمام گره ها چاپ خواهد شد.

۱۵- اگر به جای دستور DC، دستور OP، نوشته شود، ولتاژ تمام گره ها $V(N_i)$ نسبت به گره مبنا همراه با جریان گذرنده از منابع ولتاژ آنها چاپ خواهد شد. OP نشان دهنده *Operating Point* یا نقطه کار است.

۱۶- در مدارهای بزرگ تنها به مقدار چند متغیر جواب علاقه مندیم؛ از این رو بهتر است دستور DC، قرار داده شود و فقط مقادیری که مورد نظر است، درخواست شود.

۱۷- دستور مشخص سازی خروجی یا دستور چاپ چنین است:

.PRINT DC OV1 OV2 ...

که در آن OV1، OV2، ... متغیرهای مطلوبی هستند که باید مقدار آنها چاپ شوند. ولتاژ گره ها به صورت $V(N1)$ ، $V(N2)$ ، ... و ولتاژ شاخه ها به صورت $V(N1, N2)$ در نظر گرفته می شوند. جریان منابع ولتاژ به صورت $I(Vxxx)$ نوشته می شود که در آن Vxxx نام منبع ولتاژ وابسته است.

۱۸- برای تعیین جریان یک شاخه، منبع ولتاژی با مقدار صفر در آن قرار می دهیم و چنین تعریف می کنیم:

Vxxx N1 N2

نیازی به تعیین مقدار صفر برای این منبع نیست. اگر مقدار منبع داده نشود، خود برنامه مقدار آن را صفر در

نظر می‌گیرد (Default). بنابراین جریان این منبع یعنی $I(V_{xxx})$ همان جریان شاخه مطلوب خواهد بود که در دسترس قرار می‌گیرد.

۱۹- اگر مقدار منبعی در ورودی تغییر داده شود (به کمک دستور DC)، می‌توان خروجی متناظر را با استفاده از دستور PLOT رسم کرد.

PLOT DC OV1 OV2 ...

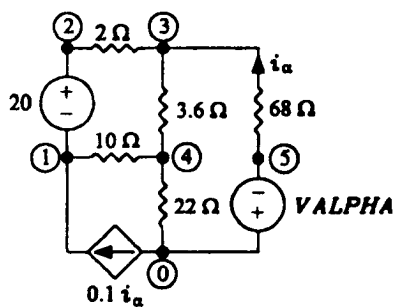
که در این حالت مقادیر OV1، OV2، ... بر حسب تغییر مقادیر ورودی رسم خواهند شد.

۲۰- دستور آخر هر برنامه اسپایس END است که به صورت:

END

نوشته می‌شود.

۲۱- به جز سطر تیترا، تعریف زیرمدارها، دستور OP و دستور END، ترتیب بقیه دستورها کاملاً دلخواه است.



شکل ۱۲-۱

مثال ۱ مدار نشان داده شده در شکل (۱۲-۱) را با

استفاده از اسپایس تحلیل کنید.

ابتدا گره‌ها را شماره‌گذاری می‌کنیم. برای مشخص کردن

جریان i_a که منبع جریان وابسته را کنترل می‌کند از یک

منبع ولتاژ با نام VALPHA با مقدار صفر استفاده

می‌کنیم. این منبع ولتاژ در شاخه‌ای که جریان i_a ، جریان

دارد اضافه شده است. دستوره‌ای زیر، ساختار مدار و

مقادیر هر عنصر را کاملاً مشخص می‌کنند.

Example of simple DC problem.

F1	0	1	VALPHA	0.1
VALPHA	0	5	DC	0
V1	2	1	DC	20
R1	1	4	10	
R2	4	0	22	
R3	2	3	2	
R4	3	4	3.6	
R5	3	5	68	

END

خروجی برنامه به صورت زیر خواهد بود:

NODE	VOLTAGE	NODE	VOLTAGE	NODE	VOLTAGE	NODE	VOLTAGE
(1)	-14.1230	(2)	5.8770	(3)	3.2967	(4)	-1.1732
(5)	0.0000						

VOLTAGE SOURCE CURRENTS

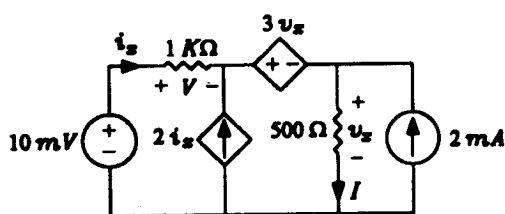
NAME CURRENT

VALPHA -4.848E-02

V1 -1.290E+00

TOTAL POWER DISSIPATION 2.58E+01 WATTS

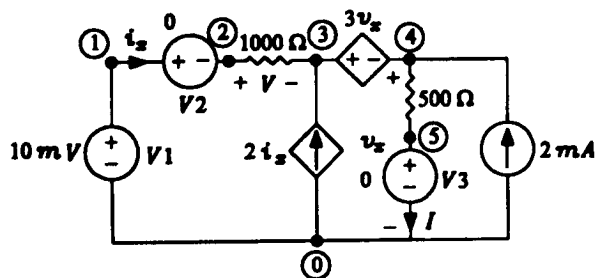
توجه کنید که توان تلف شده توان خالصی است که توسط منابع ولتاژ وابسته ایجاد می شود. اگر یک منبع وابسته یا یک منبع جریان، توانی ایجاد کند، مقدار آن منظور نمی شود. توانی که منبع ۲۰ ولتی ایجاد می کند، ۲۵٫۸ وات است. توانی که در مقاومت ها تلف می شود، ۲۵٫۸۷ وات است. اختلاف این دو، یعنی ۰٫۰۷ وات، توانی است که توسط منبع جریان کنترل شده با جریان تولید می شود.



شکل ۲-۱۲* الف

متغیر کنترل کننده برای منبع جریان کنترل شده

متغیر کنترل کننده برای منبع جریان کنترل شده اکنون فرض کنید که می خواهیم مدار نشان داده شده در شکل (۲-۱۲* الف) را با اسپايس تحليل كنيم كه در آن I جريان گذرنده از مقاومت ۵۰۰ اهمی و V ولتاژ دوسر مقاومت ۱kΩ، متغیرهای خروجی مطلوب می باشند.



شکل ۲-۱۲* ب

دستورهای زیر ساختار مدار و مقدار هر عنصر را معرفی می نمایند. چون جهت i_x ، جهت گذرنده از منبع نیست، بنابراین ناچار یک منبع دیگر تعریف کردیم.

A TYPICAL EXAMPLE

```

V1    1    0    DC    10M
V2    1    2
R1    2    3    1K
F1    0    3    V2    2
E1    3    4    4    5    3
R2    4    5    500
V3    5    0
I1    0    4    DC    2E-3
.DC   V1  10M  10M  1
*THE CURRENT I IS I(V3)
*THE VOLTAGE V IS V(2, 3)
.PRINT    DC    I(V3)    V(2,3)
.END

```

با توجه به دستور DC. قرار داده شده در این فایل، فقط مقدار متغیرهای مورد نظر چاپ می‌شود. بنابراین پس از اجرای این برنامه با اسپایس، جواب‌های زیر به دست می‌آیند:

$$I(V3) = 2.900 \text{ E} - 04$$

$$V(2,3) = -5.700 \text{ E} - 01$$

مثال ۳ مدار شکل (*۱۲-۳ الف) را با استفاده از اسپایس حل کنید و i_x را به دست آورید.

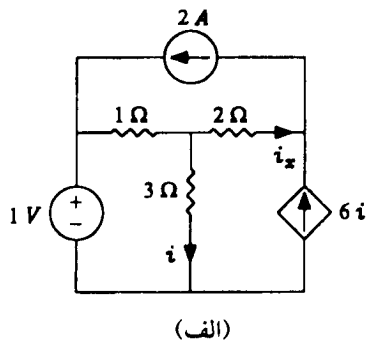
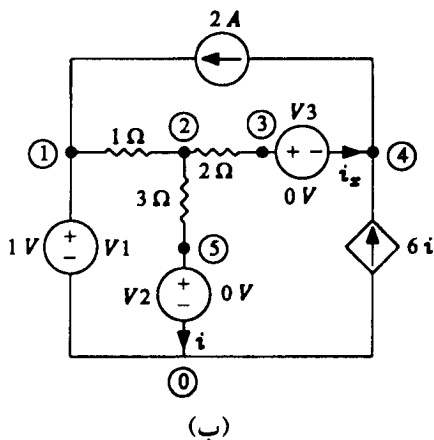
با توجه به لزوم در اختیار داشتن جریان دو شاخه، دو منبع ولتاژ صفر ولتی متناظر آنها به مدار اضافه شده است. گره‌ها را به طور دلخواه شماره گذاری کرده ایم. مدار آماده تحلیل با اسپایس در شکل (*۱۲-۳ ب) داده شده است. فایلی که این مدار را توصیف می‌کند، چنین است:

EXAMPLE 3

```

V1    1    0    DC    1
R1    1    2    1
R2    2    5    3
R3    2    3    2
I1    4    1    DC    2
V2    5    0
V3    3    4
F1    0    4    V2    6
.DC   V1  1    1    1
.PRINT    DC    I(V3)
.END

```



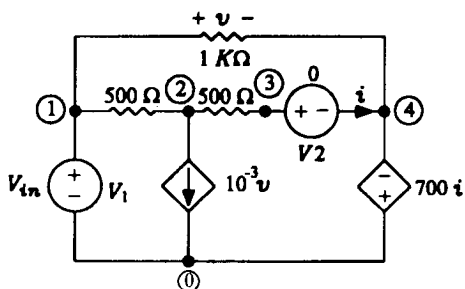
شکل *۱۲-۳ مثال ۳

جریان گذرنده از منبع ولتاژ صفر ولتی V_2 متغیر کنترل کننده جریان کنترل شده است. جریان گذرنده از منبع ولتاژ صفر ولتی V_3 جریان مورد نظر i_x است. V_1 از مقدار اولیه ۱ ولت به مقدار نهایی ۱ ولت با نمو ۱ ولت برده می شود. می توانستیم این دستور را با دستور OP. که ولتاژ تمام گره ها و جریان تمام منابع ولتاژ را چاپ می کند، جایگزین کنیم. اما این دستور، بیشتر از آنچه که مورد نیاز است، خروجی می دهد. نتیجه به دست آمده از اسپایس چنین است:

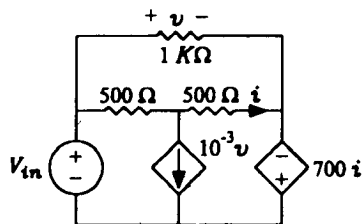
$$i_x = I(V3) = -1.000$$

اگر مقدار منبع خاصی در یک مدار تغییر کند، می توان اثر تغییرات خروجی را به راحتی با اسپایس محاسبه کرد. برای انجام این کار مقدار منبع را در دامنه مشخص شده، با استفاده از دستور DC. تغییر می دهیم. مثال بعدی این کار را نشان می دهد.

مثال ۴ در مدار شکل (*۱۲-۴ الف) ولتاژ خروجی v را وقتی که منبع ولتاژ ورودی v_{in} از ۱۰- ولت تا ۳۰+ ولت تغییر می کند، به دست آورید.



شکل *۱۲-۴ ب



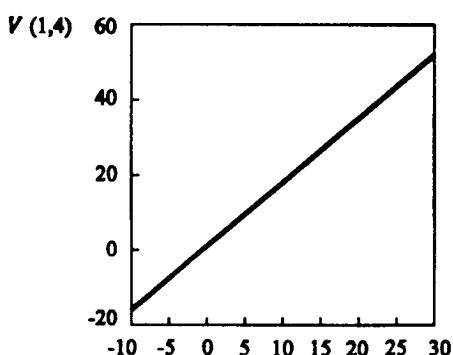
شکل *۱۲-۴ الف

برای مشخص کردن جریان کنترل کننده i از منبع ولتاژ صفر ولتی استفاده شده است. مدار مورد

تحلیل با اسپایس در شکل (۱۲*۴-ب) داده شده است. فایلی که این مدار را توصیف می‌کند، چنین است:

EXAMPLE 4

```
V1 1 0 DC 1
R1 1 2 500
R2 2 3 500
R3 1 4 1K
V2 3 4
G1 2 0 1 4 1M
H1 0 4 V2 700
.DC V1 -10 30 1
.PRINT DC V(1, 4)
.PLOT DC V(1, 4)
.END
```



شکل (۱۲*۴-ب)

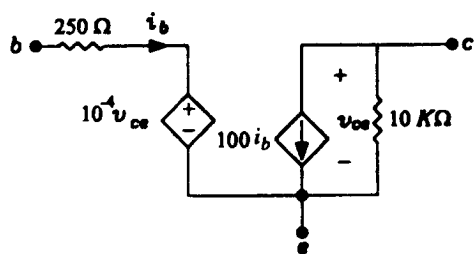
با استفاده از پروب PROBE موجود در اسپایس منحنی v به صورت نشان داده شده در شکل (۱۲*۴-ب) رسم می‌شود. البته به دست آوردن این منحنی با دست خسته کننده است؛ لیکن اسپایس این کار را به سرعت انجام می‌دهد. دستور PRINT. تمام مقادیر ولتاژ خروجی را چاپ خواهد کرد.

تعیین مقاومت ورودی یک مدار به کمک اسپایس

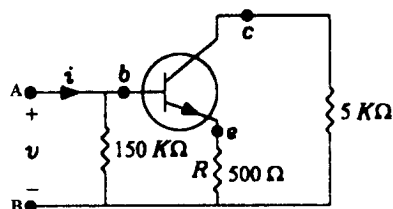
به طوری که می‌دانیم برای تعیین مقاومت ورودی یک مدار، یک منبع جریان آزمایشی I_T را در دوسر آن قرار داده، ولتاژ V_T دوسر منبع جریان را محاسبه می‌کنیم. نسبت $\frac{V_T}{I_T}$ مقاومت دیده شده در سرهای مدار را به دست می‌دهد. اگر مقدار I_T را برابر ۱ در نظر بگیریم، مقدار V_T همان مقاومت ورودی خواهد بود. مثال ۵ این مطلب را نشان می‌دهد.

مثال ۵ مدار نشان داده شده در شکل (۱۲*۵-الف) یک تقویت کننده ترانزیستوری بای پولار را نشان می‌دهد. مقاومت ورودی در سرهای A و B را حساب کنید.

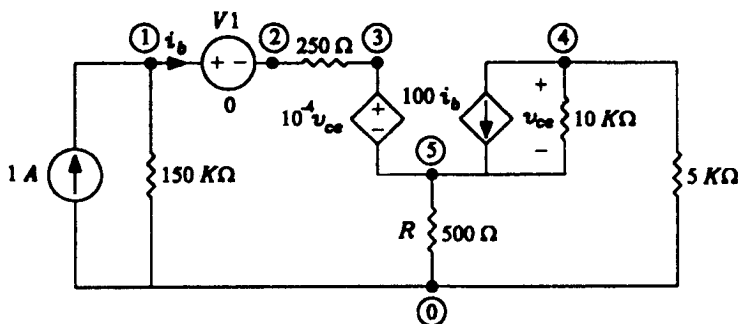
ابتدا ترانزیستور بای پولار را با مدل خطی سیگنال کو چک آن مطابق شکل (۱۲*۵-ب) جایگزین می‌کنیم. مدار معادل ترانزیستور از دو منبع کنترل شده و دو مقاومت تشکیل می‌شود. جریان کنترل کننده منبع جریان کنترل شده، برابر i_b است. با جایگزینی مدار معادل ترانزیستور بای پولار در شکل (۱۲*۵-الف) و شماره گذاری گره‌ها و معرفی منبع ولتاژ صفر ولتی $V1$ برای تعیین جریان i_b ، مدار شکل (۱۲*۵-ب) را به دست می‌آوریم. فایلی که این مدار را توصیف می‌کند، چنین است:



(ب)



(الف)



(پ)

شکل ۱۲* ۵- مثال ۵.

EXAMPLE 5

I1	0	1	DC	1
R1	1	0	150K	
V1	1	2		
R2	2	3	250	
R3	4	5	10K	
R4	4	0	5K	
R5	5	0	500	
E1	3	5	4	5 1E-4
F1	4	5	V1	100
.DC	I1	1	1	1
.PRINT	DC	V(1)		
.END				

خروجی حاصل از اجرای این برنامه، ولتاژ گره ① خواهد بود که همان مقاومت ورودی در سرهای مدار شکل (۱۲* ۵- الف) است که چنین است:

$$R_{eq} = V(1) = 27020 \, \Omega$$

تبصره ۱۵ می توان از اسپایس برای انجام کارهای طراحی به صورت محاسبات تکراری استفاده کرد؛ مثلاً

فرض کنید می‌خواهیم در مدار شکل (۱۲-۵ الف)، مقدار R را چنان تعیین کنیم که به ازای آن مقاومت ورودی $R_{eq} = 5k\Omega$ باشد. با مراجعه به برنامه بالا و کاهش R در هر تکرار، دنباله نتایج زیر را به دست می‌آوریم:

مرحله	R	R_{eq}
1	500	2.702 E4
2	100	6.631 E3
3	50	3.505 E3
4	75	5.087 E3
5	74	5.025 E3
6	73	4.962 E3
7	73.5	4.994 E3

با انجام این تکرار به طور نسبتاً سریعی به مقدار $R = 73.5$ می‌رسیم، که مقدار $R_{eq} \cong 5k\Omega$ را به دست می‌دهد.

تبصره ۲ چون ولتاژ مدار باز میان هر دو گره دلخواه از هر مداری را می‌توان با استفاده از اسپایس تعیین کرد، و هم‌اکنون یاد گرفتیم که مقاومت دیده شده از هر دو سر هر مدار را نیز می‌توان با استفاده از اسپایس به دست آورد؛ بنابراین تعیین مدار معادل تونن دیده شده در هر دو سر دلخواه یک مدار به راحتی با استفاده از اسپایس انجام پذیر است. ضمن اینکه این کار را دستور دیگری به نام دستور TF، که هم‌اکنون شرح داده خواهد شد، تعیین می‌کند.

دستور کنترلر TF.

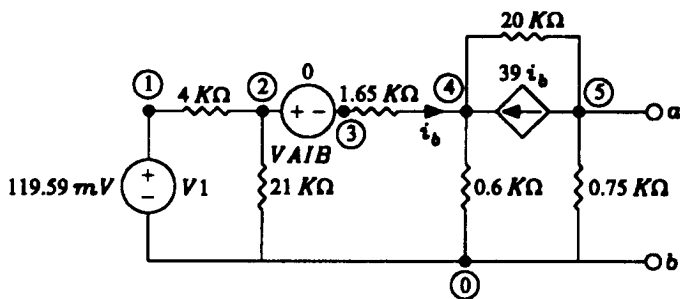
منظور از TF تابع تبدیل یا Transfer Function است. این دستور نسبت متغیر خروجی به متغیر ورودی را به دست می‌دهد که به نام بهره تابع تبدیل گفته می‌شود. این دستور همچنین مقاومت ورودی نسبت به سرهای منبع ورودی، و مقاومت خروجی نسبت به سرهای عنصر خروجی را نیز به دست می‌دهد. شکل کلی آن چنین است:

$$TF = \frac{\text{OUTVAR}}{\text{INSRC}}$$

متغیر خروجی منبع ورودی

با در اختیار داشتن ولتاژ خروجی و مقاومت در سرهای خروجی می‌توان از این دستور کنترلر برای تعیین مدار معادل تونن نسبت به سرهای مشخص شده استفاده کرد.

مثال ۶ مدار معادل تونن دیده شده در سرهای a و b مدار نشان داده شده در شکل (۱۲-۶) را با استفاده از دستور کنترلر TF، تعیین کنید.



شکل *۱۲-۶ مثال ۶.

با معرفی منبع ولتاژ صفر ولتی VAIB و شماره گذاری گره ها، فایلی که این مدار را توصیف می کند

چنین است:

Example 6 finding THEVENIN equivalent with spice.

```
V1      1      0      DC      119.59 E - 3
R1      1      2      4k
R2      2      0      21k
R3      3      4      1.65k
R4      4      0      0.6k
R5      4      5      20k
R6      5      0      0.75k
F1      5      4      VAIB      39
VAIB    2      3      DC      0
.TF     V(5, 0)      V1
.END
```

خروجی اسپایس به صورت زیر خواهد بود.

```

NODE    VOLTAGE    NODE    VOLTAGE    NODE    VOLTAGE
(1)      0.1196    (2)      0.0882    (3)      0.0882
(4)      0.0822    (5)     -0.1000

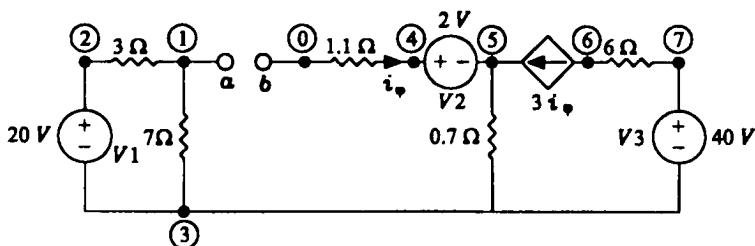
**** SMALL-SIGNAL CHARACTERISTICS
V(5, 0)/V1 = -8.359 E - 01
INPUT RESISTANCE AT V1 = 1.523E+04
OUTPUT RESISTANCE AT V(5, 0) = 7.446 E+02
```

یعنی مدار معادل تونن به صورت $e_{oc} = -99.96$ و $R_{th} = 744.6 \Omega$ به دست می آید.

مثال ۷ با استفاده از اسپایس مدار معادل تونن را نسبت به سرهای a و b در مدار شکل (*۱۲-۷) به دست آورید.

توجه کنید i_b جریان گذرنده از منبع ولتاژ ثابت است و بنابراین لازم نیست منبع ولتاژی با مقدار صفر معرفی شود. همچنین توجه کنید که فقط یک شاخه به گره b وصل است. اسپایس لازم دارد که حداقل

دو شاخه به هر گرهی وصل شوند. برای رفع این مشکل دو کار می‌توان انجام داد. یکی اینکه مقاومتی با مقدار زیاد میان گره b و هر گره دیگر وصل شود؛ مثلاً با مقدار 10^6 ، دوم اینکه خازنی میان گره b و هر گره دیگر وصل شود. خازن در تحلیل dc مانند مدار باز عمل می‌کند. در این مثال، مقاومت $10^6 \Omega$ را میان گره b و گره ③ وصل می‌کنیم.



شکل *۱۲-۷ مثال ۷.

توجه کنید که ما گره b را به عنوان گره مبنا انتخاب کرده‌ایم. بنابراین ولتاژ تونین قسمتی از خروجی مدار است. با استفاده از منبع ولتاژ ۲ ولتی $V2$ ، برای اندازه‌گیری جریان i_v و شماره‌گذاری گره‌ها فایلی که مدار را توصیف می‌کند، چنین است:

EXAMPLE 7 finding THEVENIN equivalent

R1	1	2	3	
R2	1	3	7	
V1	2	3	DC	20
R3	0	4	1.1	
R4	0	3	1E6	
V2	4	5	DC	2
R5	5	3	0.7	
F1	6	5	V2	3
R6	6	7	6	
V3	7	3	DC	40
.TF	V(1, 0)		V1	
.END				

خروجی اسپایس به صورت زیر خواهد بود:

NODE	VOLTAGE	NODE	VOLTAGE	NODE	VOLTAGE
(1)	12.0000	(2)	18.0000	(3)	- 2.0000
(4)	2.200 E - 06	(5)	- 2.0000	(6)	38.0000
(7)	38.0000				

**** SMALL-SIGNAL CHARACTERISTICS

$V(1, 0)/V1 = 7.000 \text{ E} - 01$

INPUT RESISTANCE AT V1 = $1.000 \text{ E} + 01$

OUTPUT RESISTANCE AT V(1, 0) = $6.0000 \text{ E} + 00$

از این رو ولتاژ تونن، برابر ۱۴ ولت و مقاومت معادل تونن، ۶ اهم است.

دستور کنترل SENS.

حساسیت یک مفهوم مهم فیزیکی و مهندسی است که در بررسی و مقایسه مدارها و سیستم ها می تواند نقش مهمی ایفا کند. در بسیاری از موارد روشهای مختلف طراحی به چند مدار متفاوت با مشخصه های خروجی یکسان منجر می شوند و یکی از مفاهیمی که در انتخاب یک طرح از میان چند طرح موجود مورد استفاده قرار می گیرد، مفهوم حساسیت است. منظور از حساسیت خروجی یک مدار نسبت به یک پارامتر، تعیین تغییرات خروجی به ازای تغییر جزئی آن پارامتر است.

دستور کنترل SENS. برای به دست آوردن حساسیت های سیگنال کوچک dc هر متغیر خروجی مشخص نسبت به هر پارامتر مدار، به کار می رود. صورت کلی دستور تعیین حساسیت به کمک دستور کنترل SENS. چنین است:

SENS vname

که در آن vname نام متغیر مداری است (یا لیستی از نامهای متغیر مدار است) که نسبت به آن تحلیل حساسیت انجام می گیرد.

مثال ۸ مدار نشان داده شده در شکل (*۱۲-۸) یک تقسیم کننده ولتاژ است و می خواهیم حساسیت ولتاژ خروجی را نسبت به هر یک از پارامترهای مدار که همان مقاومت های R_1 ، R_2 و منبع ولتاژ ورودی V_s هستند، تعیین کنیم.

پس از شماره گذاری گره ها فایلی که مدار را توصیف می کند، چنین است:

EXAMPLE OF SENSITIVITY ANALYSIS

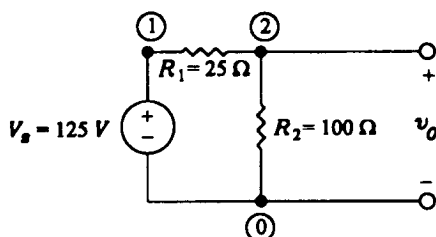
V1 1 0 DC 125

R1 1 2 25

R2 2 0 100

.SENS V(2, 0)

.END



شکل *۱۲-۸ مثال ۸.

اسپایس مقادیر تحلیل dc و تحلیل حساسیت را باهم چاپ می‌کند.

DC SENSITIVITIES OF OUTPUT V(2, 0)

Element name	Element value	Element sensitivity (volts / unit)	Normalized sensitivity (volts / percent)
R1	2.500 E 01	-8.000 E - 01	-2.000 E - 01
R2	1.000 E 02	2.000 E - 01	2.000 E - 01
V1	1.250 E 02	8.000 E - 01	1.000 E 00

ستون سوم نشان می‌دهد که اگر متغیر خاصی یک واحد تغییر کند، متغیر خروجی چقدر تغییر خواهد کرد. ستون چهارم نشان می‌دهد که اگر متغیر خاصی یک درصد تغییر کند، متغیر خروجی چند درصد تغییر خواهد کرد.

از تحلیل ساده dc مدار به دست می‌آوریم: $v_o = V(2) = 100$. این وقتی است که R1 و R2، مقادیر نامی خود را بگیرند. از تحلیل داده‌های حساسیت، نتایج زیر حاصل می‌شود:

- ۱- اگر R1 یک اهم اضافه شود، v_o به مقدار 0.8 ولت کاهش می‌یابد؛ یعنی $v_o = 99.2$.
- ۲- اگر R1 یک درصد اضافه شود، v_o به مقدار 0.2 کاهش می‌یابد؛ یعنی $v_o = 99.8$.
- ۳- اگر R2 به مقدار یک اهم اضافه شود، v_o به مقدار 0.2 اضافه می‌شود؛ یعنی $v_o = 100.2$.
- ۴- اگر R2 به مقدار یک درصد اضافه شود، v_o به مقدار 0.2 اضافه می‌شود؛ یعنی $v_o = 100.2$.
- ۵- اگر V1 به مقدار یک ولت اضافه شود، v_o به مقدار 0.8 ولت اضافه می‌شود؛ یعنی $v_o = 100.8$.
- ۶- اگر V1 به مقدار یک درصد اضافه شود، v_o به مقدار 1 ولت اضافه می‌شود؛ یعنی $v_o = 101$.

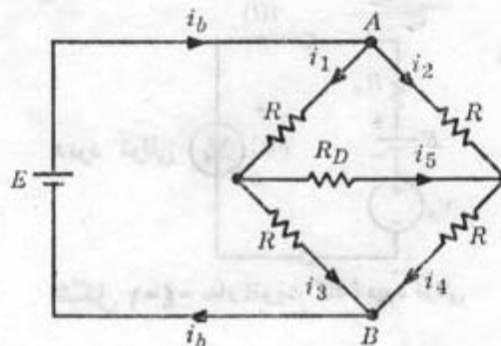
تبصره چون مدار خطی داریم قضیه جمع آثار قابل اعمال است. بنابراین می‌توان اثرات همزمان آنها را باهم پیدا کرد. مثلاً اگر R1 به مقدار یک اهم افزایش و R2 به مقدار یک درصد کاهش و V1 به مقدار 0.5 ولت افزایش یابد، اثرات آنها روی v_o چنین خواهد بود:

$$v_o = 100 - 0.8 + 0.2 + 0.4 = 99.4$$

۴- تجزیه و تحلیل سیگنال کوچک

چنانکه در بخش ۳ گفته شد، تجزیه و تحلیل مدارهای با مقاومت‌های غیرخطی دشوار است. مشخصه معادل اتصال سری- موازی مقاومت‌های غیرخطی را به دست آوردیم و برای نشان دادن چگونگی محاسبه تقسیم جریان در دو مقاومت غیرخطی موازی به معرفی یک مثال ساده پرداختیم. تجزیه و تحلیل کلی مدارهای ساخته شده از مقاومت‌های غیرخطی از حدود برنامه این کتاب خارج است. اگرچه در فصل ۱۸ بعضی حقایق اساسی مربوط به این مدارها پی‌ریزی خواهد شد.

یک فن ویژه و بسیار مهم در مهندسی، تجزیه و تحلیل سیگنال کوچک یک سیستم غیرخطی است. با یک مدار مقاومتی شامل یک دیود تونلی به تشریح ایده اساسی خواهیم پرداخت. در فصل ۱۷ هنگام بحث



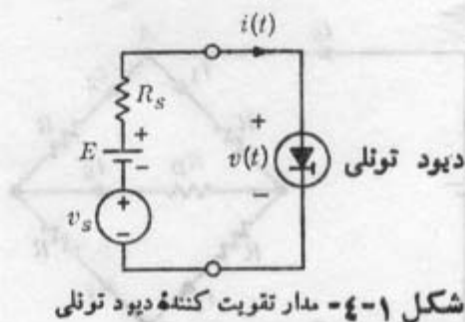
شکل ۴-۳- مثال ۴: یک مدار پل متقارن.

۴- تجزیه تحلیل سیگنالهای کوچک

چنانکه در بخش پیش گفته شد، تجزیه و تحلیل مدارهای با مقاومت غیر خطی دشوار است. مشخصه معادل اتصال سری - موازی مقاومت‌های غیر خطی را بدست آوردیم و برای نشان دادن چگونگی محاسبه توزیع جریان دو مقاومت غیر خطی موازی به معرفی یک مثال ساده پرداختیم. تجزیه و تحلیل کلی مدارهای ساخته شده از مقاومت‌های غیر خطی از حدود برنامه این کتاب خارج است. اگرچه در فصل هجدهم بعضی حقایق اساسی مربوط باین مدارها توسعه داده خواهد شد.

یک فن ویژه و بسیار مهم در مهندسی، تجزیه و تحلیل سیگنالهای کوچک یک سیستم غیر خطی است. با یک مدار مقاومتی شامل یک دیود تونلی به تشریح ایده اساسی خواهیم پرداخت. در فصل هفدهم هنگام بحث در مورد دو قطبی‌های غیر خطی، این مفهوم بیشتر مورد بحث قرار خواهد گرفت.

مثال مدار شکل (۴-۱) را در نظر بگیرید که در آن یک دیود تونلی (یک مقاومت غیر خطی کنترل شده ولتاژ) بیک مقاومت خطی با مقاومت R_s و یک ورودی متشکل از یک منبع ولتاژ ثابت E و یک منبع ولتاژ تغییرپذیر پذیر با زمان $v_s(t)$ وصل شده است. در بحث کنونی فرض می‌شود که برای تمام مقادیر t ، $|v_s(t)| \ll E$ ، که بدینمعنی است که ولتاژ تغییرپذیر پذیر با زمان در تمام لحظات (از نظر قدر مطلق) به مراتب کوچکتر از منبع dc است. در کاربردهای عملی منبع تغییرپذیر پذیر با زمان متناظر با سیگنال

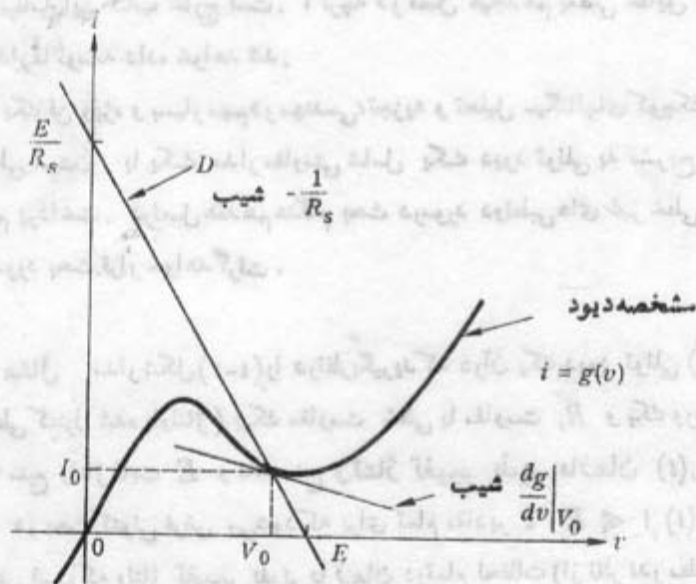


است و منبع dc بایاس نامیده میشود. مسأله تعیین ولتاژ $v(t)$ و جریان $i(t)$ برای دیود تونلی نشان داده شده در شکل (۱-۴) میباشد.

اکنون با استفاده از قوانین کیرشف و معادلات شاخه همهٔ عناصر در مدار، معادلات لازم را بدست میآوریم. ابتدا، KCL بیان میکند که از هر عنصر مدار شکل (۱-۴) جریان یکسان $i(t)$ میگذرد. سپس با بکار بردن KVL برای حلقه داریم:

$$(۱-۴) \quad E + v_s(t) = R_s i(t) + v(t)$$

گیریم که مشخصهٔ دیود تونلی با معادلهٔ زیر توصیف شود:



$$i = g(v) \quad (1-2)$$

این مشخصه در صفحه vi در شکل (1-2) رسم شده است با ترکیب (1-1) و (1-2) داریم:

$$E + v_s(t) = R_s g[v(t)] + v(t) \quad \text{برای تمام مقادیر } t \quad (1-3)$$

این معادله ایست که در آن $v(t)$ تنها مجهول است و چون برای تمام مقادیر t برقرار است، پس معادله (1-3) بایستی برای هر مقدار t حل شود و تابع مجهول $v(0)$ نقطه به نقطه پیدا شود.

قبل از اقدام به حل (1-3) از این حقیقت که ورودی مجموع دو جمله یعنی منبع dc با ولتاژ E و منبع تغییرپذیر با زمان $v_s(t)$ است استفاده میکنیم. با در نظر گرفتن فقط منبع dc در مرحله اول مسئله را میتوان آسانتر حل کرد. پس از پیدا کردن جواب dc مسأله، منبع تغییرپذیر با زمان را در نظر میگیریم و تمامی مسأله را با روش سیگنال کوچک تجزیه تحلیل میکنیم.

«قدم اول» برای تمام مقادیر t ، $v_s(t) = 0$ است. منبع ولتاژ ناپسته v_s در شکل (1-1) یک مدار اتصال کوتاه میشود. KVL میدهد:

$$E - R_s i = v \quad (1-4)$$

دیود تونلی با مشخصه اش مطابق شکل (1-2) توصیف میشود. دو معادله (1-2) و (1-4) دارای دو مجهول v و i میباشد. مسأله را به روش ترسیمی حل میکنیم. در شکل (1-2) خط مستقیمی که با D نامگذاری شده، مکان کلیه نقاط (v, i) است که در معادله (1-4) صدق میکند. بطریق مشابه، مشخصه دیود تونلی مکان کلیه نقاط (v, i) است که در معادله (1-2) صدق میکند. بنابراین هر نقطه (v, i) که هم روی خط D و هم روی مشخصه دیود تونلی قرار دارد، دارای مختصات (v, i) است که در معادلات (1-2) و (1-4) صدق میکند. بنابراین هر نقطه تقاطع خط D و مشخصه دیود تونلی، یک جواب دستگاه توصیف شده با معادلات (1-2) و (1-4) را میدهد. در موقعیت کنونی، چنانکه در شکل (1-2) نشان داده شده است فقط یک جواب (V_o, I_o) وجود دارد. بنابراین (V_o, I_o) در معادلات (1-2) و (1-4) صادق است یعنی:

$$(۵-۴) \quad E - R_s I_o = V_o$$

$$(۵-۵) \quad I_o = g(V_o)$$

(V_o, I_o) «نقطه کار»^(۱) نامیده میشود. اکنون به حل کامل مسأله می‌پردازیم. «قدم دوم» ولتاژ v_s متحد با صفر نیست. معادلاتیکه این وضع را توصیف میکنند عبارتند از:

$$(۶-۴) \quad E + v_s(t) - R_s i(t) = v(t) \quad \text{برای تمام مقادیر } t$$

$$(۶-۵) \quad i(t) = g[v(t)] \quad \text{برای تمام مقادیر } t$$

برای هر مقدار t ، مکان تمام نقاط $(v(t), i(t))$ که در معادله (۶-۴) صدق میکند خط مستقیمی موازی خط D در صفحه vi شکل (۲-۴) است. اگر $v_s(t) > 0$ باشد این خط بالای D و اگر $v_s(t) < 0$ باشد پائین D است. مکان کلیه نقاط $(v(t), i(t))$ که در معادله (۶-۵) صدق میکنند مشخصه دیود تونلی است که برحسب زمان ثابت باقی میماند. بنابراین هر نقطه $(v(t), i(t))$ که هم روی خط مستقیم و هم روی مشخصه قرار دارد در (۶-۴) و (۶-۵) صدق میکند. بطور خلاصه، نقطه تقاطع جواب را مشخص میکند. بنابراین، معادلات (۶-۴) را میتوان همواره بروش ترسیمی حل کرد.

ما فرض کرده‌ایم که برای تمام مقادیر t ، $|v_s(t)| \ll E$. روش تجزیه و تحلیل سیگنال کوچک که یک روش حل تقریبی است، تا زمانی معتبر است که $|v_s(t)|$ کوچک باشد. قدم اول نوشتن جواب $(v(t), i(t))$ بصورت مجموع دو جمله است. بنابراین:

$$(۷-۴) \quad v(t) = V_o + v_1(t)$$

$$(۷-۵) \quad i(t) = I_o + i_1(t)$$

توجه داشته باشید که (V_o, I_o) نقطه کار است یعنی جواب بازا $v_s(t) = 0$. چون $v_s(t)$ کوچک فرض شده است جواب $(v(t), i(t))$ در نزدیکی (V_o, I_o) قرار دارد

بنابراین $v_1(t)$ و $i_1(t)$ را میتوان بصورت یک انحراف^(۱) در جواب dc، (V_o, I_o) در نظر گرفت. این انحراف از منبع سیگنال کوچک $v_s(t)$ ناشی میشود. حال $v_1(t)$ و $i_1(t)$ را برای تمام مقادیر t تعیین میکنیم. ابتدا مشخصه دیود تونلی $i = g(v)$ را در نظر بگیریم. با استفاده از معادله (۷-۴) الف و (ب) داریم:

$$(۸-۴) \quad I_o + i_1(t) = g[V_o + v_1(t)]$$

چون بنابه فرض $v_1(t)$ کوچک است میتوان طرف راست معادله (۸-۴) را با سری تیلور^(۲) بسط داد و فقط دو جمله اول را بصورت یک تقریب در نظر گرفت. بنابراین:

$$(۹-۴) \quad I_o + i_1(t) \approx g(V_o) + \left. \frac{dg}{dv} \right|_{V_o} v_1(t)$$

با جایگزینی (۵-۴) ب (۹-۴)، یک معادله ساده برای $i_1(t)$ و $v_1(t)$ بدست میآوریم بنابراین:

$$(۱۰-۴) \quad i_1(t) \approx \left. \frac{dg}{dv} \right|_{V_o} v_1(t)$$

جمله $\left. \frac{dg}{dv} \right|_{V_o}$ شیب منحنی مشخصه دیود تونلی در نقطه کار (V_o, I_o) میباشد، همانطور که در شکل (۲-۴) نشان داده شده است. گیریم که چنین نشان دهیم:

$$(۱۱-۴) \quad \left. \frac{dg}{dv} \right|_{V_o} \triangleq G = \frac{1}{R}$$

و G «را رسانائی سیگنال کوچک دیود تونلی در نقطه کار (V_o, I_o) بنامیم». توجه داشته باشید که G «منفی» است. بنابراین در مورد منبع میگنال کوچک v_s دیود تونلی یک مقاومت خطی اکتیو^(۳) است چون تا آنجا که v_s مورد نظر است مشخصه مقاومتی دیود تونلی دارای یک «مبداء» در (V_o, I_o) است و مشخصه در حوالی (V_o, I_o) مشخصه یک مقاومت خطی با مقاومت منفی است. بنابراین:

$$(۱۲-۴) \quad i_1(t) = Gv_1(t) \quad \text{یا} \quad v_1(t) = Ri_1(t)$$

۱- Perturbation

۲- Taylor

۳- Active

به منظور محاسبه $v_1(t)$ و $i_1(t)$ ، ابتدا باید به معادلهٔ اصلی KVL یعنی معادله (۴-۶) الف)، بازگردیم و آنرا با معادلات (۴-۷) الف) و (۴-۷) ب) ترکیب کنیم در این صورت بدست می‌آوریم.

$$(۴-۱۳) \quad E + v_s(t) - R_s[I_o + i_1(t)] = V_o + v_1(t)$$

با استفاده از اطلاعات حاصل از (۴-۵) الف) که I_o و V_o را بهم مربوط می‌سازد معادله زیر که $i_1(t)$ و $v_1(t)$ را بهم ربط می‌دهد بدست می‌آید:

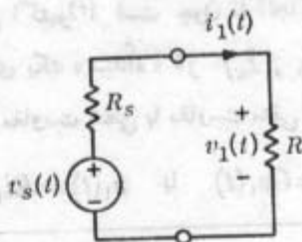
$$(۴-۱۴) \quad v_s(t) - R_s i_1(t) = v_1(t)$$

معادلات (۴-۱۲) و (۴-۱۴) یک دستگاه دو معادله «خطی» جبری با دو مجهول $i_1(t)$ و $v_1(t)$ تشکیل می‌دهند و بسادگی حل می‌گردند. چون G در (۴-۱۲) یک مقدار ثابت است، معادله شاخهٔ یک مقاومت خطی تغییر ناپذیر با زمان (اکتیو) را توصیف می‌کند. معادله (۴-۱۴) بسادگی معادله KVL را برای مدار نشان داده شده در شکل (۴-۳) نشان می‌دهد. این مدار «مدار معادل سیگنال کوچک» [در اطراف نقطه کار (I_o ، V_o)] مدار دیود تونلی شکل (۴-۱) نامیده می‌شود. از (۴-۱۲) و (۴-۱۴) بسادگی جواب را محاسبه می‌کنیم.

$$(۴-۱۵) \quad i_1(t) = \frac{v_s(t)}{R_s + R}$$

و:

$$(۴-۱۶) \quad v_1(t) = R i_1(t) = \frac{R v_s(t)}{R_s + R}$$



شکل ۴-۳ - مدار معادل سیگنال کوچک

در موقعیت کنونی $R = \frac{1}{G}$ و G منفی است. از اینرو با انتخاب مناسب R_s ، میتوان $v_k(t)$ را بسیار بزرگتر از $v_s(t)$ ساخت. در آنصورت ولتاژ متغیر $v_1(t)$ در دوسر دیود بسیار بزرگتر از ولتاژ وارد شده $v_s(t)$ است. چون جریانهای تغییر پذیر با زمان در منبع ولتاژ v_s و مقاومت R یکسانند، قدرت سیگنالی که به مقاومت داده شده تقویت گردیده است. در واقع مدار شکل (۴-۱) یک تقویت کننده دیود تونلی ساده است. منبع dc و مقاومت R_s که «مدار با یاس» را تشکیل میدهند نقطه کار (V_o, I_o) را طبق معادلات (۴-۵ الف) و (۴-۵ ب) تعیین میکنند. شیب مشخصه دیود تونلی در نقطه کار یعنی رسانائی معادل سیگنال کوچک G و مقدار R_s ضریب تقویت تقویت کننده یعنی $\frac{R}{R+R_s}$ را تعیین میکنند.

البته تجزیه و تحلیل فوق، چون از کلیه عناصر پارازیتی (مانند خازن پارازیت) دیود تونلی صرف نظر گردید بسیار ساده شده است. در هر حال، باین ترتیب چگونگی کاربرد قوانین اساسی در حل بعضی مسائل جالب تشریح میگردد.

۵ مدارهای با خازنها یا سلفها

اتصالهای سری و موازی تنها خازنها و یا تنها سلفها را میتوان بروشی مشابه اتصال مقاومتها بررسی کرد. برای سادگی، این واقعیت را برای حالت خطی تغییر ناپذیر با زمان بررسی خواهیم کرد.

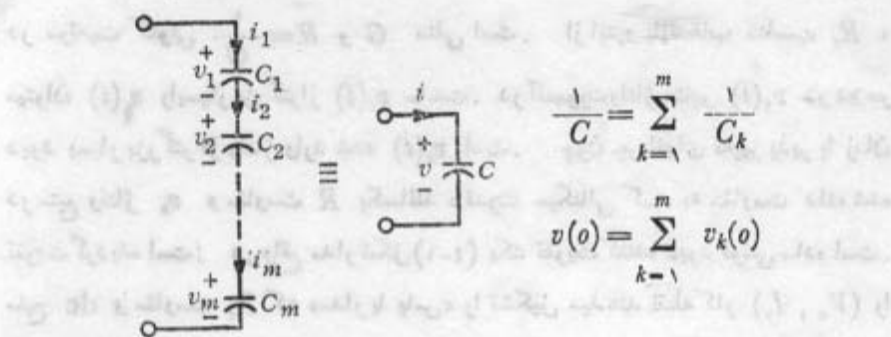
۵-۱ اتصال سری خازنها

اتصال سری خازنها را مطابق شکل (۵-۱) در نظر بگیرید. مشخص سازی شاخه ای خازنهای خطی تغییر ناپذیر با زمان عبارتست از:

$$(۵-۱) \quad v_k(t) = v_k(0) + \frac{1}{C_k} \int_0^t i_k(t') dt'$$

با بکار بردن KCL در همه گرهها بدست میآوریم:

$$(۵-۲) \quad i_k(t) = i(t) \quad k=1, 2, \dots, m$$



شکل ۵-۱- اتصال سری خازنهای خطی

با استفاده از KVL داریم :

$$(۵-۳) \quad v(t) = \sum_{k=1}^m v_k(t)$$

در لحظه $t=0$:

$$(۵-۴) \quad v(o) = \sum_{k=1}^m v_k(o)$$

با ترکیب معادلات (۵-۱) تا (۵-۴) بدست می‌آوریم :

$$(۵-۵) \quad v(t) = v(o) + \sum_{k=1}^m \frac{1}{C_k} \int_0^t i(t') dt'$$

بنابراین خازن معادل بصورت زیر داده میشود :

$$(۵-۶) \quad \frac{1}{C} = \sum_{k=1}^m \frac{1}{C_k}$$

بنابراین بیان میکنیم که «اتصال سری m خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان هریک با ظرفیت C_k و ولتاژ اولیه $v_k(o)$ ، معادل با یک خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان با ظرفیت C است که در معادله (۵-۶) داده شده و ولتاژ اولیه آن چنین است» :

$$(۵-۷) \quad v(o) = \sum_{k=1}^m v_k(o)$$

اگر بجای ظرفیت، الاستانس^(۱) یعنی $S_k = \frac{1}{C_k}$ را بکار ببریم، در اینصورت معادله (۵-۶) چنین میشود:

$$(۵-۸) \quad S = \sum_{k=1}^m S_k$$

این بدینمعنی است که الاستانس خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان که معادل اتصال سری m خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان با الاستانسهای S_k ، $k=1, 2, \dots, m$ است برابر مجموع m الاستانس میباشد. بنابراین الاستانس برای خازن، نقش مقاومت را برای یک مقاومت بازی میکند.

تمرین - انرژی کل ذخیره شده در خازنها را برای اتصال سری حساب کنید و آنرا با انرژی ذخیره شده در خازن معادل مقایسه کنید:

۵-۲ اتصال موازی خازنها

در مورد اتصال موازی m خازن باید فرض کنیم که همه خازنها دارای ولتاژ اولیه یکسان میباشند. زیرا در غیر اینصورت KVL در لحظه $t=0$ نقض میشود. بسادگی میتوان نشان داد که در مورد اتصال موازی m خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان با ولتاژ اولیه یکسان $v_k(o)$ ، خازن معادل برابر است با:

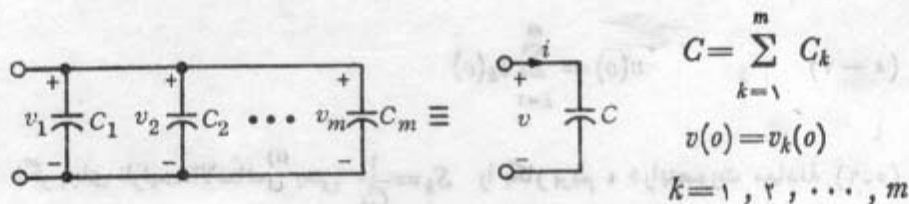
$$(۵-۹) \quad C = \sum_{k=1}^m C_k$$

و:

$$(۵-۱۰) \quad v(o) = v_k(o)$$

این مطلب در شکل (۵-۲) نشان داده شده است.

مثال - فرض کنید اتصال موازی دو خازن خطی تغییر ناپذیر با زمان را با ولتاژهای



شکل ۵-۲- اتصال موازی خازنهای خطی

متفاوت در نظر میگیریم. در شکل (۵-۳) خازن ۱ دارای ظرفیت C_1 و ولتاژ V_1 و خازن ۲ دارای ظرفیت C_2 و ولتاژ V_2 است. در لحظه $t=0$ کلید بسته میشود بطوریکه دو خازن بطور موازی بهم وصل میشوند. بلافاصله پس از بستن کلید، در مورد ولتاژ دوسر اتصال موازی چه میتوان گفت؟ ابتدا از (۵-۹) میدانیم که اتصال موازی دارای یک ظرفیت معادل میباشد.

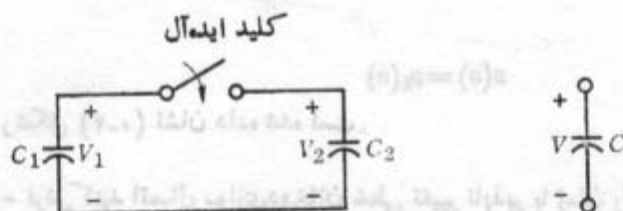
$$G = C_1 + C_2 \quad (5-11)$$

در لحظه $t=0-$ (بلافاصله پیش از بسته شدن کلید) بار ذخیره شده در دو خازن عبارتست از:

$$Q(0-) = Q_1(0-) + Q_2(0-) \\ = C_1 V_1 + C_2 V_2 \quad (5-12)$$

چون اصل بقا بار الکتریکی یک اصل اساسی فیزیکی است. پس در لحظه $t=0+$ (بلافاصله پس از بسته شدن کلید) داریم:

$$Q(0+) = Q(0-) \quad (5-13)$$



شکل ۵-۳- اتصال موازی دو خازن با ولتاژهای متفاوت

از روابط (۵-۱۱) تا (۵-۱۳) میتوان ولتاژ جدید دو سر اتصال موازی خازنها را پیدا کرد. گیریم ولتاژ جدید V باشد، پس:

$$CV = C_1 V_1 + C_2 V_2$$

یا:

$$(۵-۱۴) \quad V = \frac{C_1 V_1 + C_2 V_2}{C_1 + C_2}$$

از نظر فیزیکی این پدیده را میتوان چنین تشریح کرد: فرض کنید که V_1 بزرگتر از V_2 و C_1 برابر C_2 باشد، بنابراین در لحظه $t=0$ بار $Q_1(0-)$ بزرگتر از $Q_2(0-)$ است. در $t=0$ ، لحظه ای که کلید بسته میشود، آن مقدار بار از خازن اول به خازن دوم میرود این مطلب بیان میدارد که در $t=0$ یک ضربه جریان از خازن ۱ به خازن ۲ جاری میشود. در نتیجه در $t=0+$ ولتاژ دوسر دو خازن یکسان شده به مقدار متوسط V که اصل بقاء بار ایجاب میکند میرسد.

این پدیده مشابه برخورد دوزره باجرمهای متفاوت m_1 و m_2 و به ترتیب باسرعتهای v_1 و v_2 میباشد. پیش از برخورد، مقدار حرکت^(۱) $m_1 v_1 + m_2 v_2$ است و پس از برخورد، مقدار حرکت $(m_1 + m_2)v$ است. بنابه اصل بقای مقدار حرکت، سرعت v پس از برخورد بشکل زیر داده میشود.

$$v = \frac{m_1 v_1 + m_2 v_2}{m_1 + m_2}$$

این معادله نظیر معادله (۵-۱۴) است.

تقریب انرژی کل ذخیره شده در خازنها را پیش از بسته شدن کلید و پس از بسته شدن کلید حساب کنید. اگر مقادیر دو انرژی یکی نیستند تفاوت انرژی کجا رفته است؟ این سؤال پس از مطالعه فصل ۴ روشن خواهد شد.

۵-۳ اتصال سری سلفها

اتصال سری m سلف خطی تغییر ناپذیر با زمان در شکل (۵-۴) نشان داده شده

است. گیریم سلف‌ها بصورت زیر مشخص شده باشند :

$$(۵-۱۵) \quad v_k = L_k \frac{d}{dt} i_k \quad k=1, 2, \dots, m$$

و گیریم جریان اولیه $i_k(0)$ باشد. با استفاده از KCL در تمام گره‌ها داریم :

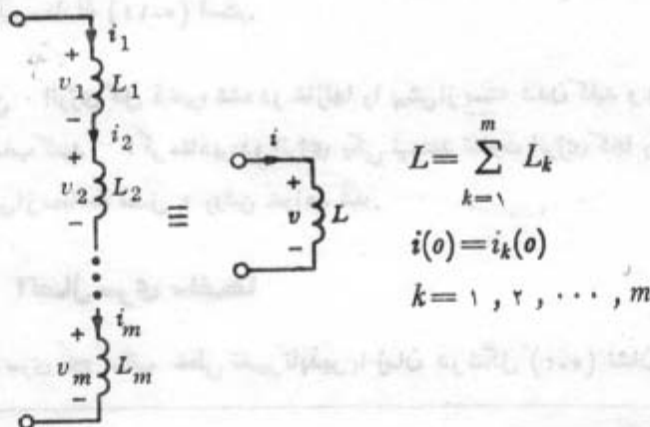
$$(۵-۱۶) \quad i = i_k \quad k=1, 2, \dots, m$$

بنابراین در $t=0$ ، $i(0) = i_k(0)$ ، $k=1, 2, \dots, m$ ، یعنی KCL لازم می‌داد که در اتصال سری m سلف، همه مقادیر اولیه جریانه‌ها در داخل سلف‌ها یکسان باشند. با استفاده از KVL بدست می‌آوریم :

$$(۵-۱۷) \quad v = \sum_{k=1}^m v_k$$

با ترکیب معادلات (۵-۱۵) تا (۵-۱۷) داریم :

$$(۵-۱۸) \quad v = \sum_{k=1}^m L_k \frac{di}{dt}$$



شکل ۵-۴- اتصال سری سلف‌های خطی

بنابراین اندوکتانس سلف معادل بصورت زیر داده میشود:

$$(۵-۱۹) \quad L = \sum_{k=1}^m L_k$$

پس نتیجه میگیریم که «اتصال سری m سلف خطی تغییر ناپذیر با زمان، هریک با اندوکتانس L_k و جریان اولیه $i(0)$ ، معادل یک سلف تنها با اندوکتانس $L = \sum_{k=1}^m L_k$ ، با همان جریان اولیه $i(0)$ است».

۵-۴ اتصال موازی سلفها

بروش مشابهی میتوان اتصال موازی سلفهای خطی تغییر ناپذیر با زمان نشان داده شده در شکل (۵-۵) را پیدا کرد. نتیجه بسادگی با معادلات زیر بیان میشود.

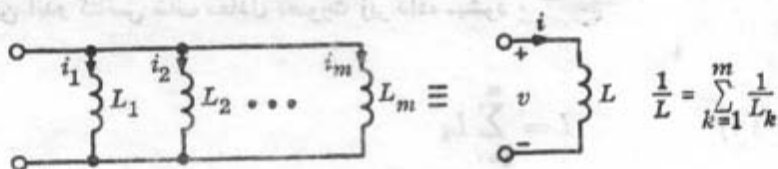
$$(۵-۲۰) \quad \frac{1}{L} = \sum_{k=1}^m \frac{1}{L_k}$$

و:

$$(۵-۲۱) \quad i(0) = \sum_{k=1}^m i_k(0)$$

تبصره ۱- اگر اندوکتانس معکوس $\Gamma_k \triangleq \frac{1}{L_k}$ ، $k=1, 2, \dots, m$ ، را تعریف کنیم رابطه (۵-۲۰) بیان میکند که اندوکتانس معکوس معادل Γ ، m سلف موازی خطی تغییر ناپذیر با زمان، هریک با اندوکتانس معکوس Γ_k ، برابر مجموع m اندوکتانس معکوس میباشد بنابراین:

$$(۵-۲۲) \quad \Gamma = \sum_{k=1}^m \Gamma_k$$



شکل ۵-۵- اتصال موازی سلف‌ها

بنابراین اندوکتانس معکوس، همان نقش رسانائی برای یک مقاومت را، برای یک سلف بازی میکند.

تبصره ۴- در مورد اتصال سلف‌ها، متناظر اصل بقاء بار، اصل بقاء شار^(۱) میباشد برای سلف‌های خطی تغییر ناپذیر با زمان، شار کلی در m سلف عبارتست از:

$$\Phi = \sum_{k=1}^m L_k I_k \quad (۵-۲۳)$$

که در آن L_k و I_k به ترتیب اندوکتانس و جریان لحظه‌ای سلف k ام میباشند.

خلاصه

- در اتصال سری عناصر، جریان در داخل همهٔ عناصر یکسان است. ولتاژ دوسر اتصال سری برابر با مجموع ولتاژهای دوسر هریک از عناصر است.
- در اتصال موازی عناصر، ولتاژ دوسر همهٔ عناصر یکسان است. جریان داخل اتصال موازی برابر با مجموع جریانهای داخل هریک از عناصر است.
- جدول (۳-۱) فرمولهای اتصالات سری و موازی را برای مقاومتها، خازنها و سلف‌های خطی خلاصه میکند.

جدول ۳-۱- اتصال سری و موازی عناصر خطی

نوع عنصر	اتصال سری m عنصر	اتصال موازی m عنصر
مقاومتها		
$R =$ مقاومت	$R = \sum_{k=1}^m R_k$	$G = \sum_{k=1}^m G_k$
$G =$ رسانائی		
خازنها		
$C =$ ظرفیت	$C = \sum_{k=1}^m C_k$	$S = \sum_{k=1}^m S_k$
$S =$ ظرفیت معکوس		
سلف‌ها		
$L =$ اندوکتانس	$L = \sum_{k=1}^m L_k$	$\Gamma = \sum_{k=1}^m \Gamma_k$
$\Gamma =$ اندوکتانس معکوس		

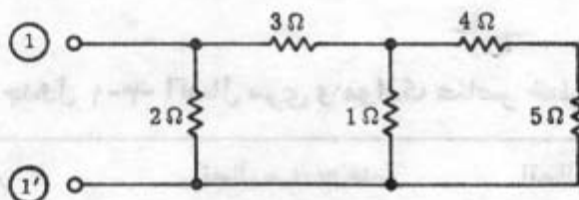
مسائل

۱- اتصال سری - موازی مقاومتهای خطی مدار نردبانی نشان داده شده

در شکل (مسئله ۳-۱) شامل مقاومتهای خطی مشخص شده در شکل میباشد. مقاومت یک قطبی دیده شده در سرهای ① و ①' چقدر است؟

۲- تجزیه و تحلیل مدارهای خطی مقاومتی یک منبع ولتاژ ثابت ۱۰

ولت به یک قطبی شکل (مسئله ۳-۱) اعمال میشود کلیه جریانهای شاخه را تعیین کنید.



شکل (مسئله ۳-۱)

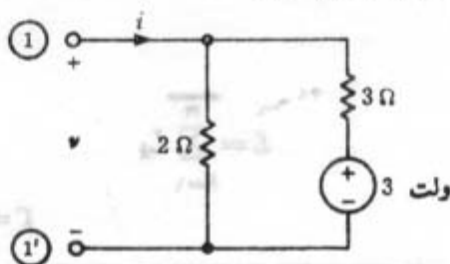
۳- مشخص سازی و مدارهای معادل یک قطبی‌های مقاومتی برای مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۳-۲):

الف - مشخصهٔ یک قطبی $11'$ ، یعنی معادله‌ای که یک قطبی را بر حسب ولتاژ قطب و جریان قطب توصیف میکند تعیین کنید.

ب - مشخصه را در صفحهٔ $v-i$ رسم کنید.

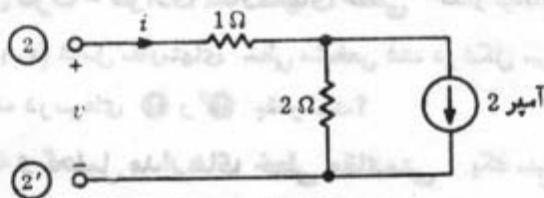
پ - مدار معادل تونن را رسم کنید.

ت - مدار معادل نرتن را رسم کنید.



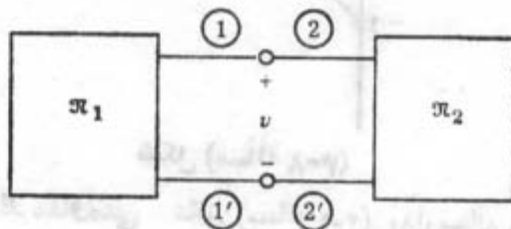
شکل (مسئله ۳-۳)

۴- یک قطبی مقاومتی برای مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۳-۴) قسمت‌های (الف)، (ب)، (پ) و (ت) مسئله ۳ را تکرار کنید.



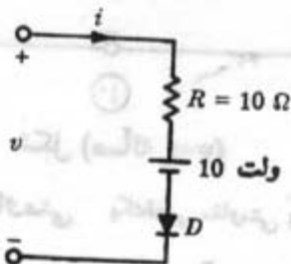
شکل (مسئله ۳-۴)

۵- حل مدار مقاومتی اگر دو یک قطبی درشکلهای (مسئله ۳-۳) و (مسئله ۳-۴) پشت به پشت، همانطور که در شکل (۳-۵) نشان داده شده، بهم وصل شوند ولتاژ v حاصل چقدر است؟ اگر سر $1'$ به سر 1 و سر $2'$ به سر 2 وصل گردد، ولتاژ v چقدر است؟



شکل (مسئله ۳-۵)

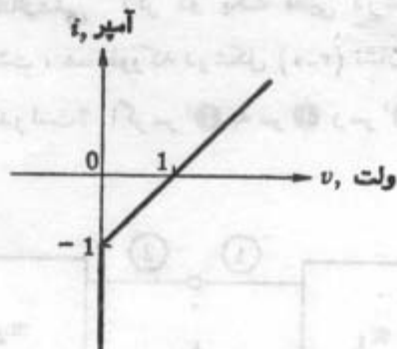
۶- مدار مقاومت منبع، دیود مشخصه i مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۳-۶) را که در آن D یک دیود ایده‌آل است، بطور ترسیمی و تحلیلی توصیف کنید.



شکل (مسئله ۳-۶)

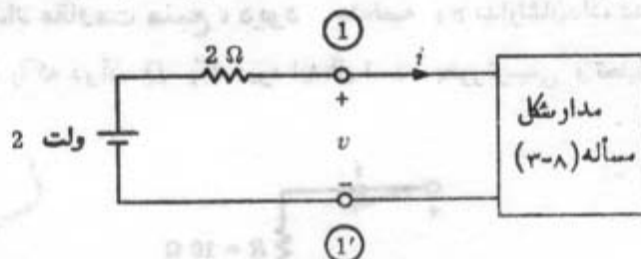
۷- مدار دیودی فرض کنید که اتصال دیود D در شکل (مسئله ۳-۶) معکوس شود. مشخصه مدار جدید را بطور تحلیلی و ترسیمی توصیف کنید.

۸- ترکیب مدارهای مقاومتی مداری را که از اتصال موازی یک مقاومت، یک دیود ایده‌آل و یک منبع جریان تشکیل شده و باید دارای مشخصه i نشان داده شده در شکل (مسئله ۳-۸) باشد پیدا کنید.



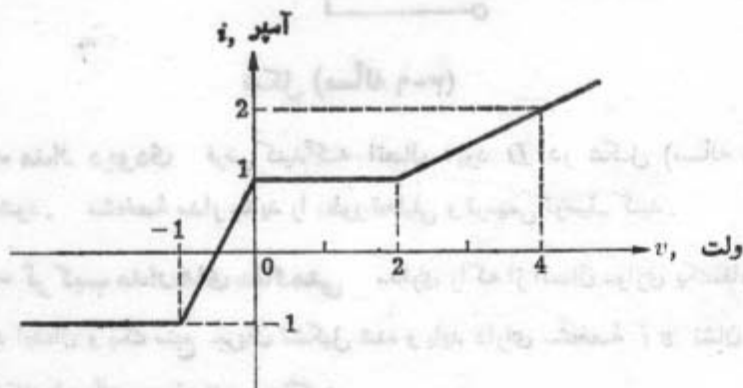
شکل (مسأله ۳-۸)

۹- حل مدار مقاومتی شکل (مسأله ۳-۹) مدار مسأله ۸ را نشان میدهد که به اتصال سری یک منبع ولتاژ ثابت ۲ ولتی و یک مقاومت ۲ اهمی وصل شده است. جریان درون منبع ولتاژ و توان تحویل داده شده به مدار را تعیین کنید.



شکل (مسأله ۳-۹)

۱۰- ترکیب مدار مقاومتی یک قطبی مقاومتی با مقاومت‌های خطی، دیودهای

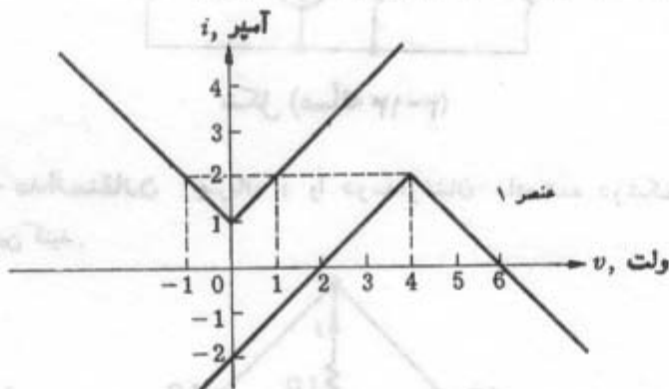


شکل (مسأله ۳-۱۰)

ایده‌آل و منابع نا بسته طوری طرح کنید که دارای مشخصه v_i نشان داده شده در شکل (مسئله ۳-۱۰) باشد.

۱۱- اتصال سری و موازی مقاومتهای غیر خطی فرض کنید که دو عنصر مقاومتی که مشخصه v_i آنها در شکل (مسئله ۳-۱۱) نشان داده شده است داده شده باشند.

- الف - مشخصه v_i اتصال سری این دو عنصر را پیدا کنید.
ب - مشخصه v_i اتصال موازی این دو عنصر را پیدا کنید.



شکل (مسئله ۳-۱۱)

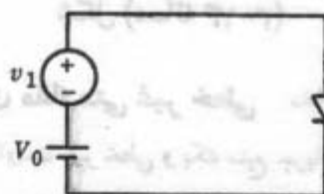
۱۲- مدارهای معادل سیگنال کوچک در مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۳-۱۲)، دیود ژرمانیوم دارای یک مشخصه v_i بصورت زیر است:

$$i = I_s (e^{qv/kT} - 1) \quad I_s = 0.05 \text{ mA} \quad \text{و} \quad kT/q \approx 0.026 \text{ ولت}$$

منبع سیگنال v_1 یک سینوسوئید است

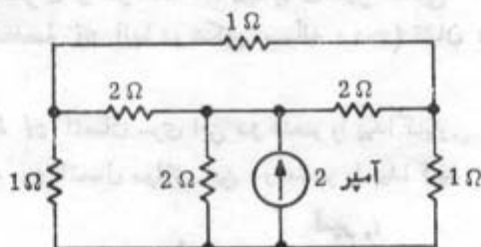
$$v_1 = 10^{-2} \sin 2\pi 60 t \text{ ولت}$$

مدارهای معادل سیگنال کوچک را بترتیب برای ولتاژهای بایاس $V_0 = 0.1, 0, -0.1$ ولت تعیین کنید.



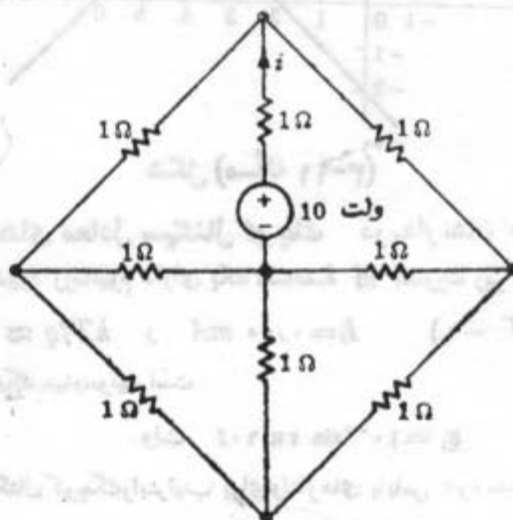
شکل (مسئله ۳-۱۲)

۱۳- مدار متقارن برای مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۱۳-۳) جریانها را در همهٔ مقاومتها تعیین کنید. (راهنمایی: آیا میتوانید حل این مدار را با استفاده از تقارن پیدا کنید؟)



شکل (مسئله ۱۳-۳)

۱۴- مدار متقارن جریان i را در مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۱۴-۳) تعیین کنید.



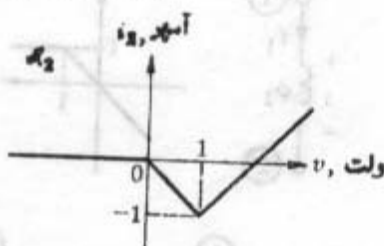
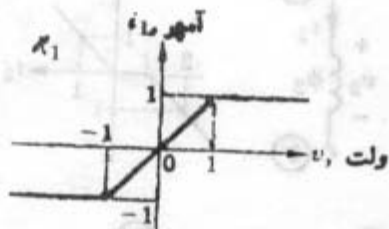
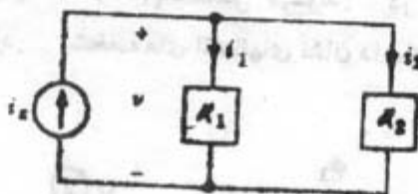
شکل (مسئله ۱۴-۳)

۱۵- حل مدارهای مقاومتی غیر خطی مدار نشان داده شده در شکل (مسئله ۱۵-۳) شامل دو مقاومت غیر خطی و یک منبع جریان است مشخصهٔ دو مقاومت در شکل نشان داده شده‌اند. ولتاژ v را برای جریانهای زیر تعیین کنید.

الف - آمپر $i_s = 1$

ب - آمپر $i_s = 10$

پ - آمپر $i_s = 2 \cos t$



شکل (مسأله ۱۵-۳)

۱۶- حل مدار مقاومتی غیر خطی در مدار نشان داده شده در شکل

(مسأله ۱۵-۳) منبع جریان i_s را با اتصال سری یک منبع ولتاژ v_s و یک مقاومت خطی با مقاومت ۲ اهم جانشین کنید. ولتاژ v را برای مقادیر زیر تعیین کنید.

الف - ولت $v_s = 1$

ب - ولت $v_s = 10$

پ - ولت $v_s = 2 \cos t$

۱۷- قطع و وصل در خازنها سه خازن مجزای خطی تغییر ناپذیر با زمان

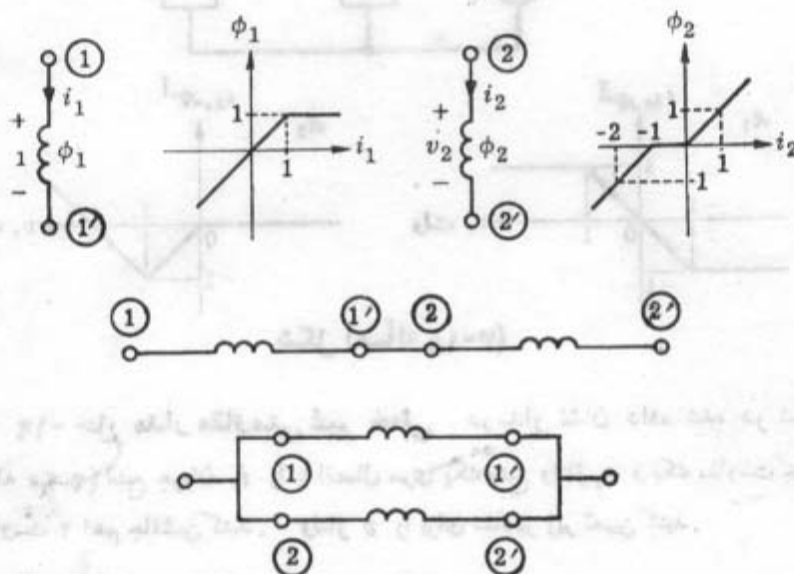
به ظرفیت‌های ۳ و ۲ و ۱ فاراد و ولتاژهای اولیه به ترتیب ۳ و ۲ و ۱ ولت داده شده‌اند. سه خازن با کلید زنی لحظه‌ای، همزمان بطور موازی وصل میشوند. ولتاژ حاصل دوسر اتصال موازی چقدر است؟ انرژی الکتریکی ذخیره شده در خازنها را قبل از اتصال و بعد از اتصال حساب کنید.

۱۸- قطع و وصل در سلف‌ها دو سلف خطی با اندوکتانس‌های ۲ و ۱ هانری

و جریانهای به ترتیب ۱ و ۲ آمپر بصورت یک اتصال سری درآورده میشوند. جریان حاصل

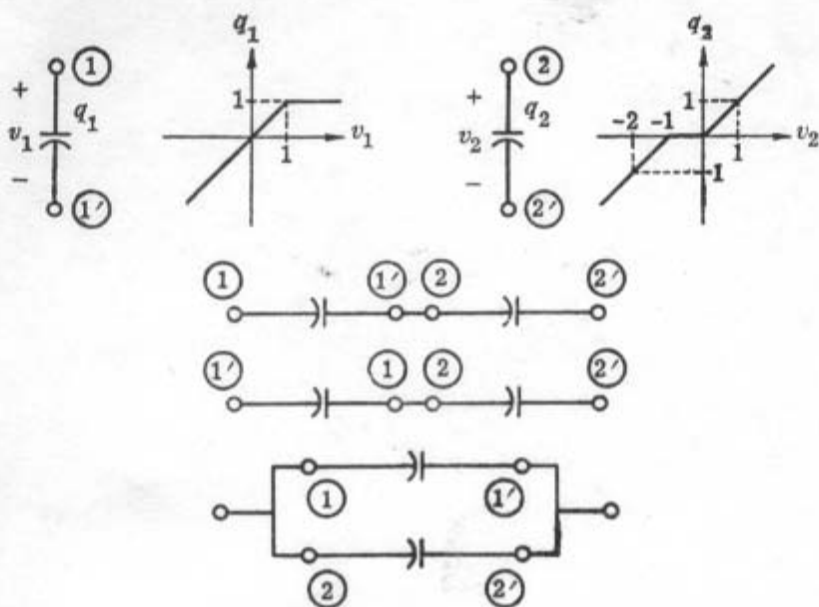
چقدر است ؟ انرژی مغناطیسی ذخیره شده در سلف‌ها را قبل از اتصال و بعد از اتصال حساب کنید.

۱۹- اتصال سلفهای غیر خطی مشخصه‌های دو سلف غیرخطی با منحنی‌های Φi متناظرشان طبق شکل (مسئله ۱۹-۳) مشخص میشوند. در $t=0$ هیچ جریانی در درون سلفها وجود ندارد. مشخصه‌های اتصالهای نشان داده شده در شکل را رسم کنید.



شکل (مسئله ۱۹-۳)

۲۰- اتصال خازنهای غیر خطی مشخصه‌های دو خازن غیر خطی با منحنی qv متناظرشان همانطور که در شکل (مسئله ۲۰-۳) نشان داده شده مشخص میشوند. در $t=0$ بار روی هر یک از خازنها صفر است. مشخصه‌های اتصالهای نشان داده شده در شکل را بکشید. انرژی ذخیره شده در هر اتصال را وقتی که ولتاژ دوسر اتصال ۱-، ۲ و ۱ ولت است تعیین کنید.



شکل (مسأله ۳-۲۰)



تقویت کننده‌های عملیاتی

مدارهای مجتمع با تراشه‌های نیمه‌هادی انقلابی در طراحی مدارهای دیجیتال به وجود آورده و کامپیوترهای شخصی را به ما عرضه کرده‌اند. گرچه به طور عام در این باره کمتر صحبت می‌شود، اما مدارهای مجتمع با فراهم آوردن بلوک‌های ساختمانی کوچک مشتمل بر تعداد زیادی مقاومتها و ترانزیستورها، انقلابی نیز در طراحی مدارهای خطی ایجاد کرده‌اند.

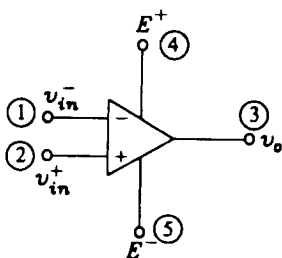
شاید پرکاربردترین این ابزارها، تقویت کننده‌های عملیاتی یا آپ‌آمپ‌ها هستند. تقویت کننده‌های عملیاتی با مقاومت ورودی بالا و مقاومت خروجی پایین و بهره و ولتاژ بزرگ مشخص می‌شوند. تقویت کننده‌های عملیاتی در سیستم‌های تقویت کننده صوتی به کار برده می‌شوند. همچنین آنها در بسیاری از کاربردهای ابزار دقیق مانند سنجه‌های چنندکاره دیجیتال (مولتی‌مترها) ظاهر می‌شوند که در آن ولتاژهای کوچک را تقویت می‌کنند.

جزئیات تحلیل ولتاژها و جریانهای درونی تقویت کننده عملیاتی به ندرت مورد نیاز است و معمولاً فقط لازم است که مشخصه‌های سرهای آن در نظر گرفته شوند. با معرفی کردن یک عنصر مداری به نام تقویت کننده عملیاتی ایده‌آل، اغلب تحلیل را ساده‌تر می‌کنیم.

۱- مدل‌های آپ‌آمپ

تقویت کننده‌های عملیاتی گرچه روزگاری از بهم پیوستن ترانزیستورها، خازنها و مقاومتها جدا از هم (گسسته) ساخته می‌شدند، اما امروزه به وسیله مدارهای مجتمع بر روی یک قطعه سیلیکون مربعی چند میلیمتری ساخته می‌شوند، که قیمت آن کمتر از یک دلار است. تقویت کننده عملیاتی که به اختصار آن را آپ‌آمپ (op-amp) می‌گویند در انواع مختلف بسته‌بندی‌ها در بازار وجود دارد. نوع متداول آن، بسته‌بندی با ۸ سر یا بیشتر است که بعضی از این سرها ممکن است به هیچ محلی در درون آن متصل نباشند. در درس مدارهای الکتریکی مشخصه‌های بیرونی آپ‌آمپ و رفتار آن در سرها مورد توجه قرار می‌گیرد. ساختمان درونی آپ‌آمپ در درس الکترونیک مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

یک آپ‌آمپ در ساده‌ترین حالت دارای ۵ سر است که در شکل (۱-۱) نشان داده شده‌اند. از طریق سرهای ④ و ⑤ منابع تغذیه لازم برای کارکرد مناسب آپ‌آمپ اعمال می‌شود؛ یعنی منابع

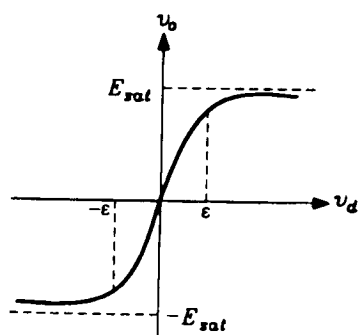


E^+ و E^- که مقدار متداول آنها در حدود $+15$ ولت و -15 ولت است، ($E^+ = +15$ و $E^- = -15$)، سر ① را معکوس کننده علامت گویند و آن را با v_{in}^- نشان می‌دهند و هر سیگنالی که به این سر وصل شود، علامت آن معکوس می‌شود.

سر ② را سر غیر معکوس کننده علامت گویند و آن

شکل ۱-۱ نماد یک آپ‌امپ با منابع تغذیه

و سرهای ورودی و خروجی.



را با v_{in}^+ نشان می‌دهند. سر ③، سر خروجی آپ‌امپ است و ولتاژ خروجی v_o تابعی از تفاضل v_{in}^+ و v_{in}^- است که آن را با سیگنال $v_d = v_{in}^+ - v_{in}^-$ نشان می‌دهند. ارتباط تابعی v_o با v_d یک ارتباط تابعی غیرخطی است و مقدار v_o برای مقادیر بزرگتر v_d که در حدود چند دهم میلی ولت می‌باشد به حد اشباع می‌رسد. ارتباط ولتاژ خروجی v_o برحسب ولتاژ ورودی v_d در شکل (۲-۱) نشان داده شده است.

منابع تغذیه E^+ و E^- صرفاً برای بایاس کردن ترانزیستورهای درون آپ‌امپ به کار می‌روند و هنگامی که

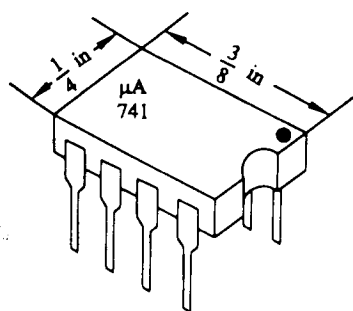
شکل ۲-۱ ولتاژ خروجی مدار باز v_o برحسب

تابعی از ولتاژ ورودی v_d .

آپ‌امپ به طور مناسب بایاس شود و کار مورد نظر خود را انجام دهد، منابع تغذیه اثر خاصی روی نحوه کار کردن و سیگنال خروجی نخواهند داشت. از این رو در مدارهای کاربردی معمولاً منابع تغذیه در شکل نشان داده نمی‌شوند.

همان طوری که در شکل (۲-۱) نشان داده شده است، برای مقادیر کوچک v_d یعنی

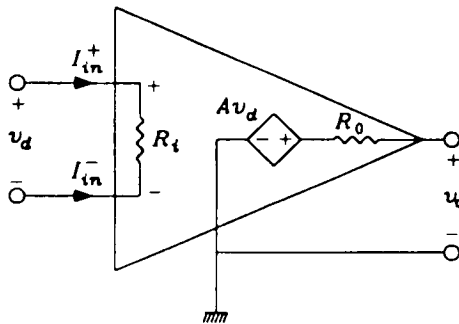
$-\epsilon < v_d < \epsilon$ ، ارتباط تابعی خروجی و ورودی یک ارتباط خطی است؛ یعنی $v_o = A v_d$ ، که در آن A (شیب مشخصه) در حدود 10^5 یا بیشتر است. بنابراین برای آن که v_o به حد اشباع نرسد، لازم است ϵ در



حدود یک دهم میلی ولت یا کمتر باشد که به این ناحیه، ناحیه عملکرد خطی آپ‌امپ گویند. در خارج این ناحیه آپ‌امپ رفتار غیرخطی دارد و برای مقادیر v_d بزرگتر از ϵ ، خروجی آپ‌امپ به حد اشباع می‌رسد که مقدار این ولتاژ اشباع برابر ولتاژ منابع تغذیه آن است.

شکل ۳-۱ شمای ظاهری یک بسته‌بندی آپ‌امپ.

شمای ظاهری یک آپ‌امپ $741 \mu A$ در شکل (۱-۳) نشان داده شده است. برخی سرهای خروجی آن برای تنظیم عملکرد مدار داخلی آپ‌امپ به کار می‌رود که این سرها را با *offset null* نشان می‌دهند. بعضی دیگر از سرها به هیچ جایی در درون آپ‌امپ وصل نشده‌اند و آنها را با NC نمایش می‌دهند. از این سرها می‌توان به عنوان گره‌های اتصال برای وصل کردن دو عنصر استفاده کرد. در ناحیه خطی مشخصه‌های سرهای ورودی آپ‌امپ را با یک مقاومت ورودی R_{in} و مشخصه



سر خروجی را با یک منبع ولتاژ وابسته $v_o = A v_d$ که به طور متوالی با یک مقاومت خروجی R_o قرار دارد، مطابق شکل (۱-۴) مدل‌سازی می‌کنیم. ولتاژ خروجی آپ‌امپ معمولاً نسبت به گره زمین سنجیده می‌شود. A بهره ولتاژ مدار باز و I_{in}^+ و I_{in}^- جریانه‌های ورودی در سرهای آپ‌امپ هستند.

شکل ۱-۴ مدل آپ‌امپ که مقاومت ورودی R_t و مقاومت خروجی R_o و

بهره ولتاژ A و جریانه‌های ورودی I_{in}^+ و I_{in}^- را نشان می‌دهد.

در بیشتر تحلیل‌های مداری، مدل به مراتب ساده‌تری را از آپ‌امپ در نظر می‌گیریم. بهره ولتاژ مدار باز A معمولاً بسیار بزرگ است و توسط سازنده هم چندان کنترل نمی‌شود (در بعضی آپ‌امپ‌ها A از 10^5 بزرگتر است). بنابراین برای ساده کردن مدل، آن را به طور تقریبی برابر بی‌نهایت می‌گیریم؛ یعنی:

$$A = \infty$$

بهره بسیار بالای آپ‌امپ، پس‌خور منفی خروجی را لازم دارد. جزئی از ولتاژ خروجی v_o به ورودی آپ‌امپ پس‌خور می‌شود و از ولتاژ ورودی کم می‌کند تا ولتاژ v_d را تشکیل دهد. بهره بی‌نهایت A موجب می‌شود که ولتاژ خروجی v_o در حد مورد نظر قرار گیرد و از این رو:

$$v_d = \frac{v_o}{A} = 0$$

مقدار مقاومت ورودی برای یک آپ‌امپ در حدود 2 مگا اهم است (در بعضی از آپ‌امپ‌ها به بزرگتر از 10^{12} اهم نیز می‌رسد). از این رو می‌توان فرض کرد که جریان ورودی آپ‌امپ یعنی I_{in} برابر صفر است؛ یعنی:

$$I_{in} = \frac{v_d}{R_{in}} = 0$$

فرض جریان ورودی صفر، معادل فرض مقاومت ورودی بی‌نهایت است، پس:

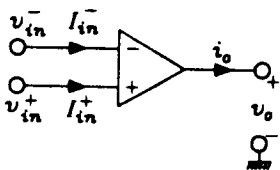
$$R_{in} = \infty$$

مقاومت خروجی کوچک R_o که در حدود ۱۰۰ اهم یا کمتر می‌باشد، اساساً به منظور محدود کردن جریان خروجی برای عملکرد خطی آن است. بنابراین فرض می‌کنیم که:

$$R_o = 0$$

برحسب مدل شکل (۱-۴) این تقریبها یک منبع ولتاژ کنترل شده با ولتاژ را با بهره بی‌نهایت و ولتاژ کنترل v_d به ما می‌دهد. این مدل را یک عنصر جدید مدار به نام آپ‌آمپ ایده‌آل نامگذاری می‌کنیم.

۱-۱ تعریف آپ‌آمپ ایده‌آل



آپ‌آمپ ایده‌آل یک عنصر مداری است که در آن $v_d = v_{in}^+ - v_{in}^- = 0$ و جریانهای ورودی $I_{in}^+ = I_{in}^- = 0$ ، لیکن پس‌خور منفی موجب می‌شود که مقدار ولتاژ خروجی در حد مورد نظر قرار گیرد. نماد یک آپ‌آمپ ایده‌آل در شکل (۱-۵) نشان داده شده است.

شکل ۱-۵ نماد یک آپ‌آمپ ایده‌آل.

تبصره ۱ وقتی KCL را به نماد یک آپ‌آمپ ایده‌آل اعمال می‌کنیم، باید دقت و توجه کافی داشته باشیم؛ زیرا که جریان زمین i_d معمولاً در شکل نشان داده نمی‌شود. از این‌رو وقتی KCL را در یک سطح دربرگیرنده سرهای آپ‌آمپ اعمال می‌کنیم، ظاهراً با تناقضی روبرو می‌شویم؛ زیرا جریانهای ورودی I_{in}^+ و I_{in}^- در حدود صفر هستند در حالی که جریان خروجی I_o در حدود صفر نمی‌باشد. بنابراین لازم است جریان زمین نیز در شکل نشان داده شود تا اعمال KCL با تناقضی همراه نباشد.

تبصره ۲ عملکرد ناحیه خطی یک آپ‌آمپ توسط ولتاژهای تغذیه و جریان خروجی آپ‌آمپ محدود می‌شود. برای تحلیل در درون ناحیه خطی، ما از مدل ایده‌آل آپ‌آمپ استفاده می‌کنیم که یک منبع ولتاژ وابسته با بهره بی‌نهایت است و توسط ولتاژ $v_d = v_{in}^+ - v_{in}^-$ کنترل می‌شود. برای کاربردهای وسیع مداری در نظر گرفتن ناحیه خطی کفایت می‌کند. بررسی خواص غیرخطی آپ‌آمپ به یک درس پیشرفته دیگر مانند الکترونیک واگذار می‌شود.

تبصره ۳ ولتاژ خروجی v_o و جریان خروجی I_o یک آپ‌آمپ باید در سه شرط زیر صدق کنند تا آپ‌آمپ در ناحیه خطی عمل کند:

$$|v_o| < E_{sat}$$

$$|I_o| < I_{sat}$$

$$\left| \frac{dv_o(t)}{dt} \right| < SR$$

ولتاژ اشباع E_{sat} و جریان اشباع I_{sat} و حد نرخ تغییرات (Slew Rate)، پارامترهای یک آپ‌آمپ هستند. مثلاً در مورد آپ‌آمپ $741 \mu A$ که با ولتاژهای $+15$ و -15 تغذیه می‌شود، داریم: $E_{sat} = 14V$ ،

خروجی دلخواه بزرگ یا جریان خروجی دلخواه بزرگ را تولید کند و یا نرخ تغییرات ولتاژ خروجی نمی‌تواند به طور دلخواه بسیار وسیع باشد.

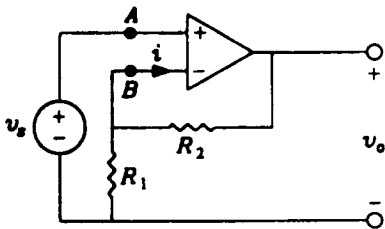
تبصره ۴ چون در مدل آپ‌امپ ایده‌آل $v_d = v_{in}^+ - v_{in}^- = 0$ در نظر گرفته می‌شود، از این رو گویند سرهای ورودی آپ‌امپ اتصال کوتاه مجازی شده است. یعنی گرچه هیچ اتصالی میان سرهای v_{in}^- و v_{in}^+ وجود ندارد، ولی ولتاژ آنها مثل هم است و می‌توان چنین تصور کرد که این سرها با یک شاخه اتصال کوتاه شده‌اند.

۲- مدارهای آپ‌امپ

در این بخش مدل آپ‌امپ ایده‌آل را برای تحلیل بعضی مدارهای ساده ولی مهم که به عنوان قطعات ساختمانی اصلی در مدارهای بسیار پیچیده مورد استفاده قرار می‌گیرند، به کار می‌بریم.

مثال ۱ تقویت کننده غیر معکوس کننده علامت

تقویت کننده غیر معکوس کننده علامت، مداری است که در آن ولتاژ ورودی v_s در یک عدد مثبت ضرب می‌شود. این مدار از یک تقویت کننده عملیاتی به همراه پس‌خور مطابق شکل (۲-۱) استفاده می‌کند. ما مدل آپ‌امپ ایده‌آل را برای تعیین بهره ولتاژ مدار بسته $\frac{v_o}{v_s}$ بکار می‌بریم. نقاط A و B که دو سر ورودی آپ‌امپ هستند هم پتانسیل می‌باشند، پس $v_B = v_s$ و چون جریان i ورودی آپ‌امپ صفر است، پس مقاومت‌های R_1 و R_2 عملاً با هم سری هستند و می‌توان از ایده تقسیم کننده ولتاژ، ولتاژ دوسر مقاومت R_1 را به صورت زیر نوشت:



شکل ۲-۱ تقویت کننده ولتاژ غیر معکوس کننده علامت.

$$v_{R_1} = \frac{R_1}{R_1 + R_2} v_o$$

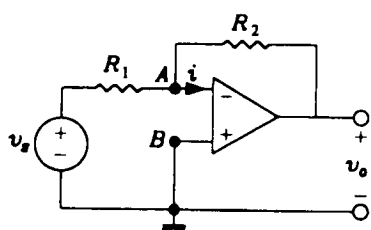
با توجه به اینکه $v_{R_1} = v_B = v_s$ بهره ولتاژ را به صورت زیر به دست می‌آوریم:

$$\frac{v_o}{v_s} = \frac{R_1 + R_2}{R_1}$$

این بهره ولتاژ را بهره ولتاژ مدار بسته می‌گویند. چون نسبت $\frac{R_1 + R_2}{R_1}$ برای مقادیر مثبت R_1 و R_2 همواره بزرگتر از یک است، پس این مدار مانند یک تقویت کننده‌ای عمل می‌کند که ولتاژ ورودی v_s را در یک عدد مثبت بزرگتر از یک ضرب می‌کند. تا وقتی که ولتاژ خروجی آپ‌امپ اشباع نشود، این مدار مانند یک تقویت کننده رفتار می‌کند.

مثال ۲ تقویت کننده معکوس کننده علامت

اکنون مداری را مورد تحلیل قرار می‌دهیم که سیگنال ورودی را در یک عدد منفی ضرب می‌کند. این مدار معکوس کننده علامت، یک قطعه ساختمانی اصلی دیگری است که در مدارهای بسیار پیچیده مورد استفاده قرار می‌گیرد. این مدار در شکل (۲-۲) نشان داده شده است که در آن سر (-) در بالای



شکل است. توجه کنید که ما پس‌خور را همیشه به سر معکوس کننده علامت یعنی (-) اعمال می‌کنیم. نقاط A و B هم پتانسیل هستند و چون گره B زمین شده است، پس $v_A = v_B = 0$. چون جریان i ورودی به آپ‌آمپ برابر صفر است، پس با اعمال KCL در گره A به دست می‌آوریم:

شکل ۲-۲ تقویت کننده ولتاژ معکوس کننده علامت.

$$\frac{v_s - v_A}{R_1} + \frac{v_o - v_A}{R_2} = 0$$

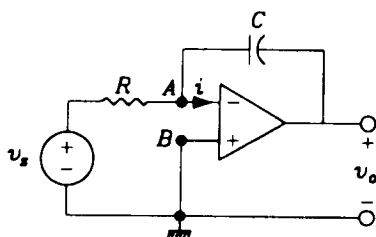
با قرار دادن $v_A = 0$ به دست می‌آوریم:

$$v_o = -\frac{R_2}{R_1} v_s$$

توجه کنید که علامت ولتاژ خروجی v_o مخالف علامت ولتاژ ورودی v_s است. به همین دلیل است که به این مدار، تقویت کننده معکوس کننده علامت می‌گویند. در واقع این مدار وقتی تقویت کننده است که $R_2 > R_1$ باشد. همچنین لازم است که ولتاژ خروجی آپ‌آمپ اشباع نشود تا مدار مانند یک تقویت کننده عمل کند.

مثال ۳ مدار انتگرال‌گیر

مدارهای با تقویت کننده عملیاتی، نه تنها عملیات جبری مانند ضرب کردن در یک ثابت مثبت یا منفی را انجام می‌دهند (مثالهای ۱ و ۲)، بلکه انتگرال‌گیری را نیز انجام می‌دهند. شکل (۳-۲)، مداری را نشان می‌دهد که ولتاژ خروجی آن انتگرال ولتاژ ورودی آن است. این مدار انتگرال‌گیر به عنوان یکی از قطعات بسیاری از ابزارهای الکترونیکی مورد استفاده قرار می‌گیرد.



شکل ۳-۲ یک مدار انتگرال‌گیر.

نقاط A و B هم پتانسیل اند و چون نقطه B زمین شده است، پس $v_A = v_B = 0$. چون جریان i ورودی به آپ‌آمپ صفر است، با اعمال KCL در گره A به دست می‌آوریم:

$$\frac{v_s - v_A}{R} + C \frac{d}{dt} (v_o - v_A) = 0$$

با قرار دادن $v_A = 0$ ، به دست می‌آید:

$$C \frac{dv_o}{dt} = -\frac{1}{R} v_s$$

و با انتگرال‌گیری از این معادله داریم:

$$v_o = -\frac{1}{RC} \int_{-\infty}^t v_s dt$$

ملاحظه می‌شود که در این مدار ولتاژ خروجی v_o مساوی $\left(-\frac{1}{RC}\right)$ برابر انتگرال ولتاژ ورودی v_s است.

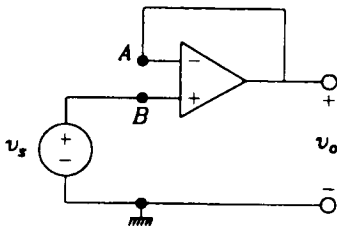
تبصره اگر جای خازن C و مقاومت R را با هم عوض می‌کردیم، با تحلیل مشابه مثال ۳ به دست می‌آوریم:

$$v_o = -RC \frac{dv_s}{dt}$$

یعنی مدار مانند یک مشتق‌گیر عمل می‌کند. در عمل چون مشتق‌گیر الکترونیکی نسبت به نویز بسیار حساس است، از این رو از چنین کاربردی حتی المقدور خودداری می‌شود.

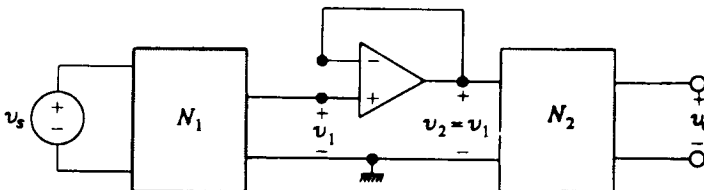
مثال ۴ تعقیب‌کننده ولتاژ

ساده‌ترین مدار تقویت‌کننده عملیاتی، مدار تعقیب‌کننده ولتاژ نشان داده شده در شکل (۲-۴) است. بدیهی است که ولتاژ خروجی این مدار برابر همان ولتاژ ورودی v_s است.



شکل ۲-۴ مدار تعقیب‌کننده ولتاژ.

مزیت اصلی مدار تعقیب‌کننده ولتاژ آن است که هر بار دلخواهی در سرهای خروجی وصل کنیم، ولتاژ v_o را نمی‌تواند تغییر دهد. شکل موج ولتاژ v_o فقط شکل موج ولتاژ ورودی را تعقیب می‌کند. این مدار را گاهی تقویت‌کننده ایزوله‌کننده نیز گویند و برای جلوگیری از اثر بار شدگی یک مدار به وسیله مدار دیگر مورد استفاده قرار می‌گیرد. این مطلب در شکل (۲-۵) نشان داده شده است که در آن ولتاژ خروجی مدار N_1 وقتی که با یک مدار دلخواه N_2 بار شود، هیچ گونه تغییری نمی‌کند و گویند مدار تعقیب‌کننده

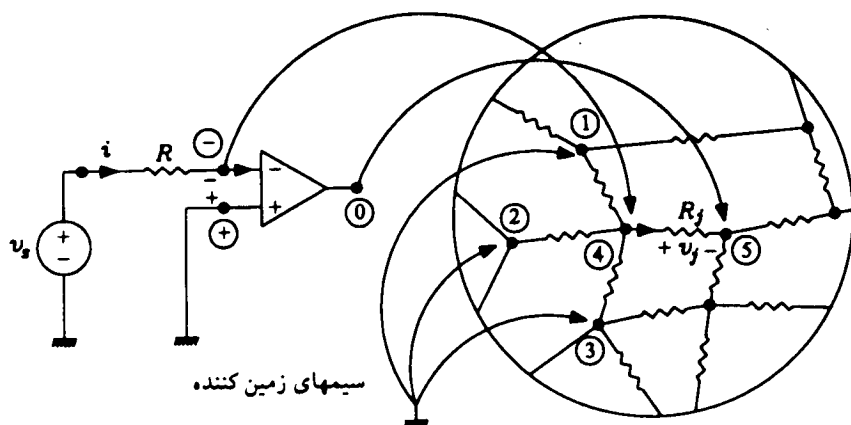


شکل ۲-۵ ایزوله کردن دو مدار N_1 و N_2 توسط مدار تعقیب‌کننده ولتاژ.

ولتاژ، دو مدار N_1 و N_2 را از هم ایزوله کرده است که موجب می‌شود N_1 و N_2 جداگانه تحلیل یا طراحی شوند.

مثال ۵ اندازه‌گیری مقاومت بدون بریدن سیمها

فرض کنید مدار مقاومتی خطی قرار گرفته در درون دایره شکل (۲-۶)، قسمتی از یک مدار را نشان دهد که می‌خواهیم مقدار هر یک از مقاومتها را بدون بریدن سیمهای آن اندازه‌گیری کنیم. این مسأله وقتی پیش می‌آید که مداری به خاطر یک مقاومت معیوب از کار می‌افتد و ما می‌خواهیم مقاومت معیوب را با مقایسه مقدار آن با مقدار نامی شناسایی کنیم.



شکل ۲-۶ یک آشکارساز خطای آب‌امبی.

برای نشان دادن این که چگونه این مدار کار می‌کند، فرض کنید بخواهیم مقدار مقاومت R_j را بدون بریدن سیمهای دوسر آن اندازه‌گیری کنیم. یکی از سرهای مقاومت R_j را به سر معکوس کننده آپ‌امپ وصل کنید (در شکل (۲-۶) به سر (-) آپ‌امپ وصل شده است). سپس سر دوم این مقاومت را به سر خروجی آپ‌امپ وصل کنید (گره ۵) در شکل (۲-۶) به سر خروجی آپ‌امپ وصل شده است). با توجه به هم پتانسیل بودن سرهای ورودی آپ‌امپ، پتانسیل گره ۴ برابر صفر است و برای آنکه جریان وارد شونده به این گره تماماً از مقاومت R_j عبور کند، لازم است به جز گره ۵، تمام گره‌های دیگر وصل شده به گره ۴ دارای پتانسیل صفر باشند. از این رو با سیمهای زمین کننده، گره‌های انتهایی کلیه مقاومت‌های وصل شده به گره ۴ را، به استثنای گره ۵، به گره زمین وصل می‌کنیم. به این ترتیب مقاومت R_j در مسیر پس‌خور آپ‌امپ قرار می‌گیرد و تمام جریان i که از مقاومت R می‌گذرد، از مقاومت R_j عبور می‌کند و داریم $i = \frac{v_s}{R}$ و $v_j = R_j i = \frac{R_j}{R} v_s$. چون ولتاژ v_j بدون بریدن سیمها قابل اندازه‌گیری است، پس $R_j = R \frac{v_j}{v_s}$ و به این ترتیب مقدار مقاومت R_j را بدون بریدن سیمهای آن تعیین کردیم.

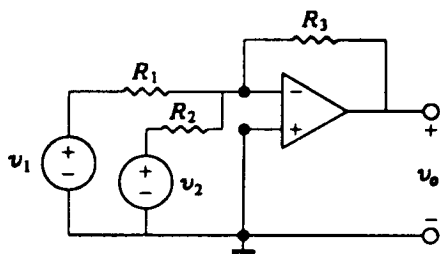
۳- تحلیل گره در مدارهای با آپ‌امپ ایده‌آل

می‌توان تحلیل گره را به راحتی در مدارهای شامل آپ‌امپ ایده‌آل به کار گرفت. در اعمال این تحلیل به نکات زیر باید توجه کرد:

- ۱- جریان وارد شونده به هر سر ورودی آپ‌امپ ایده‌آل برابر صفر است.
- ۲- اختلاف پتانسیل میان سرهای ورودی آپ‌امپ ایده‌آل برابر صفر است.
- ۳- جریان خروجی آپ‌امپ برابر صفر نمی‌باشد. این جریان در معادله KCL نوشته شده در گره خروجی به کار می‌رود. اعمال KCL در گره خروجی، یک مجهول اضافی به نام جریان خروجی را به معادلات گره اضافه می‌کند. بنابراین اگر هدف، تعیین جریان خروجی آپ‌امپ نباشد، لزومی ندارد که KCL را در گره خروجی آپ‌امپ بنویسیم.

مثال ۷ مقدار ولتاژ خروجی v_o را در مدار

شکل (۱-۳) تعیین کنید.



شکل ۱-۳ (مثال ۷)

چون سرهای آپ‌امپ هم پتانسیل است و سر (+) آن زمین شده است، پس ولتاژ سر (-) آن نیز صفر است. با اعمال KCL در گره سر منفی آپ‌امپ و با صفر گرفتن جریان ورودی آپ‌امپ داریم:

$$\frac{v_1 - 0}{R_1} + \frac{v_2 - 0}{R_2} + \frac{v_o - 0}{R_3} = 0.$$

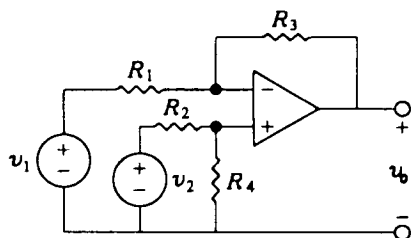
و یا:

$$v_o = -\frac{R_3}{R_1} v_1 - \frac{R_3}{R_2} v_2$$

به عبارت دیگر، این مدار ترکیب خطی دو ولتاژ v_1 و v_2 را با ضرایب دلخواه $\frac{R_3}{R_1}$ و $\frac{R_3}{R_2}$ ، که از طریق انتخاب مناسب مقادیر مقاومتها به دست می‌آیند، به وجود می‌آورد.

مثال ۸ مقدار ولتاژ خروجی v_o را در مدار شکل

شکل (۲-۳) تعیین کنید.



شکل ۲-۳ (مثال ۸)

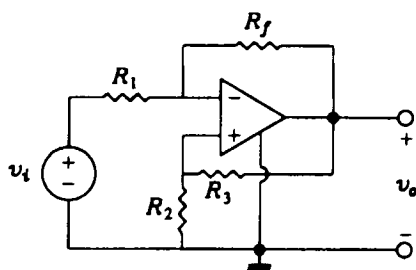
سرهای آپ‌امپ هم پتانسیل بوده و پتانسیل آنها را v فرض می‌کنیم. چون جریان ورودی آپ‌امپ صفر است با نوشتن معادله گره سر (+) به دست می‌آوریم:

ولتاژ v_o به دست آمده از اسپایس دو شکل (۴-۱-پ) نشان داده شده است که با استفاده از PROBE برنامه اسپایس به دست آمده است. بدیهی است محاسبه این نتایج با دست بسیار وقتگیر خواهد بود.

مسائل

۱- در مدار شکل (مسئله ۳-۱) فرض کنید

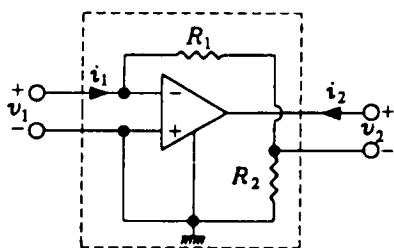
آپ‌امپ در ناحیه خطی عمل می‌کند. بهره ولتاژ $\frac{v_o}{v_i}$ را به دست آورید. حدود تغییرات v_i برای آنکه عملکرد در ناحیه خطی قرار گیرد، کدام است؟



شکل (مسئله ۳-۱)

۲- نشان دهید که مدار شکل (مسئله ۳-۲) یک منبع

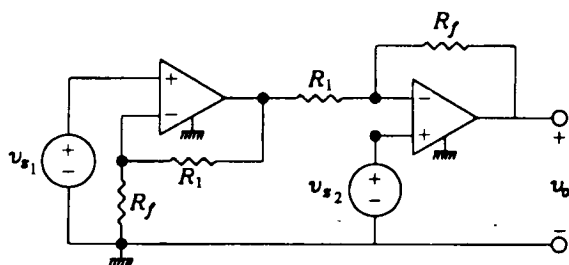
جریان کنترل شده با جریان (CCCS) را تحقق می‌دهد.



شکل (مسئله ۳-۲)

۳- در مدار شکل (مسئله ۳-۳) با

فرض این که هر دو آپ‌امپ یکسان بوده و در ناحیه خطی عمل می‌کنند، v_o را برحسب v_{s1} و v_{s2} به دست آورید.



شکل (مسئله ۳-۳)